

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
Jakab István és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	33725
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Hiller István (MSZP)	33725
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33726
Szávay István (Jobbik).....	33729
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33731
Ikotity István (LMP).....	33733
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	33735
Hollik István (KDNP).....	33736
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33738
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz).....	33740
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33741
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	33743
Bejelentés napirend kiegészítéséről	33743
Döntés házszabálytól való eltérésről	33744
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	33744
Döntés napirend módosításáról	33745
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	33745
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	33745
Döntés napirend módosításáról	33746
Az ülés napirendjének elfogadása	33746
Bizottság felkérése beszámolóról történő határozathozatalra	33747
Interpellációk	
Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen lépéseket tesznek, hogy ne emelkedjen tovább a cukorbetegség száma Magyarországon?” címmel.....	33747
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33748
Viszontválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	33749
Határozathozatal	33750
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hány idegent telepítenek még be?” címmel.....	33750
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	33751
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	33753
Határozathozatal	33753
Dr. Szél Bernadett és Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki fizeti egy atombaleset számláját?” címmel.....	33753
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	33754
Viszontválasz:	
Ikotity István (LMP).....	33756
Határozathozatal	33756

Dr. Salacz László (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Mikor láthatunk tisztán SZEVIÉP ügyben?” címmel	33756
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	33757
Viszonzválasz:	
Dr. Salacz László (Fidesz)	33759
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért akarják beszántani a CEU-t?” címmel	33759
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33760
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	33762
Határozathozatal	33762
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az állami földek kijátszásával és a szabályok könnyítésével adják fel a GMO elleni küzdelmet?” címmel	33762
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	33763
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	33765
Határozathozatal	33765
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogy tehető versenyképesebbé a magyar élelmiszergazdaság?” címmel	33765
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	33766
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP)	33768
Demeter Márta (független) - a belügyminiszterhez - „Egyetért-e, hogy a Kormánynak cselekednie kell a nemzetbiztonsági szolgálatok működésével kapcsolatban felmerült anomáliák megszüntetése érdekében?” címmel	33768
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	33770
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (független)	33771
Határozathozatal	33772
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lesz-e nemzeti agráregyetem Budapesten, ahová beolvasztják a vidéki mezőgazdasági karokat?” címmel	33772
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33773
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	33775
Határozathozatal	33775
Németh Szilárd István (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Milyen kihatással lehet a magyar határvédelemre az Európai Unió és Törökország között létrejött megállapodás esetleges felbomlása?” címmel	33776
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	33777
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	33778
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Propagandára van pénz, de a családokra nincs?! A propagandától még senkinek nem lett jobb az élete!” címmel	33779
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	33780
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	33781
Határozathozatal	33782
Sneider Tamás (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Megmaradhat-e a hatvaniak tulajdonában a helyi Grassalkovich-kastély?” címmel	33782
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	33783

Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik)	33784
Határozathozatal	33785

Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Fidesz az amerikai Monsanto zsebében van?” címmel	33785
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	33786
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	33787
Határozathozatal	33788

Dr. Czomba Sándor (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Kiugró külkereskedelmi többlet 2016-ban! Minek köszönhető a külkereskedelmi mérleg jó teljesítménye?” címmel	33788
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	33789
Viszonzválasz:	
Dr. Czomba Sándor (Fidesz)	33790

Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Gúr Nándor (MSZP)	33790

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Szakács László (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Mit gondolt Elnök Úr 2?” címmel	33791
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza	33792
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	33792
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	33793

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	33793
---	-------

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Fidesz az arrogancia szinonimája.” címmel	33794
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	33795
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	33795
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	33796

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	33797
---	-------

Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „A fideszesek már a spájzban vannak” címmel	33797
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	33798
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	33799
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	33799

Simon Róbert Balázs (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Amerikaiaknak is vonzó lehet Győr?” címmel	33799
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	33800
Viszonzválasz:	
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	33801
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	33801

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor láthatunk tisztán SZEVIÉP ügyben?” címmel	33802
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	33803
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	33804
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	33804

Farkas Gergely (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor látják be végre, hogy nagy a baj?” címmel	33805
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	33806
Viszonzás:	
Farkas Gergely (Jobbik)	33806
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	33807
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor indulhat el az e-egészségügyi szolgáltatási rendszer Magyarországon?” címmel	33808
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33808
Viszonzás:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	33809
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33810
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Miért csinálják ezt?” címmel.....	33810
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	33811
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP).....	33812
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	33812
Ágh Péter (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Állítsuk meg a migránsbizniszt!” címmel.....	33813
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	33814
Viszonzás:	
Ágh Péter (Fidesz)	33815
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	33815
A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatbavételi kérelmének vitája	33815
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	33816
Felszólalók:	
Szilágyi György (Jobbik).....	33817
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	33818
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) előterjesztői válasza	33819
Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	33820
Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója	33820
A nemzetközi magánjogról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	33821
Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója	33821
Felszólalók:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	33821
Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	33822
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	33822
Felszólalók:	
Gyórfy Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33825
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33827
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33829
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33830
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	33833
Gógös Zoltán (MSZP).....	33839
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	33841
Magyar Zoltán (Jobbik)	33844
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	33844
Dr. Apáti István (Jobbik).....	33845

Sallai R. Benedek (LMP).....	33849
Gyórfly Balázs (Fidesz).....	33854
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	33856
Magyar Zoltán (Jobbik).....	33857
Sallai R. Benedek (LMP).....	33858
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	33860

A Magyar Agrár-, Élelmiszer-gazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi

CXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	33868
---	-------

Gyórfly Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	33868
---	-------

Felszólalók:

Jakab István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33870
Gógös Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	33871
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33874
Sallai R. Benedek (LMP).....	33876
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	33879
Magyar Zoltán (Jobbik).....	33880
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	33881
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	33883
Jakab István (Fidesz).....	33884
Gyórfly Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	33885

Napirend utáni felszólaló:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	33889
Demeter Márta (független)	33891

Az ülésnap bezárása	33894
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TALLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
12. ülésnapja
2017. április 3-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 12. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Ház! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Hiller István képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának tagja: „A Lex CEU” címmel. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Országgyűlés! Bonyolultnak látszó dolgok mélyén gyakran egyszerű indíték lapul. Amikor valaki a helyzetet túlságosan összetettnek akarja feltüntetni, pedig valójában az pofonegyszerű, a valóság kiderítésére érdemes használni a Robinson-módszert. Defoe nagyszerű műve egyébként is hamarosan háromszáz éves, ráadásul áprilisban jelent meg. Javaslom, fejezzük ki a tiszteletünket ez iránt a derék angol iránt úgy is, hogy követjük a példáját.

Robinson a csupasz igazságot keresve két dolgot nézett: mi a rossz és mi a jó. S ez alapján nagyszerűen készített mérleget, valahogy úgy: rossz, hogy hajótörést szenvedtem, de jó, hogy élek; rossz, hogy nincsenek ruháim, de jó, hogy meleg van; rossz, hogy nem tudok védekezni a vadállatok ellen, de jó, hogy itt nincsenek vadállatok.

A lex CEU nagyjából hasonló, ennél nem bonyolultabb. Ugyanezzel a módszerrel jó eséllyel készíthetünk mi is igaz mérleget, úgyhogy tegyük fel közösen ezeket a kérdéseket, azzal a megkülönböztetéssel, hogy nekünk, a Magyar Országgyűlés tagjainak az ország érdekének egészéből kell értékelni, hogy mi a jó a hazánknak és mi nem.

Jó-e, hogy magas színvonalú oktatást és nemzetközileg elismert kutatómunkát végző egyetem működik Magyarországon? Igen, jó. Rossz-e az országunknak, ha ennek a működése veszélybe kerül? Igen, ez rossz Magyarországnak, mégpedig nemcsak az eddig hallott érvek miatt, hanem azért is, mert a színvonalas tudásért és annak megszerzéséért ma a legerősebb konkurenciaharc folyik a világban; aki ilyen pozíciót felad, az vesztes, az lúzer, az nem szolgálja a haza érdekeit.

Jó-e, hogy a CEU ilyen egyetemenként magas munkaerőpiaci értékkel rendelkező diplomákat ad ki? Igen, ez jó Magyarországnak, mert az elmúlt évtized bizonyította, hogy a jó diploma még válság ide-

jén is munkahelyet ad, tart meg és fejleszt. Rossz-e, tisztelt képviselőtársak, az országunknak, ha az ilyen diplomák kiadása veszélybe kerül? Igen, ez rossz Magyarországnak, még hozzá nagyon rossz, mert a magyar felsőoktatás legjelentősebb problémája épp a diploma minősége, elfogadottsága. Minden, ami ezt tovább rontja, az káros Magyarországnak.

Jó-e, hogy a CEU széles körű hazai és nemzetközi kapcsolatrendszerrel rendelkezik? Igen, ez a mi országunknak jó, mert egyértelműen a magyar tudományosságot erősíti, nemzetközi tekintélyét emeli, ezért kötött vele megállapodást számos külföldi és belföldi egyetem, legutóbb, épp a múlt héten a Corvinus.

Rossz-e, tisztelt kormánypárti képviselők, ha a tudomány életébe beleavatkozik a politika? Igen, ez rossz, még hozzá az országunknak rossz. Ilyenkor a nemzetközi tudományos világ együttesen áll ki, és a Magyar Tudományos Akadémia elnökétől 150 tekintélyes nemzetközi professzorig, köztük 14 Nobel-díjas tudós mondja együtt a világnak, hogy ami ebben az ügyben Magyarországon zajlik, az káros, az rossz, és ez nem szolgálja a haza érdekét.

Jó-e, ha szakmai problémákra szakmai választ keresünk? Bármilyen meglepő, jó. Jó, mert ez a jogállamiság egyik alapja, és ez jó Magyarországnak. Megjegyzem, a jelen felvetett kérdés nem tartozik a mai magyar felsőoktatás tíz legfontosabb problémája közé, és az is világos, mindenki tudja, aki egy kicsit is foglalkozott már felsőoktatással, hogy szakmailag természetesen erre a kérdésre létezik és létezne más megoldás, mint amit önök itt előadtak.

És végül: rossz-e, hogy úgy veszélyezteti a kormánypolitika a CEU működését, hogy annak valójában sem szakmai, sem jogi, sem törvényi alapja nincs? Igen, ez rossz, ez káros Magyarországnak. Bármit is mondanak ugyanis, a CEU betartja a hatályos jogszabályokat; az pedig, hogy előbb számonkérnek bárkin is egy törvényt, ami még meg sem született, az inkább Bacsó „A tanú” című filmjének késői szomorú reklámja, mintsem az ország érdekében végzett politika.

Összességében tehát arról van szó a mi megítélésünk szerint, hogy ez a törvényjavaslat politikai indíttatású, az oktatás szabadságáról, illetve annak megsértéséről szól, ezért ellenezzük, mert rossz Magyarországnak. Vonják vissza! Köszönöm. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban. - Szórványos taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő, Alelnök Úr! Tisztelt Ház! A Soros-egyetem nem a jogait félti, hanem az előjogait félti *(Felzúdulás az MSZP soraiban. - Kunhalmi Ágnes: Nem így hívják! Mondja ki a nevét! - Dr. Varga László: Elképesztő! - Folya-*

matos közbeszólások az MSZP soraiból.), azokat az előjogokat, amelyeket megszokott Magyarországon...

ELNÖK: Kérem, kérem, ne kezdjék már mindjárt! Kérem szépen! Ne kezdjék már! Önöket is végighallgatta mindenki szépen, csöndben, legyenek szívesek ugyanezt megtenni! (Közbeszólás az MSZP soraiból: *Mi az igazságot mondjuk, ő meg hazudik! - Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.*) Ha nem bírja ki idegekkel, akkor legyen szíves kivonulni a folyosóra! Minden egyes alkalommal ezt a cirkuszt kezdik. (Dr. Varga László: *Elég lesz már, nem Fidesz-választmányon van!*) Önök elmondhatják nyugodtan az ötperces hozzászólásukat, abban a pillanatban, mihelyt megadom a válasz lehetőségét az államtitkároknak, önök nekiállnak beöbégatni. (Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.) Az önök véleménye ez, másoknak meg más a véleménye. Másoknak az a véleménye, hogy önök hazudnak, mégsem öbégatnak be folyamatosan. (Bangóné Borbély Ildikó: *Ne használjon ilyen szavakat, elnök úr, mert méltatlan a Házhoz!*)

Kérem államtitkár úr óráját az elejére visszaállítani, és kérem, kezdje újra a választ. (Gúr Nándor: *Mi az, hogy öbégatni? Hogy beszélhet így a magyar parlament elnöke?*)

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Ismételten köszönöm a szót, elnök úr. Tehát úgy látjuk, hogy a Soros-egyetem az előjogait félti, és nem a jogait védi ebben a tekintetben, hiszen Magyarországon minden egyetem be tudja, be akarja tartani a magyar törvényeket, de úgy látszik, van egy egyetem, a Soros-egyetem, amely nem betartani akarja Magyarország törvényeit (Kész Zoltán: *Betartja!*), hanem megváltoztatni akarja ezeket, hogy ő a törvények fölött állhasson.

Azt hiszem, az elmúlt napok vitái legkevésbé magáról a törvényjavaslatról folytak, ki-ki a maga értelmezése szerint abból a politikai ellenzéki állásból, ahonnan eddig is kritizálta a kormányzatot, elmondta az eddigi kritikáját, csak ráhúzva a CEU-ra, ráhúzva a Soros-egyetemre.

(13.10)

Sokszor egyébként teljes mértékben összekeverve a Közép-európai Egyetemet és a CEU-t, miközben a törvényjavaslat annyit ír elő, ami ellen ilyen hangos a tiltakozás, hogy egy külföldi felsőoktatási intézmény akkor folytathat Magyarországon képzést, ha ennek az elvi támogatásáról egy nemzetközi szerződés is rendelkezik, és ténylegesen felsőoktatási képzést folytat abban az országban, ahol a tevékenységét eredetileg végzi. (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) Tehát ha valaki egy külföldi országból, egy EU-n kívüli országból Magyarországra akarja hozni egy képzését, akkor ennek feltétele az, hogy ez a képzése létezzen, és diplomákat adjon ki külföldön is; az

adjon ki itt Magyarországon diplomát ilyen kihelyezett képzésként, aki külföldön is kiadja ezeket a diplomákat. Hiszen óriási hátrányt jelent ez a magyarországi egyetemeknek, felsőoktatási intézményeknek, hogy mind a kettő, a Soros-egyetem is, a magyar egyetemek is itt, Magyarországon működnek (Közbeszólások az MSZP soraiból.), csak itt folytatják a képzést, ezzel szemben a Soros-egyetem amerikai diplomát is kiad, a magyar egyetemek pedig csak magyar diplomát adnak ki; ez, azt hiszem, mindenki számára egy egyértelműen visszas helyzet (Heringes Anita közbeszól.), senki sem helyezheti magát a törvények fölé, így Soros György egyeteme sem.

Az is, azt hiszem, egyértelmű volt, és kibújt a szög a zsákból, amikor hirtelen a Soros-egyetem előhúzott egy oktatási hivatali határozatot, hogy mindent szabályosnak találtak, majd kiderült, hogy ez nem egy aktuális határozat, hanem jóval korábbi, más ügyben hozott határozat, de hat órán keresztül meg tudták tévesztetni a közvéleményt, meg tudták tévesztetni az embereket (Közbeszólások az MSZP soraiból.), mintha nekik lenne egy friss engedélyük, amely a szabályosságukról szól, miközben korábban a saját vezetőjük is beismerte ezeket a szabálytalanságokat. Persze miután kiderült, hogy mikori dátumú ez a határozat, a Soros-egyetemnek is be kellett ismernie, hogy hát ez bizony nem erről az ügyről szól, nem most született, hanem egy korábbi ügyben, másfajta témában született, és utána kifejezték a szándékukat, hogy remélik, hogy itt is majd egy ilyen vizsgálati eredmény fog születni. (Kész Zoltán közbeszól.)

És amikor nemzetközi támogatókról beszélünk, miből gondoljuk, hogy ezeket a nemzetközi támogatóit a mostani nyilatkozatoknak jobban informálták volna; hogy nekik elmondták volna, hogy miről szól valójában ez a törvényjavaslat; hogy mi van ennek a szövegében; vagy csak egy nemzetközi hisztériakeltés és pánikkeltés folyt ebben a témakörben is? (Szabó Timea: *Ezt ti csináljátok!*)

Az pedig, tisztelt képviselő úr, hogy ön így beszél a magyarországi felsőoktatási intézményekről, és nemcsak ön, hanem rengeteg megszólaló az elmúlt 3-4 napban, mintha csak egyetlenegy minőségi egyetem lenne Magyarországon, és ez a Soros-egyetem (Kunhalmi Ágnes: *A Corvinust is be akartátok zárni!*), és az összes többi egyetem pedig a nyomába nem tud érni a Soros György által létrehozott egyetemnek, ez egy óriási lenézése az összes magyar felsőoktatási intézménynek (Dúró Dóra közbeszól.), az összes magyar egyetemnek, hogy csak és kizárólag egy hely van, ahol Magyarországon tanszabadság van, egy hely van, ahol minőségi diplomát adnak ki: ez a Soros-egyetem, és az összes többit pedig lenézték, másodrangúnak minősítették önök, maguk, a saját akarataukból. (Gyöngyösi Márton közbeszól.)

Úgyhogy én úgy gondolom, hogy nagyon jó ez a törvényjavaslat, hogy ezt a nem fair helyzetet orvosolni kívánja, mindenki számára a törvények betartását egyenlően előírja. A szabálytalan működést szerintem

semmilyen kormányzat nem tűrheti el, nem viselheti el, ezért volt először az új felsőoktatási törvény alapján egy átfogó vizsgálat, amely vizsgálta a nem magyar felsőoktatási intézményeknek a magyarországi működését, és mivel itt sok szabálytalanságot talált (*Kunhalmi Ágnes: Milyen szabálytalanságot?*), mivel maguk az intézményvezetők is akár a Soros-egyetem esetében is elismerték ezeket a szabálytalanságokat, ezért szükséges az, hogy törvényileg tisztázzuk ezt a helyzetet. (*Szabó Tímea közbeszól.*) És hiába milliárdos valaki, hiába amerikai valaki, ugyanúgy vonatkoznak rá a magyar jogszabályok. (*Gúr Nándor és Gógös Zoltán közbeszól.*) Lex CEU-kat, tudja, tisztelt képviselő úr, nem a mi időszakunkban fogadnak el, hanem az önök időszakában fogadtak el, akkor, amikor minden jogalkotási igényét tegezős hangnemben végrehajtották - lehet, hogy nem ön, de az ön elődje - Soros Györgynek, amikor ezt vagy azt kért a Közép-európai Egyetem létrehozásával vagy a CEU működésével kapcsolatban.

És itt még egy distinkciót hadd tegyek: rengeteg mindenki keveri a Közép-európai Egyetemet és a CEU-t. (*Kész Zoltán: Te kevered egyedül!*) A CEU egy nemzetközi intézmény, a Közép-európai Egyetem egy magyarországi magán-felsőoktatási intézmény. Aki a Közép-európai Egyetemnek a bezárásáról beszél (*Gúr Nándor közbeszól.*), az valószínűleg megbukna a szövegértési PISA-teszten, mert nem tudta elolvasni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) ezt a törvényjavaslatot, hogy ez a magyar magánegyetemekre nem vonatkozik. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Szávay István képviselő úr, a Jobbik részéről: „Miről szól valójában a CEU-ügy?” címmel kért napirend előtti felszólalásra lehetőséget. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „Jelen pillanatban a Soros Alapítvány ösztöndíjasa vagyok.” Természetesen nem valamiféle önleplezésről van szó, mindezt nem én mondom, ezt én nem mondhatnám, a Jobbiknak egyetlenegy képviselője sem mondhatja és mondhatta volna ezt el magáról a múltban; ezt maga Orbán Viktor mondta egy 80-as évek végén készült (*Moraj a Jobbik soraiban.*) interjújában.

A Jobbik önökkel ellentétben ugyanis, és ha van valaki ebben a Házban, akkor a Jobbik az, aki mindig is következetes volt Soros György és Soros György magyarországi ténykedésének a megítélésében és a hozzá köthető alapítványok és intézmények megítélésében (*Dr. Rétvári Bence: Mostanáig!*), azok pedig mi vagyunk. Mindig is következetesen szemben álltunk azzal a szellemiséggel egyébként, ami jórészt a CEU-t uralja. Mindig is következetesen szemben álltunk az értékeinket aláásó liberalizmussal, a családjainkat szétszakító és széttzillesztő genderörü-

lettel, amit ebben az intézményben oktatnak. Ebben a kérdésben mi mindig következetesek voltunk. Egészen elképesztő volt hallgatni Németh Szilárd alelnök urat a közszolgálatinak nevezett Fidesz-csatornán ma reggel. Én értem, alelnök úr, hogy önt azért fizetik, hogy 24 órában hazudjon (*Derűtség a Jobbik soraiban.*), de azért a gátlástalanságnak meg a pofátlanságnak is van határa, amikor ön kezd minket Soros-ügynökközni, és arról beszélni, hogy Soros György betette a lábát a Jobbikba. Közülünk senki nincs olyan, akit Soros finanszírozott volna (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: De köztetek igen!*), a Jobbiknak az első fénymásolóját nem Soros Györgynek az alapítványa vette, és nem ő indított el minket az utunkon.

Önöknek egyvalamiben igazuk van egyébként ezzel kapcsolatban, ez pedig az, hogy Soros Györgynek valóban igen nagy felelőssége van abban, hogy Magyarországon hogyan alakultak a közállapotok az elmúlt 25 évben. A legnagyobb felelőssége pedig Soros Györgynek az, hogy önöket annak idején az országra szabadította. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Amikor Vásárhelyi Miklós egykori rákosista újságíró, Soros Györgynek a magyarországi helytartója, még a 80-as évek végén patronálta önöket, Soros Györgynek a magyarországi helytartója biztosított Orbán Viktornak, Kövér László házelnök úrnak, Németh Zsoltnak, Szájer Józsefnek és Deutsch Tamásnak, sőt még Schmidt Máriának is ösztöndíjat. Ha létezik Magyarországon Soros-egyetem, ahogy az államtitkár úr mondta, akkor létezik Soros-párt, és azok pedig önök, nem a Jobbik és nem a baloldalnak a pártjai, tisztelt képviselőtársaim.

Ebből is látszik egyébként, hogy teljesen hiteltelen az az ideológiai harc, amit önök egyébként a CEU ellen folytatnak. Ebből a Soros-ügyből, a CEU-ügyből pedig egyébként önök a mai napig sem jöttek ki hitelesen és következetesen. Ha valóban a CEU-val van problémájuk, akkor hogyan lehet kormányzóvivő és államtitkár Kovács Zoltán? Jó az ő CEU-s diplomája önöknek?

(13.20)

Ha önöknek a CEU-val van bajuk, akkor miért fizetik a mai napig is Berzétei Ákos külügyminisztériumi helyettes államtitkár úrnak az évi 4 millió forintos tandíját a CEU-ra? Vissza fogják ezt vonni, államtitkár úr? Vagy ezt a 4 millió forintos tandíjat továbbra is fizetni szeretnék? Ha valaki tele van Soros-bérencekkel, tisztelt képviselőtársaim, az nem a Jobbik, azok éppen önök.

A CEU-ügy természetesen nem erről szól. Most éppen a CEU az áldozat. Talán teljesen mindegy is, hogy most ki az áldozat, most éppen a CEU, de legközelebb majd valaki más lesz. Mi nem a CEU-t kívánjuk megvédeni, szeretném világosan leszögezni, akkor, amikor nem értünk egyet ezzel a kormányzati arroganciával és ezzel a bolsevik típusú hatalomgya-

korlással, amit önök meghonosítottak, és ebben a kérdésben is tanúsítanak. Nem véletlen az, hogy a Jobbiknak egyetlenegy politikusa sem vett részt tegnap a CEU melletti tüntetésen. Nem a CEU-t kívánjuk megvédeni, hanem azzal a hatalomgyakorlással és azzal a figyelemeltereléssel állunk szemben, amit önök folytatnak.

Önök, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt fideszes képviselőtársaim, kormánytagok, ha feleannyi energiát fordítanának a jó kormányzásra, az egészségügy, az oktatás problémáira, a korrupció visszaszorítására, a mélyszegénységben élők felemelésére, mint amennyi idő és energia elmegy azzal - és az egész parlament ezzel fog most egy héten keresztül foglalkozni -, hogy álhírekre reagálunk, álproblémákkal foglalkozunk, mesterséges ellenségeképeket gyártunk, és arra reagáltunk mindenkit, akkor nem itt járna Magyarország.

Arról nem is beszélve, hogy milyen elképesztő felelőtlenül nyúltak hozzá ehhez az egész kérdéshez. Önök arról beszélnek, mekkora probléma az, hogy felsőoktatási intézményeket külföldről finanszíroznak. Ha önöket valóban ez foglalkoztatná, és valóban a szívéükön viselnék a határon túli magyarság sorsát, akkor legalább eszükbe jutna, amikor ilyen nyilatkozatokat tesznek, és feltennék maguknak a kérdést, hogy nem sodorják-e veszélybe a külföldi magyar felsőoktatást. Egyébként igen. Nem véletlen az, hogy Victor Ponta arról beszélt már, hogy milyen jó az önök javaslata, és nyújtsanak be egy hasonló törvényt Romániában is. Egyébként egyik erdélyi magyar egyetemnek sincs államközi szerződése Magyarországgal, és nem működtetnek Magyarországon képzéseket. Felelőtlen tehát ez a hozzáállás. Egy figyelemelterelésről van szó, ráadásul egy óriási felelőtlenségről.

Ha a Jobbik 2018-ban kormányra fog jutni, akkor nem azért lesz népszerű, mert álproblémákat és álellenségeket fog magának gyártani, hanem azért leszünk népszerűek, képviselőtársaim, mert jól fogunk kormányozni, mert energiánkat az egészségügy, az oktatás helyzetének rendezésére és a korrupció visszaszorítására fogjuk fordítani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Ami a Soros-egyetemmel ilgili *(Kunhalmi Ágnes: Mi a neve? Mondd ki a nevét!)*, az Oktatási Hivatal megállapította, hogy több külföldi egyetem is szabálytalanul működik.

Ezt a helyzetet kell valahogy megoldani, függetlenül attól, hogy ki volt a Soros-egyetem korábbi hallgatója, és jelenleg ki a hallgatója. Mert talán ön is egyetért velem abban, hogy a szabályokat be kell tartani, és még Soros György egyeteme sem állhat a törvények felett. *(Dr. Hiller István: Andy Vajna!)*

Ez is alapja a jogállamiságnak, tisztelt Hiller képviselő úr.

A kormány által javasolt módosítás értelmében egy külföldi egyetem magyarországi működéséhez kétoldalú megállapodást kell kötni, és ha szükséges, a kormány nyitott a tárgyalásokra az Egyesült Államokkal. Az súlyos félreértés, hogy a Sapientia egyetemen hasonló problémák lennének, az ugyanis egy Romániában bejegyzett egyetem. Sajnálom, hogy ennek nem nézett utána.

Egyébként egy kicsit összezavart ezzel a felszólalásával, mert most már nem lehet igazán tudni, hogy mi is a Jobbik valódi álláspontja. Ön mint parlamenti képviselő ezt mondta, de a Jobbik alelnöke pénteken teljesen mást mondott. Azt mondta, hogy Soros egyetemével nem gyáván finomkodni kellene, hanem nemzetbiztonsági veszélyre hivatkozva betiltani, bezárni, a romjait pedig sóval behinteni. S azt is mondta, hogy ez az egyetem támadja a nemzet és a társadalom alapjait. Kérem, nézze meg, hogy mit mondott a saját alelnöke. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

Ez még egy napirend előtti felszólalás volt, amely bizonyítja a Jobbik akut identitásválságát. Ennek megvan az oka is. Az a bizarr helyzet alakult ugyanis ki, hogy a baloldalt egy külföldi, a Jobbikot pedig egy magyar oligarcha rángatja dróton. Ezért kellett a Jobbiknak feladnia a korábbi elveit *(Folyamatos moraj az ellenzéki oldalon.)*, ezért gáncsolta a kormány kvótanépszavazási kezdeményezését, ezért nem szavazták meg az Alaptörvény módosítását, és például a párt elnöke ezért nem szavazta meg az év végén az adócsökkentéseket.

Nem csoda ezek után, hogy a saját szavazóik, a korábbi szavazóik és a tagjaik sem tudnak ezzel közösséget vállalni. Sorra oszlanak fel az alapszervezeteik. Az elmúlt héten például a nyírturai szervezet oszlott fel. Érdemes meghallgatni, tisztelt jobbikos képviselők, hogy mit mondott ezzel kapcsolatban a volt elnök: nem tudnak azonosulni a Jobbik hit nélküli szélkakas-politikájával, s azt is írta, hogy egy színtelen, szagtalan, semmitmondó, csapongó gondolatvilág lengi körül ezt a szebb reményű alakulatot. Szerinte a nemzeti elkötelezettséget felülírták az érdekek és az anyagi szemlélet. Ezt mondják az önök helyi emberei.

De hogy az egészet rövidebben mondjuk, a Jobbik ma már tényleg mindenre képes a pénzért és a hatalomért. Képes például arra is, hogy szemrebbenes nélkül felülírja a saját korábbi elvi álláspontjait. Vegyük például az élelmiszer-biztonság ügyét: Magyar Zoltán nevű képviselőjük azt mondja a tévében, hogy fel van fújva az élelmiszer-termékminőség ügye, és politikai célok állnak mögötte. Ugyanaz az érvelés ez, amit ön vezetett fel itt, tisztelt Szávay képviselő úr. De lássuk, mi szerepelt például abban a választási programban, amely alapján magukat megválasztották! Azt mondták akkor még, hogy a nagy bevásárlóközpontokban vásárolt külföldi élelmiszerek egy jelentős része emberi fogyasztásra alkalmatlan hulladék, ezért véget vetünk a káros és beazono-

síthatatlan eredetű élelmiszerek polcra helyezésének. Ehhez képest most azt állítják, hogy ez egy felfújít kérdés. Ezt mondták önök, majd most azt mondják, hogy fel van fújva.

Hát milyen párt az olyan, kérdezem én, amelyik ilyen könnyen megtagadja a saját választási programját és végső soron a saját lelkét? (*Kunhalmi Ágnes: Olyan, mint a tietek!*) A válasz egyszerű: az ilyen magatartás a kitartott pártok jellemzője. Úgy látszik ezek után, hogy egy oligarcha fia kinézte magának a Jobbikot: apu, vedd meg nekem a pártot, és apu erre megvette. És ha már megvette, úgy nézzük, hogy dolgoztatja is. Olvasom a friss lejáratú plakátjukon, hogy a Jobbik a nép pártja. Dehogy a népé! Dehogy! A Jobbik egy milliárdos pártja, egy akaratától megfosztott párt. Önök plakátolnak, a gazdájuk meg fizet. Ezért nincs a Jobbiknak lelke. Valójában ez lenne a helyes felirat a plakátokon, a hirdetésekben.

Tisztelt Képviselő Úr! Sok mindent lehet lélek nélkül csinálni, de politikai közösséget építeni, az országért dolgozni nem lehet. Ha egyszer egy politikai közösség eladja a lelkét, akkor azt nagyon nehéz már visszaszerezni, még akkor is, ha cserébe kapnak ezért pár ezer plakátot. Köszönöm, hogy meghallgattott. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Most az LMP képviselője, Ikotity István úr következik, napirend előtti felszólalásának címe: „Valódi nemzeti konzultációt!”. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Úgy érzem, hogy egy olyan ponthoz érkeztünk - gyakran emlegeti ezt az LMP -, hogy visszafelé halad az oktatáspolitikai, az oktatási rendszer. A hetvenes éveket már meghaladtuk, de azt nem gondoltuk volna, hogy a cél a hetvenes évek Kambodzsája, lassan már a szemüveghasználatot is betiltják önök, a legjobb úton haladnak efelé. Mind ezt természetesen a CEU kapcsán jelzem önöknek.

No de a nemzeti konzultációkra rátérve, mert hogy nemzeti konzultációkat hirdettek ismét a szokásos menetrend szerint a nemzet sorskérdéseiről, ahogy önök fogalmazzák: hirdetési felületeket vásároltak minden elképzelhető helyen, reklámokhoz megbízást adtak a szokásos cégeknek, a kormány tagjai és a Fidesz politikusai pedig mindenkit lehordanak, aki akár sugalmazó, irányított kérdéseikkel, akár a manipulált válaszokkal nem ért egyet. Egy olyan nemzeti konzultációt hirdettek, amire a választokat hamarabb megadták, mint mielőtt a kérdéseket feltették volna. Elég csak megnézni a miniszterelnök értékelését, ami itt a parlamentben elhangzott nem olyan régen. Önök szerint így néz ki egy nemzeti konzultáció.

Eközben elképesztő módon a kormány és fizetett propagandistái szerint a magyar emberek alkalmatlanok arra, hogy döntést hozzanak az ország következő évtizedeit, sőt a következő száz évet meg-

határozó legfontosabb döntésről, mégpedig a paksi bővítésről. A kormány és a fizetett propagandisták úgy gondolják, hogy a paksi bővítés nem tartozik ránk, állampolgárookra. Önök szerint bőven elegendő, ha titokban kötött megállapodásokkal, átláthatatlanul elköltött milliárdokkal a fejünk felett hoznak meg döntéseket. A kormány, amely szerint a nemzeti konzultáció ma a legfontosabb ügy Magyarországon, arról beszél, hogy a paksi bővítés kérdésében a magyar emberek alkalmatlanok a döntéshozatalra.

Az LMP valódi nemzeti konzultációt akar, ezért arra kérjük a magyar embereket, hogy üzenjenek a kormánynak: Paksról szeretnének népszavazást. Ezért arra kérjük a magyar embereket, hogy akit foglalkoztat a saját gyerekeinek és unokáinak a sorsa, egészítse ki a konzultációs íveket a paksi bővítés kérdésével, követeljék együtt a kormánytól, hogy legyen népszavazás a paksi bővítésről.

(13-30)

A kormány mindenkinek eljuttatja a konzultációs csomagot, ott van benne a megcímzett, állampolgárok pénzéből díjmentessé tett boríték, használjuk arra, hogy ennek az eszköznek megfeleljünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mindenki pontosan tudja ebben az országban, hogy politikai akarat kérdése, hogy a magyar emberek döntést hozhassanak a paksi bővítésről. Az LMP addig fog népszavazási kérdéseket beadni, ameddig a Nemzeti Választási Bizottság érvei el nem fogynak, és nem marad más lehetőség, mint hogy biztosítsák a jogot a népszavazáshoz. Ezt a folyamatot azonban fel lehet gyorsítani azzal, hogy Magyarország világossá teszi a kormány számára, hogy nem enged, hogy a feje fölött hozzanak meg ilyen sorsdöntő kérdésben válaszokat.

A paksi bővítés függőséget okoz, és megfosztja Magyarországot az önrendelkezéstől. Az atomenergia a XX. század tévedése, amit nem szabad magunkkal vinni a XXI. századba. Gondoljanak csak bele, hiszen a terveket, a technológiát, az alapanyagot, a fűtőanyagot ugyanúgy külföldről szerezzük be, és aztán külföldre visszük vissza a fűtőelemeket, hogyha valaha sikerül leszerződniük, mert jelen pillanatban még ez sem áll fenn. Majdhogynem olyan szinten önállótlanná tesz bennünket, mintha ugyanúgy külföldről importálnánk az energiát.

Az atomenergia drága, veszélyes, és elfojtja a fejlődést. Magyarország lehetne elég erős és kreatív ahhoz, hogy alternatív megoldást keressen az energiaigényére. Azok, akik a paksi bővítést erőltetik, világos, hogy nem hisznek Magyarország képességeiben, és nem bíznak Magyarország állampolgáraitban. Tévedés azt gondolni, hogy a magyar emberek csak irányított kérdésekre tudnak válaszolni, amelyekkel a kormány célja, hogy a méregdrága propaganda segítségével felmutassa saját, előre már régen leírt álláspontját.

A kormány nem foszthatja meg a magyar embereket attól a jogtól, hogy döntést hozzanak saját jövő-

jükről. Népszavazást a paksi bővítésről! Ez Magyarország első számú követelése ma, a kormánynak pedig kötelessége meghallania a magyar emberek szavát. (Sallai R. Benedek: *Úgy van!* - Fodor Gábor és Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Válaszadásra Csepreghy Nándor államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Ön arról beszél, hogy a magyar emberek alkalmatlanok. Nem! Az LMP alkalmatlan, hiszen a magyar emberek nagyon világosan döntést hoztak 2014-ben. 2014 egyik legfontosabb kérdése volt többek között - az LMP politikai kampányának köszönhetően - a paksi bővítés. Akkor önök „atomstop” feliratú plakátokkal plakátolták tele az országot, és arról beszéltek, hogy függetlenség, olcsóbb és fenntartható energia. Nézzük akkor ezt a hármast, amely mögé önök 269 ezer ember támogatását tudták megszerezni, míg a paksi kapacitásfenntartás mellett lévő kormányzat több mint 2 millió 200 ezer szavazattal szerezte meg ismételtén a választók bizalmát.

Önök függetlenségről beszélnek. Amennyiben nincs paksi kapacitásfenntartó beruházás, akkor abban az esetben a magyar energiatermelés 60 százalékát, elektromosáram-termelés 60 százalékát kitevő Paks helyett nekünk vagy földgázt, vagy elektromos áramot kell importálnunk. Az olcsóságra is kitérve: ma jelen pillanatban Paks 1 kilowattórányi elektromos áramot 11 forintért termel, és ugyanez az energiamennyiség a lakossághoz 30 forintért jut el. Az önök által idealizált német energiapolitikában ugyanez a szám 90 forint/lakos, tehát mondjuk ki teljesen őszintén, hogy önök azt szeretnék, hogy a magyar emberek sokkal drágábban, sokkal többet fizessenek az elektromos áramért.

Nos, végezetül azt mondja, hogy fenntartható energiatermelést szeretnének Magyarországon. A magyarországi energetikai szakemberek egytől egyig azt állítják, hogy igenis szükség van arra, hogy egy megfelelő, egészséges energiamix működjön Magyarországon, amelyben szerepe van a megújuló energiaforrásoknak, nem véletlen, hogy a kormány amellettt döntött, hogy 2020-ig lényegében duplázza a zöldenergia-termelést Magyarországon. Szükség van az atomenergiára, és szükség van a fosszilis energia egyre gyorsabb ütemű kivezetésére.

Képviselő úr, ön megfeledezik azokról a szempontokról, amelyek alapján lényegében önök letették az esküjüket itt az Országgyűlésben 2014-ben, amikor azt mondták, hogy a magyar nemzeti érdeket fogják mindenekelőtt képviselni. A magyar nemzeti érdek egy kormányzat szempontjából mindig azt jelenti, hogy hogyan tudunk fenntartható áron kiszámítható energiabiztonságot garantálni.

Azok a feltételezések, amelyeket önök ma a zöldenergia kapcsán megfogalmaznak, dupla olyan

költséget jelentenének, mint a Paks II. kapacitásfenntartó bővítése. Sallai képviselő úr azt említette a legutóbbi felszólalásában, hogy a kormány nem árazza be a beruházás költségét, tehát amikor kiszámolja a paksi megtérülést és kiszámolja a kilowattórányi egységárat, akkor nem kalkulál azzal a kapacitásbővítő költséggel, amit a beruházáshoz ki kell fizetni a magyar adófizetők pénzéből. Itt szeretném megjegyezni, hogy az az energiamennyiség, amit Paks II. a kapacitásfenntartást követően elő tud állítani, az a kapacitásfenntartás zöldenergiából duplannyibe kerülne, nagyjából egy 7 milliárd eurós beruházással egyenértékű befektetést kellene Magyarországnak eszközölnie annak érdekében, hogy azt a zöldenergia-kapacitást elő lehessen állítani.

A magyar emberek igenis nagyon világos döntést hoztak. 2010-ben azt mondták, hogy a magyar energiapolitikát a szuverenitás talajára kell állítani, pont ezért döntöttünk úgy, hogy a magyar állam nem köti magát a nemzetközi szerződés szerint az orosz fűtőelemekhez, hanem bárkitől, a paksi bővítést követően bármelyik fűtőanyag-szállítótól van esélyünk vásárolni fűtőelemet. Ez azt jelenti az ön kijelentése szerint, hogyha lefordítjuk egy egyszerű hétköznapi élethelyzetre, hogy ön azt mondja azokról a magyar emberekről, akik külföldi tulajdonú benzinkutakon tankolnak Magyarországon, hogy az az autó, amit megtankolnak, hogy eljussanak A pontból B pontba, az nem az övék, hanem azoké a cégeké, akik a benzint vagy a gázolajat szállítják ezekbe a benzinkutakba.

A paksi beruházásnak a támogatását támogató kormányzat kiszámíthatóságot és olcsóságot ígér, a rezsicsökkentés fenntartását. Az LMP ezzel szemben drága áramot ígér, az ország függőségének a növelését ígéri, és egy olyan kiszámíthatatlan gazdaságpolitikát és energiapolitikát, ami megfizethetetlen a magyar emberek számára. Tudomásul kell venniük, hogy Magyarország az Európai Unió közösségét tekintve egy szegény országnak minősül, és itt igenis, ameddig ez az állapot fennáll, addig a mindenkori kormányzatnak elsődleges feladata, hogy kiszámíthatóságot teremtsen az energiaárak tekintetében is.

Az LMP elutasítja a rezsicsökkentést, az LMP elutasítja az olcsó elektromos áramot, az LMP elutasítja a magyar gazdaság versenyképességét, az LMP mindent támogat, ami rossz a magyar embereknek, így elutasítja a Paksi Atomerőmű fejlesztését is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Most Hollik István képviselő úr következik, a KDNP frakciójának a tagja: „Mondjunk NEM-et a strasbourgi bíróságnak!” címmel mondja el a felszólalását. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Európa immár két éve nézi azt bénultan, hogy több mint kétmillió migráns lépte át a határait illegálisan, min-

denfajta ellenőrzés nélkül. Hazánk határainál is így jártak el kezdetben, döntően muszlim migránsok illegálisan és agresszív módon özönlöttek be. Számkra a magyar emberek biztonsága az első, ezért döntött úgy ezek után a kormány, hogy a jog- és a rendvédelem minden lehetséges eszközével fellép, hogy megvédje állampolgárait. Tavaly ősszel pedig 3,3 millió ember nyilvánította ki a népszavazáson, hogy rendet és biztonságot akarnak. Fontos leszögezni emellett, hogy mi mindig a jogállamiság talaján állunk, ezért a fizikai és jogi határzár szabályai megfelelnek a vonatkozó nemzetközi egyezményeknek, hiába próbálják a Soros-szervezetek ennek ellenkezőjét bizonyítani.

Mindezek fényében megdöbbentő és felháborító az a döntés, amelyet a strasbourgi emberi jogi bíróság hozott a két bangladesi migráns ügyében. Ahogy azt megszokhattuk, az illegális migránsokat természetesen egy Soros-szervezet, a bevándorláspárti Helsinki Bizottság védte, tehát Magyarország és a magyar emberek biztonsága helyett ők ismét a másik oldalra álltak. Ezt a döntést, mármint a bíróság döntését több okból kifolyólag sem tudjuk elfogadni. Először is azért, mert a két bangladesi migránsnak legalább kilenc, biztonságosnak tekinthető országon kellett áthaladnia ahhoz, hogy elérjék a magyar határt, hacsak nem repülővel tették meg az útjuk egy részét. Ugye, senki nem gondolja közülünk komolyan, hogy ők menekültek lennének, akiknek az élete közvetlen veszélyben lenne? Éppen ezért mi úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak minden joga megvan arra, hogy elutasítsa olyan migránsok menekültekérelmét, akik valójában nem is menekültek, hanem gazdasági bevándorlók.

Másodszor pedig: a döntéssel az Emberi Jogok Európai Bírósága lényegében elvitatja egy állam, jelen esetben Magyarország azon alapvető jogát, hogy határait és saját állampolgárait megvédje. A strasbourgi bíróság a magyar menekültügyi szabályozást jogellenesnek minősítő határozatával túlterjeszkedett a saját hatáskörén, hiszen gyakorlatilag a schengeni és dublini szabályok betartásáért büntetnek meg most bennünket.

A strasbourgi bíróság ebben az esetben jogalkalmazás helyett valójában jogalkotást végzett, amivel súlyosan megsértette Magyarország szuverenitását. Gondoljunk csak bele, a magyar emberek által megválasztott Országgyűlés megalkot egy törvényt, ami nem ellentétes a nemzetközi vállalásainkkal, de a strasbourgi bíróságnak ez nem tetszik, és az ítéletével egyszerűen felülírja. Hát hol élünk, ahol ezt meg lehet tenni?!

(13.40)

Azt se felejtjük el, hogy ezt a határozatot nem az emberi jogok ázsiai bírósága vagy az emberi jogok bangladesi bírósága hozta, ha lenne ilyen, rajtuk biztos nem lehetne számonkérni, hogy ítéleteivel

saját állampolgárait védi. Ezt a döntést azonban egy európai bíróság hozta. Mi úgy gondoljuk, hogy pont ezért van bajban ma Európa, mert ahelyett, hogy saját határait őrizné és az európai emberek kemény munkájával elért eredményeit védené, ahelyett a határokat illegálisan átlépő migránsok jogait helyezi előtérbe.

A két bangladesi migránst a Helsinki Bizottság képviselte, nekik 2,7 millió forintot kellene fizetni, és ők még a bangladesi migránsok hatmillióit is szeretnék felvenni, mert mondani sem kell, arról, hogy ez a két migráns most hol van, senkinek fogalma sincsen. Ha most fizetünk, úgy gondoljuk, hogy a migránsbiznisz nem ér véget, csak akkor kezdődik, mert akkor minden hasonló ügyben támadni fognak bennünket, és akkor 40-50 milliárd forintot is kiperelhetnek a magyar családok zsebéből. Ugyanis körülbelül 15 ezer hasonló ügy van, 10 ezer bevándorló jogosulatlan menekültekérelmét utasította vissza eddig a magyar állam, és több mint 5 ezer illegális bevándorló ellen foganatosított őrizetbe vételt.

2010-ben elindultunk egy úton, amely egy keresztény hagyományaira épülő, boldog, gyarapodó nemzet felé vezet. Mindannyian büszkék lehetünk arra, hogy a magyar emberek tehetségének, szorgalmának és kemény munkájának köszönhetően sokat haladtunk előre. Van tehát mit veszítenünk. A Soros-szervezetek, a liberálisok, a szuverenitásunkat elvenni akaró brüsszeli föderalisták ugyanis erről az útról akarnak bennünket eltéríteni. Multikultúrát akarnak, és nyílt társadalmat, nemzeti identitástól megfosztott, muszlim bevándorlókkal benépesített egyesült európai államokat.

Erre kell nemet mondanunk. Éppen ezért kérjük arra a kormányt, hogy ne fizesse ki a strasbourgi bíróság által kiszabott büntetést, álljunk ki a közösen elért eredményeink és a magyar emberek biztonsága mellett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A strasbourgi bíróság döntése valóban egy felháborító ítélet, és ez a döntés tökéletesen mutatja meg, hogy milyen is az, amikor létrejön egy nagyon furcsa koalíció az embercsempészek, egyes nemzetközi szervezetek és az úgynevezett jogvédők között. A döntésnek egyébként nemcsak egy, hanem több felháborító eleme van. Először is, most már utólag nagyon jól értjük, hogy a jogvédőknek nevezett csoportok miért intéztek olyan heves támadásokat a magyar rendőrök ellen, akik a határnál teljesítettek szolgálatot. Pár hónapja talán még nem volt világos, de most már az, ez is a migránsbiznisz része. A második felháborító elem anyagi természetű. Mint ismert, Magyarországnak fejenként 6 millió forintot kell fizetnie a két illegális bevándorlónak, akikről egyébként már azt sem tudjuk, hogy hol van-

nak. Valóban, érdemes belegondolnunk, hogy összesen mekkora kiadással járna Magyarország számára, ha minden hasonló ügyben pert indítanának, ha tudjuk, hogy Magyarország 10 ezer menekültkérelmet utasított el 2015 óta.

A legfelháborítóbb dolog ezeken kívül az, hogy a jogvédőknek nevezett csoportok, egyébként külföldről pénzelt aktivisták, szépen kaszáltak az egész ügyön, például ebben az esetben perköltség címen 2,6 millió forintot. Szép summa, mondhatnánk, ha nem az adófizetőknek kellene állnia. Ráadásul ezek ugyanazok a szervezetek, akik segítséget nyújtanak a bevándorlóknak ahhoz, hogy Európába jussanak. Akik azt gondolják, hogy a magyar kormány egyedül áll az NGO-k átláthatóságát firtató ügyben, azok figyelmébe ajánlanám az osztrák külügyminiszter minapi kijelentését.

Sebastian Kurz a Frontex máltai bázisán azt mondta, hogy véget kell vetni az NGO-örületnek. A politikus szerint, ha ezek az aktivisták leállnának a mentőakciókkal, akkor kevesebben halnának meg a Földközi-tengeren. Kurz ezt azzal indokolta, hogy számos aktivistacsoport kifejezetten együttműködik az embercsempészekkel.

Összességében, tisztelt képviselő úr, nagyon is elkésérítő, hogy a strasbourgi bíróság döntéseivel elősegíti a migránsbizniszt; de nemcsak a migránsbizniszt segíti elő, hanem például a börtönbizniszt is. Ez a bíróság volt az, amelyik a tömeggyilkos Breivik javára is döntött már, arról az örültről van szó, aki majdnem 70 gyermek életét oltotta ki. Állítása szerint, és ezért perelte be a norvég államot, embertelenül és megalázó módon bántak vele, és ezzel megsértették az emberi jogait. A strasbourgi bíróság a norvég államot egyebek mellett 11 millió forintnyi perköltség megfizetésére kötelezte. Idehaza is mentek egyébként hasonló börtönpererek. Jogászok segítségével magyar bűnözők százai indítottak pereket, mondván, nem elég kényelmesek a magyar börtönök. Ezek eredményeként esetenként sokmilliók kártérítést és perköltséget ítélték meg nekik a magyar adófizetők rovására hasonlóképpen. Az MSZP is tudna, azt gondolom, erről beszélni, hiszen az egyik kedvenc ügyvédjük is nyakig benne volt ebben a buliban.

Ezekből a példákból is jól látszik, hogy a strasbourgi bíróság számos esetben életidegen döntéseket hoz, ezért meg kell reformálni ennek a bíróságnak a működését. Ezzel az igényünkkel egyébként nem vagyunk egyedül, mert tudomásunk szerint korábban ezt javasolta Franciaország is. Egy dolgot mindenképpen ígérhetek: a kormány fellebbezést nyújt be a strasbourgi bíróság ítélete ellen, nem fogjuk hagyni, hogy a jogkörök túllépésével írják felül a magyarok akaratát, és életidegen döntéseket hozzanak. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A mai utolsó napirend előtti felszólalást Gulyás Gergely képviselő úr mondja el, a Fidesz

frakciójának tagja: „Nemzeti konzultáció” címmel. Parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ismert, hogy a kormány nemzeti konzultációt kezdeményez öt nagyon fontos témakörben. Ezek a témakörök: a rezsi-vel kapcsolatos szabályozásnak az állami hatáskörben tartása, az illegális bevándorlás kérdése, a társadalmi szervezetek átláthatóságának kérdése, a munkahelyteremtés ügye és az adócsökkentés ügye. Tudjuk azt, hogy ezek a kérdések Magyarország mindennapjait jelentős mértékben határozzák meg, és tudjuk azt, hogy sok kérdésben kellett komoly küzdelmet folytatni az elmúlt évben azért, hogy előbbre léphessünk, részben azért, hogy a Magyarországon jelen lévő multinacionális cégekkel szemben a kormány a szabályozási jogosultságát érvényesíteni tudja, részben pedig azért, hogy ezek a hatáskörök egyáltalán a tagállamoknál maradhassanak.

Ha megnézzük azt, hogy a hatósági ármegállapítás terén, ami a rezsicsökkentés alapvető feltétele, hogy állunk, akkor azt mondhatjuk, hogy egy bizottsági javaslat már született, amely bizottsági javaslat az áramár tekintetében a hatósági ármegállapítás jogát elvonná a tagállamoktól, és uniós, közösségi hatáskörbe helyezné. Ez lenne az első lépés, amellyel gyakorlatilag a rezsicsökkentést a jövőre nézve a tagállamok tekintetében a Bizottság ellehetetlenítené. Úgy gondoljuk, hogy egy első ilyen lépés veszélyes precedenst teremtene; először csak az áramár megállapításának a jogát veszítené el a magyar kormány és a magyar állam, de hosszabb távon jó eséllyel tovább folytatódna ez a folyamat. Tehát úgy gondoljuk, annak érdekében, hogy ez a fontos tagállami hatáskör, amely a rezsicsökkentés feltétele, megmaradjon a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés kezében, ahhoz ez ellen egységesen fel kell lépni.

Ezért arra kérjük valamennyi képviselőcsoport tagjait és arra kérjük a magyar állampolgárokat is, hogy szólaljanak fel ebben az ügyben, támogassák a kormánynak azt a törekvését, hogy a mindenkori magyar kormánynak legyen lehetősége arra, hogy hatósági árral állapítsa meg a rezsirákat, köztük az áramarat is. *(Balla György: Helyes!)*

Azt is látjuk, hogy a társadalmi szervezetek átláthatóságával kapcsolatosan is van egy vita. Azt mondhatjuk, hogy a konkrét esetben a reakciókból jól látható, hogy most a hóhért akasztják, ugyanis mi semmi mást nem követelünk, csak és kizárólag átláthatóságot. *(Szávay István: CÖF! - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Azt szeretnénk, ha az átláthatóság minden külföldről támogatott szervezetre kiterjedne, hozzáteszem, ahogyan az államilag támogatott szervezetekre is kiterjed, hiszen az állami kiadások közérdekű adatot jelentenek, sőt az 50 millió forint fölötti állami támogatáshoz jutó civil szervezetek esetében még vagyonyilatkozat-tételi kötelezettsége is van a magyar államtól több mint 50 millió forintos

juttatást kapó civil szervezeteknek. Ehhez képest az átláthatósági törvényjavaslatunk a civil szervezeteknél egyetlen követelményt állít, hogy pontosan tudhassuk, hogy ki kit, honnan támogat, ki, milyen támogatáshoz jut külföldről. Ezt kulcsfontosságú kérdésnek tekintjük, és ennek érdekében azt várjuk, hogy akik folyamatosan az átláthatóságot kérik számon a magyar állam működésén, a magyar állami cégek működésén, azok saját magukra vonatkozóan is ezt érvényesíteni kívánják.

Végül az illegális bevándorlás ügyében most már azt is tudjuk, hogy Nyugat-Európában egészen biztosan léteznek no-go zónák, hiszen a német kancellár a hétvégi észak-rajna-vesztfáliai kampánygyűlésén a tartomány szociáldemokrata miniszterelnök asszonyát tette felelőssé azért, hogy Észak-Rajna-Vesztfáliában no-go zónák vannak, ha pedig így van, akkor talán jó lenne a párhuzamos társadalmak és a no-go zónák létrejötték Magyarországon elkerülni. De ehhez az is rendkívül fontos, hogy valóban gátat tudjunk szabni annak a jogalkalmazásnak nevezett jogalkotásnak, amelyet a strasbourgi bíróság folytat.

(13.50)

A strasbourgi bíróság legutóbbi döntései már nem az emberi jogok európai egyezményének egyébként helyes szövegét alkalmazzák, hanem ennek továbbfejlesztéseként az embertelen és megalázó bánásmód részének tekintenek olyan jogokat is, amelyeket senki senkinek nem biztosított és nem is kíván biztosítani. Ahogyan azt sem tudjuk elfogadni, hogy egy olyan tranzitzóna, amelyet az egyik irányban szabadon el lehet hagyni, zárt tábornak lenne minősíthető.

Mi úgy gondoljuk, hogy a két bangladesi menedékkérő ügyében hozott ügy egy olyan precedens, amelyről a Magyar Országgyűlésnek és a Magyar Országgyűlés illetékes bizottságainak is ki kell alakítaniuk a véleményüket. Az a cél, hogy egyértelműen az emberi jogok európai egyezményének keretein belül maradjunk, és ne engedjük meg a strasbourgi bíróságnak, hogy ezen egyezmény keretein messze túllépve gyakorlatilag jogalkotást folytasson.

Ezért a Fidesz-frakció olyan javaslatokkal kíván élni, amelyek az Országgyűlés számára és az Országgyűlés illetékes bizottságai számára is lehetővé teszik, hogy megtárgyalhassák az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatát. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ön is utalt rá, hogy sok vitás kérdés van az Európai Bizottság és Magyarország között. Ha egy szóban vagy egy mondatban akarnám összefoglalni,

akkor ezek kiváltó oka az, hogy Brüsszel különböző területeken szép csendben jogköröket vonna el a tagországoktól, így Magyarországtól is. Ebben a törekvésében, azt gondoljuk, Brüsszelt meg kell állítani. Így a konzultációban való részvétel nem csupán véleménynyilvánítás, hanem egyúttal kiállás az ország függetlensége mellett is.

Jól láttuk az elmúlt időszakban, hogy Magyarországot egyre hevesebb támadások érik, mindenekelőtt a bevándorláspolitikai miatt. A migrációs ügyekért felelős biztos még pár héttel ezelőtt is azt mondta, hogy a betelepítési programok az uniós politika fontos eszközei, amelyeket fel kell gyorsítani, mondta ezt úgy, hogy Magyarországon volt egy olyan népszavazás ősszel, amelyen a magyar állampolgárok 98 százaléka mondott nemet a kvótára. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem igaz!)* Az elhibázott bevándorláspolitikát jellemzi az az elhibázott strasbourgi ítélet is, amelyről az imént szóltunk. A konzultáció természetesen más témákat is érint, így kiterjed az energiaárakra, az adó- és bérlétszabályozásra, a foglalkoztatáspolitikára, mint ahogy valóban a külföldről pénzelt szervezetek átláthatóságára is.

Tisztelt Ház! Az elmúlt napokban, az elmúlt hetekben most is megjelentek azok a hangok, amelyek szerint ezek nem is lényegi kérdések, nem is aktuálisak. Talán Ikotity képviselő úr is erre utalt. Ugyanazok mondják ezt, akik két éve azt mondták, hogy a bevándorlás nem probléma vagy álprobléma, ahogy az MSZP fogalmazott. Azt is mondták, hogy a határzár nem szükséges, a betelepítési kvóta meg nem is létezik. Ezzel szemben az idő az elmúlt két évben a kormányt igazolta. Egyetlen év alatt, 2015-ben másfél millió bevándorló érkezett Európába *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Menekült!)*, a határzár hatékonyan módosítja a migrációs útvonalat, a kvóta pedig még mindig nem került le a napirendről, bármit is állítson az Európai Bizottság.

Mivel nemzeti szuverenitást érintő kérdésekről van szó, ezért azt gondolom, joggal várhatjuk el, hogy az ellenzéki pártok is állást foglaljanak, például kíváncsian várjuk az adóemelésben gondolkodó szocialisták véleményét, és vajon mi a Jobbik véleménye, amely pár héttel ezelőtt felkarolt egy olyan kezdeményezést, amely jogköröket venne el Magyarországtól. Igen tisztelt jobbikos képviselők, ha önök azt követelik, hogy legyen uniós szinten a bérlétszabályozás, a bizony az adópolitikát is magával húzná *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Féltreérted! Tudsz olvasni?)*, azzal meg legfeljebb a nagy cégek járnának jól. Itt is szeretném elmondani, hogy az adócsökkentések tették lehetővé azokat a béremeléseket, amelyek jelenleg folyamatban vannak.

Egy biztos, a konzultáció olyan kérdésekről szól, amelyek a nemzeti szuverenitást érintik, és számítnak mindazok részvételére, akik szerint elengedhetetlen a határok védelme, akik szerint fontos, hogy fellépjünk a migránsbiznisz ellen, azokra, akik nem engednék ki az adók, a rezsik és a bérek meghatározásának jogát Magyarország kezéből, és azokra is,

akik tisztább és átláthatóbb viszonyokat szeretnének a külföldről pénzelt hálózatok ügyében.

Tisztelt Ház! A kormány nemzeti konzultációjának az a célja, hogy asztalra tegye a vitás kérdéseket Brüsszellel, mert azt gondoljuk, hogy jobb az őszinte párbeszéd, mint a sunnyogás. Sokkal jobb a vitákat időben lefolytatni az egyes részkérdésekben, mintsem hogy a polgárok az egész uniós együttműködést kérdőjelezzék meg, mint ahogy történt az Nagy-Britannia esetében is. Sokszor elmondjuk, de talán nem elégszer, hogy mi egy erős Európát szeretnénk, de Európa csak akkor lehet erős, ha képes a hibáit korrigálni, és ha képes megvédeni a közösségeit és kultúráját.

Azzal, hogy szóvá tesszük az elhibázott döntéseket, éppen azzal bizonyítjuk, hogy érdekel minket Európa sorsa és benne Magyarország jövője. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pintér Tamás, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Demeter Márta, független.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Hadházy Ákos, LMP; Szakács László, MSZP; Apáti István, Jobbik; Hoffmann Rózsa, KDNP; Németh Zsolt, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Burány Sándor, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Szél Bernadett, Sallai R. Benedek és Ikotity István LMP-képviselők, valamint Kulcsár Gergely és Egyed Zsolt jobbikos országgyűlési képviselők ügyében az esedékes tiszteletdíj csökkentéséről szóló házelnöki döntést a Mentelmi bizottság hatályában fenntartotta. Erre figyelemmel az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (9) bekezdése alapján a képviselők kérték az Országgyűléstől a tiszteletdíj-csökkentésről szóló döntés hatályon kívül helyezését. Erre tekintettel ma kezdődő ülésünk **napirendje kiegészül** ezekkel a döntésekkel, amelyekre a holnapi határozathozatalok körében kerül sor.

Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépből.

Most házszabálytól való eltérésre tett javaslatról döntünk. A Házbizottság a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a törvényalkotás parlamenti informatikai rendszerének használatával benyújtandó törvényjavaslatok és határozati javaslatok tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy amennyiben az egyes irományok elektronikus úton történő benyújtásáról szóló házbizottsági állásfoglalás alapján az előterjesztő kérelmére a házelnök egyetért a papíralapú benyújtással, arra - a határozati házszabály 34. § (1) bekezdésében foglalt határidők érvényesülése érdekében - a házelnök által meghatározott napon éjjelig legyen lehetőség. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot H/14785. számon a honlapon megismerhetik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a **házszabálytól való eltéréshez**. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 156 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a házszabálytól való eltéréshez hozzájárult.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a Politikai vita az Európai Unió tagállamai közötti munkabérkülönbségek csökkentésének érdekében című, V/14429. számú előterjesztést az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja meg.

A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. A Fidesz, a KDNP, az MSZP, a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kérésére a házszabály 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása az időkeret-emelésekre figyelemmel a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 45 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 90 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 76 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 48 perc; a független képviselőknek pedig 10 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést,

egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett és a frakciók kérése alapján módosított időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

(14.00)

A Ház a javaslatot 138 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Most a **napirend módosítására** tett indítványokról döntünk.

Az MSZP és az LMP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/14686. számú törvényjavaslat tárgyalását ma kezdődő ülésünkön ne kezdjük meg. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás. - Nagy zaj.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elutasította. (Göggös Zoltán: *Pedig megvolt!*)

Ügyrendi kérdésben Szél Bernadett frakcióvezető asszony kért szót, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A házszabályra való hivatkozással, méghozzá a 25. § (3) bekezdésének b) pontjára való hivatkozással szeretném kérni, hogy szavazatszámoló gép alkalmazásával ismételjük meg ezt a szavazást. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Egy hang a Jobbik padsoraiból: *Úgy van!*)

ELNÖK: Megismételjük a szavazást, immáron szavazógép segítségével.

Kérdezem még egyszer a tisztelt Országgyűlést, hogy egyetért-e azzal, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/14686. számú törvényjavaslat általános vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, illetve aki nem, az is nyomja meg a gombot, most! (Szavazás.)

A napirend módosítására vonatkozó javaslatot a Ház 30 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül elvetette.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban** tárgyalja meg a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/14686. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára a holnapi ülésnapon 1. napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyel-

müket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Megkérdezem tehát a tisztelt Házat, elfogadja-e a T/14686. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 115 igen szavazattal, 49 nem ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el. (Egy hang a függetlenek soraiból: *Szégyelljétek magotokat! Vonjátok vissza!*)

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására 17 óra 4 perccig van lehetőség, az összevont vitára a holnapi ülésnapon 1. napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a holnapi ülésnapon a határozathozatalokra legkorábban 12 óra 30 perckor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt **javasolta**, hogy a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló T/14681. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a holnapi ülésnapon, az egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/14680. számú törvényjavaslat általános vitájának lezárását követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosításáról szóló T/14684. számú törvényjavaslat általános vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, szavazzon kézfelemeléssel! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. A döntés előtt felhívom figyelmüket, hogy az elfogadott napirendmódosításokra tekintettel a szerdai ülésnapra tervezett előterjesztéseket kedden tárgyalja az Országgyűlés, ezért a szerdai ülésnapra nem kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy **felkéri-e** a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottságot a honvédelmi feladatok 2015. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről címmel benyújtott B/14514. számú titkos előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 111 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül felkérte.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Tisztelt Ház! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor. Most, 14 óra 7 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen lépéseket tesznek, hogy ne emelkedjen tovább a cukorbeteggek száma Magyarországon?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen azt a címet is adhatam volna ennek az interpellációnak, hogy mi az, amit önök tesznek a cukorbetegéért ma Magyarországon. Nagyon sokan megkeresnek minket fogadóóránkunkon. Nagyon sok, cukorbetegekkel eltöltött klubdélutánon, a szervezeteikkel eltöltött beszélgetésen vagyunk túl, és rengeteg kérdéssel találnak meg bennünket.

Nyilvánvalóan tudjuk, hogy ez az egyik legfontosabb anyagcserezavar, amelyek közül az I. és II. típusú diabéteszhez másfajta terápiák, másfajta gyógymódok tartoznak. 2004-ben talán félmillióra becsülték Magyarországon a cukorbetegek számát, azóta már közel 800 ezren küzdenek ezzel a betegséggel, és mellettük egyébként nagy valószínűség szerint a II. típusú diabéteszrel küzdők számát, akiknél a tünetek még nem feltétlenül jelentkeznek, körülbelül 390-400 ezerre becsülik, tehát azokat, akik még nem is jelentkeztek az orvosoknál, még nem regisztráltak, és nem tudjuk róluk azt, hogy cukorbeteg-e. Azt látjuk, hogy rengeteg problémával küzdenek, nagyon sok kérdést tesznek nekünk föl akkor, amikor találkozunk velük. Ezért most én ezeket államtitkár úrnak az interpelláció keretében elmondanám.

Pontosan mennyi I. és II. típusú diabéteszes beteget tartanak ma számon? 2010 óta miként változott a betegek száma? Mennyi embert kezelnek érszűkülettel, és pontosan mennyi amputációt végeztek az elmúlt éveken a diabétesz következményeként? Mennyi ember hal meg évente Magyarországon a cukorbetegségben vagy annak szövődményeiben?

Az elmúlt évben milyen lépéseket tettek a megelőzés érdekében? Az egészségbiztosítás rendszerén belül milyen összeggel támogatják a cukorbetegeket? Ma Magyarországon milyen támogatásokat igényelhetnek a különböző cukorbetegségekre, és milyen módon támogatja az állam a cukorbeteg által is fogyasztható termékeket? Terveznek-e bármilyen egészségnevelő programot indítani, illetve azt támogatni a kormány munkájának keretein belül? Ezt azért is kérdezem, mert azt látjuk, hogy amíg az Európai Unióban, mondjuk, Svédországban a legjobb, Bulgáriában pedig a leghatékonyabb a cukorbeteg ellátása, addig Magyarország ebben megint az utolsó helyek körül kullog; a 28 tagállamból 17. ma Magyarország a cukorbeteg ellátása tekintetében. Úgy gondoljuk, hogy ebben van dolgunk, ebben a kormányunk van dolga, ezért várom államtitkár úr megtisztelő válaszát.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padso-
raiban. - Közbeköltés: Úgy van!)*

(14.10)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban korunk egyik népbetegsége a cukorbetegség, ezért erről mindig érdemes beszélni.

Azoknak az adatoknak, amelyeket ön kért, egy része rendelkezésre áll. Így például, ha megnézzük, hogy 2010 óta az érszűkülettel kezelt diabéteszes betegek száma miként alakult, láthatjuk, hogy az 5689-ről csökkent 5363-ra. Ha azt nézzük, hogy a diabéteszes betegeken mennyi amputációt végeztek sajnálatos módon 2010-ben és 2016-ban, akkor azt láthatjuk, hogy ez az esetszám 3387-ről 2993-ra csökkent. Az viszont egyértelmű, hogy a közös kasszából egyre többet költünk a cukorbeteg kezelésére, a kezeléseket finanszírozására: 35 milliárd forintról 48 milliárd forintra nőtt ez az összeg, amit a kormányzat fordítani tud a cukorbeteg kezelésére. Hogy pontosan mennyi a cukorbeteg, erre általában becslések vannak, amit ön mondott, az is szerintem egy becslés. Vannak más számítások, azok akár százszázalékos nagyságrenddel kisebb értéket is mutatnak, de hogy ez fontos, sokakat, sok százezer embert érintő kérdés, az teljes mértékben biztos.

Éppen ezért is döntött emellett a kormányzat, hogy itt nyilván az egészség tudatosításra, az egészséges életmódra nevelés, ösztönzés az egyik legfontosabb, hiszen ez tudja megelőzni a cukorbetegséget, és nyilván a kezelésnek is ebben fontos szerepe van. Egyrészt ebben fontos bátyánk az alapellátás átfogó fejlesztése, amire 42 százalékkal többet költ most a kormány, mint 2010-ben, és a teljesen új egészségfejlesztési irodák hálózatának létrehozatala,

hiszen itt ingyenesen nagyon sok tanácsot, segítséget kaphatnak, hiszen nem kell beutalóval járóbeteg-szakrendelésre elmenni, hanem itt ingyenesen és egyre bővülő formában - hiszen most 60, aztán a későbbiekben már több százas nagyságrendben is elmehetnek ilyen irodákba -, étrend-összeállításához kapnak tanácsot, oktatást kapnak a cukorbetegséggel kapcsolatban, illetőleg szaktanácsadást. Bizunk benne, hogy ez sokak számára segíteni fogja mind megelőzni, mind kezelni a cukorbetegséget.

Ugyanakkor vannak olyan alapvető okok, amelyek cukorbetegséghez vezetnek, ez nyilván a kezelés szempontjából is fontos. Ezért hoztunk olyan döntéseket, mint a táplálkozás-egészségügyi jogszabály-csomag, amelynek egy része itt a parlament asztalán is fektült, másrészt rendeletekben jelent meg; a népegészségügyi termékadó vagy népszerűbb nevén a chipsadó, amely pontosan a magas cukortartalmú, egészségtelen élelmiszerek fogyasztását is igyekszik háttérbe szorítani. A transzsírsavtartalom korlátozása vagy a közétkeztetési rendelet egyrészről a kényelmi termékeket, a különböző túlcukrozott szörpöket vagy a túlcukrozott, édesítőszerrel ellátott egyéb ételeket igyekszik kiiktatni minél inkább a közétkeztetés rendszeréből, ezáltal másfajta ízekhez is tudnak hozzászokni, az egészségüket is javítani tudjuk, illetőleg ez a rendelet különös figyelmet fordított pontosan a cukorbetegséggel küzdő gyermekek vagy idős emberek speciális étrendjének életszerű biztosítására.

Fontos célkitűzésünk volt, hogy bővüljön azoknak az élelmiszereknek a köre, amelyek az egészséges táplálkozás körébe illeszthetők. Itt megjelent nagyobb mértékben a friss gyümölcs, a friss zöldség az új közétkeztetési rendelet révén most már másfél éve lassan az iskolákban. A mindennapos testnevelés is az egészséges életforma mindinkább való elmélyítését szolgálja, illetőleg az is, hogy azokat a termékeket, amelyek a chipsadó hatálya alá esnek, tehát fokozottan veszélyesek az egészségre, sem iskolai büfében, sem iskolai automatában nem lehet forgalmazni, pontosan azért, hogy a gyermekeknél meg tudjuk előzni, már az étel- és italautomatáknál is és az iskolai büfékben is a cukorbetegség kialakulását. Emellett számos másik projektünk is fut az OGYÉI-ben (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), elsősorban a reggeli evés fontosságáról, a mintamenzával kapcsolatban, és még sorolhatnám, hogy hány területen. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogadom el a választ azért, mert az államtitkár úr, ahogyan a múlt héten egy írásbeli kérdésre adott válaszában, most is körülbelül akkorát küzdött az adatokkal. Egy sem volt helyes, de azért segíték. (*Dr. Rétvári Bence: Melyik nem volt he-*

lyes?) Tavaly nem 48 milliárdot költött egyébként a kormány, most meg a maga kárára tévedett egyébként; 59 milliárdot költött a kormány. Viszont tudja, mennyit költenek a betegek? 190 milliárdot költenek a saját betegségük kezelésére. A magyar kormány, illetve a magyar költségvetés ennek az egyharmadát sem éri el azzal, amivel hozzájárul ahhoz, hogy ők esetleg jobban érezhessék magukat. Az alapellátásra hiába költenek többet, nincsen háziorvos, 287 praxis üres (*Dr. Rétvári Bence: Egy se üres!*), az egészségfejlesztési irodákat, amelyekről hosszasan beszélt, éppen most akarják majd bezárni, illetve a közétkeztetésre meg a chipsadóra meg majd ki fogunk térni a következőkben.

Gondjai vannak az adatokkal azért, mert nem értenek hozzá, és azt hiszem, ez a jelenlegi válaszáda tőkéletes példája volt ennek, úgy, mint a múlt heti. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház a választ 108 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Z. KÁRPÁT Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Hány idegent telepítenek még be?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárát, Tállai Andrást bízta meg. A képviselő úré a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben a kormányzó pártok az utóbbi években nyújtottak be olyan törvényjavaslatot, amely multicégek számára teszi könnyebbé idegen munkaerő betelepítését Magyarországra, nyilván az ehhez fűződő lakhatási kedvezmények, támogatások szavatolása mellett, elmondható az is, hogy kormányzó, kormánypárti vezetők szájából hangzott el az ukrán munkaerő importjának szükségességéről szóló kiszólás is.

Mindemellett ugyanakkor Magyarországon van egy igazi, egy valódi rejtett erőforrásunk, ami megoldást nyújthatna a magyar fiatalok, a magyar közepkorúak lakhatási gondjaira, lakhatási szegénységére, ugyanis több százezer magyar ingatlan áll üresen, kihasználatlanul, és bár tudjuk, hogy ezek közül nagyon sok elnéptelenedő kistérségekben található, de azt is látjuk, hogy a városi, fővárosi és nagyvárosi elszabadult albérletárak tekintetében megoldást kell találni, és ez esetben pedig több tízezer üresen hagyott ingatlan hasznosítása, a magyar életbe való visszahozása igenis reális alternatívát nyújtana. Hogy egy példát mondjak: az önközmunkaprogramja több térségben értelmessé lenne lehető akár az üresen hagyott vagyon feljavítása által, akár egy állami háttérű bérlakásépítési program elkezdése révén, amit egyébként hét éve nemcsak a költségvetési

időszakban, de minden egyes lehető alkalommal számonkérünk önkön, hiszen viszonylag minimális költségvetési tételbe kerülne a pozitív hozadékához képest.

Azt is látjuk, hogy a legújabb statisztikák szerint a kényszerből szüleikkel együtt lakó és más megoldást találni képtelen fiatalok számaránya tekintetében is az európai élbolyba kerültünk, és nem szeretném, hogy ebben az élbolyban maradjunk, nyilvánvaló tehát, hogy megoldást kell találni. A Jobbik sem a magántulajdonban lévő ingatlanvagyon hasznosításáról gondolkodik érthető módon, de mind állami, mind önkormányzati tulajdonban található olyan ingatlantömeg, amelynek a hasznosítása fel kell hogy merüljön.

Az előtt pedig egész egyszerűen értetlenül állunk, hogy a kormányzat mintha nem is ismerné a közösségi gazdálkodási típusú formák elterjedését, az erre adandó válaszokat. Tehát az, hogy különböző megosztó oldalak révén több ezer ingatlant kivettek az albérleti piacról, a kormányzat csodálkozásával találkozott, miszerint az albérleti díjak elkezdtek növekedni. Elképesztőnek tartjuk, hogy évek alatt nemhogy a szabályozás irányába nem mozdultak el, de úgy tesznek, mintha ez a probléma nem létezne, mintha elfogadható és természetes volna, hogy egy Budapestre jövő, tanulni vágyó fiatal 130-150 ezer forintot plusz rezsit kell hogy fizessen egy albérletért, ami egészen elképesztő.

Adja magát tehát a kérdés, sőt adódnak a kérdések. Hogyan kívánja a kormányzat enyhíteni az elérhető árú bérlmények hiányát? Vannak-e terveik az üresen álló ingatlanvagyon hasznosítása tekintetében? És egyáltalán adódnak-e elképzeléseik az ezzel kapcsolatos, a lakhatási szegénységgel kapcsolatos kivándorlási hajlandóság csillapítása tekintetében? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is egy magyarországi társadalmi helyzetre, a társadalmi viszonyokra szeretném felhívni a figyelmet ebben a kérdésben, a magyar emberek ugyanis saját tulajdonú lakásban szeretnek élni, szeretnek lakni, és az életüket is úgy alakítják ki, hogy ha lehetőségük és módjuk van rá, és megteremtődnek a feltételek, akkor elsősorban abban gondolkodnak, hogy a saját lakásukban éljenek. Ezt egyébként a számok is bizonyítják, hiszen 86 százaléka a lakásoknak van magántulajdonban, és ennyien élnek magántulajdonú lakásban a magyar emberek, ezzel egyébként az Európai Unió élvonalában vagyunk, és meghaladjuk az európai uniós átlagot.

Egyébként ön az interpellációjában is elismeri, hogy a magántulajdonú, üresen álló ingatlanok hasznosítására nem lehet ráhatása az államnak, ugyanakkor pedig az albérleti piac szabályozásánál

mégis ezt várja el az államtól, hogy amit a piac szabályoz, abba lépjen be az állam. Itt csak az interpellációja ellentmondására hívtam fel a figyelmet. *(Z. Kárpát Dániel közbeszólása.)*

(14.20)

Ami pedig a jelenlegi kormány intézkedéseit illeti: néhányat szeretnék belőle felsorolni, amely annak jegyében született, amit elmondtam, hogy elsősorban saját tulajdonú ingatlant kell hogy szerezzenek a magyar munkavállalók. Az egyik legnagyobb horderejű döntés 2016 januárjától lépett hatályba, mégpedig az áfakulcsnak az 5 százalékra való csökkentése. Ez nyilvánvalóan olcsóbbá, kedvezőbbé teszi a lakásmegszerzés lehetőségét. A második ilyen nagy horderejű döntés a családi otthonteremtési kedvezmény kialakítása, amelyben jelentős állami támogatás rejlik adó-visszatérítés formájában, más különféle eszközök formájában. Gondolom, mégis a legnagyobb segítség az, amikor a magyar munkavállalókat olyan helyzetbe hozzuk, hogy megfelelő jövedelemmel tudjanak rendelkezni, és az egzisztenciájukat ki tudják alakítani. Ehhez csak két döntést említenék: a rezsicsökkentési program, amelynek révén több mint 50 százalékkal csökkent a kint lévő tartozások összege, illetve a devizahitelek kivezetése, továbbá az, hogy most már évek óta folyamatosan növekszik a reáljövedelem. Ehhez tartozik a családi adókedvezmény növelése és a személyijövedelemadó-kulcs csökkentése.

Szeretném elmondani, hogy a magyar kormány a szociálisan rászorult emberek számára, családok számára is lehetőséget teremtett, hiszen az állami bérlakás ezen a területen, tehát a szociális területen megjelenik, hiszen a Nemzeti Eszközkezelő működésével 35 ezer állami bérlakás létesült, amelyben 160 ezer szociálisan rászorult személy lakhatását biztosítjuk.

Szeretném elmondani, hogy ezen intézkedések hatására az eredmények is jelentkezők, hiszen a CSOK-ra például 40,5 ezer család adta már be a kérelmét, több mint százmilliárd forint összeget igényeltek. Ezen túl nagyon fontos eredmény, hogy az elmúlt év során több mint tízezer lakás épült Magyarországon, ami 31 százalékos bővülést jelent. És még nagyobb eredmény, amivel egyébként az Európai Unióban elsők vagyunk, hogy 2016 során két és félszeresére emelkedett, 31 500-ra a kiadott építési engedélyek száma, és ahogy mondtam, ezzel az Európai Unióban vezető helyen vagyunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Úgy gondolom, hogy a kormány a lehetőségeihez mérten mindent megtett annak érdekében, hogy a lakásprobléma nehézségein segítsen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szórványos taps a kormányzó pártok soraiban, hiszen, államtitkár úr, ha ön nem ért valamit, az nem jelenti azt, hogy az ellentmondás. Én arról beszéltem, hogy ha egy állami háttérű bérlakásépítési program megnövelné a kínálati oldalt, tehát a kínálati oldalon lévő lakások számát, a kínálati szűkösség csökkenése mellett az árak mérséklődnének. Ha ön ezt nem érti, akkor vegyen fel egy olyan szakértőt, aki elmagyarázza önnek, ez ugyanis első szemeszter első órák tárgya. Egészen elképesztő, hogy nem fogja fel!

És azt is el kell hogy mondjuk: amikor saját tulajdonú lakásban szeretnek ön szerint a magyarok lakni, akkor ön nemes egyszerűséggel hazudik. A magyar fiatalok számára ugyanis az elérhető áru bérlakás is opció lenne, még a mobilitást is növelné, de önök egész egyszerűen nem képesek az albérlési piacon felmerülő, elképesztően kiugró folyamatokat kezelni, nem képesek egy bérlakásépítési programot létrehozni, miközben egy fiatalnak 20-25 évébe is kerülne az, hogy az önök által teremtett klímában és viszonyok között önálló otthonra tegyen szert. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ne takarózzon tehát lakóparki lakásokkal, ne takarózzon nemzetközi statisztikákkal, mert édeskevés, amit művelnek! Nem fogadom el a válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadják-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 103 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Szél Bernadett és Ikotity István, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ki fizeti egy atombaleset számláját?”** címmel. Képviselő úré a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány még azután is rendre jó ötletnek nevezi a tervezett paksi bővítést, hogy az Európai Bizottság engedélyezte a beruházás állami támogatását, vagyis azt, hogy a kormány a borítékolható veszteséget az adófizetőkre hárítsa. A köznyelvben ugyanakkor a „jó üzlet” kifejezést nem a veszteséges projektekre használják, és csak akkor említik, ha az összes költség ismeretében lehet nyereségre számítani. Paks esetében azonban senki sem ismeri az összes költséget, a biztosítás például még szóba sem került. És arról sem szoktak beszélni, hogy ki fizeti az esetleges atombaleset számláját. Pedig egyáltalán nem elhanyagolható tételről van szó, a jelenlegi paksi blokkok felelősségbiztosítása például évente nagyjából félmilliárd forintba kerül, és káreseményenként 24 milliárd forintot fedez. Első pillantásra ez az összeg talán soknak tűnik, de valójában nevetségesen kevés. A 2011-es fukusimai balesetnél már az első kárbecslés is 28 ezer milliárd forintról szólt, vagyis több mint ezer-

szerez a különbség az ottani kár és a magyar biztosítási összeg között. Ha a tényleges kockázatot kellene megfizetni, több mint 500 milliárdba kerülne évente, és valószínűleg még így sem vállalná egyetlen biztosító sem.

Ugyanakkor korántsem elméleti esélyekről van szó. A biztosítótársaságok ma már úgy számolnak, hogy az atomiparban 20-25 évenként kerül sor egy csernobili vagy fukusimai súlyú balesetre, és ennek megfelelően árazzák be a szolgáltatásaikat. És sajnos már magyar példánk is van: a 2003-as paksi reaktorbaleset aktáit az Orbán-kormány titkosította ugyan, és nem hajlandó elárulni sem a károk nagyságát, sem pedig azt, hogy ki fizette ezt a kiadást, de az biztos, hogy annál a 24 milliárdnál, amit az előbb említettem, és amire az erőmű felelősségbiztosítása terjed, ez sokkal nagyobb összeg, hiszen ha alacsonyabb összeg lenne, akkor bizonyára ezt közölték volna. Önök a 2003-as paksi reaktorbalesetet apró üzemzavarnak titulálták, és az is nyilvánvaló, hogy az adófizetőknek a zsebükbe kellett nyúlniuk, hiszen nem titkolóznának.

Egy szó, mint száz: a nukleárisenergia-iparban száz- és ezermilliárdok repkednek, ha károkról van szó, a biztosítók pedig csak a tényleges fizetnivalók töredékét hajlandók finanszírozni. Ezért kérem, szíveskedjen nyilatkozni róla, milyen biztosítási költséggel számolnak Paks II. esetében; mekkora kárösszeget fog téríteni a biztosítás; és ki fizeti a költségeket, ha egy majdani baleset esetén a valós kár sokkal, akár több nagyságrenddel nagyobb lesz, mint amennyire a biztosítás fedezetet nyújt. Várom válaszát. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Csepreghy Nándor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Javaslom, hogy mindeképpen szabaduljon meg a beszédíróitól, mert azok vagy hazudnak, vagy pedig nem hajlandók tudomást venni a tárgyi tévedéseikről, amelyekre már itt a parlamentben is és egyéb fórumokon is igyekeztünk felhívni az önök figyelmét.

Egyrészt az Európai Bizottság által kiadott dokumentum nem azt mondja, hogy Paks veszteséget fog termelni, sőt azt mondja, hogy hogyan kell vagy hogyan lehet a magyar államnak a Pakson keletkező hasznot felhasználni, elkülönítve azt az MVM-csoporttól, a Paks I. üzemeltetőjétől.

Az Európai Bizottság azt mondja, hogy az 1 százaléknyi haszonkülönbség megtérülése, ami egy piaci befektetés és a kormány által támogatott és a Magyar Országgyűlés által is támogatott kapacitásfenntartás mellett van, az a piaci befektetők számára nem teszi megtérülővé a beruházást, és ezért nem hozna ilyen döntést. De szeretném felhívni arra a figyelmét, hogy képviselő úr nem a szélenergia zrt. felügyelőbizottságában ül, hanem a Magyar Országgyűlésben, ahol

elméletileg arra tett esküt, hogy a magyar emberek érdekeit szolgálja.

És ha megnézzük a számokat, akkor a nemzetközi kitekintések idézésekor érdemes lenne elővenni önöknek a német számvevőszék dokumentumát, amely azt mondja, hogy a német állampolgárok az elmúlt években 23 milliárd eurót, tehát 23 milliárd eurót fizettek arra, hogy a megújuló energiaforrásokat ilyen kapacitáskihasználtság mellé támogassák. És ennek következménye az, hogy amíg a magyar állampolgárok 31 forintos kilowattóránkénti árat fizetnek a hazai elektromos áramért, ami részben Pakson kerül előállításra, addig ez a német állampolgárok esetében 92 forintot eredményez.

(14.30)

Nem véletlen az, függetlenül attól, hogy önök ezt nem veszik tudomásul, hogy úgy az Európai Közösség, mint számtalan nagy és meghatározó állam, amely az energiapiacra jelen van, többek között az Amerikai Egyesült Államok döntött arról, hogy fenntartja atomerőművi kapacitásait. Miért? Mert például a károsanyag-kibocsátás tekintetében nullaszázalékos károsanyag-kibocsátást tud a Paksi Atomerőmű vagy maga az atomenergia biztosítani.

Ha azt a számítást nézzük, amit önök nem vesznek figyelembe, vagy azt a politikát nézzük, amit önök rá szeretnének erőltetni Magyarországra, akkor a jelenlegi 31 forintos árhoz képest nagyjából 57 forint/kilowattóra árat kellene fizetnie egy-egy magyar állampolgárnak a kilowattóránkénti elektromos áramért, amit azt gondolom, egyértelműen mutatja, hogy az LMP a széllobbis és a szélcégek érdekeit képviseli, annak ellenére, hogy a szélenergia a jelenlegi technológiai fejlettsége mellett nem megtérülő. A Magyarországon eddig beépített szélenergetikai kapacitások 20 százaléka kerül kihasználásra, és nem véletlen az, hogy ahol nincs állami támogatás, ott ilyen típusú beruházások nem érvényesülnek.

A képviselő úr kérdezte a felelősségbiztosítás kérdését is. Engedje meg, hogy erre is válaszoljak! A Magyar Villamos Művek Paksi Atomerőmű Zrt. a jogszabályi kötelezettségének megfelelő felelősségbiztosítással rendelkezik, és ahogy arról a képviselő úr bizonyára tud, Paks II. jelen pillanatban egy előkészítési projekt fázisban van. Itt az orosz félnek mint generálkivitelezőnek, mint fővállalkozónak kell szakmai és általános felelősségbiztosítással is rendelkeznie. Mind a kettő megfelel a nemzetközi szten-derdeknek.

Arra is szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy a magyar Paksi Atomerőművet hazai és nemzetközi hatóságok folyamatosan vizsgálják biztonsági szempontból, és a Paksi Atomerőmű minden esetben a legmagasabb biztonsági minősítést tudta megszerezni az elmúlt években, és ez így lesz a kapacitásfenntartó blokkok fejlesztését követően is. Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úrnak viszonzásra viszszaadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Ha ön nem államtitkárként dolgozna, akkor kitűnő korcsolyapálya-üzemeltető lehetne, mert ekkora csúsztatásokat, államtitkár úr *(Derűltség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*, nem tudom, hogy tud ilyen faarccal elmondani.

Nézzük csak ezeket a tényeket, amiket ön felsorolt! Nyilvánvalóan teljesen egyértelmű az, hogy a felelősségbiztosítás, ahogy mondtam, szám szerint nem felel meg annak, ezerszeres a különbség az előbb említett fukusimai példa alapján.

Államtitkár Úr! Mondja el az egyszerű kérdésre a választ, hogy miért nem hozzák nyilvánosságra a 2003-as baleset költségeit! Egyértelmű, teljesen egyértelmű, az ottani jegyzőkönyvekből kiderül, hogy ott egy láncreakció bizony nagyon könnyen elindulhatott volna, hajszálra voltak tőle. Ez mekkora költségekkel járt? Azzal, hogy ezt eltitkolják, azzal teszik teljesen nyilvánvalóvá, hogy itt olyan tételekről van szó, amit nem fizet a biztosító *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, hanem az adófizetők pénzén akarnak kifizettetni. Nem fogadom el a választ, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 107 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Salacz László, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Mikor láthatunk tisztán SZEVIÉP ügyben?”** címmel. A képviselő úré a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Több mint 34 milliárd forintnyi közbeszerzést nyert el a szocialista kormányok alatt a 11 milliárdos adóssága miatt később csődbe ment Szeviép.

A botrányos építési vállalkozási cég ezer szálon kötődik Botka Lászlóhoz és a szocialistákhoz. Bár Szeged polgármestere előbb a TV2 Tények hírműsorának, majd a Népszavának is tagadta, hogy a Szeviéppel a város szerződéses kapcsolatban állt volna, de ebből, mint kiderült, egy szó sem igaz, mivel több projektet is a később bedőlt céggel végeztettek el, összesen 9 milliárd forint értékben.

A Szeviép Szerkezet- és Vízépítő Zártkörűen Működő Részvénytársaság 2005-2010 között jócskán el volt látva állami, illetve önkormányzati megrendeléssel, amit közbeszerzéseken keresztül önállóan vagy konzorciumban nyert el. A Szeviépet 2010-ben számolták fel, miután évekig sikeresen bújta ki a fizetési határidők alól. Rendre új és új alvállalkozókat vontak be azok helyett, akiknek nem fizettek, azután ők sem kapták meg a pénzüket. Végül 11

milliárdos adósságot hagytak maguk után, amivel 500 alvállalkozónak tartoznak. Volt olyan, aki a fél-éves teljes árbevételét elbukta.

A Szeviép három tulajdonosával és vezető tisztviselőjével szemben csódbűncselekmény vádjával büntetőeljárás folyik, ugyanis ők voltak azok, akik kölcsönöket nyújtottak különböző gazdasági társaságoknak, illetve magánszemélyeknek.

Érdekesség, hogy a 1,5 milliárdos kölcsön egyharmadát a Szeviép egyik leányvállalata kapta, amelynek ügyvezetője nem más volt, mint Ujhelyi István szocialista európai parlamenti képviselő sófője. *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Jézus, Mária!)* Talán meg sem lepődünk, hogy ez a cég is a felszámolás sorsára jutott. Az új Szeviép-székház szalagját maga Botka László vágta át, amely épületet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal havi 5 millió forintért bére is vett, és ugyanez történt a cégcsoporthoz köthető békéscsabai épülettel is. A jelek szerint a Szeviép környékén akkoriban mindenkinek és mindenre jutott pénz, kivéve persze az alvállalkozók kifizetésére.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy mikor láthatunk tisztán Szeviép-ügyben. Milyen következményekkel járhat, ha egy polgármester a közérdekű adatokkal ellentétes állításokat fogalmaz meg? Kik lehetnek érintettek az ügyben?

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében a választ Dömötör Csaba államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A tisztánlátáshoz azért, azt előre vetítem, szükség lesz az MSZP-re és Botka Lászlóra is, de az az ügy, amire ön utal, rávilágít egy elég érdekes jelenségre, mégpedig arra, hogy hiába nem kormányoznak a szocialisták évek óta, mégis halomra hullanak ki a korrupciós csontvázak a szekrényből. *(Derűtség az MSZP padsoraiból.)* Nem a Szeviép ügye egyébként az egyetlen.

Mert jól emlékszünk azért arra, hogyan játszották át fél áron a magyar ipart; emlékszünk az indokolatlan völgyhidakra, a pusztába épített alagutakra, vagy éppen a kamuegyesületek hálózatára. Ezek mind-mind azt bizonyították, hogy a baloldali kormányzás időszaka a legkorruptabb időszak volt a rendszerváltás óta.

Ami a Szeviép-ügyet illeti, itt valóban jó lenne azért tisztán látni. A vizsgálódás a hatóságok feladata, de azért mégiscsak az lenne a legkönnyebb, ha a szocialisták tisztáznák az ügyet, mégpedig azért, mert 11 milliárd forintnyi összeg tűnt el; 500 vállalkozót nem fizettek ki, közülük sokan valóban tönkre is mentek. Márpedig ez a cég a szocialista kormányok idején kapott milliárdos nagyságrendben megbízásokat. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból,*

többek között: Lázártól, az első Orbán-kormánytól?)

Az ügyben valóban érdekes, kulcsfontosságú szereplő lehet Ujhelyi István MSZP-s képviselő sófője. Reméljük, hogy nem egy, a Kulcsár-ügyhöz hasonló Gyuszi taxisról van szó, aki nem csupán embereket, hanem komoly összegeket is szállított kétes körülmények között.

A körülmények mindenesetre nagyon-nagyon furcsák. Ez a sofőr a büntetőeljárásban elismerte, hogy két évig hetente-kéthetente 1-2 millió forint kölcsönt vett fel a Szeviéptől. Eközben a cég egyik leányvállalatának volt az ügyvezető igazgatója. Felmerül a kérdés, hogy mit tudhat ez az ember, és egyáltalán miért volt szükség erre a hitelfelvételre vagy úgymond kölcsönfelvételre. Egy biztos: Botka László megbízásából, bizalmából ez az ember 2014 óta a Szegedi Közlekedési Kft. repülési üzletágának a vezetője.

Sötétíti a képet, hogy Botka László ebben az ügyben összevissza hazudozik. *(Gógös Zoltán: Féltetek, mi?)* Először még azt is letagadta, hogy az önkormányzatnak egyáltalán volt szerződése ezzel a céggel, miközben Szeged városa csak 2010 májusában 2 milliárd forintot fizetett ki a cégnek.

Sok dolog történhetett, ami abból is látszik, hogy azt az embert, aki pár nappal ezelőtt a szegedi önkormányzat ülésén kártalanítást sürgetett és vizsgálóbizottságot követelt, bilincsbbe vitték el. *(Gógös Zoltán: Mert garázda volt! Bolond volt...)* Így értelmezi a demokráciát Botka László, tisztelt Gógös képviselő úr! *(Gógös Zoltán Kontrát Károly felé: Karcsi, a rendőrök a hibásak? Védj már meg a rendőreidet! Miért nem véded meg a rendőreidet? Nem Botka bilincselte meg, hanem a rendőrök!)* Jó, ha tudjuk, hogy az MSZP még mindig a szemkilövetők és a rendőröket az állampolgárokra uszító pártja. *(Gógös Zoltán Kontrát Károly felé: Miért nem állsz fel és véded meg...)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ilyen körülmények között *(Gógös Zoltán: Ki bilincselte meg? A Kontrát rendőrei... - Kontrát Károly: Nekem nincs egy rendőröm sem, az országnak vannak rendőrei...)* mindenki joggal várja el az MSZP-től, hogy tisztázza a Szeviép-ügyet, mégiscsak a párt miniszterelnök-jelöltjéről van szó. *(Gógös Zoltán: Ne legyél már ilyen tróger hülye...)* És ha már nekilendülnek, akkor tisztázzanak más dolgokat is. Adjanak még magyarázatot pár dologra, például arra, hogy hova lett a 400 milliárdos metróberuházás harmada, és kik a felelősök.

Tisztelt Gógös Képviselő Úr! Kik a felelősök a négyesmetró-pénz eltűnéséért? Arra is adjon ön is magyarázatot, hogy hová tűnhetett az a szocialista képviselő, aki miatt időközi választást kellett kiírni Zuglóban, és aki százmillió tartozást hagyott hátra; vagy arra, hogy hogyan kerülhetett több száz millió Simon Gábor számlájára. *(Kunhalmi Ágnes: Ezt még én sem tudom!)*

Ha nem tisztázzák ezeket, az csak azt bizonyítja, hogy Botka László éppolyan szocialista, mint a ko-

rábbiak, egy valóságos Hagyó Miklósba oltott Gyurcsány Ferenc; semmit sem tanult, nem is akar tanulni, és ugyanott folytatná, ahol a baloldal egyszer már abbahagyta.

Mi a magunk részéről biztosan nem szeretnénk visszatérni a nokiás dobozok korszakába. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Gógös Zoltán: Helikopterezés! - Kunhalmi Ágnes: Rogán helikopteréhez... - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(14.40)

ELNÖK: Képviselő úrnak viszonzásra visszadom a szót. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Államtitkár úr, válaszát tisztelettel elfogadom. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Azt értjük.)* Megnyugtató számomra, hogy a kormány kiemelt figyelmet tanúsít egy ilyen ügyben, ahol vállalkozók száza, munkavállalók ezrei és áttételesen az egész magyar társadalom érintett. Szeviép és a hozzá hasonló ügyek megmutatják, hogyan működött Magyarország 2010 előtt. Az állampolgárok véleményét tolmácsolva: keményen fel kell lépni ezekkel a visszaélésekkel szemben, az ügyészségnek és a bíróságnak fel kell tárnia az ügyek háttereit, és igazságot kell szolgáltatni.

Az elsibolt pénzek útját meg kell találni, meg kell nevezni a felelősöket, és a pénzeket vissza kell adni az országnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeciáltások a Fidesz soraiból: Így van!)*

ELNÖK: Képviselő úr tehát elfogadta a választ, így mehetünk tovább. Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért akarják beszántani a CEU-t?**” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyarországon működő Közép-európai Egyetem az ország egyik legjobb felsőoktatási intézménye. A CEU minden évben a legelőkelőbb helyen végez a különböző egyetemi rangsorokban a magyar egyetemek közül. Diákok százainak ad használható, modern, mély tudást, a tudományterületük legismertebb és legkiválóbb képviselői oktatnak az egyetemen. Magyarországnak a CEU pénzt, megbecsülést, művelt és okos diplomás diákokat ad. A CEU képzéséről számos magyar vezető került ki, még a kormánynak és a Fidesz európai képviselőcsoportjának is van olyan tagja, aki a Közép-európai Egyetemen végzett.

Az egyetem - és ez talán az egyik legfontosabb - ösztöndíjakkal támogat nagyon szegény, mélyszegénységből kikerülő magyar diákokat is, akiknek a CEU nélkül esélyük sem lenne arra, hogy ilyen

színvonalú oktatáshoz jussanak. Hozzáteszem: anno a miniszterelnök sem jutott volna a CEU nélkül egy tapodtat sem előrébb. *(Felzúdulás, derűlttség, közbeciáltások a kormánypártok soraiból, köztük dr. Rétvári Bence: Ez kicsit erős!)* Tehát nincs fontosabb érdek annál, hogy ez a rendszer Magyarországon megmaradjon. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csejget.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem öntől, miért sodorják még mélyebb tudásválságba Magyarországot, és felmérték-e a valódi következményeit ennek a lépésnek, vagy csak, ahogy Láncki úr, az önök házi-rektora fogalmazott: önöket már tényleg nem az ország, csak a lopás érdekli? *(Taps az MSZP soraiban. - Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A CEU egy eredetileg New York államban bejegyzett egyetem, a Közép-európai Egyetem pedig egy Magyarországon bejegyzett magánegyetem. A CEU New Yorkban csak papíron létezik, hiszen diplomát nem ad ki, campusa nincs, oktatói, diákjai nincsenek.

Mindannak ellenére, hogy összesen talán két titkárnői infrastruktúrával és egy irodával rendelkezhet New Yorkban, ennek ellenére Magyarországon ennek az amerikai intézménynek a nevében adnak át diplomákat, amely amerikai intézmény igazából nem működik, nincs diákja, nincs oktatója, nem ad ki diplomákat. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ez megtévesztés, ez csalás. *(Gógös Zoltán: De mitől család?)* Hiszen olyan látszatot kelt, mintha egy működő amerikai intézmény magyarországi kihelyezett képzése végzettségeket adna át, miközben ez az intézmény Amerikában egyetlenegy diplomát sem ad ki, ez az intézmény Amerikában nem létezik. *(Zaj, folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Inkább hagyd abba!)*

A Soros-egyetem ugyanakkor egy együttműködési megállapodást köt a Közép-európai Egyetemmél, amely egy nagyon nehezen átlátható módon, sőt inkább azt mondhatjuk, hogy átláthatatlan módon az oktatási tevékenységet a CEU helyett részben vagy egészben elvégzi. Ez a kusza állapot, amihez képest, úgy gondolom, hogy egy tisztább állapotot kell létrehozni, nem fantomegyetemek nevében kell diplomát kiadni, hanem valós egyetem nevében. Amikor ön azt mondta, hogy aggódik amiatt, hogy a Közép-európai Egyetem kiadhat-e diplomákat, tisztelt képviselő asszony, ha elolvassná, legalább egyszer kezébe venné a törvényjavaslatot, akkor tisztában lenne azzal, hogy a Közép-európai Egyetemet ez a törvényjavaslat nem érinti. A Közép-európai Egyetem státusza semmilyen tekintetben nem fog változni. Semmilyen többletfeladat a Közép-európai Egyetemmél kapcsolatban ebben a törvény módosításban nem

került megfogalmazásra. Csupán az a helyzet kerül tisztázásra, amelyről azt is mondhatjuk, hogy csalás, hogy egy olyan intézmény nevében amerikai diplomát adnak ki, amely Amerikában nem bocsát ki diplomákat. Azt hiszem, hogy minden diák érdekében ezt a helyzetet kezelni kell.

Őn rendkívül sok politikai lózungot pufogatott a megelőző percekben, de egyetlenegy mondatot sem mondott azzal kapcsolatban, hogy a törvénymódosításnak melyik pontjával nem ért egyet. Azzal nem ért egyet, hogy ha két különböző ország érintett egy felsőoktatási intézményben, akkor a két országnak meg kell erősíteni ezen intézmény létrehozatalát vagy működését? Azzal nem ért egyet, hogy csak az az intézmény folytathasson képzést egy másik országban, amelyik az eredeti országában is folytat képzést? Vagy azzal nem ért egyet, hogy a képzés mögött egy felsőoktatási minősítésnek kell rendelkeznie, egy oktatási hivatali vagy akkreditációs minősítésnek? Melyik pontjával nem ért egyet, tisztelt képviselő asszony? (Zaj.) Itt nem hoznak föl önök érveket, kifejezetten elkerülik azt, hogy a törvénymódosító javaslatról szóljanak, mert csupán a politikai hangulatkeltés az érdekük, hogy emögött is valamiféle más szándékot mutassanak be.

De, tisztelt képviselő asszony, megnyugtathatom, hogy mi elsősorban a magyar diákok érdekében járunk el, az ő érdekükben is és a magyar egyetemek érdekében is, hiszen óriási versenyelőny, hogy valaki ugyanúgy egy magyar képzésre jár, csak az egyiknél amerikai diplomát is kap. Tudja, van olyan fiatal, aki úgy gondolkozik, ahhoz, hogy amerikai diplomám legyen, egyik esetben el kell utaznom Amerikába, ott fizetnem kell a lakhatásomat, az oktatásom költségeit (Közbeiktatások az MSZP soraiból.), vagy csak elmegyek egy Amerikában nem működő intézmény magyarországi képzésére, és ott ugyanúgy amerikai diplomát kapok, és inkább ezt választják és nem a magyar egyetemeknek, mondjuk, az MBA-képzését. Hiszen ez egy amerikai MBA-végzettséget ad úgy Magyarországon, hogy Amerikában nem ad MBA-végzettséget. Mi ez, ha nem csalás, tisztelt képviselő asszony? (Zaj, folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.) Miközben a magyar egyetemek viszont törekednek arra nagyon sok áldozattal, hogy ők is, mondjuk, saját MBA-képzést nyithassanak meg.

Éppen ezért gondoljuk úgy, hogy valaki azért, mert hozzászólt másfél évtizeden keresztül, hogy egy csettintésére (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) a magyar liberális és MSZP-s kormányok bármilyen törvényt módosíthattak és a törvény fölé helyezhették magukat, ez az állapot bizony meg fog szűnni Magyarországon. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e államtitkár úr választát.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt négy percben egyetlenegy szava

és mondata nem igaz, hazudik, mint a vízfolyás. (Nagy felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.) Az, amit a CEU ellen önök hoztak, az színtiszta koncepciós eljárás, ami a legsötétebb magyar diktatúrákat idézi Magyarországon. (Nagy felzúdulás, közbeiktatások a kormánypártok soraiból.) De ennél még nagyobb a baj, ugyanis...

ELNÖK: Nyugalmat kérnék a kormánypárti képviselőktől.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): ...ennél még nagyobb a baj, mert aki a tudást támadja, az a saját nemzetét és népét támadja. Önök a tudást támadják azért, hogy egy sötét lyukká változtassák Magyarországot, ahol még jobban el lehet nyomni az embereket. Sötét, aljas gazemberség az, amit önök most tesznek. (Taps és közbeszólások az MSZP soraiból: *Úgy van! - Nagy felzúdulás és közbeszólások a kormánypárti pádsorokból, köztük: Elolvasta a törvényjavaslatot? - Ez szakmai volt?*)

ELNÖK: Ha jól értettem, lefordítom a házszebály szerint magyarra, amit a képviselő asszony mondott, nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. (Szavazás.)

A Ház 102 igen szavazattal 34 ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Most Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, következik, aki interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Az állami földek kijátszásával és a szabályok könnyítésével adják fel a GMO elleni küzdelmet?**” címmel. Képviselő úr a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A bábolnai földkijátszással kapcsolatban elég komoly belső zavarokra lehettünk figyelmesek, hiszen két korábbi, ezzel foglalkozó írásbeli kérdésemre is egymásnak teljesen ellentmondó válaszokat adtak. A zavar oka azonban könnyen érthető, hiszen jelen esetben nem egy szokásos fideszes földmutyiról van csupán szó, arról is nyilvánvalóan, de a végeredményben a Monsanto nemzetközi multinacionális vállalat lett a nyertese a történetnek.

A cég köztudottan egyébként a GMO-ban érdekelt nagy agrármulti, és ilyen előzmények után, azt hiszem, már érthető az is, hogy a GMO-val kapcsolatos liberalizációról miért röppentek fel a hírek. A történet lényege annyi, hogy teljesen indokolatlanul, szakmaiatlantul fogtak egy állami földterületet, abból kihalítottak három 3 hektáros részt, majd azt megszerezte egy önkormányzati vállalkozó, teljesen véletlenül versenytársak nélkül, majd újraegyesítette és a Monsanto-nak busás haszonnal odaadta ezt a területet.

Aztán jönnek a hazugságok, amelyekre jó lenne most már itt igazi komoly érdemi válaszokat kapni,

ahogy mondtam, írásbeli kérdésemre ezek nem érkeztek meg. Azt állították a válaszban, hogy nem mutatkozott nagyobb érdeklődés ezen területek megszerzésére a helyi gazdák részéről. Egyrészt azért nem, államtitkár úr, mert egész egyszerűen nem tudtak róla a helyi gazdák, jómagam személyesen mentem le és érdeklődtem náluk, és azonkívül ezt több helyen le is nyilatkozták. De egyébként, ha ez lett volna az optimális hasznosítási mód az állam részéről, akkor viszont három különböző családi gazdának kellett volna ezeket a földeket megszerezni, nem pedig egy mutyizós, önközhöz köthető „vállalkozónak”.

(14.50)

Ha valóban az lett volna a cél, amit kommunikáltak, hogy a családi gazdaságokat segítsük meg, akkor tehát nem ennek az egy embernek kellett volna odajuttatni a területeket. Ráadásul miért nem kötötték ki számára, ha egyszer már állami földet juttattak neki, hogy ne adhassa tovább ezt a területet, mondjuk, húsz évig, ahogy tették ezt később a privatizációs folyamatban.

Allamtitkár úr, azért Bernáth István adott be egyedül ajánlatot tehát, mert csak ő tudott róla, hogy karácsony előtt tíz nappal az állam megosztja ezt a területet. Feltételezhető tehát, hogy az NFA soron kívül járt el, az is feltételezhető, hogy kifüggesztés sem volt, és így elővásárlási jogával a többi érintett nem is élhetett.

Szintén hazudott, amikor azt válaszolta a minisztérium, hogy a három ingatlanra tehát három különböző vásárló érkezett. Vagy önök hazudnak, vagy önöknek hazudnak, ezt el kellene döntenie. Az biztos, hogy jogszabálysértés nem történt önök szerint, hiszen három különböző helyi gazda szerezte meg. Az előbb már elmondtam, hogy nem igaz, hogy hazudtak a válaszban. Ezzel gyakorlatilag beismerték azt is, hogy a jelen esetben történt jogszabálysértés. 86 hektárból tehát leválasztani háromszor 3 hektárt, majd azt szándékosan ipari területként átjatszani ezek szerint nem gond önöknél. És ha már nem gond, akkor miért nem az állam kaszált ezen az ügyleten? Ezekre várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Bitay Márton Örs államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy nagyon érdekes kérdést feszegetett, és én arra készültem, hogy megpróbálok szakmai választ adni erre. De aztán ahogy meghallgattam az elmondottakat, rájöttem, itt sajnos megint az a probléma, hogy nem ismeri a törvényt, amiről beszél. Ugyanis az a gond, hogy önök még mindig nem látják világosan,

hogy a 3 hektár alatti termőföldterületekre teljesen más szabályok vonatkoznak, mint a 3 hektár feletti termőterületekre. *(Gógös Zoltán: Ez 10 hektár volt!)* Bocsánat, csak hadd fejezzem be a mondandómat.

A másik, amit még mindig nem ért ön, aki szakpolitikus, hogy mit jelent az elővásárló, és mit jelent az, akivel az NFA szerződést köt. El kell keserítem, ez az úriember nem az NFA-val kötött szerződést, másokkal kötött az NFA szerződést, csak amit ön hiányol, ami egyébként megtörtént, a 60 napos kifüggesztés alatt ő jelentkezett rá elővásárlóként. Az a probléma, hogy hiába beszélgetünk erről, mert látom a tekintetén, hogy nem érti, miről beszélek, mert nem olvasta el egyszer sem a törvényt. Úgy baromi nehéz megbeszélni ezt a témakört, ha tárgyi tévedésektől szenved, ha azt állítja, hogy az NFA suttymomban kötötte, miközben ezzel a vásárlóval egy 60 napos kifüggesztés után az elővásárlási jogával élve kötötte meg ezt a szerződést.

De visszatérek az eredeti elképzeléshez, amit szerettem volna mondani önnek. Egyetértek önnel, nagyon idegesít személy szerint engem is az, hogy hogy kerülhetett a Monsanto-hoz ez a terület. Tehát jogos a felvetése *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*, ezért elrendeltünk egy vizsgálatot. De azt is szeretném hangsúlyozni, hogy ez a kft. nem termőföldet vásárolt, hanem egy kivett ipari területet. Ez a kft. nem az államtól vásárolt, hanem egy magánszemélytől vásárolt. Ezek nagyon fontos különbségek.

Azért szerettem volna ezt szóba hozni önnek, mert ezt természetesen érdemes végiggondolni. Amikor az NFA-hoz bejön egy igény, akkor a következőt teszi. Nem egy esetben osztottunk meg területeket kisebb, 3 hektáros parcellákban, több száz ilyen eset van, több száz esetben fordulnak gazdák ezzel hozzánk, és a 3 hektár alatti területeket jellemzően állattartó telepek létesítésére szokták kérni. Tehát tisztában vagyunk azzal is, hogy adott esetben ő majd később kivonatja ezt a területet.

Csak azt szerettem volna hangsúlyozni, az önmagában nem egy kuriózum az eljárásrendünkben, hogy ha a gazdák hozzánk fordulnak, akkor megosztunk területeket, és a megosztott területeket különféle módon értékesítjük. De ettől még a 60 napos kifüggesztési határidő mindenkire vonatkozik. Én nem tudok önnek annál többet segíteni, mint ha elolvassa a törvényt, mert abból ki tudja olvasni. Ezért nem érti az írásbeli kérdésére adott válaszokban a különbséget sem, mert az egyik esetben a 3 hektár alatti értékesítési rendre kérdez rá, és arra válaszolunk. Megjegyzem, nagyon fontos, ez a Nemzeti Földalapkezelőről szóló törvényben van, amit önök is megszavaztak megosztással, 3 hektárral, kivételi lehetőséggel és mindennel együtt. Tehát amikor ezt kérdezi, akkor erre fogok önnek válaszolni. A másik esetben pedig a 3 hektár feletti területeket kérdezi, akkor arra fogok önnek válaszolni.

S arra is nagyon sokszor szívesen válaszoltam, hogy közel 30 ezer gazda tudott vásárolni ebből a földértékesítési programból, és ezek a gazdák műve-

lik is ezeket a termőföldeket. Mindenki műveli azokat a termőföldeket, amiket megvásároltak, amit pedig kifejezetten azzal a céllal vásároltak meg, hogy kivett területté nyilvánítsák, és azon valamilyen beruházást tegyenek, ehhez is szívesen hozzájárult az NFA, de ez csak ezeknél a kis birtoktesteknél lehetett szabályos.

Amit ön elmondott, arra szeretnék a válaszom végén visszatérni. Egyetérték, én sem örülök annak, hogy a Monsanto-hoz került ez a terület, de szeretném hangsúlyozni, hogy nem állami területről és nem termőföldről beszélünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: De az volt!)*

ELNÖK: Képviselő úrnak adom meg ismét a szót válaszára. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Pontosan az a problémám, hogy most már nem állami területről beszélünk, és most már nem termőföldről beszélünk. De amikor az NFA a 86 hektárból kihalította ezt a háromszor 3 hektárt pont azért, hogy kijátsszák a jogszabályt, amire ön hivatkozott, akkor még termőföld volt, és akkor még állami terület volt.

És hogy hogy került a Monsanto-hoz? Ezt ön kérdezi? Hát kérdezze meg a helyi kiskirályától, aki ezen a 9 hektáron busásan gazdagodott, és megszedte magát az állami földeken! Őt kell megkérdezni, a saját embereiket kell helyben megkérdezni, hogy miért engedték neki kijátszani a jogszabályokat. Ez itt a valódi probléma, államtitkár úr!

És ne próbáljon engem kioktatni a jogszabályokból! Természetesen tisztában vagyok vele, hogy 3 hektár alatt hogy tudnak önök termőföldet kijátszani, állami területeket. A probléma tehát az, hogy hogy lett ebből 3 hektár alatti terület, és hogy lett ebből kivett terület, hogy aztán a Monsanto-hoz kerüljön. Legalább megnyugtathatott volna minket, hogy simán egy fideszes lopásról van szó, és nem arról, hogy a GMO térnyerését próbálják így segíteni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom a Házat ismételtén, hogy nem fogadta el a képviselő úr a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 106 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Földi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Hogy tehető versenyképesebbé a magyar élelmiszer-gazdaság?**” címmel. Képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A mezőgazdaság, ahogy az elmúlt évszázadokban, úgy jelenleg is és a jövőben is megha-

tározó gazdasági és társadalmi súllyal bír Magyarországon. Ezen belül potenciális fejlesztési lehetőségek vannak a magyar élelmiszer-gazdaságban, fokozható a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás rendszerének hatékonysága, növelhető az ágazat magyar és nemzetközi termelékenységége.

Magyarország területének 57 százaléka mezőgazdasági művelés alatt áll, ahol 5,4 millió hektár mezőgazdasági területen és 2 millió hektár erdőn folyik gazdálkodás. Szakértők szerint olyan élelmiszer-termelési potenciállal rendelkezünk, amit nem használunk ki megfelelően, és amely területen minőségi és mennyiségi előrelépésre is van lehetőség, ahogy azt a minisztérium tavaly a „Magyarország élelmiszer-gazdasági programja 2016-2050” keretében összefoglalta. Ez alapján a szakértők szerint a magyar élelmiszer-gazdaságban a mostaninál mintegy 60 százalékkal nagyobb termelési potenciál rejlik, ami nemzetközi összehasonlításban is jelentős gazdasági és társadalmi lehetőséget rejt Magyarországra számára.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Államtitkár Úr! Tavaly a mezőgazdasági szektor a 2,5 százalékos GDP-növekedéshez mintegy 0,6 százalékkal járult hozzá, a magyar agrárexport pedig 8 milliárd euró értékű volt. Az erősödő élelmiszer-gazdaság egyre több embernek nyújt megélhetést. 2010 óta az 51 százalékkal bővülő kibocsátásnak köszönhetően mintegy 50 ezer új munkahely is létrejött. Az élelmiszer-gazdaság alapvető céljai világosak: a biztonságos élelmiszer-ellátás, a GMO-mentesség fenntartása, természeti értékeink megóvása, a biológiai sokféleség megőrzése, valamint a környezet kímélése, körültekintő és fenntartható bánásmód a természeti erőforrásokkal. Céljaink továbbá a tudás- és információalapú gazdaság erősítése, a családi gazdaságok földhasználati arányának növelése, az integrált összefogáson és szakmai tudáson alapuló termelés fejlesztése, az előállított termékekben a hozzáadott értékek növelése.

Éppen ezért kérdőm tisztelt államtitkár urat, az elmúlt évek fejlesztései milyen változásokat hoztak a mezőgazdaságban és az élelmiszer-gazdaságban. Hogyan alakult a termelékenység és a foglalkoztatottság az elmúlt időszakban az ágazatban? Az élelmiszer-gazdaság milyen eszközökkel fejleszthető, ezáltal a kormány hogyan teheti versenyképesebbé a magyar mezőgazdaságot? Várom államtitkár úr megítéltelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Földi képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Nagyon örülök az

ön által elmondottaknak, hiszen megállapítható, hogy minden mondatával egyet tudok érteni. Igen, a magyar mezőgazdaság az elmúlt esztendőben kivételesen jól teljesített. Olyan termelési eredményeket mutatunk föl, amire hosszú idő óta nem volt példa.

(15.00)

Azért kellett megalkotnunk az élelmiszer-stratégiát, mert olyan kihívások elé is nézünk az elkövetkező időszakban, amire még ma a megfelelő válaszokat nem tudjuk. Csak néhány kérdőjelet, néhány gondolatot szeretnék fölillantani. 2025-ig 40 százalékkal nő meg a fehérjeigény a világban. 2050-re kilencmilliárdan leszünk. Ugyanakkor klímaváltság van, ugyanakkor a termőterületek nagysága csökken, és minden lehetőségünk, amellyel a termőterületeket fönntartanánk, hátrányos helyzetben van. Na, ebből a nehéz helyzetből kell azt a megoldást megtalálnunk, hogy hogyan növeljük 40 százalékkal a fehérjeigényt, hogyan tudjuk a megnövekedett lakossági igényeket kielégíteni az elkövetkező időszakban. Ez az, amire csak megfelelő innovációval, megfelelő válaszok megtalálásával tudunk jó válaszokat adni.

Ha azt nézzük, hogy sikerült stabilizálni és növekedési pályára állítani az állattenyésztést, nagymértékben nőtt az export, javult a mezőgazdasági termelés hatékonysága és jövedelmezősége, ez az, amit 2010 óta bizton el tudtunk érni. A mezőgazdaság foglalkoztatása az elmúlt években jelentősen bővült, hiszen ennek köszönhetően 2016-ban 217 ezer fő dolgozott főállásban az ágazatban. Emellett kedvező szerkezetváltás tapasztalható az üzemsztruktúrákban és a földhasználatban. Folyamatosan nő az életképes kis és közepes méretű, ártermelő gazdaságok száma és az általuk használt földterület.

A magyar élelmiszer-gazdaság jövőbeli fejlődésének alapját a rendelkezésre álló erőforrások fenntartható kezelése, a szakértelem megerősítése, a tudásátadás és az innováció ösztönzése, a kiegyensúlyozott termékszerkezet, a termékpályák szerveztségének fejlesztése, a termelés hozzáadott értékének növelése, a prémiumtermékek növekvő mértékű előállítása, a versenyképes ár és a disztribúciós lehetőségek fokozott kihasználása jelentheti. Kulcsfontosságú a magyar mezőgazdaság termékeinek meghatározó részét hasznosító élelmiszer-feldolgozás fejlesztése. Rendkívül fontos, hogy a gazdákat arra ösztönözzük, hogy ne csak a termelésből vegyék ki a szerepüket, ne csak a termelésből mint alapanyag-előállításból származó jövedelmet számítsuk hozzájuk, hanem ösztönözzük őket arra, hogy a feldolgozóiparból, a kereskedelemből, a forgalmazásból is vegyék ki a részüket, hiszen a megfelelő jövedelmezőséget akkor tudjuk elérni a gazdáink számára, ha különböző integrációkban létre tudjuk hozni, hogy ők legyenek a tulajdonosok a feldolgozóüzemekben, ők legyenek a tulajdonosok a kereskedelmi forgalmazó láncokban.

Ha mindezt a hasznot, az ebből származó nyereséget is a gazdatársadalom vissza tudja fordítani a maga technológiai fejlesztésére, a precíziós mezőgazdaságra, a digitalizációra, mindarra, amivel versenyképesebben tudunk termelni, akkor fogjuk tudni megtalálni a megfelelő válaszokat a mezőgazdaság kihívásaira az elkövetkező évtizedekben. Ez a kulcs, ez a feladat, amit gyakorlatilag el kell érniünk. Kíváncsinos, hogy az élelmiszer-gazdaság szereplői a mindenkori termék kategóriákon belül a piaci trendeknek megfelelő, magas minőségű élelmiszerek előállítására törekedjenek, továbbá növekedjen a prémiumminőségű termékek előállítása.

Magyarország érdeke nem az, hogy a mesterséges vonulaton induljon el. Nem az a célunk, hogy sejtszaporításos, mesterséges húst állítsunk elő, nem az a célunk, hogy olyan paradicsomot tegyünk az asztalra, ami soha nem látta a Jóisten napvilágát, hanem csak a fénytechnikákat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az a célunk, hogy a hagyományos mezőgazdaságra épülve prémiumkategóriában tudjunk kitörni a magyar piacról a nemzetközi piacra. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy István államtitkár úr. Kérdezem Földi képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm államtitkár úr választát. Magyarország mindig is büszke volt a mezőgazdasági termelésére, hiszen évszázadokkal ezelőtt is Európa piacait nagyon jó minőségű magyar élelmiszerral látták el, akár állattenyésztési termékekben, akár egyéb, növénytani termékekben. Én nagyon bízom abban, hogy azok a fejlesztési elképzelések, amelyeket most államtitkár úr vázolt előttünk, főleg az integráció kérdése, a „megtermelem, feldolgozom és kereskedek vele”, egyre inkább honos lesz Magyarországon is, hiszen vannak már erre példák a mai magyar mezőgazdaságban, és bízom benne, hogy ezt tovább fog így javulni, és ezáltal valóban prémiumminőségű, igazi, jó minőségű élelmiszert tudunk mind a magyar gyerekek, a magyar emberek asztalára, mind pedig Európa asztalára tenni.

Köszönöm a választ, államtitkár úr, és elfogadom azt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, független képviselő asszony, interpellációt nyújtott be a belügyminiszter úrhoz: „**Egyetért-e, hogy a Kormánynak cselekednie kell a nemzetbiztonsági szolgálatok működésével kapcsolatban felmerült anomáliák megszüntetése érdekében?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm. Államtitkár Úr! Évek óta botrányok, problémák sorozata övezi a nemzetbiztonsági terület működését. A

közvélemény számára is sok olyan ügy vált ismertté, amelyek érdemben rengetik meg a nemzet biztonságáért felelős szervezetekbe vetett hitet, és joggal csökkentik azok társadalmi támogatottságát. Ez nem csupán belpolitikai kérdés, drasztikusan csökkenti a Magyarországra és a magyar állami szervezetekbe vetett nemzetközi bizalmat is.

Napjainkban a megváltozott biztonsági környezetben a szolgálatok működésének zavarai nemcsak hogy gátolják az ország biztonságának szavatolását, de kifejezetten növelik az új kihívásokkal teli környezet jelentette kockázatokat. A tapasztalatok azt mutatják, hogy például a Pharaon-ügy, a moszkvai vízumügy, a letelepedésikötvény-konstrukció is egy rendszerszintű probléma veszélyes tünetei, de legalább ilyen súlyos probléma, hogy válasz nélkül maradnak olyan biztonsági kockázatok, mint például az orosz befolyásszerzési törekvések a régiókban.

Ezeket a nemzetközi együttműködésekre is ható problémákat erősítette meg a nemzetbiztonsági szolgálatból kivált Katrein Ferenc interjúja is, amely bár szokatlan módon, mégis keresetlen éleslátással világította meg a közvélemény előtt is egyre inkább látványos anomáliákat.

Nehéz eldönteni, hogy a szakmaiság tűnt-e el a nemzetbiztonsági szolgálatok működéséből, vagy a politikai megrendelések ássák alá egyre inkább a szervezet hatékonyságát, vagy megcsömöröltek a szolgálatokban dolgozók a nemzet biztonsága szempontjából kockázatos, de ki tudja, milyen érdekeket szolgáló utasítások végrehajtásában. A végeredmény riasztó: a nemzet biztonságát szolgálni hivatott intézmények hitelessége és hatékonysága mélyponton van.

Önök tiszta lelkiismerettel tudják azt állítani, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatoknál rendben mennek a dolgok? Azok vajon megfelelően ellátják a feladataikat azokban az ügyekben is, amelyekben állami szervezetek vagy egyes kormánypárti szereplők is érintettek?

A szolgálatok demokratikus ellenőrzésének rendszere sem működik megfelelően. A politikai kontroll nem hatékony. A Nemzetbiztonsági bizottságot ügytemetőként használják, nem azt a feladatot látja el, ami a dolga lenne, és sokszor egy-egy képviselő személyes kiállása kell ahhoz, hogy bizonyos ügyeket egyáltalán napirenden lehessen tartani, lássuk például az orosz befolyásszerzést vizsgáló eseti bizottság ügyét. A szakmai ellenőrzés rendszere pedig nem is létezik ma Magyarországon.

Ez az önök felelőssége, és bár a terület három minisztériumot érint, mégis önökhöz mint a leginkább illetékesekhez intézem a kérdéseimet. Egyetértene-e azzal, hogy sürgős cselekvés kell a nemzetbiztonsági szolgálatok működési hatékonyságához és társadalmi hitelességének helyreállításához, a politikai befolyás megszüntetéséhez? Készek-e támogatni az alábbi javaslataimat a közbizalom helyreállításáért? A nemzetbiztonsági szolgálatok napi működésében a politika és a szakma szigorú szétválasztását a

külső befolyás korlátozása érdekében, a politikai ellenőrzés rendszerének a megreformálását a bizottságok paritásossá tételével, valamint a szakmai ellenőrzés rendszerének megteremtését megfelelő ellenőrző szerv létrehozásával. Várom válaszát. *(Szórványos taps a független képviselők és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly belügyi államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Belügyminisztérium képviselőletében rendszeresen részt veszek a Nemzetbiztonsági bizottság ülésein, és nem emlékszem arra, tisztelt képviselő asszony, hogy az ön által most megfogalmazott kritikai észrevételek elhangzottak volna a nemzetbiztonsági szakszolgálatok munkáját, működését illetően a Nemzetbiztonsági bizottság ülésein.

Tisztelt Képviselő Asszony! A nemzetbiztonsági szolgálatok a Magyarország Alaptörvényében meghatározott feladataikat látják el, nevezetesen, védik Magyarország függetlenségét és törvényes rendjét, és érvényesítik Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit. A szolgálatok minden esetben maradéktalanul eleget tesznek a jogszabályban előírt kötelezettségeiknek, amióta a Fidesz kormányozza az országot. 2010-ben építettük fel a jelenlegi nemzetbiztonsági védelmi rendszert, amely azóta is bevált és eredményesen működik.

(15.10)

Köszönetet mondok a nemzetbiztonsági szolgálatok állománya valamennyi tagjának azért a szolgálatért, amellyel védik Magyarországot, a magyar emberek biztonságát, és bár olyan világban élünk, amelyben százszázalékos biztonság nem létezik, Magyarország polgárai a lehető legnagyobb biztonságban vannak.

Tisztelt Képviselő Asszony! A nemzetbiztonsági szolgálatok működését speciális feladatkörükből adódóan a Nemzetbiztonsági bizottság, illetve a Honvédelmi és Rendészeti bizottság kiemelten ellenőrzi. A szolgálatok demokratikus és alkotmányos működésének további garanciája, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke mindig az aktuális parlamenti ellenzék soraiból kerül ki. Emellett az érintett állampolgárokat panaszjog is megilleti a szolgálatok tevékenységével kapcsolatban.

Tájékoztatom a tisztelt képviselő asszonyt arról, hogy a Belügyminisztérium és a szolgálatok képviselői kéthetente rendszeresen beszámolnak az aktuális nemzetbiztonsági kérdések napirendi pont keretében a Magyarországot érintő, nemzetbiztonsággal összefüggő kérdésekről. Tisztelt Képviselő Asszony! A

bizottsági üléseken magam is részt veszek, és a nemzetbiztonsági szolgálatok első számú vezetői, illetve helyettesei vesznek részt és adnak tájékoztatást a Nemzetbiztonsági bizottság tagjainak valamennyi kérdésről.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amilyen kérdést föltesznek a bizottság tagjai, arra a szolgálatok vezetői mindig válaszolnak. És engedje meg, hogy megoszszam azt a tapasztalatomat a Nemzetbiztonsági bizottság működésével kapcsolatban, hogy az én tudomásom szerint a szolgálatok iránti bizalom teljes a Nemzetbiztonsági bizottság tagjai részéről - ezt tapasztaltam a Nemzetbiztonsági bizottság ülésein való részvétel kapcsán. Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által felsorolt témák közül a Nemzetbiztonsági bizottság valamennyit részletesen megtárgyalta, illetve folyamatosan, kéthetente tájékoztatást kap az aktuális helyzetet illetően az új fejleményekről.

Azokat a rágalmakat pedig, amelyeket ön elmondott, amelyek a szolgálatokat alaptalanul érték, visszautasítom, tisztelt képviselő asszony. Abban, hogy ma Magyarországon minden településen élő számára a lehető legnagyobb biztonságot tudjuk garantálni, a nemzetbiztonsági szolgálatok munkatársai is komoly feladatot végeznek, a Terrorelhárítási Központtal és a rendőrséggel együttműködve.

Tisztelt Képviselő Asszony! Arra kérem, hogy ne támadja a nemzetbiztonsági szolgálatokat, hiszen a nemzetbiztonsági szolgálatok eredményes működése, eredményes munkája Magyarország, valamennyi magyar állampolgár érdeke, és itt, a parlamentben, úgy gondolom, minden támogatást meg kell adnunk annak érdekében, hogy ezt a fontos szolgálatot a jövőben is eredményesen, valamennyiünk érdekében el tudják látni. És arra kérem a tisztelt képviselő asszonyt, hogy ha ön is komolyan gondolja, hogy ez a szolgálat valamennyiünk érdekét szolgálja, akkor támogassa és fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kontrát államtitkár úr. Megkérdem Demeter Márta képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DEMETER MÁRTA (független): Nem tudom elfogadni, elnök úr. Államtitkár úr, rendszerszintű problémákat vázoltam fel, megoldási javaslatot tettem rá, semmire nem válaszolt ezzel kapcsolatban. Én vádolni senkit nem vádoltam, egy dolgot emeltem ki, ha figyelt: hogy önök a felelősek azért a helyzetért, ami kialakult.

És egyébként lehet itt szőnyeg alá söpörni a dolgokat, csak már akkora kupac lesz a szőnyeg alatt, hogy fel fognak bukni benne, és az ország is. Tudja, ez a probléma! Az a probléma, hogy mára nem a biztonsági protokoll végrehajtása jelenti a rutint, hanem igenis a politikai utasítások végrehajtása. Éppen ezért szükség van a politika és a szakma szétválasztására, pont azért, hogy megfelelően tudják ellátni a szolgálatok és a szakemberek a feladataikat,

és ne pedig a politikai utasítások végrehajtásával bajlódjanak.

Míg önök mindenben egyébként nemzetbiztonsági kockázatot próbálnak láttatni az elmúlt években, addig a valódi kockázatot jelentő ügyekben, mint például a Pharaon-ügy, a letelepedési kötvények, a moszkvai vízumügy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, érdekes, hogy nem találunk semmilyen kockázatot.

Államtitkár úr! Ezek a cselekmények, ez a hozzáállás nem évül el *(Az elnök ismét csenget.)*, egy év múlva legkésőbb felelősségre lesznek vonva mind a politikai...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DEMETER MÁRTA (független): ...mind a szakmai szereplők; addig fontolják meg a javaslataimat. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha jól értelmezem, akkor nem fogadta el a választ a képviselő asszony. Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Lesz-e nemzeti agráregyetem Budapesten, ahová beolvasztják a vidéki mezőgazdasági karokat?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő úr *(Jelzésre:)* helyett Ikotity István képviselő úr teszi fel majd az interpellációs kérdést. Öné a szó. *(Dr. Rétvári Bence: Hol a frakció? Mi történt a frakcióval?)*

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hiába beszélt korábban Palkovics László arról, hogy befejeződtek az átalakítások a felsőoktatásban, most mégis újabb fontos terület átalakításának esett neki a kormány. A sajtóba kiszivárgott ugyanis A hazai agrárképzési terület fejlesztése című kormányzati előterjesztés, amely szerint mégiscsak létrehozná a kormány az új nemzeti agráregyetemet, ahová beolvasztaná a meglévő agrárképzések többségét.

Korábban is voltak erről hírek, akkor még csak kormányzati tervekről volt szó, és az EMMI-ben készült stratégiai anyagról, amely a gödöllői Szent István Egyetemhez csatolta volna a veszprémi Pannon Egyetem Georgikon Karát. Az új hírek szerint egyébként nem Gödöllőn, hanem Budapesten lenne az új agráregyetem központja.

Hogy mennyire nem szakmai érveket mérlegel a kormány, azt az agrárképzésben dolgozók véleményének figyelmen kívül hagyásán túl az is bizonyítja, hogy tavaly októberben például Lázár János miniszter jelentette ki a hódmezővásárhelyi közgyűlésen,

hogy az ottani felsőoktatási képzés érintetlen és önálló marad. Komolyan Lázár Jánoson múlik, hogy mi lesz az agrárképzéssel Magyarországon?

Az LMP korábban már adott be kérdést az új agráregyetem létrehozásával kapcsolatban, és éppen Rétvári Bence államtitkár válaszolt erre a kérdéseinkre, ez év elején történt, és nem segítette a tisztánlátást. Zavaros választ kaptunk, a terület fejlesztési lehetőségeire, az együttműködés fontosságára és a stabil kapcsolatrendszerre utalt ahelyett, hogy válaszolt volna arra a kérdésre, hogy lesz-e nemzeti agráregyetem vagy sem. Utalt bizonyos változásokra, azonban megígérte, hogy semmilyen mértékben nem érinti az intézményi autonómiát és a meglévő képzéseknek a tartalmát. Ha az államtitkár úr igazat mondott, akkor nem lesz semmiféle nemzeti agráregyetem, és a vidéki agrárképzések elcsatolása sem képzelhető el, mert alapjaiban érintené az autonómiát és a képzéseket.

Az egyetemek szétdarabolásán túl sem jelentéktelen kérdéssről van szó. A magyar vidék jövője a települések népességmegtartó erején múlik, ehhez munkahelyekre van szükség, amit több lábon álló mezőgazdaság biztosíthat. Ezt támogatja az agrárképzés, amely nem az összevonástól és a központosításoktól lesz magas színvonalú, hanem a sokszínűségtől, az intézmények egymás közti versenyétől, nem is elfogadható a vidéki felsőoktatás gyengítése és egy újabb fővárosi központ létrehozása.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ismét egy lehetőség, hogy a nyilvánosság előtt az ellentmondó hírekre reagáljon, és tisztázza a szándékát: mi lesz a keszthelyi, kaposvári, kecskeméti, hódmezővásárhelyi, nyíregyházi, gyöngyösi, gödöllői, szegedi *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)*, debreceni agrárképzésekkel? Tényleg elveszik a karokat, és Budapestnek adják? Várom a választát.

ELNÖK: Köszönöm, Iktóty képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt is mondhatnám, hogy írásban és szóban is már többször megválaszoltam önnek ezt a kérdést, úgyhogy ahhoz továbbra is a kormány tartja magát. Ez is lehetne a rövid változat, de engedje meg, hogy részletesebben is tájékoztassam, vagy legalábbis válaszoljak a kérdésére.

Továbbra is úgy áll, mint ahogy korábban volt, hogy ezzel kapcsolatban a kormány semmifajta döntést nem hozott, így kérem, hogy ön se keltse azt a látszatot, mintha valamilyen kormányzati döntés már megszületett volna. Ugyanakkor az egy fontos kérdés, és nyilván az LMP-ben is, amikor annál többen gyűlnek össze, mint ahányan most vannak itt a frakcióból, akkor megkérdezhetik egymástól, hogy vajon teljes mértékben ki tudja-e szolgálni a magyar

mezőgazdaságot, a magyar agrárágazatot a felsőfokú agrárképzési rendszer, amelyik most van.

És itt nem szerkezeti kérdést vetek csupán fel, hanem tartalmi kérdést is. Vajon ez a legjobb pillanatnyi állapot-e ahhoz, hogy az agrár-GDP növekedése, az agrárinnováció vagy az agráriumnak a súlya, a termelékenység, a korszerűsége a jövőben is minél magasabb fokú legyen? Elegendő tudományos háttér-e ez, inspiráló háttér-e ez ahhoz, hogy a magyar mezőgazdaság ismételten húzóágazattá váljon Magyarországon, mint ahogy az hagyományosan Magyarországon húzóágazat?

(15.20)

Ha az LMP szerint minden a legnagyobb rendben van, és nem kell ehhez hozzányúlni, akkor nyilván nem kell ilyen kérdéseket föltenni, de mi azért ezeket a kérdéseket fölítettük, és a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégiának is része, hogy az agrár-oktatást visszahelyezze a világ élvonalába, és új, osztatlan agrármérnökképzés indításával is próbáljon még jobb minőségű oktatást kínálni mindenkinek ezen a téren. Tehát nem csupán arról van szó, hogy azt érdemes végiggondolni időről időre, hogy megfelelő szerkezetben történik-e az agrár-felsőoktatás, mint a felsőoktatásnak minden más területe is, hanem hogy megfelelő tartalommal is van-e ez megtöltve, hiszen tucatnyi olyan intézmény van, amelyben összesen 181-féle agrárképzést folytatunk ma Magyarországon, és a fejlesztések köre, amelyeket erre szánunk, azért mégiscsak a fejlesztési program keretében 106 milliárd forintos összeg.

Érdemes tehát erre is gondolni, és érdemes azt is végiggondolni, hogy ha egy olyan egyetemről van szó, amelynek van orvostudományi kara, van természettudományi kara, bölcsészettudományi kara és egy mezőgazdasági főiskolai kara is, akkor egy bármilyen egyetemi átalakításnak, fejlesztésnek lehet-e a fő nyertese így egy belső mezőgazdasági kar.

A legfontosabb a természeti adottságokból való kiindulás. Valóban, Magyarországnak egy nagyon-nagyon magas szintű agrárképzésre van szüksége, és bizony az elmúlt közel húsz évben körülbelül a felére csökkent az agrárképzésbe belépők száma. A legnépszerűbb a műszaki szak, a felvételre jelentkezők 21 százaléka, utána következnek a gazdasági szakok 15 százalékkal, majd az egészségügyi szakok 13 százalékkal, és ehhez képest a mezőgazdasági szakoknak a felvételi jelentkezési számok alapján a jelentkezési száma 2,7 százalékos, tehát jóval alacsonyabb. És azt is láthatjuk, hogy nemzetközi vonzerőben sem leginkább a külföldi hallgatókat idevonzó képzés a magyar agrárium, pedig lehetne, hiszen ehhez az adottságai az országnak megvannak, illetve a külföldi oktatók bevonására is, azt hiszem, bőven lenne igény.

A különböző profiltisztítási és intelligens szakosodási vezérelvek mentén jött létre az elmúlt idő-

szakban a Szent István Egyetem és a Budapesti Corvinus Egyetem agrárkarainak az integrációja és az erdészeti és faipari fókuszú Soproni Egyetem. A mosonmagyaróvári agrárképzés beolvadt a Széchenyi István Egyetembe, illetve a Károly Róbert Főiskola az Eszterházy Károly Főiskolába integrálódott, és önálló állatorvos-tudományi egyetem is kialakításra került.

(Gelencsér Attilát a jegyzői székben dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

A kutatási potenciál fejlesztése, a kutatások összehangolása és részbeni centralizálása érdekében agrárkutatási intézetek jöttek létre, illetve a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományi Kutatóközpontja és a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ együttműködése nyomán kutatóintézeti hálózat került kialakításra. Ez viszont mindenképpen a fejlesztések irányba hatott az elmúlt években is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Ikotity képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár úr nem válaszolt ismét csak a kérdésre. *(Dr. Rétvári Bence: Nem döntött a kormány, az volt a válasz.)* A kérdésem az volt, hogy mi lesz a sorsa ezeknek a vidéki karoknak, vidéki agrárképzési központoknak *(Dr. Rétvári Bence: Négyszer megkaptad a választ.)*, és nem kaptuk meg azt a választ, hogy ezek a vidéki központok megmaradnak, függetlenek maradnak.

Államtitkár úr olyanokról beszélt, mint a mezőgazdaság versenyképessége, és sajnos és szegényszemre minősítette azokat az oktatókat és mindazokat, akik ezen a területen dolgoznak, amikor azt mondta, hogy az ő munkájuk nem kitűnő és nem jó minőségű. *(Dr. Rétvári Bence: Ezt ki mondta? Ezt te mondd!)*

Államtitkár Úr! Azt javaslom, hogy nézzék meg, ha a mezőgazdaság fejlesztéséről van szó, nem kizárólag az az egyetlen létező szempont, hogy az agrár-GDP-t növeljük. Itt vannak olyan szempontok is, amiről az előbb beszéltem, például a vidék megtartó képessége, a vidéki felsőoktatási intézmények megtartása, mert értéket képviselnek.

Ha ezeket beközpontosítják, Budapestre az agrárképzést, azt gondolom, hogy azzal kiállítják a nagyon csúnya bizonyítványt magukról. Nem fogadom el a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszter úrhoz: „**Milyen kihatással lehet a magyar határvédelemre az Európai Unió és Törökország között létrejött megállapodás esetleges felbomlása?**” címmel. Németh Szilárd képviselő urat illeti a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években hazánk és az Európai Unió mindennapos témájává vált az illegális bevándorlás megakadályozása, illetve a már schengeni övezeten belül tartózkodó illegális migránsok tagállamok közötti kötelező elosztása. Szinte nincs olyan európai uniós csúcs, ahol a vezető témák között ne lenne jelen a migráció kérdése.

Nem szükséges sokáig beszélni arról, hogy miért vált ez ilyen kiemelkedő kérdéssé napjainkra. Nizza, Párizs, Köln, Brüsszel, Berlin vagy éppen London. Ezen városok hallatán sajnos ma már nem az jut eszünkbe, hogy milyen csodálatos sétát lehet tenni Párizsban a Szajna partján, Berlinben a Brandenburgi kapunál vagy éppen Londonban a Westminster-palotánál, hanem sokkal inkább azt látjuk, hogy e városok polgárainak rettegésben kell élniük, tartva egy újabb és váratlan terrortámadástól.

Fontos feltenni a kérdést, hogy minek köszönhetjük ezt, hogyan jutottunk el idáig. Az EU vezetői csak a sokadik, emberéleteket követelő terrortámadás után kezdtek el gondolkodni azon, hogyan lehetne feltartóztatni a szüntelenül érkező migránsáradatot. Ennek egyik lépése lehetett volna az EU és Törökország között létrejött megállapodás. A megállapodás szerint a török felségvizeken elfogott migránsok visszakerülnek Törökországba, bővítik az embercsempészek elleni intézkedéseket, valamint a Törökországból Görögországba átjutott, védelemre nem szoruló migránsokat a törökök automatikusan visszafogadják.

A megállapodásért cserébe Törökország természetesen számos feltételt szabott az Európai Unió részére, amelyek között volt a vízumszabályok enyhítése, valamint hárommilliárd euró összegű támogatás folyósítása a migráció kezelésére.

Tisztelt Államtitkár Úr! Törökország néhány hete kilátásba helyezte a megállapodás teljes felmondását, az Európai Uniónak pedig erre az esetre sem áll rendelkezésre egy B-terve. Így ma már sajnos kijelenthetjük, hogy az EU migrációs politikája ismétlen megbukott, a megállapodás csődöt mondott. Meglátásom szerint rendkívül felelőtlen és ésszerűtlen politika volt Európa biztonságát egy ilyen törekeny megállapodásra alapozni. Amennyiben Törökország valóban beváltja fenyegetését, úgy migránsok százezrei ostromolhatják ismét déli határvidékünket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar emberek azért bíznak a kormány migrációs politikájában, mert az a határvédelmen alapul. Kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy amennyiben Törökország felmondja a megállapodást, úgy képesek leszünk-e kezelni a hirtelen meginduló, százezres nagyságrendű emberáradatot. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindjárt a legelején válaszolok a kérdésre: igen, ebben az esetben is meg tudjuk védeni határainkat, felkészültek vagyunk, hiszen a hármas védelem - az élőerős védelem, a jogi és a technikai védelem, a kerítés - működni fog ebben az esetben is.

Tisztelt Képviselő Úr! Nemzetközi szinten egyedül Magyarország képviselte azt az álláspontot, hogy nem szabad kizárólag Törökország kezébe tenni a saját biztonságunkat, Európa biztonságát, ha úgy tetszik. A kormány előrelátásának köszönhetően felkészültek vagyunk, a megerősített jogi határárral kapcsolatos tapasztalatok is azt mutatják, hogy birtokában vagyunk azoknak a jogi, fizikai eszközöknek, hogy az Európai Unió és Törökország közötti megállapodás felbomlása esetén is meg tudjuk védeni Magyarországot, a magyar emberek biztonságát.

Mára már mindenki előtt világossá vált, hogy az Európai Unió és Törökország közötti megállapodások az ismert törökországi belpolitikai helyzet miatt egyre nehezebben végrehajthatóak, török hivatalos források többször bejelentették, hogy felülbírálják az Európai Unióval tavaly megkötött menekültügyi egyezményt, különösen azt a pontját, amely a szárazföldi határátlépésekre vonatkozik.

A magyar kormány már akkor is azt mondta, hogy állapodjunk meg a törökökkel, de közben építjük fel a kerítéseket, gondoskodunk a saját határaink fizikai védelméről, ezért építjük jelenleg is a második kerítést, hiszen ez nélkülözhetetlen a teljes biztonságunkhoz. Ez május végére el fog készülni, és ez olyan lesz, amely a Törökország felől érkező esetleges legnagyobb tömegek feltartóztatására is képes lesz. Tisztelt Képviselő Úr! Meg tudom nyugtatni önt és a tisztelt Házat, a magyar közvéleményt, hogy képesek leszünk megvédeni az országot.

Nagyon pozitívak az első tapasztalatok a megerősített jogi határárral kapcsolatban. Március 28-án léptek hatályba ezek az új szabályok. Azt is elmondhatjuk, hogy a jogi határárral megerősítését követően erőszakos módon Magyarország területére senki nem tudott belépni, ezt a magyar hatóságok megakadályozták, illetőleg a mélységben elfogott migránsokat pedig visszakísérték a törvény szerinti eljárás keretében.

(15.30)

A kedvező tapasztalatokban az is szerepet játszik, hogy a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal munkatársait a jogszabályok hatálybalépése előtt képzésben részesítették, felkészülten várták a március 28-i hatálybalépést, és ezt eredményesen tudják alkalmazni. Ezek a tapasztalatok, tisztelt képviselő úr.

A hármas védelem fenntartása és a határvadászok folyamatos toborzása mellett folyamatosan figyeljük a határvizeinket is, hiszen a jogi határárral megerősítésének terelő hatása is van, a magyar-szerb határ gyakorlatilag mint elsődleges célpont kiesett, és új útvonalakat próbálnak keresni a migránsok, ezért a határvizeinket is fokozottan és eredményesen védjük.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra is szeretném felhívni a figyelmet és megragadni az alkalmat, hogy a kormány a migrációs kérdésben is megkérdezi az emberek véleményét a nemzeti konzultáció keretében. Arra kérek mindenkit, hogy akinek fontos az ország védelme, az válaszoljon ezekre a nagyon fontos kérdésekre, hiszen ez is erősít bennünket, erősíti azokat a közös céljainkat, amelyek Magyarország biztonságát szolgálják. Ez a nemzeti konzultáció, illetőleg erre a kérdésre való válasza azért van szükség, hogy Brüsszel ne vehesse el a nemzeti hatásköröket, azt a hatáskörünket, hogy megvédehessük magunkat, megvédehessük a magyar embereket úgy, ahogy az elmúlt másfél esztendőben ezt tettük.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország számíthat a magyar határvédőkre, a magyar rendőrökre, a magyar honvédekre, megvédjük az országot. Köszönöm szépen, és arra kérem, hogy fogadja el a válaszat. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát államtitkár úr. Kérdezem Németh Szilárd képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr. Egyetérték önnel: azért működik az illegális migrációval kapcsolatos doktrína, mert meghallgattuk az embereket, és az emberek elmondták ezzel kapcsolatos véleményüket. Mind a nemzeti konzultáción, mind pedig a tavalyi népszavazáson egyértelműen üzenték minden politikusszámára, hogy meg kell védenünk az országot az illegális migránsoktól és az azzal együtt járó veszélyektől. Ennek köszönhetően erősítettük meg a műszaki határárral, azaz építettünk kerítést, ezért növeltük a határvadászok létszámát, és legutóbb pedig itt a parlamentben arról döntöttünk, hogy megerősítjük a jogi határárral is.

Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően ma már Magyarország területére és így az EU területére egyetlenegy illegális migráns sem tud belépni ellenőrzés nélkül. Az ország biztonságban élheti minden napjait, ezért köszönöm, tisztelettel elfogadom a válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úrhoz: **„Propagandára van pénz, de a családokra nincs?! A propagandától még senkinek nem lett jobb az élete!”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben önök milliárdokat költenek újabb felesleges inzultációra, aközben a családok százezrei nyomorognak. Egyre több gyerek születik külföldön, mert szülei egy jobb élet reményében elhagyják Magyarországot. Az Orbán-kormány regnálása óta összesen majdnem annyi gyermek született külföldön, amennyi gyermek egy évben itthon. Sok család pedig már fél lábbal egy másik országban van, mert az egyik szülő külföldön vállal munkát vagy ingázik. Így több tízezer gyermek után már nem a magyar állam, hanem az osztrák vagy a német állam fizeti a családi pótlékot is. Az itt maradók közül pedig több százezer család él súlyos nélkülözésben. Közöttük sok az egyedülálló szülő. Eközben a kormány úgy írt ki tendert egy kampányra, hogy arra csak egy cég nyújthatott be pályázatot.

A 6 milliárd forintot elnyert Családbarát Ország Nonprofit Közhasznú Kft. feladata az lesz, hogy elősegítse a családbarát értékrend, ezáltal a család- és gyermekbarát szemlélet általánossá válását Magyarországon. 6 milliárd forintért, államtitkár úr! Miközben mit sem törődnek azokkal a gyerekekkel, akik már megszülettek, akik ma azért nyomorognak, mert szülei nem kapnak munkát, így még adókedvezményt sem kapnak, vagy csak kis részét tudják érvényesíteni. Az alanyi jogon járó családi juttatásokat a kormány pedig regnálása óta egy forinttal sem emelte. Ezeknek a reálértéke 30 százalékkal csökkent az elmúlt hét évben. Azzal sem törődnek, hogy félmillió gyerek él olyan családban, ahol a szülő egyedül neveleli a gyermekét.

A kormány ahelyett, hogy közvetlenül ezeket a családokat támogatná, inkább a volt kormányzóvivőnek, Nagy Annának adott félmilliárd forintot egy fővárosi központra; mintha erre nagyobb szükség lenne. Az érintett alapítvány egyébként még a KSH-nál is rosszabb adatokat mutatott be nemrég, kénytelenek voltak elismerni, hogy a kormány csodálatos családpolitikája ellenére a válaszadók 60 százaléka anyagi gondokkal küzd, szegénységben vagy mélyszegénységben él a KSH 48 százalékaival szemben. Tehát a valóság sokkal rosszabb, mint ahogy önök kommunikálják.

Arról is hiába beszélnek, hogy haza akarják csábítani a kivándorolt fiatalokat. A „Gyere haza!” program keretében 57 millió forintból mindössze 105 fiatalot sikerült hazacsábítani, azóta bejelentették a program lezárását. Most már értjük, hogy Novák Katalin nemrég miért mondta azt: egy bizonyos pon-

ton túl az anyagi támogatás már nem elég a gyermekvállalási kedv növeléséhez, ezért talán még fontosabb a családbarát szemléletmód erősítése.

Államtitkár Úr! Miért a családbarát értékek terjesztésére költenek milliárdokat, ahelyett, hogy a családok élhető életének támogatására fordítanák ezt a 6 milliárd forintot? Várom válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön is nagyon jól tudja, hogy ha magunk elé képzeljük a kormányzati célok listáját, akkor a családok, a gyermekes családok támogatása az elsők között szerepel. Azt szeretnénk elérni, hogy Magyarország családbarát ország legyen, és ezt mindenki érezné is a saját környezetében. Ezek nem csupán szavak, ezek a célok a kormányzati intézkedésekből is visszaköszönnének. Kezdjük, mondjuk a családi adózással, amely - és ön erről megfigyelt - 1300 milliárd forintot hagyott a családok zsebében. És ha több marad a családok zsebében, a családoknál, akkor az a gyermekeket is segíti. A gyermekek jövője szempontjából azért az sem mellékes körülmény, hogy a szülei van-e munkájuk.

Én csak szeretném önt emlékeztetni arra, hogy amikor a baloldali kormány 2010-ben leszerelt, akkor 700 ezerrel kevesebben dolgoztak Magyarországon, és félmillió ember jelentkezett be valamilyen segélyért. Hogy hivatkozhat ön a gyerekekre, amikor egyáltalán nem tartották fontosnak, hogy később nekik vagy a szülei legyen munkája. Az MSZP akkoriban gőzerővel építette a segélyalapú társadalmat. Önök itt évek óta folyamatosan támadják a közmunkaprogramot, de nem vesznek tudomást arról, hogy milyen jelentősége van annak, ha a gyerekek látják a szüleiket munkába menni. És itt olyan gyerekekről beszélek, akiknek a szülei korábban otthon voltak naphosszat, és segélyből éltek, huszonegyszáz forintból.

Ami a külföldön dolgozó magyarokat illeti, én nem leszek partner ebben, hogy ezeket a családokat ön gazdasági menekültnek állítsa be, az ön mögött ülő Gúr képviselő úr gyermeke sem hiszem, hogy gazdasági menekült volt akkor, amikor Belgiumban dolgozott. Inkább köszönetet kéne mondanunk nekik, amiért külföldön is helytállnak, de a kormánynak azért mindenesetre itt van tennivalója. Mindent meg kell tenni azért, hogy a külföldön dolgozó fiatalok könnyen dönthessenek arról, hogy hazaköltöznek, hogyha így akarnak. Ehhez jó családtámogatási rendszer kell, csökkenő adók, növekedő bérek és egy széles körű otthonteremtési program. Mindegyik területen sikerült előrelépést elérni.

Szeretném arról is tájékoztatni, hogy a korábbi 92 ezer helyett ma már mintegy 320 ezer gyermek

kap napi háromszori ingyenes étkezést. Ez a kisgyerekek 90 százaléka és 700 ezer gyermek kap ingyentankönyvet. Hiába kiabálják tele a sajtót ebben az ügyben, a szocialisták még csak nem is gondoltak arra, hogy ezeket a lépéseket megtegyék. Mi a magunk részéről azt szeretnénk, hogyha egyetlenegy gyermek sem lenne Magyarországon, aki azért nem jár iskolába, mert a szülei nem tudják kifizetni az étkezést vagy éppen a tankönyvet.

És egyébként még egy szót: nem az önök kormánya volt az, amelyik eltörölte a hároméves gyst, az otthonteremtési programot, amelyik megduplázta a lakásáfat, vagy éppen devizahitelezésbe kergetett százezernyi családot? Nem önök voltak azok? Most ugyanez a párt azon töri a fejét, hogy újabb adókat emeljen, azon, hogy eltörölje a családi adókedvezményt, és eltörölje a jól működő otthonteremtési programot.

Van itt még valami, tisztelt képviselő asszony: én álomban nem gondoltam volna, hogy ön még egyszer itt propagandáról fog beszélni a tisztelt Házban. No, nem is arra gondolok, hogy az MSZP 84 milliárd forintot költött kommunikációra, hanem arra, hogy mégiscsak ön volt a 2004-es határon túli magyarellenés kampány plakátarca. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiból. - Közbeszólás ugyanott: Szégyellj magad!)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Tudja ön, mi az, hogy propaganda? Amikor egy párt azt állítja, hogy minden egyes külföldi magyarnak megadott kettős állampolgárság 168 ezer forintjába kerülne a magyar adófizetőknek.

(15.40)

Önök ezt mondták és ezt írták, és tudjuk, hogy ordas nagy hazugságnak bizonyult. A sajtóhírek alapján ön annyira büszke volt a teljesítményére, hogy jutalmul disznóvágásra hívta az MSZP vezetőit. Nem tudjuk, hogy ennek hány malac esett áldozatul, de ha ön valóban szeretne leszámolni a propagandával *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, akkor a baloldal nevében itt és most bocsánatot kér a 2004-es plakátkampányért és az abban vállalt szerepéért. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Úgy van! - Kérjen bocsánatot! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Zaj az MSZP és a kormánypártok soraiban.)*

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem fogadom el államtitkár úr választát. *(Dr. Hoppál Péter: Kérjen bocsánatot!)* Tudja, államtitkár úr, ez az a kormány, aki azoknak a fiataloknak, akik hazajönnek külföldről, a papírára ráve-

zeti, hogy migráns. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Szégyen! - Zaj az MSZP soraiban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Kérjen bocsánatot!)* Magyar fiatalok papírára rávezeti, hogy migráns. Önök azok, akik ezt csinálják.

A másik, hogy ez az a kormány, akinek az idején a dolgozói szegénység több mint a duplájára nőtt. Azt mondta maga nekem, hogy a kormánycélok között a családok támogatása; az Orbán család, a Tiborcz család, a Mészáros család, a Garancsi, a Rogán család, és remélem, hogy maga is jól járt, államtitkár úr, az ön családja is, mert ilyeneket nem mondana a magyar parlamentben, amiket ön itt felsorolt kommunikációra. *(Dr. Hoppál Péter: Szégyellje magát! Kérjen bocsánatot! - Közbeszólások, zaj az MSZP és a kormánypártok soraiban.)* Ennyi pénzt kommunikációra, propagandára egy kormány nem költött, mint amit önök. *(Az elnök csenget.)* Nem fogadom el, elnök úr. *(Moraj, taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot, az Országgyűlés 106 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az államtitkári választ *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Gögös Zoltán: Ebből is látszik, hogy egy kommunikátor válaszolt, nem egy szakember. Miért nem a Rétvári válaszolt? - Dr. Rétvári Bence: Kérjen bocsánatot Bangóné!)*, és jelzem Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, hogy ügyrendi kérdésben majd az interpellációk végeztével tudok szólásra lehetőséget adni.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás alelnök úr, képviselő úr, a Jobbik képviselője *(Zaj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Megmaradhat-e a hatvani tulajdonában a helyi Grassalkovich-kastély?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr kérésére Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, alelnök úr, képviselő úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Március 14-én fideszes, kereszténydemokrata és szocialista politikusok közösen nyújtották be azt a törvényjavaslatot, amelynek elfogadása esetén a hatvani Grassalkovich-kastély tulajdonjogát ingyenesen átadnák az Országos Magyar Vadászkamarának. A 2013-ban 3,1 milliárd forint uniós forrásból felújított, ma nagyságrendileg 5 milliárdot érő épület elajándékozása még a mai korrupció világunkban is szokatlan. Előrebocsátom, hogy nem a politikai bulvár szintjén kezelem azokat a híreket, amelyek a vadászó politikusokról szólnak, ez pártállástól függetlenül szerintem min-

den fideszes és MSZP-s szíve joga. Az egyébként költséges hobbi a vadgazdálkodás szerves részét képezi, úgy gondolom, hogy ez nem egy ördögtől való dolog.

Ami viszont már inkább kérdéseket szül, az az, hogy a törvényjavaslat egyik benyújtójának, Bárándy Gergelynek az édesapja éppen a vadászkamara etikai bizottságának az elnöke. *(Z. Kárpát Dániel: Micsoda véletlen!)*

Mélyen sérti a hatvani polgárokat, hogy erről senki nem kérdezte meg őket. Érthető a felháborodás, hiszen téglajegyek vásárlásával támogatták a kastély felújítását. Akkor, amikor a pénzüket kellett erre a nemes célra feláldozni, akkor szükség volt a hatvaniakra, amikor elveszik a kastélyt tőlük, akkor viszont meg sem kérdezik őket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Grassalkovich-kastély amellet, hogy közvagyon, Hatvan város szimbóluma is. Nem mindegy, hogy ki gyakorolja a tulajdonjogokat, milyen célra használja az épületet és milyen feltételekkel. Magam és politikai közösségünk nevében is elmondhatom, hogy a Jobbik mindig nyitott volt a párbeszédre, a viták lefolytatására, önök azonban ebben az esetben inkább a könnyebb utat választották, azaz a hatvaniak megkérdezése nélkül, nagykoalíciót alkotva megpróbálták keresztülvinni ezt a kezdeményezést.

Magyarország vagyonának a kijátszása alapvetően a szocialista kormányzás alatt lett csúcsra fejlesztve, önök viszont láthatóan ott folytatják, ahol ők befejezték. A választópolgárok akarata 2010-ben világosan megmutatta, hogy nem kérnek abból a politikából, amely a nemzeti vagyont, az uniós forrásokat magánkezekbe játssza. Az állam, ha valóban segíteni akar, akkor támogassa a hatvaniakat azon törekvésükben, hogy a közös kincsüket megőrizzék utódaiknak, és még véletlenül se fordulhasson elő, hogy egy oligarcha vagy egy helyi földesúr rátehesse a kezét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Visszavonják-e a törvényjavaslatot, megmarad-e a hatvaniak tulajdonában a Grassalkovich-kastély? Kérem, erre válaszoljon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Grassalkovich-kastélyegyüttes a magyar állam tulajdonában áll, vagyongazdálkodója a Hatvan város önkormányzata által tulajdonolt Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum Beruházó Non-profit, Közhasznú, Korlátolt Felelősségű Társaság. A kastélyban működik a Magyar Természettudományi Múzeum tagintézményeként a Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum, az

épületegyüttes tehát nem tud a hatvaniak tulajdonában maradni, hiszen jelenleg sincs abban.

Az Országos Magyar Vadászati Múzeum létrehozásáról rendelkező kormányhatározat lehetővé tette az intézménynek otthont adó Grassalkovich-kastély főépületének és parkjának rekonstrukcióját. A projekt keretében megvalósuló fejlesztések egyébként 2014. március 14-én lezárultak. Az állami tulajdonban lévő ingatlan ingyenes tulajdonba adásáról a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat szerinti ingatlanátruházás azt a célt szolgálja, hogy az Országos Magyar Vadászkamara számára jogszabályban meghatározott közfeladatok ellátását elősegítse. A kastély biztosítja a Széchenyi Zsigmond Vadászati Múzeum fenntartását, üzemeltetését, működését, helyt ad állandó és időszaki kiállításoknak. A tervek szerint a hatvani vadászati múzeum lesz a 2021-ben megrendezendő magyarországi vadászati világkiállítás három helyszínének egyike. Mint ismeretes, minden idők egyik legsikeresebb és legnagyobb vadászati kiállítása az 1971-ben Budapesten megrendezett első vadászati világkiállítás volt.

A Magyar Vadászkamara a vadászati kultúra megtartását és fejlesztését, a magyar vadászati kultúra védelmét, terjesztését, hagyományainak ápolását szolgálja, tehát feladatai megfelelően illeszkednek a vadászati múzeum tevékenységéhez. A vadászkamara rendelkezik azzal a szakértelemmel és tapasztalattal, amely alkalmassá teszi arra, hogy muzeális gyűjtemény gondozásával, kiállítások szervezésével méltó legyen bemutatni a nagyközönségnek a hazai vadászati kultúrát, a vadászattal összefüggő általános ismereteket. A Széchenyi Zsigmond Vadászati Múzeum az ország, Kárpát-medence és Közép-Európa egyetlen olyan létesítménye, amely a legkorszerűbb interaktív eszközökkel mutatja be a XXI. századi fenntartható vadászathoz kapcsolódó ismereteket.

Mindezek alapján indokolt és szakmailag támogatható, hogy a Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum fenntartását az Országos Magyar Vadászkamara vegye át. A törvényjavaslat célja, hogy a Grassalkovich-kastély tulajdonjogának a vadászkamara részére történő ingyenes átadásával megteremtse a már ismertett közfeladat ellátásának legfontosabb feltételeit. Ennek kimondásával, gondolom, egyértelmű az is, hogy az előterjesztőknek nem áll szándékában visszavonni a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Sneider alelnök urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sajnálom, hogy ezt a balhét önnek kell

elvinnie, ezt önnek kellett elmondania, hiszen egyértelmű, hogy az Országos Vadászkamara használatba vehetné ezt a kastélyt anélkül is, hogy a tulajdonjogot nem kapja meg. A jelenlegi szerződések alapján 2020-ig kell működtetnie a Vadászati Múzeumot a kastély területén, és onnantól kezdve a tulajdonjog birtokában bárkinek odaadhatja.

Nagyon kérem önöket, tisztelt képviselőtársaim, akik az MSZP-vel összeálltak, fideszes képviselőtársaim, hogy egy ilyen teljesen nyilvánvaló átjátszását egy 5 milliárd forintos értéknek, Hatvan város szimbólumának, amely a főtéren áll, és igazából köré épül Hatvan városa, ne engedjék. Huncut módon sikerült tárgysorozatba venni, miután a Szocialista Párt kifartolt mögüle, de jól tudjuk, hogy most ez egy kisharmados törvény, és csak arra van szükség és arra várnak (*Dr. Rétvári Bence: Kisharmados!*), hogy három képviselő esetleg elmenjen a WC-re, amikor majd éppen gombot kell nyomni (*Dr. Rétvári Bence: Kisharmados!*), és önök át tudják ruházni ezt az 5 milliárd forintos vagyont.

Erről szól ez a történet. Ezért felháborító, és nyilvánvalóan nem tudom elfogadni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) ezt a választ. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A Fidesz az amerikai Monsanto zsebében van?**” címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Írásban megkapta a kérdést, nem kívánok attól eltérni. Nem tudom, hogy kellene ezt a kérdést feltenni, hogy ne ugyanolyan idióta, demagóg választ kapjak, mint amit Magyar Zoltánnak adott, hiszen ön egy értelmes fiatalember, és látja, hogy itt egy szélhámoságról van szó. Ez egy egyszerű földspekuláció. Az NFA-törvény, amiről ön beszél, arról szól, hogy a 3 hektár fölöttieket nem lehet így eladni. Ilyen elv alapján inentől kezdve önök az egész ország állami földjeit 3 hektárokra csak azért felosztgatják, hogy kijátsszák a haveroknak, de most adott esetben nem is a haveroknak játszották ki, hanem a Monsanto-nak, a nagy testvérüknek, hogy a GMO-lobbit szolgálják.

A kérdés nagyon-nagyon egyszerű. Ha tisztában van azzal jogot ismerő emberként, hogy bűncselekmény a zsebszerződések ilyen módon való megvalósítása, hiszen termőföldet azért minősítettek át, hogy egy jogi személy megvehesse, és a földforgalmi törvény

egyébként nem tenné lehetővé, hogy nemhogy állami földet, hanem termőföldet vegyen egy jogi személy, akkor ehhez a bűnözéshez a magyar állam miért asszisztál? Önök szavakban kiállnak a Monsanto ellen, hiszen azt mondják az Alaptörvényükkel, hogy védik Magyarország legnagyobb, a környezeti egészségben genetikai manipulációtól mentes, szaporítóanyagokkal ellátott mezőgazdaságát, agráriumát, ezzel szemben önök a Monsanto-t támogatják. Önök azt mondják, fellépnek a zsebszerződések ellen, majd egy zsebszerződéssel eladják a Monsanto-nak a földet. Önök azt mondják, hogy a gazdákhöz kerüljön a föld, majd milliárdos spekulációkkal próbálnak néhány embert helyzetbe hozni.

Arra lennék tisztelettel kíváncsi, hogy ezt mégis hogy gondolják. Ön teljes nyugalommal ülhet itt, hiszen az ön elődje, Benedek Fülöp is megúsza egy felfüggesztéssel az ugyanilyen földkijátszásokat. Lehet, hogy majd egy következő kormány adott esetben önnel is ilyen méltányos lesz, mint amilyenel Benedek Fülöppel voltak önök, de ennek ellenére ez semmi más, mint egyszerű rablás, amit önnek is tudnia kell. Tisztelettel kérdezem, mégis hogy gondolják ezt. Köszönöm a szót, elnök úr. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sallai képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. A kampány jegyében szeretném reményemet kifejezni, hogy az LMP-vel szemben is méltányosak lesznek majd a szavazók a 2018-as választásokon, és pontosan annyi szavazatot fognak kapni, mint amennyit érdemelnek a magyar országgyűlési jelenlétből.

Nem tudom, miért vitatkozunk, elmondtam az előbb is. Igaza van szerintem, egyetértek önnel, valóban nem helyes, nem jó, hogy egy ilyen iparterület a Monsanto kezébe került. A magyar kormány GMO-ellenes, az Alaptörvényben benne van. Nem értem, hogy mi a vita közöttünk. Ugyanazt tudom elmondani, amit elmondtam már korábban is. Nem termőföldről van szó, ezért nem vonatkozik rá a földforgalmi törvény, ebből kifolyólag nem tudom befolyásolni, sem utánanyúlni, ha tehetném, megtenném, hogy ki mit csinál, mondjuk, egy adott iparterülettel, kinek értékesíti. Szeretném hangsúlyozni önnek, hogy nagyon fontos, hogy nem az állam értékesítette, és nem termőföldet értékesített, inentől kezdve nagyon nehéz a Nemzeti Földalapkezelőnél bármilyen felelősséget találni ebben a kérdésben.

El tudom mondani önnek újra azt, hogy az összes esetben, ahol gazdák fordulnak hozzánk, hogy szeretnék megosztani az adott területet, pontosabban, kérvényezik, hogy az állami területet osszuk meg valamilyen szabályokból vagy valamilyen értelmes gazdálkodási okból kifolyólag, ezeket szoktuk támogatni, és én nem vagyok hajlandó elnézést kérni

senkitől azért, mert valaki hozzánk fordul, kéri, hogy állattartó telepet, jelesül sertéstelepet szeretne az adott területen létesíteni, majd évekkal később, négy-öt év múlva iparterületként eladja egy kft.-nek, én nem tudok ezért öntől elnézést kérni, mert ebben az NFA-nak, a Nemzeti Földalapkezelőnek, illetőleg az államnak vagy a földforgalmi törvénynek semmilyen jogosultsága vagy lehetősége nincsen.

Azt is szeretném elmondani önnek, hogy itt nem egy gazda kérvényezte ennek a földnek a megosztását, egy nagyobb birtoktestből lett kivéve három kisebb parcella, hanem négy gazda kérte ezt, és nem azok kapták meg végül a tulajdonjogot, akik kérték, hanem a kifüggesztési eljárásban, a 60 napos elővásárlási eljárásban egy elővásárló vásárolta meg. Ezeket így előre nekem látni vagy az elődeimnek a Nemzeti Földalapkezelőben, hogy egy ilyen megosztásra egy elővásárló jelentkezik, aki az állattartó telep készítése során négy évvel később eladja az iparterületet egy kft.-nek, ne haragudjon, de ez nekem meghaladja a jogi lehetőségeimet, hogy ebbe bármilyen módon bele tudjak nyúlni.

Szeretném még egyszer elmondani és hangsúlyozni, hátha valami közöset is találunk ebben a témában, hogy egyetértek önnel abban, hogy nagyon rossz, hogy a Monsanto-hoz került. Egyáltalán nem örülök annak, hogy van olyan terület, ami kivett lett, és végül nem az eredeti célját szolgálja, és éppen ezért - lehet, hogy ez is humorosan fog hangzani - egyetértek önnel, hogy tett egy feljelentést az ügyészség, ami nyilván ki fogja vizsgálni, hogy bármilyen csalárd jogügylet történt-e ezzel kapcsolatosan. A Nemzeti Földalap részéről, a földforgalmi törvény részéről, a „Földet a gazdáknak!” program részéről nem történt semmilyen törvénytelenység ezzel kapcsolatosan.

A GMO-ellenességgel kapcsolatban szeretném még azt megemlíteni önnek, ahogy egyébként ön is korrektilen mondta, az Alaptörvényben ez benne van, a mi politikai pártcsaládunk által előterjesztett Alaptörvényben. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy az európai uniós agrárminiszterek közül a GMO-val szembeni harcban Fazekas miniszter úr jár az élen, ő foglalkozott a legtöbbet ezzel a témával. Mindent elkövetünk annak érdekében, pont most módosítunk rendeleteket még a takarmányozás vonatkozásában is, hogy ne lehessen GMO-val takarmányozni Magyarországon.

Mindent megteszünk annak érdekében, hogy ezek a módosított genetikai állományú élelmiszerek ne kerülhessenek az asztalra, és ne termeljenek Magyarországon ilyen termékeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Sallai képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a választ, államtitkár úr. Szerintem Fazekas Sándort

inkább hagyjuk most, ne emlegessük az ő GMO-ellenes harcát, az egy másik téma, hogy hogyan kuncsorog Amerikában közben ilyen kísérletekért. Beszéljünk arról, amiben állítólag egyetértünk. Nyilván nem hiszem el, amit mond, hogy nem tudtak róla, de tegyük fel, hogy elhiszem. Amit én tehetek, ezt a feljelentést megtettem.

Elmondom, ön mit tehet: a magyar állam képviselőjében a Birtokpolitikai Tanács kezdeményezheti az eredeti állapot helyreállítását, mert a Nemzeti Földalapról szóló törvény rögzíti azt *(Moraj a Fidesz soraiból.)*, hogy milyen célból és hogyan lehet értékesíteni azt a földet. Nyilvánvalóan rosszhiszeműségről van szó, hiszen ha nem kis és közepes családi gazdálkodó családi gazdaság kiépítése céljából vásárolta meg önöktől ezt a földet, hanem spekulatív céllal azért, hogy kivonja a termőföld-minősítésből, akkor rosszhiszeműen járt el, és önök eladóként kezdeményezhetik az eredeti állapot helyreállítását. Ön meg ezt teheti, ha igaz az, amit mond és tenni akar ennek érdekében. Köszönöm szépen. Nem fogadom el a választ. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Czomba Sándor, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Kiugró külkereskedelmi többlet 2016-ban! Minek köszönhető a külkereskedelmi mérleg jó teljesítménye?**” címmel. Czomba Sándor képviselő urat illeti a szó.

(16.00)

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyian látjuk és mára minden vezető hitelminősítő is elismeri, hogy a kormánynak sikerült rendbe rakni az ország pénzügyeit. A kormány mindig is hangsúlyozta, hogy először az ország költségvetését kell stabil alapokra helyezni, és utána várható gazdasági növekedés.

Az utóbbi időszakban egyre több kedvező gazdasági adat lát napvilágot, amelyek a gazdasági növekedést mutatják. Ezek közül szeretném kiemelni az exportot, amit nem kell különösebben magyarázni, miért fontos, hiszen valutabevételt jelent, és javítja a fizetési mérleget.

Jól látható, hogy 2010 óta ezen a területen is egyre javuló teljesítményt nyújtunk, hiszen a hivatalos statisztikák a külkereskedelmi mérleg többletéről adnak hírt. Így például a KSH legutóbbi adatai szerint 2016-ban a külkereskedelmi termékforgalom 9,9 milliárd euró többlettel zárt, ami 1,3 milliárd euróval

magasabb összeg, mint a 2015. évi 8,6 milliárd. A közel tízmilliárd eurós többlet úgy jött ki, hogy tavaly a kivitel értéke 93 milliárd euró volt, míg a behozatalé 83,1 milliárd eurót tett ki. Úgy vélem, a kormány törekvései, mint például a keleti és a déli nyitás politikája, szintén hozzájárulnak ezen pozitív külkereskedelmi folyamatokhoz.

Tisztelt Államtitkár Úr! A szocialisták korábbi rossz gazdaságpolitikáját követően, úgy vélem, az ország jó úton halad, hiszen a fiskális helyzetünk stabil, a reálgazdaságot illetően pedig egyre biztatóbbak a gazdasági mutatóink, Magyarország gazdaságilag nyitott országgént azonban jelentősen rá van szorulva továbbra is az exportbevételre. Ezért azt kérdezem az államtitkár úrtól, hogy minek köszönhető a külkereskedelmi mérleg jó teljesítménye, és mi várható ezen a területen a közeljövőben. Köszönöm. Várom választát. *(Szórványos taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Czomba képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Teljesen egyértelmű, hogy a 2010-es kormányváltás óta nagyon jelentős makrogazdasági intézkedéseket tett a magyar kormány, és egy olyan új modellt hoztunk létre, amely megdöntött elég sok régi dogmát, ami a makroökonómiában uralkodott: azt, hogy nem lehet egyszerre növekedni is, adósságot is visszafizetni, meg munkahelyeket létrehozni. Teljesen egyértelmű, hogy mára meg tudtuk fordítani ezt a dogmát, és ma már látszik, hogy ez a magyar modell másoknak is érdekes lehet.

Érdekes látni, hogy az előző, 2010 előtti kormány inkább a külföldi pénzintézetek anyagi segítségére próbálta rávenni Magyarországot. Mi pont az ellenkezőjét csináltuk: visszafizettük az IMF-nek az államadósságot. Nézzük meg Görögországot, aki most jóval több adóssággal rendelkezik az IMF irányába, mint azt mi tettük annak idején Magyarországon. A magyar modell gyakorlatilag bebizonyította, hogy egyszerre tudunk gazdasági növekedést produkálni, új munkahelyeket létrehozni, fegyverzett költségvetést folytatni és csökkenteni az államadósságot egy időben.

Az új külgazdasági irány, ami a prioritása most már a külpolitikának, ugyancsak bebizonyította a létjogosultságát, a korábbi 81 fős külgazdasági attaséhálózatot 145 fősre bővítettük ki. Gyakorlatilag most már a Vatikán kivételével és a multilaterális misszió kivételével mindenhol van külkereskedelmi szakember.

A keleti és a déli nyitás országaiban is jelentős sikereket értünk el, csak 2016-ban a keleti nyitás országai közül 29-ben döntöttünk meg történelmi rekordokat export tekintetében. A déli nyitás országai közül pedig 44 országban döntöttünk csúcsot

exporttal. A Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. keretein belül kialakult egy globális hálózat, most már közel 60 állomáshellyel, 4000 szerződéses partnerük van itt Magyarországon, olyan mikro-, kis és középvállalatok, akik versenyképes termékekkel, szolgáltatásokkal, technológiákkal rendelkeznek. Csak a tavalyi évben 1500 új külföldi lehetőséget hozott létre a Magyar Nemzeti Kereskedőház magyar vállalatok számára. 2014 közepén egyértelműen jó döntést hoztunk azzal, hogy külgazdaság-orientált külpolitikát, külgazdasági fókuszot hoztunk létre.

2015 után, 2016-ban újra minden idők legmagasabb kivitelét és minden idők legmagasabb külkereskedelmi többletét produkáltuk. A legfrissebb adatok szerint januárban az egy évvel korábbi adatokhoz képest 14 százalékkal nőtt megint a kivitel értéke. Tehát úgy látszik, hogy 2016-ban is ezek a tendenciák folytatódni fognak.

Természetesen a világgazdaságra kiható változásokkal szembe kell nézni. A brexit újabb kihívásokat fog adni, az új amerikai külgazdasági irány is változásokat fog hozni. A nyomás ázsiai országokból mindenképpen jön. Ezért nagyon fontos, hogy figyeljünk, nézzük meg a lehetőségeket, és minél több hozzáadott érték jöjjön létre Magyarországon, minél több munkahely jöjjön létre. Ezt a folyamatot, úgy érzem, 2017-ben is folytatni tudjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Czomba képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Választ kaptam a kérdéseimre, úgyhogy a választ elfogadom. *(Szórványos taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeköltés az MSZP padsoraiból: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációs napirendet lezárom. Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr **ügyrendben** jelentkezett. Öné a szó egy percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Dömötör Csaba már elmenekült, mert bemondásra kész, de a szavaiért nem tudja állni a felelősséget.

Ha már a fiamat szóba hozta, akkor két-három mondatot el kell mondanom. *(Közbeköltés a kormánypárti padsorokból: Ügyrend!)* Az egyik, hogy ez a kormány 2010 után az én gyermekemet kiválóra minősítette...

ELNÖK: Kedves képviselő úr, az ügyrendi javaslatát fogalmazza meg! Még egyszer kérdezem, milyen ügyrendi javaslata van. Elvettem a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): ...kiválóra minősítettek, majd kirúgták. Hat év munkaügyi tárgyalási

sorozat után jutottunk el odáig... (A képviselő hangosítás nélkül tovább folytatja felszólalását, amely azonban a zajban nem rögzíthető.)

ELNÖK: Tisztelt jegyző úr, képviselő úr, elveszem a szót! Ügyrendben jelentkezett, így az ügyrendi felszólalását várjuk, de másról beszél, jegyző úr. Köszönöm szépen. (Font Sándor: Egy jeltolmácsot is kérünk! - Heringes Anita Font Sándornak: Te csak maradj csendben! - Harangozó Gábor István: Nem volt olyan vicces, amiről beszélt!)

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**. Szakács László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Mit gondolt Elnök Úr 2?**” címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Muszáj megismételnem a kérdést, amit pár hete feltettem önnek, mert nemhogy nem adott választ, de annyiféle választ adott, hogy egyszerre mind nem lehet igaz.

Köszönöm a tanácsát. Elolvastam a nekem írt leveleket. Az égegyadta világon semmi nem derül ki egyébként belőlük. Mindegyik minisztérium azt írta vissza, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság március 1-jén megtárgyalta ezt az ügyet. De azt már nem mondták meg, hogy milyen következtetésre jutottak. Egy kivétel mégis akadt, ez a Külgazdasági és Külügyminisztérium, amely azt mondta, hogy ön a kormánytól független szerv. Ennyi volt a különbség, csak hogy összefoglaljuk a történeteket.

Hogy elmondjam az ön válaszait, készültem, megnéztem a legutóbbi jegyzőkönyvet. Tudják, arról van szó, hogy Matolcsy elnök úr azt mondta: Magyarországon a jegybank megbuktatásán keresztül akarták megbuktatni a magyar kormányt is, és erre katonai és titkosszolgálati forgatókönyv is készült, méghozzá egy NATO-szövetséges államnak a magyarországi nagykövetségén. Amikor megkérdeztük, hogy mire gondolt, először ön egy Magyar Narancs-cikket idézett. Utána azt mondta, hogy az én képviselőtársam tudta azt egyedül, hogy ez az Amerikai Egyesült Államok, majd eggyel később már azt tudta ön, hogy Kósa Lajos is tudta, és tőle idézett, és ön bízik az ő szavaiban. Olvassa vissza nyugodtan a jegyzőkönyvet, benne van! Lázár János is válaszolt nekünk ezekre a kérdésekre, majd legvégül azt mondta nekem, hogy végül is ezt mindenki tudta, csak én nem.

Ennyiféle választ tudott adni nagyjából-egészében fél óra leforgása alatt egy olyan ügyben, amely, úgy gondolom, Magyarországon egy fontos kérdés. Ugyanis ha a jegybankelnök beszél, és ezért nagy az ön felelőssége, akkor azt azért kell hogy nagyon fegyelmezetten tegye, mert arra mozdul a gazdaság, mozdul az árfolyam. Úgy gondolom, hogy sokkal megfontoltabban kell beszélni.

Melyik az igaz, elnök úr? Mire gondolt a négy közül? Köszönöm a figyelmet. (Taps az MSZP pad-soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szakács képviselő úr. Megadom a szót két percben Matolcsy György elnök úrnak.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön megismételt egy kérdést, amelyre nagyon sokan egybehangzóan válaszoltak, és a válasz igen volt. Igen, Magyarországon egy külföldi szövetségesünk a budapesti nagykövetségen és annak akkori ügyvivőjén keresztül politikai befolyásolási tevékenységet végzett.

Ezt nagyon sokan, nagyon sokan így látták, és nagyon sokan hangot is adtak ennek. Ön ezt a kérdést megismételte, és erre ez a válasz: igen. A válasz: igen, megtörtént. De, képviselő úr, tudja, most már öntől nem kérdéseket várunk, hanem válaszokat. Hiszen én elmondtam azt, amit ön egyébként tévesen idézett, mert nem a Magyar Nemzeti Bank megbuktatásán keresztül próbálták megbuktatni a kormányt, hanem igenis a Magyar Nemzeti Bankon keresztül. Ez még súlyosabb.

(16.10)

Tehát ön ugyan rosszul idézte az én szavaimat, de nem ez az igazi gond. (Dr. Harangozó Tamás: Fussál neki még egyszer!) Az igazi gond az, képviselő úr, hogy ön továbbra is ugyanazt a kérdést teszi fel, amire már válaszoltunk sokan egybehangzóan, de nem válaszol a mi kérdéseinkre. (Derűtség az MSZP soraiban. - Dr. Varga László: De ő kérdez. El van tévedve, elnök úr!) Amikor én elmondtam ezt a bizonyos beszédemet, akkor ön és eszme- és pályatársa (Az elnök csenget.), párttársa azonnal úgy gondolták, hogy az Amerikai Egyesült Államokról van szó. Miből gondolta, képviselő úr? A szövegben nem szerepelt sem ország, sem bármilyen olyan fogódzó, fogantyú, kulcs, ami erre a következtetésre vezetett volna.

Tudott-e ön korábban akkor erről a befolyásolási kísérletről? Tudott-e a többi akcióról, Róna Péter akciójáról? Tudott-e a bankpánik négyórás kísérletéről a következő évben? Nos, ilyen kérdésekre szeretnénk öntől válaszokat kapni. (Derűtség az MSZP soraiban. - Szilágyi György: Nem te kérdezel!)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm, Matolcsy elnök úr. Egyperces viszonzóválasz megilleti Szakács képviselő urat.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tényleg a műfaj viszonzóválasz, de azt hiszem, én még nem vagyok interpellálható, vagy

nem tudom, hogy házsabály-módosítást át akarnak-e vinni, hogy majd nekem kelljen válaszolni. Mi teszünk fel a kérdéseket, elnök úr, és önnek kell válaszolni azért, mert ez a szabály. Ha már itt tartunk, akkor legyen kedves azt is elmondani, hogy melyik négy városban tartott négy órán keresztül a bankpánik, mikor volt ez, mert a legutóbb, amikor itt a pulpituson beszélt, akkor még azt mondta, hogy abban az évben volt, nem a következőben, most meg azt mondta, hogy a következő évben volt.

Szóval, itt a helyzet az, hogy összevissza beszél *(Halász János: Egyelőre te beszélsz összevissza!)*, és nagyon nehéz abból a hazugságspirálból most már kikeveredni, amibe belekeveredett. Úgy gondolom, jobb lenne, ha fegyelmezetten beszélne, vagy ha ez nem sikerül, hogy fegyelmezetten és aggálytalanul el tudjon valamit mondani, akkor egy olyan embernek, aki a magyar monetáris politikáért felelős, a gazdaságpolitikára pedig komoly ráhatása van, le kell mondania. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Közbekiáltás ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm. A viszonzó válasz megilleti Matolcsy elnök urat is.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tudott-e ön arról *(Derűltség az ellenzéki padsorokban. - Dr. Varga László: Mi van ilyenkor?)*, hogy Róna Péter, mert ön nem áll törvény felett, tehát önnek fel lehet tenni kérdéseket, vádjával indult a Magyar Nemzeti Bank ellen 2014. augusztus közepén egy támadás, hogy miért vett hegedűt a Magyar Nemzeti Bank? Tudja-e, hogy ott két hónapig minden ellenzéki sajtóorgánium és minden ellenzéki párt, legalábbis a baloldali pártok, ezt ismételtették? Tud-e arról, hogy vett a Magyar Nemzeti Bank hegedűt? Ott volt-e Róna Péterrel a megbeszélésen, amikor ezt kitalálták? Ott volt-e azon a megbeszélésen, tisztelt képviselő úr, amikor az internetadóval kapcsolatos tüntetéssel foglalkoztak? *(Szabó Sándor: Milyen gyógyszer szed, elnök úr? Nekem is ilyen kell!)* Tudott-e a brókerbotrányokról előzetesen, képviselő úr? *(Taps a kormánypártok sorában. - Dr. Harangozó Tamás: Vissza! Vissza!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Várható-e paradigmaváltás?” címmel. A miniszterelnök úr válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, de ezt az egy hetet már kibírom, **megvárom** a miniszterelnök urat. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Nem lehet a kormányfő nemzetbiztonsági kockázat.” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat kérte meg. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VONA GÁBOR (Jobbik): **Megvárom** a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**A Fidesz az arrogancia szinonimája.**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Magyar Zoltán jelzésére:)* A képviselő úr jelzi, hogy igen. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! „Ezt ne csináld a jövőben, legalábbis, ha nem akarsz ebből problémát” - így szólt Czerván György államtitkár úr fenyegetőzése, amit ifjabb Bozsik József irányába tett. Ez egy eléggé zsarolásszagú telefonbeszélgetés, ami napvilágot is látott, és egy újabb ékes példája annak, hogy a Fidesz hogyan is kezeli ezeket a helyzeteket, pedig ifjabb Bozsik Józsefnek semmi más bűne nem volt, mint hogy szakmai alapon kritizálta azokat a nagy lovasberuházásokat, és itt kiemelten mondhatom Szilvásvárad példáját, amelyek bizony szakmai szempontból kifogásolhatóak.

A fogathajtók szövetségi kapitánya, legalábbis akkor még az volt, mindenképpen felvetett olyan ügyeket is, amelyek minden bizonnyal kényesek lehetnek a beruházóra nézve, illetve magára a beruházásra, de semmiképpen nem politikai irányúak voltak, szakmai síkon maradtak, őt mégis megbüntették, és ma már nem lehet a fogathajtók szövetségi kapitánya.

Adódnak a kérdések. Miként lehetséges, hogy ez a fedett lovarda teljesen véletlenül ismét Mészáros Lőrinc cége által épített? Talán ismeri, államtitkár úr, azt a problémát is, hogy egy fűtetlen nézőtérről beszélünk, ami azért Európa közepén 2016-ban mégiscsak aggályos, amikor állítólag a lovassportot akarják ezzel népszerűsíteni. Remélem, nem az játszott közre, hogy az izsáki vadászházban használják ugyanezt a fűtést magáncélokra, és nem véletlen az sem, hogy ez esetben az izsáki polgármester a lovas szövetség alelnöke még mindig.

Tehát adódik a kérdés, hogy miért Mészáros Lőrincnek kellett ezt építeni. Miért lett ez is véletlenül 1,6 milliárd forinttal több, mint ahogy eredetileg megálmodták a beruházást? És ez a komplexum a lovasszakma szerint miért alkalmatlan a feladata

ellátására? Egyáltalán, államtitkár úr, a nagy lovas fejlesztési ígéretekből miért csak az valósult meg, hogy szétlopják a beruházásokat? Ezekre várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Hadd utasítsam vissza azokat a vádakot, amelyeket megfogalmazott! Miről is van szó? Arról van szó, hogy a magyar kormány soha nem látott mértékben támogatja a lovasportot, olyan beruházásokat, olyan fejlesztéseket valósít meg, amelyekre nem volt példa hosszú-hosszú évtizedek óta. A lovastársadalom teljes életével Szilvásváradra kerül egy beruházás, hiszen mégiscsak a lipicai a nemzeti büszkeségeink egyike. Készül egy terv, amelyet elfogadnak, amelyet jóváhagynak, jelentkezik rá egy beruházó, és megvalósítja ezt a tervet. Azt hiszem, ez a dolog így teljességgel rendben van, hiszen ha ez a nemzetközi szabvány, ez az előírás, akkor ezt így csinálják. Mindazt az apró hibát, amit még a szavatossági idő lejárta előtt meg kell valósítani, ki kell javítani, természetesen megvalósították.

Arra, ami ügyet felvetett ön, én hadd kérdezzek tovább vagy hadd mondjam azt, hogy amikor két szenvedélyes ember beszél... - hiszen a lovasok mind a szakmájuk iránt a legelhivatottabbak, nagyon kvalifikált, szenvedélyes szakemberei ennek az ágazatnak. Akkor, amikor két ember egymással erről beszélget, a szakma iránti aggódásukat fejezik ki, és nem történt semmi más, hiszen a kormánynak nincs beleszólása abba, hogy ki éppen a lovas szövetség elnöke vagy ki sem, az nem rajtunk múlik, hanem azon a közgyűlésen, ahol megszavazzák vagy nem szavazzák meg ezt az urat.

Én egy másik kérdést tennék fel, kedves képviselőtársam, amin érdemes lenne gondolkodnunk, mégpedig azon, hogy vajon ki vette fel a hangfelvételt, kinek volt érdekében nyilvánosságra hozni, miért történik mindez. *(Dúró Dóra: Az igazság kiderüljön, mindannyiunk érdeke, hogy mire megy a közpénz!)* Ez szerintem egészen komoly aggályokat vagy komoly kérdéseket vet fel. Amikor azt mondja ön, hogy nem politikai történetről van szó, akkor mégis kinek az érdeke és miért történik mindez? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megilleti a szó a viszonzulásra Magyar Zoltán képviselő urat.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Államtitkár úr, fordítva ülünk azon a lovon! Itt nem az a kérdés, hogy ki vette fel a beszélgetést és miért látott napvi-

lágot, hanem hogy miért lehetséges az, hogy a magyar kormány államtitkára zsarol egy szövetségi elnököt. *(Dúró Dóra: Úgy van!)* Hogyan lehetséges az, hogy ezek után még az államtitkár úr a helyén maradhatott? *(Lázár János: A legjobb államtitkár! - Közbekiáltás a Jobbik soraiból: Ki a legrosszabb?)*

Szakmai vitáról beszél, szakmai elfogultságról. Államtitkár úr, ebben a telefonbeszélgetésben azt is beismeri, hogy nem érti a lovasszakmát, nem is érdeklő a lovasszakma, ő pusztán abban érdekelt, hogy kussoljon ifjabb Bozsik József, mert önöknek az az érdeke, hogy csak olyan emberek kerülhessenek ilyen pozícióba, akik teljes mértékben oszttják az önök álláspontját, még akkor is, ha Mészáros Lőrinc egy szakmailag alkalmatlan beruházást vitt véghez 1,6 milliárd forinttal drágábbért.

(16.20)

Ez itt a probléma, és remélem, hogy ennek következményei lesznek, hiszen az kizárt dolog, az nem lehet normális Európa közepén, hogy egy egyébként köztisztületben álló, a szakma által elfogadott embert csak azért csinálnak ki, mert szakmailag mert kritizálni egy beruházást. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulás megilleti az államtitkár urat is.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Szeretném mondani önnek, hogy a Földművelésügyi Minisztérium legkiválóbb államtitkáráról beszélünk. Szakmai higgadtságról és hozzáértésről tesz tanúsítványt államtitkár úr nap mint nap a munkája során. Ha államtitkár úr zsarolt volna, akkor ez a telefonbeszélgetés nem ilyen lett volna. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Ahogy ő ezt elmondta, ahogy ezt kifejezte, az teljes mértékben a szakmai aggódásáról tanúskodik, pontosan azért, hogy minél jobban lehessen használni a magyar lovastársadalomnak.

Egyébként felhívom kedves képviselőtársam figyelmét arra, hogy soha még kormány ennyit nem költött beruházásokra. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Megkezdett beruházásról van szó, lépésről lépésre tesszük ezeket a beruházásokat. Azt hiszem, az egész lovastársadalom köszönettel tartozik a magyar kormánynak azért, hogy a fejlesztéseket és a beruházásokat ily módon, ilyen mértékben és ilyen minőségben meg tudjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Dr. Szel Bernadett: Válaszoljon a kérdésre, a kioktatást köszönjük!)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mi a magyarázat?” címmel. Miniszterelnök úr Lázár János miniszter urat jelölte ki válasz-

adásra. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Erre csak a miniszterelnök úr tud válaszolni, úgyhogy **megvárom**. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, Sallai Benedek és Szél Bernadett képviselők, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért fél a kormány a népszavazástól a bővítéssel kapcsolatban?” címmel. Miniszterelnök úr nem tud személyesen válaszolni, felkérte Lázár János miniszter urat a válaszadásra. Kérdezem, elfogadják-e a válaszadó személyét.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, **megvárjuk** a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A fideszesek már a spájzban vannak**” címmel. Miniszterelnök úr nem tud személyesen válaszolni, Lázár János miniszter urat jelölte ki a válaszadásra. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Legutóbb Hódmezővásárhelyről beszélünk, most Szekszárdról beszélünk. Annyit kell tudni, hogy ott van három jó barát, Horváth István képviselő úr, Amrein Károly, a Gemenc Volán - most már máshogy hívják - igazgatója és egy Opel-kereskedő nagyon jóban vannak, vadásztársak is. Történt egy olyan affér, hogy a Gemenc Volán a paksi telephelyét eladta 2009-ben Horváth Istvánnak és az Opel-kereskedő közös cégének 180 millió forintért, másnapról viszont évente 25 millió forintért visszabérelte tőle a Gemenc Volán, majd nagyon hamar megjelent az MVM Informatika Kft., amely Paks II. informatikai cége, és 55 millió forint/évért a másik felét kibérelte ennek a területnek. Tehát az egyik felét a Gemenc Volán visszabérelte, ahol a buszok vannak, az irodaházrészét pedig a Paks II. Informatika bérelte. Összesen tehát 80 millió forintban fáj ez az államnak. Tehát 180 millióért adta el a Gemenc Volán, gyakorlatilag hat év alatt - hatszor 25 millió forintjával - visszafizette neki a Gemenc Volán, és ez évben ismét meghosszabbították.

Nyilvánvalóan szükség volt a buszok tárolására, de ismét meghosszabbították 25 millió forint/évért a

bérelti szerződést, sőt 6 ezer forint/óráért még vállalta a buszok szervizelését is ez a cég. De mellette bejött, hogy az irodaházat pedig Paks II. fogja bérelni tőle.

Azt kérdezem, ön szerint véletlen-e, hogy ezt a területet rögtön kibérelte az atomeróművet üzemeltető MVM Informatika vagy az MVM Zrt., illetve mi a véleménye erről az ügyről, ami nagyon hasonlít arra, amikor a balatonöszödi üdülőt Gyurcsány Ferenc cége lízingelte, utána pedig azt visszabérelte tőle az állam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagy tisztelője vagyok a szekszárdi képviselő-testületnek és Szekszárd város minden polgárának, és nagyon örülök, hogy képviselő úr segítségével részletes betekintést kapunk a szekszárdi választópolgárok hétköznapi életéből. Bár megjegyzem, nem vagyok teljes egészében fölkészült minden szekszárdi életviszonyát illetően, a vagyoni helyzetét sem ismerem. Én még ott leragadtam, hogy valamikor ön ennek a csoportnak a tagja volt, akiről beszélt. Tehát olyan belső információval, mint ön, aki hosszú éveken keresztül a szekszárdi képviselő-testülethez és Szekszárd város politikai többségéhez tartozott, nyilvánvalóan nem rendelkezem, ezért a válaszom nyilván hiányos, de írásban a hiányosságokat az alábbiak szerint fogom pótolni.

Először is szeretném jelezni, hogy Magyarország Kormányára elkötelezett Szekszárd városának fejlesztése mellett. Amikor miniszterelnök úr a „Modern városok” programról megállapodott a szekszárdi képviselő-testülettel, annak egy fontos része volt az, hogy a Paksi Atomerómű kapacitásfenntartásához hogyan tud Tolna megye és Szekszárd városa kapcsolódni. Abban vagyunk érdekeltek, hogy a szakképzés, a felsőoktatás, a szakképzett munkaerő biztosítása és egyéb más gazdasági lehetőségek tekintetében a Paksi Atomerómű kapacitásfenntartásának 12 milliárd eurós beruházásából részesüljön Szekszárd városa és Tolna megye térsége is. *(Dr. Harangozó Tamás: És Horváth István.)*

Nagyon örülök a képviselő úr kérdésének, és nagyon örülök, hogy képviselő úr az LMP színeiben ezek szerint támogatja a Paks II. beruházást, és örömmel nyugtázza azt, hogy Szekszárd város önkormányzata, illetve a szekszárdiak is részesülhetnek ebből a beruházásból.

Ami pedig azt illeti, hogy Paks II. kötött-e ezzel a céggel konkrétan szerződést, meg fogom vizsgáltatni, képviselő úr, és ha megengedi, erről önt írásban részletesen tájékoztatni fogom. A föltett kérdésből nem volt világos, hogy mire fog pontosan kérdezni, ezért nem tudtam a vizsgálatot eddig elrendelni, de el fogom rendelni, képviselő úr, és tájékoz-

tatni fogom az ingatlan sorsát illetően. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Hadházy Ákos képviselő úrnak viszonzásra adom meg a szót.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, miniszter úr. Tudok még mesélni róla, és lehet, hogy még fogok is.

Azt gondolom, akkor, ha Horváth István cége 55 millió forintot kap évente Paksból, attól nem lesz minden szekszárdi polgár boldog. De mindenesetre köszönöm szépen, hogy utánanézt, és kíváncsian várom a választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Lázár miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Csak meg tudom erősíteni, képviselő úr, hogy Szekszárd városát is szeretnénk azok közé a települések közé sorolni - Kalocsával és más környéki településekkel együtt -, amelyek profitálhatnak ebből a beruházásból és a paksi atomerőmű-kapacitás fenntartásából. Örülök, ha ön is ezen dolgozik, és hozzásegít bennünket, hogy a beruházás gyarapítsa és gazdagítsa ezt a térséget.

Azt pedig külön nagyra értékelem, mint az ön parlamenti képviselőtársa, hogy Szekszárd város hétköznapijait itt a parlamentben minden hétfőn, amikor fölszólal, élvezhetjük. Igaz, még van 3200 település az országban, hátha rájuk is sor kerül. Ezt kérem öntől. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrhoz: „**Amerikaiaknak is vonzó lehet Győr?**” címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simon Róbert Balázs képviselő urat illeti a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és az Egyesült Államok gazdasági együttműködése folyamatosan gyorsul az elmúlt időszakot figyelembe véve. Az átalakulóban lévő amerikai gazdaságpolitika új helyzetet teremt a világgazdaságban is, így a jelenlegi körülményeket tekintve Magyarország elhivatott abban, hogy erősítse versenyképességét, ugyanis bizo-

nyossá vált, hogy soha ennyi amerikai beruházás nem volt még az országban. Az amerikai befektetések értéke napjainkban mintegy 9 milliárd dollárra rúg. Közel 1650 amerikai érdekeltségű vállalkozás tevékenykedik az országban, amelyek több mint százezer dolgozónak adnak munkát. Magyarország közös gazdasági történetet szándékozik építeni az Egyesült Államokkal, amelynek következő lépése egy új csúcstechnológiát képviselő gyár létrehozása Európában.

(16.30)

A Spicer fogaskerékgyártó üzemet választókerületemben, Győrben hozzák létre, ahonnan a tervek szerint a Dana cégcsoport globális vevőinek regionális megrendeléseit elégítik ki.

Az amerikai Dana autóipari vállalatcsoport 15 milliárd forintos új beruházást indít, amelynek eredményeképpen 200 új munkahely jön létre 2020-ig. A vállalat mintegy 46 millió eurót fektet be az új gyáregység megvalósításába, ehhez a magyar kormány 2,9 milliárd forint támogatást nyújt. Az építkezés rövidesen megkezdődik, hiszen a gyár immár negyedik telephelyének alapkövét, egészen pontosan az időkapszuláját Szijjártó Péter miniszter úr jelenlétében két nap múlva helyezik el.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy az amerikai befektetőknek is vonzó lehet-e Győr. Várom tisztelt államtitkár úr megtisztelő választát.

ELNÖK: Köszönöm, Simon Róbert képviselő úr. Válaszára megadom a szót Szabó László külügyi államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Sokat beszélhetnénk az amerikai-magyar kapcsolatokról, de talán a magyar emberek számára legfontosabb és legrelevánsabb témát vetette ön fel. Az, hogy a magyar gazdaság attraktívává vált az elmúlt években az amerikai cégek számára, az teljesen egyértelmű, ahogy ön is mondta, most már lassan kétezer amerikai cég van itt, már több mint százezer magyar embernek adnak munkát, és látszik az, hogy most már nem úgy tekintenek Magyarországra, mint egy összeszerelő üzemre, hanem nagyon magas, csúcsmínőségű technológiákat hoznak ide, és teljesen egyértelmű az, hogy a magyar munkások elhivatottsága, a szakmai hozzáértése és a hozzáállása a munkához egy vonzó az amerikai befektetők számára.

A magyar gazdaságpolitika teljesen egyértelműen jó irányt vett 2010-ben, és ennek a folyamatos finomítása és a világ változásaihoz való hozzáigazítása folyamán egy nagyon attraktív környezet jött létre, az adórendszer átalakítása, a duális képzés bevezetése, a rugalmas munkajogi szabályok elfogadtatása ma már hozzák az eredményeket.

A Dana új győri gyártóegysége egyébként nem egyedülálló jelenség, látjuk ezt az ország minden részén, hogy jönnek a külföldi cégek, és egyre nagyobb hozzáadott értékű tevékenységet végeznek az országban.

Ha a befektetők személyét nézzük, illetve a céget, amely letette a voksát Magyarország mellé, érdemes róluk elmondani, hogy már több mint 110 éves múlttal rendelkeznek, és világszerte a magas minőségű hajtáslánc, tömítés- és hőcserélő rendszerek gyártásában. A tavalyi évben több mint 6 milliárd dollár forgalmuk volt, és 25 ezer embernek adnak munkát világszerte.

Fontos még megemlíteni azt, hogy a Forbes magazin tavaly az Egyesült Államok száz legmegbízhatóbb vállalata közé választotta a Dana vállalatcsoportot. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Simon Róbert képviselő úrnak.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. Magam is azon az állásponton vagyok, hogy jól döntött a Dana, amikor Győrt választotta a legújabb beruházásának székhelyül, hiszen korábban, amikor a versenyeztetési időszak volt, fölmerült egyébként Szlovákia is, és ők egyértelműen Győr, azaz Magyarország mellett tették le a voksot.

Annak pedig külön örülök, hogy kétszáz új munkahely jön létre ismételt városunkban. Ehhez természetesen a megfelelő minőségi munkaerőt a város igyekszik folyamatosan biztosítani. Én csak azt kívánom mindannyiunknak, hogy jöjjön létre ez az új beruházás, és ne csak az alapkövetélen vagy az idő-kapszula elhelyezésén, hanem majd az átadáson is találkozhatunk.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Simon Róbert képviselő úr. Megadom a szót viszonzásra Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr, egy dologról nem beszéltünk még, mégpedig arról, hogy ez a cég már itt van Magyarországon, és újra beruház. És szerintem fontos azt látni, hogy ők már ma is 545 győrinek és Győr környéki munkásnak adnak munkalehetőséget és családjuknak boldogulást.

Azért nagyszerű dolog erről beszélni, mert láttuk azt a tavalyi évben is és a tavalyelőtti évben is, hogy a nagy magyarországi beruházóknak a kétharmada már újra beruház az országban. Ez azt jelenti, hogy nem a levegőbe beszélünk, hanem azok az ígéretek, amelyeket a Befektetési Ügynökség, a HIPA ad szá-

mukra, azok nem szállnak el a szélben, betartjuk az ígéreteinket.

És teljesen egyértelmű az, hogy ezek a nagyberuházók jól érzik magukat Magyarországon. Láttuk azt egy tavalyi felmérésben, hogy a Német-Magyar Ipari és Kereskedelmi Kamara tagjainak a 80 százaléka fontolgatja az újraberuházásnak a lehetőségét. Ez az, amiért érdemes dolgozni, ez az, amiért érdemes volt ezeket a makrogazdasági szabályokat megtanulni, hogy a magyar emberek ilyen módon is tudjanak boldogulni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Mikor láthatunk tisztán SZEVIÉP ügyben?**” címmel. A miniszterelnök úr a válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Igen.

ELNÖK: Elfogadja. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Botka László megjelenésével nyilvánvalóan megváltozott a helyzet a hazai belpolitikában, és ez világosan látszik, a fideszes kommunikációs gépezet is beindult, a hazugságyár gyakorlatilag csúcsra járatódott, ma már Botka László és a Szeviép neve gyakrabban hangzik el a fideszes médiabirodalomban, mint - ahogy mondani szokták - a vízállásjelentés, azzal vádolják, vagy arról beszélnek, hogy szegedi céggént a Szeviép Szegedtől kapott megbízásokat, és hogy politikai kapcsolatai voltak ennek a cégnek.

Nézzük, akkor ehhez képest mi a valóság! Tudja-e azt cáfolni, miniszter úr, hogy egyébként a Szeviép Bartha László fideszes polgármester idején kapott egyedül közvetlen megbízást, méghozzá több milliárd forintnyi megbízást, '99-ben és 2001-ben Szeged megyei jogú várostól?

Tudja-e a cáfolni, hogy az első Orbán-kormány alatt ez a Szeviép nevezetű cég több mint 28 megbízást kapott több tíz milliárd forint értékben a magyar kormánytól, fideszes polgármesterektől és önkormányzatoktól, többek között Hódmezővásárhelytől is? Tudja-e cáfolni, ha a politikai kapcsolatokról beszélünk, miniszter úr, hogy Pistru László, aki az egyik vádlottja az ügynek, korábban közös cégben dolgozott és tulajdonostársa volt Tímár Lászlónak, Szeged fideszes alpolgármesterének?

És kérem, cáfolja, ha tudja, hogy Baranyi Sándor, az ügy másik vádlottja, aki ellen már a vádemelés is megtörtént, a 2010-es kormányváltás után a Fidesz akkori kedvenc oligarchájának, Orbán Viktor

volt kollégiumi szobatársának a főtanácsadója lett, miután ezt a céget bedöntötte.

Kérem, miniszter úr, hogy ezeket vagy cáfolja, vagy ismerje el, hogy a Szeviép-ügyben a Fidesz van nyakig benne, és kérjenek bocsánatot Botka Lászlótól azért a lejárató kampányért, amit vele szemben művelnek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Kivételesen abban bíztam, hogy nem fogadja el a válaszadó személyét képviselőtársam, már csak azért is, mert nem olyan régen ennek a Háznak a falai között is - és ez a jegyzőkönyvből visszaidézhető - jeleztem, hogy Botka László polgármester úr tevékenységével kapcsolatban nem volna fair, ha bármilyen vonatkozásban is állást foglalnék, hiszen tíz éven keresztül párhuzamosan voltunk két, egymástól húsz kilométerre lévő városban polgármesterek, és bár az élet kérdéseinek jelentős részében nem értünk egyet, mégis volt néhány olyan kérdés, amiben tudtunk együtt dolgozni, és én a szegedi választópolgárok akaratát mindig tiszteletben tartottam, ezért nem szeretnék sem visszafelé sárt dobálni, sem a jövőre nézve bármiféle politikai megjegyzést tenni ebben az ügyben. Nyilván majd a választópolgárok eldöntik az országban és Szegeden is, hogy milyen politikai döntést hoznak.

Azt azonban gyakorló polgármesterként elképzelhetetlennek tartom, hogy 15 év alatt a legnagyobb helyi adófizetők egyikével az önkormányzatnak ne lett volna bármilyen kapcsolata. Vonatkozik ez a 2002 előtti és a 2002 utáni időszakra is. Hogy 2002 és 2017 között a Szeviép mit végzett Szegeden, ennek a kasszáját láthatjuk mindannyian. Ha jól tudom, 500 vállalkozás ment tönkre a Szeviép csődjével, és én tapasztalom, hogy választókerületemnek számos kis és közepes vállalkozása soha nem kapta meg azt a pénzt, ami a tisztességesen és jól elvégzett munka után járt volna.

En azt gondolom, hogy a szegedi önkormányzatnak - legalábbis ezt olvastam a helyi lapokban - lett volna lehetősége és módja, hogy valamilyen formában együttműködjön azokkal a károsultakkal, akiket a Szeviép tulajdonosai, vezetői szerintem csalárd módon, bűncselekményeket elkövetve becsaptak és megloptak. És azt hiszem, hogy ez még nem késő, tehát én azt kérem öntől, segítsen abban, hogy Botka László polgármester kollégám, korábbi képviselőtársunk megtalálja a módját, hogy a Szeviép-károsultak számára segítséget nyújtson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces válaszra adom meg a szót Harangozó képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nézze, miniszter úr, ha az ön által előbb elmondottakat sugározná éjjel-nappal a fideszes média, akkor ma valószínűleg nem kérdeztem volna öntől semmit. Csakhogy orrba-szájba hazudoznak, emberek életét teszik tönkre, rágalmaznak, mocskolódnak, ez a tényállás, miközben a vádlottak padján ülő embernek kizárólag a Fidesz volt alpolgármestere volt a cégtársa, a másik vádlott meg Simicska Lajosnak volt a főtanácsadója 2010 után, amíg még egyébként nagy számban és egyértelműen Orbán Viktor háttérbirodalmát és lóvéját talicskázta jobbra-balra ez az ember.

(16.40)

Értem, hogy bajba kerültek emberek. Én is azt gondolom, hogy kell nekik segíteni, miniszter úr. De akkor nem hazudozni kellene Botka László szerepével kapcsolatban, mert körülbelül annyi köze van hozzá, hogy Szegeden volt bejegyezve az a cég! Az összes többi disznósággal meg, nagyon úgy tűnik, hogy önöknek kell elszámolni.

És ha a megoldást keresik, akkor azt legyenek kedvesek, ne úgy keressék, hogy lejáratnak egy embert, és hazudoznak ebben az ügyben összevissza! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces válaszra adom meg a szót miniszter úrnak is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A mögöttünk hagyott hétvége magyar nyelvi fejleményei után, úgy gondolom, nyugodtan, kockázatot nélkül mondhatjuk - és az ön felszólalásában is volt nyelvileg kifogásolnivaló -, hogy izgalmas és különösebben nem színvonalas választási év elé nézünk.

Azt tudom mondani, hogy aki a választási kampány kihívásait és nehézségeit nem bírja, az ne induljon. Én elég szép számú választási kampányban vettem részt. Úgy gondolom, hogy ez elmúlt napok eseményei azt bizonyítják, hogy a mögöttünk hagyott harminc esztendő legdurvább választási kampányának lesz része az ország. *(Mesterházy Attila: Miről beszélés...)* Abban vagyunk érdekeltek, hogy ennek a kárát *(Dr. Szakács László: A kérdésre válaszolj!)*, amit egy választási kampány az országra mér, csökkentsük.

Ezért azt szeretném kérni továbbra is, képviselőtársam, hogy az emberek álljanak a középpontban, és azok legyenek a legfontosabbak. Azt kellene megoldanunk, valahogy közösen talán, hogy a Szeviép károsultjai, az az 500 vállalkozás a pénzéhez jusson. A politikai tanulság pedig mégiscsak abban áll, hogy egy város legnagyobb vállalkozásáért az a város, ahol az a cég 15 éve működik, valamilyen felelősséget mégiscsak visel, pártoktól függetlenül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Mesterházy Attila: Mocskolódás...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor látják be végre, hogy nagy a baj?**” címmel. A miniszter úr válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: A képviselő úr jelzi, hogy igen. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem telik el olyan hét, amikor ne jelenne meg valamilyen statisztika vagy felmérés, amely azt bizonyítja, hogy nagyon komoly probléma az elvándorlás.

Láthatjuk ezt abból, és csak két ilyen statisztikát szeretnék felidézni, hogy a 15-29 év közötti, felsőoktatásban tanuló magyar fiatalok 45 százaléka fontolgatja azt, hogy külföldön akár tartósan letelepedik. Illetve múlt héten jelent meg egy olyan hír, miszerint 2010 óta 78 ezer gyerek született külföldön magyar szülőktől. Ez azt jelenti, hogy a magyar gyerekek több mint 15 százaléka, minden hatodik gyermek külföldön látta meg a napvilágot.

Önök tagadják a bajt, pedig ezek a számok is egyértelműen mutatják, hogy óriási a probléma. Önöknek egyetlen próbálkozása volt, a „Gyere haza, fiatal!” program, amely esetében talán másfél év alatt néhány tucatnyi fiatal tudtak hazahozni. Önök levonták a következtetést: nem működik a program, és azóta sem csináltak semmit. Úgy gondolom, ez felháborító.

Problémák sorakoznak, amik előidéznek ezt az elvándorlást. Lehetne mondani az oktatási helyzetet. Nemcsak azt, hogy ilyen erőszakosan nyúlnak bele az oktatásba, mint például láthatjuk most a CEU kapcsán, vagy akár a felsőoktatásban és a közoktatásban is milyenfajta káosz uralkodik.

Láthatjuk azt, hogy a lakhatásban milyen komoly problémák vannak, az átmeneti lakhatással, az albérlések növekedésével egyáltalán nem foglalkoznak, vagy éppen azzal, hogy egy állami bérlakásépítési programot beindítsanak. Vagy éppen a fiatalokat az is elriasztja és külföldre űzi, hogy látják, hogy milyen jellegű korrupció uralkodik Magyarországon, és nem a tehetségen, a szorgalmon múlik, hogy ki jut előrébb, hanem azon, hogy kinek vannak jobb kormányközeli, fideszes kapcsolatai.

Mindezek tükrében, látva a problémákat, ahhoz, hogy el tudjunk kezdeni gondolkodni közösen a megoldáson, amihez a Jobbiknak értelemszerűen számos javaslata volt eddig is és lesz ezután is, az első kérdésem az lenne államtitkár úr felé, hogy elismerik-e azt, hogy komoly a baj, hogy hatalmas probléma az elvándorlás, mert ahhoz, hogy tudjunk beszélni a megoldásról, az kell, hogy önök kimond-

ják, hogy igenis komoly a baj. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Gergely képviselő úr. Válaszára megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én sajnálom, hogy nem veszik figyelembe azokat a tényeket, amelyek az elmúlt időszakban felmerültek és számtalanszor elhangzottak itt a parlamentben, és azokat az intézkedéseket, azokat a szándékokat, akaratokat és megnyilvánulásokat, amiket a kormányzat tett annak érdekében, hogy a foglalkoztatáspolitikai terén, a bérek területén olyan helyzet alakuljon ki, amikor az emberek, akik gondolkodtak azon, hogy külföldön vállaljanak munkát, meggondolják magukat, és itthon helyezkedjenek el, vagy éppen akik külföldön vannak, azon gondolkozzanak, hogy hazajöjjenek. És erre van gyakorlat és van számtalan példa.

De hogy eredményeket sikerült elérni e területen, hadd mondjam el önnek ismétlésképpen és most már többször, hogy az elmúlt időszakban jelentősen nőtt a foglalkoztatás Magyarországon. Csak a versenyszféra - ezzel szeretnék mindenképpen példálózni - az elmúlt évben 144 ezerrel több munkavállalót foglalkoztatott, mint 2016-ban. Ez azt jelenti, hogy jelentős igény van a dolgozni akaró emberek iránt, és a bérek is jelentős mértékben emelkedtek. Ez azt jelenti, hogy ha a családi adókedvezményt is figyelembe vesszük, akkor az elmúlt hat évben a nettó bérek, amelyek egyben reálértékben is mondhatók, több mint 25 százalékkal nőttek, úgyhogy jelentős mértékben növekedtek, dinamizmusában egyébként Közép-Európában a legjelentősebb mértékben emelkedtek a bérek.

Ennek köszönhetően azt lehet mondani, hogy azok az emberek, akik nagy számban gondolkodtak azon, hogy elmennek külföldre, azt a gondolkozást vagy esetleg a szándék bejelentését nem váltották valóra abban a mértékben, mint esetlegesen egy felmérés kapcsán, egy statisztikai szám kapcsán ezt mutatták. Így azt lehet mondani, az elmúlt időszakban kiegyenlítették azoknak a száma, akik külföldön kipróbálják magukat, tehát időlegesen munkát vállalnak külföldön, és azok, akik Magyarországra visszajönnek vagy Magyarországon vállalnak munkát, többek között a hazajövő, külföldön addig ott *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* dolgozó magyarok közül. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Farkas képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Sok olyan dolgot mondott, államtitkár úr, ami nem

fedti a valóságot. Én az idő rövidsége miatt egyetlen dologra tudok csak reagálni. Úgy fogalmazott, hogy jelentős mértékben növekedtek a bérek. Engedje meg, hogy egy statisztikával cáfoljam ezeket! Régiós összehasonlításban 2006-2015 között a régió országokban 60 százalékos volt a növekedés ebben a körülbelül 10 évben, nálunk ezzel szemben 16 százalékos. Ez az, ami önök szerint jelentős, régiós összehasonlításban pedig nagyon-nagyon alacsony.

Pont ezért kezdeményezte a Jobbik a bérunió-kezdeményezést. Azt tűztük ki célul, hogy elindítunk egy olyan harcot, hogy a nyugat-európai árak mellett a nyugat-európai béreket is elérjük végre; ha már az árunió megvalósult, akkor a bérunió is valósuljon meg hazánkban. Ez egy hosszú harc, egy olyan harc, amit a Fidesz háromszori kormányzása alatt egyetlenegyszer sem vállalt fel. Orbán Viktortól egyetlenegyszer sem hallottuk azt, hogy ezért szabadságharcot hirdetett volna. A Jobbik ezt meghirdette. Kérés, hogy tudják-e támogatni ezt a harcot. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cseresnyés államtitkár úrnak is lehetősége van a viszonzásra.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Az utolsó mondatait az ellenzéki könnyű helyzetből adódó felelőtlenség fogalmaztatta meg önnel, azt hiszem, mert azt lehet mondani *(Moraj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között: Jaj! - Már nem sokáig!)*, hogy akkor, amikor ön 2006-ról kezd el beszélni, akkor talán a szomszédba, önöktől jobbra kellene feltenni a kérdést, hogy mit csináltak a szocialista kormányzat tagjai, hogyan juttatták csődbe vagy csődközeli helyzetbe *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között dr. Varga László: Hét éve kormányoztok...)* ezt az országot, ugyanis 2012-2013 óta *(Az elnök csenget.)* folyamatosan növekednek Magyarországon a reálbérek. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Átlagban...)* Amikor sikerült Magyarországot, a magyar gazdaságot stabilizálni, azóta a magyar bérek emelkednek, és a foglalkoztatás jelentős mértékben emelkedik.

Ezeket az eredményeket mondom én, amiket önök nem akarnak elismerni, és egy olyan felelőtlen kalandba próbálják belerángatni a közvéleményt, aminek a következménye esetleg vállalkozások, magyar vállalkozások tönkretétele lehet.

Úgyhogy énszerintem ezeket a javaslatokat, amiket ön megpróbált megfogalmazni, először a vállalkozókkal, a magyar kis és közepes vállalkozókkal beszéljék meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejárását.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dúró Dóra: Megbeszéljük!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások

sok miniszteréhez: **„Mikor indulhat el az e-egészségügyi szolgáltatási rendszer Magyarországon?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat kérte meg a válaszadásra. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Vejkey Imre jelzésére:)* Köszönöm. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem is olyan régen, 2015 decemberében szavazott a tisztelt Ház a T/7404. számú törvényjavaslatról, amely több más egészségügyi és egészségbiztosítási téma mellett megteremtette a lehetőségét a nemzeti egészségügyi informatikai, azaz az e-health-rendszer legfontosabb részének, az elektronikus egészségügyi szolgáltatási térnek, azaz az EESZT-nek.

(16.50)

Az új rendszerben nem lesz szükség papírokra, tehát a betegeknek nem kell majd magukkal vinniük dossziéban a korábbi leleteiket, és az orvosi dokumentáció sem veszhet el, mert azok a kormányzati felhőben mindig elérhetők és megtalálhatók lesznek.

A felhőalapú elektronikus rendszerben az egészségügyi intézmények, az orvosok, a gyógyszerészek számítógépen keresztül megismerhetik a betegek korábbi adatait, vizsgálataikat, leleteiket és egészségügyi dokumentumaikat. A felhőalapú elektronikus rendszer továbbá összeköti az ellátórendszer mindhárom szintjét, valamint a háttérintézményeket, így az egészségügy összes szereplőjének adatait fogja tartalmazni. Fontos, hogy a beteg megtilthassa az egészségével és ellátásával kapcsolatos központi tárolást, és a digitális önrendelkezés során meghatározhatja, hogy ki mikor milyen esetben látja az orvosi dokumentációkat. A betegeknek az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér könnyebbé, nagyobb biztonságot és gyorsabb felgyógyulási lehetőséget kínál.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudomásunk szerint a közfinanszírozott egészségügyi intézmények jelentős része rendelkezik már a szükséges informatikai kapacitással. Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat: mikor indulhat el az e-egészségügyi szolgáltatási rendszer Magyarországon. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ma már szinte minden ügyünket tudjuk mobiltelefonon vagy számítógépen keresztül intézni. *(Dúró*

Dóra közbeszól.) Egyre inkább elterjedt ez, és a banki ügyeket is szerintem sokan már évek óta számítógépen keresztül intézik. Éppen ezért döntött úgy a kormányzat, hogy az egészségügy területén is ugyanezt a technikai fokot, felhasználói fokot el kell érjünk. Ezért hoztuk létre az e-health-rendszert, amelyben, ahogy a képviselő úr is mondta, egy kormányzati tárolókapacitással egy felhőben mindenfajta egészségügyi adat, lelet, diagnózis, korábbi vizsgálati eredmény vagy beavatkozás láthatóvá válik. Ennek elindult idén márciusban az éves próbaüzeme 11 kórházban, 22 háziorvosnál és 36 patikában.

Az előző években már ennek az infrastruktúráját is igyekeztünk megteremteni, hiszen a korábbi évek támogatásai nyomán már jelen pillanatban is a kórházak 69 százaléka, a háziorvosok 72 százaléka és a gyógyszertárak 85 százaléka képes lenne a csatlakozásra, ha a technikai feltételeket néztem. Ennek az alapja egyébként az volt, hogy az ÁEK egy 7,2 milliárd forintos informatikai fejlesztést hajtott végre 191 közfinanszírozott egészségügyi intézményben. Ez 10 ezer informatikai eszköz rendelkezésre bocsátását jelentette, és a következő években is ennek a rendszernek a fenntartásához 1,2 milliárd forinttal járul hozzá a kormányzat.

Ennek a rendszernek a következtében, ha egy beteg megjelenik bármelyik vizsgálaton, akkor előbb-utóbb, ahogy az adatok feltöltésre kerülnek, nem kell magával vige a papírokat, ami azt jelenti, hogy nem felejthet egyet azok közül otthon, amelyek közül esetleg egy újabb cáfolná a régebbit, hanem pontosan látják az őt vizsgáló orvosok, hogy milyen kórtörténete volt, milyen előzménye volt, milyen érzékenységei vannak, milyen beavatkozásokon esett túl, milyen kezelésekre reagál jól, milyenekre rosszul, mire allergiás esetleg, olyan dolgokra is, amit nyilván egy beteg maga nem tud megjegyezni, és ezt már közvetlenül és azonnal *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a betegre személyre szabottan megkapja a kezelés kezdetekor. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Vejkey képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Megtisztelő válaszát köszönöm. Mint általában az elektronikus rendszerek esetén, főleg, ha felhőalapú elektronikus rendszerről beszélünk, felmerülhet még egy kérdés, a biztonság kérdése. Én bízom abban, hogy a rendszer magas biztonsági szintnek felel meg, azonban nemcsak az adatok általános biztonsága fontos, hanem a betegek adatkezeléséről való joga is, azaz egy kezelőorvos csak a szakterülete szerint rá tartozó adatokhoz férhessen hozzá.

Bízom abban, tisztelt államtitkár úr, hogy a rendszer ezeknek a kívánalmaknak is tökéletesen

eleget fog tenni. Még egyszer köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra van lehetősége az államtitkár úrnak is.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez mindenki felmerül, éppen ezért az adatvédelmi szabályok legmesszebbmenő betartásával építettük föl ezt a rendszert. Több párhuzamos védelmi megoldás szolgálja, hogy semmifajta illegális adatbetörési kísérlet ne valósulhasson meg. Kizárólag a kezelőorvos és nyilván maga a beteg tudja látni ezeket az adatokat. A gyógyszertárban a patikus is csak annyi adatot lát, amennyi a gyógyszer kiváltásához szükséges. Semmifajta jogosulatlan felhasználó nem érheti el ezt a rendszert.

Ugyanakkor fontos, hogy a beutalók e-beutalóvá váljanak, a vények, amivel a gyógyszereket lehet kiváltani, szintén elektronikussá válnak, e-kórtörténet lesz, távkonzílium és digitális képtovábbítás lehet olyan orvosok között, akik nincsenek is egy helyen, de közösen meg tudják vitatni a beteg leleteit, és utána döntenek tudnak a beavatkozásról vagy egy beavatkozás módosításáról.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Azt hiszem, hogy valóban XXI. századi informatikai feltételeket fogunk tudni biztosítani idén ősztől, amikor ez minden közfinanszírozott intézményben indul, jövő ősztől pedig minden egészségügyi intézményben is, közfinanszírozottban, nem közfinanszírozottban egyaránt ez a rendszer fog életbe lépni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, a Lehet Más a Politika képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Miért csinálják ezt?**” címmel. A miniszterelnök úr a válaszára Lázár János miniszter urat kérte meg. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Fidesz felporgett a kultúrkampfort, nekimentek a CEU-nak a korábbi propagandaszólalomokkal, és a külsőellenségkeresést kormányzati cselekvéssel is igazolni akarják. De vajon felmérték-e ennek a következményeit? Felmérték-e azt, hogy mivel jár Magyarország egyik legsikeresebb, nemzetközi szinten elismert egyetemének az ellehetetlenítése? Számolnak-e azzal a szegénnyel, a nemzetközi megítélésünk romlásával

számolnak-e? Számolnak-e a versenyképességünk csökkenésével? *(Dr. Rétvári Bence: A CEU-nak köszönhető Magyarország versenyképessége?)* Számolnak-e azzal, ami jó példa, máris a napokban előjött, hogy román politikusok kedvet kapnak ugyanilyen indokok alapján bezáratni romániai magyar egyetemeket? Számolnak-e azzal, hogy magyar kutatóknak korlátozza a lehetőségét, ha esetleg ez az egyetem majd odébbáll, és máshol keres otthont magának? Bizony a CEU könyvtára egy olyan könyvtár, ami nagyon keresett, és ami ott megtalálható, az máshol Magyarországon nem.

A CEU melletti kiállítás nem ideológiák melletti kiállásról szól a mi részünkről, azt gondolom, hogy itt jóval több mindenről van szó. Az LMP ugyanezt megtenné, ha a Pázmány vagy a Károli Egyetemet érné ilyen támadás. Gyakorlatilag nincs olyan szereplője jelenleg a magyar nyilvánosságnak, szakmai, tudományos közéletnek, felsőoktatási szférának, aki ne ítélné el a kormány ezen lépését. A Fidesz-KDNP, úgy érezzük, most mindenkivel szembemegy, sikerült újra megosztani az országot, ahelyett, hogy ha van is probléma egy külföldi egyetemmel, akkor azt konstruktív párbeszéd keretein belül igyekeznének próbálni rendezni. Nem a középutat, nem a közös nevezőt keresik, hanem erőből nyomnak át mindent.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért csinálják ezt? Tényleg fontosabb a kormánypropaganda alátámasztása *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, mint a felsőoktatás egyik legsikeresebb intézményének a működése? Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Elnök Úr! Úgy gondolom, hogy az LMP is része azoknak a politikai megszólalóknak, akik politikai hisztériakeltésre használják föl az ügyet ahelyett, hogy az egyszerű tényekről beszél-nénk.

Tisztelt képviselőtársam, ön is pontosan tudja, hogy 2017-ben a Magyarországon tevékenységet folytató külföldi egyetemek működési engedélye lejár. Teljesen normális dolog az, hogy az elmúlt két esztendőben a kormány ezeknek az egyetemeknek a működését részletesen megvizsgálta. Jelzem, hogy a vizsgálat során jó néhány egyetem a kormányzat, pontosabban az Oktatási Hivatal kérdéseit még csak meg sem válaszolta. Az is teljesen világossá vált, hogy vannak közöttük olyan felsőoktatási intézmény-nek nevezett szervezetek, akik nem végeznek valós felsőoktatási tevékenységet.

Ezért javasolta azt az oktatási államtitkárság, hogy a felsőoktatási törvény módosításával ebben a világban próbáljunk egy átlátható, számonkérhető és egy teljesen világos rendszert létrehozni. Három egyszerű föltételt javasolt az oktatási kormányzat,

amelyről holnap a parlament vitázni fog. Az egyik, hogy a külföldi egyetem mögött a magyar állam és a származási hely szerint illetékes ország megállapodása legyen.

(17.00)

Ne mondja nekem, képviselő úr, hogy ön, aki ennek az Országgyűlésnek felelős tagja, kifogásolja azt, hogy az Amerikai Egyesült Államok kormánya megállapodjon Magyarországgal az egyébként három amerikai egyetem magyarországi működését illetően.

A másik dolog, hogy az Amerikai Egyesült Államok által elismert tevékenységet folytasson a külföldi egyetem. Képviselő Úr! Azt gondolom, ez is az átláthatóság elvárható kritériuma, és az, hogy Amerikában folytasson tényleges felsőoktatási tevékenységet vagy annak jellegét biztosítsa, szerintem ez sem olyan feltétel, amit ne tudna teljesíteni bárki is. Jelzem, a 28 külföldi egyetemből egy magát elkötelezett liberálisnak valló amerikai felsőoktatási intézmény ment át a vizsgálaton. Ha mi ideológiai harcot folytatnánk, akkor hogy lehet az, hogy ez az amerikai liberális egyetem átment volna ezen a vizsgálaton? *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A viszonzás megilleti képviselő urat.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Tisztelt Miniszter Úr! Azt, hogy itt egy személyre szabott jogalkotás folyik, azt gondolom, magukon kívül mindenki látja. Tehát hozhatnám itt a példákat az elmúlt hetekből, akár a vörös csillag kapcsán, ahol nagyon hasonló helyzet állt elő. Azt gondolom, és ezzel nem vagyok egyedül, hogy itt is valami hasonlóról van szó. Elég csak megemlíteni, amit ön fölhozott, az államközi szerződések szükségességét. Nyilván látjuk, hogy az Andrássy Egyetem kapcsán, ahol ez megvan, talán pont ezért került bele ez.

Azt ön bizonyára tudja nálam sokkal jobban, hogy az Egyesült Államokban szövetségi államok szintjén nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel. És ha teszem azt, tényleg az lenne a szándékuk, hogy ezt teljesen tisztává tegyék, akkor miért nem találják meg azt a módját? Hiszen rendelkeznek mindenféle diplomáciai rendszerekkel, hogy ezt úgy tegyék meg, hogy ne az egész világ ugorjon erre hirtelen, rengeteg Nobel-díjas tudóssal és annyi minden mással. Erre válaszoljon, legyen szíves. *(Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Bár nyilvánvalóan a liberális sajtó által provinciálisnak titulált világnézetem és értékrendem van, azt gondolom, nem az az egész világ, aki ebben az ügyben megszólalt. Illetve nagyon remélem, hogy

nem ez az egész világ, úgyhogy ne essen túlzásokba, képviselő úr.

Másrészről pedig felhívnám a figyelmét arra, hogy az EU 27 tagországára nem vonatkozik a szabályozás, így a román példa teljesen sántít. Hiszen Romániával mint európai uniós taggal teljesen más viszony rendezti a felsőoktatás kérdéseit. Azt már csak megjegyzem, hogy a Romániában működő magyar képzést is folytató egyetemek Romániában állami elismerésben, sőt állami alapításban működő egyetemek.

Ami az egyéni törvényhozást illeti, képviselő úr, 28 vizsgált egyetemből 27 nem felelt meg az átláthatóság, az elszámoltathatóság alapvető kritériumának. Ön azt feltételezi, hogy ha a CEU a világ egyik legjobb egyeteme, akkor ezeket az alapvető feltételeket nem tudja teljesíteni? Ne becsülje ennyire alá Soros Györgyöt és az egyetemén tanítókat. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszter úrhoz: **„Állítsuk meg a migránsbizniszt!”** címmel. A miniszter úr Völner Pál államtitkár urat jelölte ki válaszára. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetek eseményeire figyelemmel kiemelten fontosnak tartjuk, hogy az emberek véleményét nyilvánítsanak azokban a kérdésekben, amelyek súlyosan sértik, illetve érintik nemzeti szuverenitásunkat. Ezért üdvözljük a most induló nemzeti konzultációt. Fel kell készülnünk arra, hogy nagy küzdelem vár ránk. Ezeket csak akkor tudjuk sikerrel megvívni, ha magunk mögött tudjuk az emberek támogatását.

Az egyik ilyen küzdelemre a migrációs politikánkkal kapcsolatban számíthatunk. A Soros-támogatásokból működő migránspárti szervezetek minden eszközzel próbálnak lejáratni minket és arra kényszeríteni, hogy adjuk fel határvédelmi intézkedéseinket. Tetten érhető ez például a jogi határzár szigorításával kapcsolatos kérdésekben, illetve kritikákban.

Mindemellett pedig sajnálatos módon úgy tűnik, hogy egy jól szervezett migránsbiznisz is zajlik. Az Európai Bíróság bangladesiek kapcsán hozott ítélete ezt egyértelműen megmutatta. A Helsinki Bizottságnak 2,7 millió forintot kellene fizetni, és még a bangladesiek 6 millióját is elvinnék, pedig senki nem tudja, hol vannak most. Jogilag és erkölcsileg is felháborítónak tartjuk ezt az ítéletet, ezért arra kérjük a kormányt, hogy ne fizessen a Helsinki Bizottságnak.

Itt szeretném kiemelni, hogy a migránsbizniszben ez csak az első lépés lehet. Ugyanis, ha a Soros-szervezetek minden ügyben támadni fogják Magyarországot, akkor összesen 40-50 milliárd forint

tot is kiperelhetnek a magyar kormányból. Mindez persze Soros zsebébe vándorolna.

Tisztelt Államtitkár Úr! Elfogadhatatlan, hogy rajtunk nyereszkedjenek. Világos ugyanis, hogy ez történik. Ezért az a határozott álláspontunk, hogy ezt a bírságot nem szabad kifizetni, és arra kérjük a kormányt, minden tegyen meg ennek érdekében; mindent tegyen meg annak érdekében, hogy megvédjük nemzeti szuverenitásunkat és ki tudjunk állni annak érdekében, hogy megvédjük a magyar emberek biztonságát. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2015-ben valóban korábban nem látott méretű migrációs hullám öntötte el Európát, és megvalósult az a képtelen koalíció, hogy az európai csúcvezetők, az embercsempészek és az úgynevezett jogvédő szervezetek ezt maximálisan támogatták. Valamennyien emlékszünk arra az ellenszélre, amelyben fel kellett vonultatnunk a határra a honvédséget és a rendőrséget, ki kellett építenünk a műszaki határzárakat, és ki kellett építenünk azt a jogi határzárvédelmet, ami azóta is védi Magyarországot és Európa határait.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A képviselő úr által idézett eset is 2015 őszére nyúlik vissza, amikor az úgynevezett tranzitónában feltartóztatásra került az a két, bangladesinek mondott személy, az Iliasz Iliasz és Ali Ahmed nevű egyének, akik aztán a lefolytatott hatósági eljárás és bírósági döntés alapján nem kapták meg a menekültstátuszt, és Szerbia felé távoztak a tranzitónából. Becsatlakozott a folyamatba a Helsinki Bizottság, amely meghatalmazást kért az egyénektől, és beperelte Magyarországot a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság előtt, utaltam az úgynevezett jogvédő szervezetek tevékenységére. Ennek a pernek az eredményeként a strasbourgi bíróság meghozta azt a fals döntést, ahol a tényeket teljesen figyelmen kívül hagyva elmarasztalta Magyarországot.

Szeretném megnyugtatni a frakció tagjait és az ülésteremben ülőket, hogy természetesen felülvizsgálattal fordulunk a Nagykamara felé. Magyarország nem fogadja el ezt a döntést, nem kíván fizetni az úgynevezett jogvédőknek és azoknak a személyeknek, akik nincsenek is meg, és ki tudja, hol landolna a pénzünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön által elmondottakból is világosan látszik, hogy a migránspárti szervezeteknek egyértelmű céljuk az, hogy a magyar biztonsági intézkedéseket megtörjék. Ennek érdekében, ha kell, hazugságokat is terjesztenek. Ne felejtjük el, nemrégiben történt, a nemzetközi sajtót is bejárta az, hogy olyan dolgokkal vádolták a magyar rendőröket, a határon szolgáló rendőröket, amelyek egyértelműen, azt gondolom, aláássák az igazmondás kritériumát.

Ezekről a vádakról természetesen kiderült, hogy alaptalan rágalom, és azt gondolom, ennek kapcsán is meg kell köszönnünk minden, a határon szolgáló rendőrnek, katonának a munkáját, áldozatos szerepvállalását. Magyarországnak, azt gondolom, a támadások ellenére is védenie kell az európai határokat, mert ez a kötelességünk, és nem engedhetünk semmiféle nyomásgyakorlásnak. Erre kérjük a kormányt a jövőben is.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a Soros-féle magánbizniszhez nem asszisztálhat Magyarország, az ítéletet meg kell fellebbezni, hiszen nemcsak jogilag abszurd, de erkölcsileg is felháborító.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Utalt arra, hogy ténybeli alapokat nélkülöző állításokat hangoztatnak ezek a szervezetek, illetve vádak érik a határon szolgálatot teljesítő rendőreinket, akik a legnagyobb szakszerűséggel és a kormány jogi, anyagi támogatását élvezve végzik feladatukat. Valóban felháborítóak például az ítéletnek azok a momentumai, amikor arra utalnak az előbbi bangladesi esetben, hogy Szerbia nem lenne biztonságos ország. Holott tudjuk, hogy az Unióval kötött megállapodás alapján még Törökország is ennek minősíthető. Vagy azok a kifogások, hogy írástudatlan személyek wifihozzáférése korlátozott volt; kérdezem, akik a nevüket sem tudták aláírni, vajon hogy igazodnak el a világháló különböző nyelvein.

De folytathatnám a sort. A lényeg az, hogy ezeket természetesen a fellebbezés során mind szóvá fogjuk tenni. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(17.10)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát.

Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 9 perc van, most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott tá-**

mogatások átláthatóságáról szóló T/14327. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az újra benyújtott törvényjavaslat része annak a csomagnak, amit még decemberben az antikorrupciós világnapon nyújtottunk be, öt különböző törvényjavaslatból, illetve határozati javaslatból álló csomag része, annak is az egyik kiemelt és nagyon fontos része, hiszen a közpénzek elköltésének újrászabályozására és új megoldások törvénybe iktatására tesz javaslatot. Engedjék meg, hogy előtte a csomag többi részéről is néhány gondolatot mondjak önöknek, hiszen szorosan összefüggenek, és mint tudjuk, a korrupció ellen csak egy széles eszköztárral lehet fellépni.

Ez a törvényjavaslat, amiről ma fogunk itt tárgyalni - és nagyon remélem, hogy a fideszes képviselők a holnapi napon mégiscsak napirendre fogják venni ezt a törvényjavaslatot, hiszen szerintem az ő érdekük is, hogy a közpénzek elköltése a lehető legátláthatóbban és a szabályok megsértése után megfelelő következményekkel történjen -, ez az állami és európai uniós források elköltésének egy olyan új megoldását teszi az asztalra, ami meggyőződésünk szerint valódi változást hozhat a korrupció visszaszorításában. Miért mondom ezt?

A jelenlegi tapasztalat az, hogy ha valamilyen korrupciós cselekményre fény is derül, akkor mire az bíróságra kerül, mire éppen a rendőrség vagy az ügyészség megfelelő vagy kevésbé megfelelő színvonalú munkával bíróság elé viszi az ügyet, addigra általában hosszú évek pereskedése és bírósági tárgyalások végén valódi igazságtétel szinte sehol nincs, és ami még fontosabb, ahol eltűnt közpénzt vissza tudunk szerezni a közös kasszába, ami, azt gondolom, hogy a magyar állampolgárok egyik legfontosabb érdeke, szinte példa nélküli Magyarországon.

Ezért mi azt javasoljuk, hogy nagyon szigorú összeférhetlenségi és nagyon szigorú eljárásjogi szabályok legyenek egyrészt rögzítve a törvényben, másrészt pedig azt mondjuk ki a törvény erejénél fogva, hogy aki ezt megsérti - például azt, hogy nem teszi nyilvánossá, hogy egyébként az elbírálási folyamatok minden egyes fázisa a döntés után hogyan zajlott, hogy ki és milyen körülmények között nyert, ki és milyen körülmények között bírálta el a pályázatokat, hogy az ő összeférhetlenségük egyébként teljesen rendben van -, akkor a törvény erejénél fogva az a közbeszerzés, az a támogatási szerződés semmis legyen. Magyarul, ha még nem fizették ki a pénzt, nem is fizethetik ki a vállalkozónak, ha pedig kifizették a pénzt a vállalkozónak, és kiderül, hogy a törvény megsértésével nyerte el a pályázatot, akkor annak vissza kelljen fizetnie a pénzt.

Miért mondjuk ezt? Azért, mert még egyszer mondom, biztos, hogy az igazsághoz tartozik és a társadalmi igazságosság egy fontos megnyilvánulása, ha a bűncselekményt elkövetőket néhány év múlva, egyébként szintén közpénzből, különböző zárt intézményekben etetjük és itatjuk, és nem engedjük ki őket a szabad levegőre. Nagyon fontos ügy! De sokkal fontosabb, hogy ne tűnjön el a közpénz, ha pedig a közpénzt nem tisztességesen ítélték oda valakinek, akkor azt vissza tudjuk szerezni. Hiszen abból tud valós beruházás megvalósulni, vagy ha a jelenkor és a jelen hetek-hónapok ügyeit nézzük, akkor abból lehetne egyébként az egészségügyre, az oktatásra vagy épp a nyugdíjasok tisztas nyújtására és megélhetésére pénzt költeni, amikor éppen ezekben az években, hónapokban és napokban naponta milliárdok, tízmilliárdok és százmilliárdok röpködnek az ország minden részén, szinte ugyanahhoz a vállalkozói körhöz, teljesen átlátszó módon.

A javaslat többi része - és kérnénk, hogy ezt a fideszes képviselők is támogassák, hiszen még egyszer mondom, szerintünk nekik is érdekük, hogy olyan rendszer legyen, ami megakadályozza a korrupciót és a lopást, nem pedig olyan rendszer, ami ezt lehetővé teszi, és talán esetleg utólag majd megbünteti azokat, ha egyáltalán fény derül bármilyen gazemberségre, kormányoktól függetlenül.

A javaslatcsomag többi része az volt, hogy tegyük rendbe a vagyonynyilatkozati rendszert, hogy tegyük rendbe a bíróságokon és az ügyészségeken azokat a korrupcióra lehetőséget adó szabályokat, amire már az Európai Tanács is felhívta a figyelmet, és legutóbb maguk a bírák is az Alkotmánybírósághoz és Strasbourghoz fordultak, mert egyértelmű befolyásra törekedik az új Országos Bírósági Hivatal vezetője, illetve végezetül az összefonódások, a politikai álláshalmozások elkerülése érdekében is van egy javaslatunk.

A nagy tiszteletteljes kérésünk az, hogy ezt a közpénzelköltési csomagot vegyük napirendre, és ha van még javaslata a kormányzó pártoknak, tegyük bele azt is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az elején szeretném leszögezni, a Jobbik minden olyan törvényjavaslatot támogat, amely a tisztább és átláthatóbb közélet irányába mozdítja el az országot, de azért egy-két dolgot engedjenek meg, hogy megjegyezzek.

Azt írja az általános indoklásban az MSZP, hogy a korrupció napainkra az állami működés rendszer-

szintű elemévé vált Magyarországon. Nem csak napjainkban, az elmúlt 27 évben rendszerszintű elem volt. Igaz, hogy ezt a Fidesz fejlesztette ki és tökéletesítette, de ezt az egész rendszert az elmúlt 27 évben önök közösen, együtt a Fidesszel alakították ki, tehát nagy a felelősségük ebben.

Azt is írják ebben az általános indoklásban, hogy az MSZP 2010-ben a kormányzást úgy zárta, hogy elfogadta a tisztességes eljárás védelméről, valamint az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi CLXIII. törvényt. Miért 2010-ben, a kormányzásuk végén fogadták el? Miért nem 2002-ben? Amikor nyolc éven keresztül kormányon voltak, akkor valóban küzdhetek volna a korrupció ellen, de önöknek mindig csak akkor fontos és a Fidesznek is csak akkor fontos, amikor ellenzékben van, küzdeni a korrupció ellen, amikor hatalmon vannak. Amikor kormányoznak, amikor lehetőségük volt már többször ebben az országban, akkor nem küzdöttek a korrupció ellen.

Ráadásul még azt is el kell mondani, hogy most is mutyiznak a háttérben, folyamatosan a Fidesszel. Most is elfogadják azokat a kis alkukat, azokat a megállapodásokat, amiket önökkel köt a Fidesz azért, hogy önöket megerősítse. Hiszen így van ez Puch László esetében, akinél a Népszavánál a Fidesz közpénzekből hirdet jelen pillanatban, így van ez egyébként akkor is, amikor nem kérdezik meg, hogy Tiffán Zsolt vajon mire gondolt, amikor azt mondta Orbán Viktornak, hogy Viktor, ezek maffiózók, mert Baranya megyét ketten irányítják, és abból az egyik MSZP-s képviselő, ezt sem kérdezték meg. Vagy így van ez akkor is, amikor a nagy átláthatóság érdekében a Fidesszel együtt nem hajlandóak nyilvánosságra hozni a családtagjaik vagyonynyilatkozatát, mint ahogy azt a Jobbik megtette.

Egy biztos: a tisztább és átláthatóbb közélet érdekében akkor lesz lényeges változás Magyarországon, majd ha a Jobbik fog kormányozni, mert mi valóban egy tisztább és átláthatóbb közéletet fogunk megteremteni, és nemcsak papírokat fogunk beadni, hanem tettekkel is meg kívánjuk változtatni ezt az egész rendszert, amit önök közösen a Fidesszel alakítottak ki. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Mindenképpen oda kell figyelniük arra, ha az MSZP korrupcióellenes törvényjavaslatot nyújt be, mert a Magyar Szocialista Párt a korrupció szakértője. Ők aztán valóban tudják, hogy hogyan kell a pályázati eljárásokat kijátszani, hiszen a 4-es metró ügyében gyakorolták ezeket a módszereket. Nem is beszélve Zuschlag Jánosról, aki egy egész bünszervezetet üzemeltetett a bíróság jogerős ítélete szerint azért, hogy a pályázati pénzeket ellopják.

Tehát egy kicsit megkésett ez a javaslat, mint ahogyan megkésett az a javaslat is, hogy a vagyonyilatkozat-tételi szabályokon szigorítani kellene, hiszen Simon Gábor szintén a Magyar Szocialista Párt politikusa, a szemünk láttára több száz millió forintos összeget külföldre utaztatott és külföldön tartott. Tehát miközben a vagyonyilatkozási eljárást szigorítanák, közben a saját politikusaik sértették meg a vagyonyilatkozási eljárás alapvető szabályait.

Tisztelt Ház! Tehát az MSZP őszintesége ebben a kérdésben erősen megkérdőjelezhető. A lelkiismeret-furdalásuk talán elfogadható, bár kissé megkésett hét év után, a kormányzásuk lezárása után, hogy korrupció elleni szabályokat akarnak szigorítani.

(17.20)

Egyébként a javaslataik nagy része egyszerű blöff, idézett is belőle Szilágyi képviselő úr, hogy miket javasoltak, miket mondtak, ezek nem fognak megváltoztatni semmit. Inkább az változtatná meg a korrupció elleni küzdelmet, hogyha a Magyar Szocialista Párt többet közpénzekhez nem jutna, és közpénzek feletti felügyeletet nem gyakorolhatna. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, a többi frakció részéről kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Harangozó Tamás képviselő urat, kíván-e válaszolni az előterjesztők képviselőiben. Igen. Öné a szó, kétperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát száználmas, vitának nem nevezhető pampogás volt ez itt, amit a tisztelt Ház falai között hallhattunk. Nem sok jó vár erre az országra a következő pár hónapban még, amíg önök kormányoznak, az biztos.

Szilágyi képviselőtársamnak annyit mondanék, hogy azért az üvegsebtörvényt mi fogadtuk el, jóval ezt megelőzőleg, ami garantálta azt, hogy minden önkormányzatnak, minden minisztériumnak minden szerződést napvilágra kell hoznia. Ezt a 2009. évi törvényt a tisztességes eljárás védelméről valóban még a kormányzásunk alatt, ha a végén is, fogadtuk el, és mondom, Répássy volt államtitkár úrnak, hogy a Fidesz viszont 2013-ban szinte az elsők között törölte el ezt a törvényjavaslatot is, és azóta semmi mást nem csinálnak... *(Dr. Répássy Róbert dr. Aradszki Andrással beszélget.)* Nézzen már ide, Répássy úr, hát maguk buktak bele majdnem teljesen abba, hogy a Magyar Nemzeti Bank százmilliárd-jait itt egy nap alatt elfogadott törvénnyel... *(Dr. Völner Pálnak:)* Ne mosolyogjon az igazságügyi államtitkár úr *(Kucsák László: Miért fenyegetőzől?)*,

mert a maga disznósága többek között az, ami itt ment a parlamentben. Egy nap alatt el akartak tüntetni több száz milliárd forintot ilyen szöveggel, hogy elvesztette közpénzjellegét?! És maguk oktatnak ki minket?! Hát, ha azok a törvények lennének hatályban, amik az MSZP kormányzása alatt voltak, tisztelt képviselőtársaim, akkor az egy Kánaán lenne a korrupció elleni küzdelem tekintetében. És szeretném önöknek mondani, hogy valóban óriási különbség, hogy Zuschlag János bármilyen disznóságot csinált, az MSZP kormányzása alatt lett felelősségre vonva, és az MSZP kormányzása alatt indult ellene a büntetőeljárás, míg önök védik az összes egyes gazembert, akik egyébként ebben az országban éppen most talicskázják haza a pénzt.

Úgyhogy azt gondolom, hogy semmilyen joguk és alapjuk arra nincsen, hogy ilyen vitákat kezdjünk el itt folytatni. Arról beszéljenek már végre, és maradt még 15 másodpercem a lényegre, hogy ezzel a törvényjavaslattal, Répássy úr, mi a problémájuk. Mi a problémájuk azzal, hogy csinálunk végre egy olyan rendszert, amelyik eleve megakadályozza, hogy ezeket a közpénzeket nem tisztességes módon használják fel? Hiszen rendszerszerűen azt mondja, hogy ki sem lehet fizetni ezeket a pénzeket, hogyha ilyen szabálytalanságokat látunk. Erre mondjon valamit végre a Fidesz, és ne csak dobálózson, meg mocskoldjon! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/14232. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság az elmúlt héten tárgyalta meg a javaslatot, annak a részletes vitáját lefolytatta, és állást foglalt a módosító indítványokról, valamint módosító javaslatot nyújtott be.

Szeretném önöknek jelezni, hogy 26 igen és 7 nem ellenében támogatta a törvény elfogadását a Törvényalkotási bizottság. Kérem, hogy az összegző módosító javaslatot majd fogadja el a Ház, és a törvényt fogadja el teljes egészében. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál állam-

titkár urat mint előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót. Kérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a nemzetközi magánjogról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/14237. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném önöket tájékoztatni, hogy a Törvényalkotási bizottság csütörtöki ülésén, tehát március 30-i ülésén 27 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot fogadott el, és kérem a magam részéről is a bizottság nevében, hogy a tisztelt Ház fogadja el az összegző módosító javaslatot, valamint a törvényjavaslatot is szavazza meg. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem kíván felszólalni. Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon röviden szeretnék hozzászólni. Répássy államtitkár úr elmondta, hogy mi történt a Törvényalkotási bizottság ülésén, illetve, hogy az összegző módosító javaslat nagy többséggel került elfogadásra. Én viszont kiemelnék egy fontos pontot belőle, amit mi is örömmel támogattunk, és hangozzék el itt az Országgyűlés plenáris ülésén is az a módosítás, ami arra irányult, hogy a törvényben, bár rendszertani dolog, de fontos szimbolikus és jogi jelentősége is van, hogy ne a családjogi részben kerüljön meghatározásra az olyan jogviszonyoknak az összessége, amely esetében a különböző együttélési formák, de nem a házassági együttélési formákból kifolyó jogintézmények kerülnek meghatározásra. Ez azért is fontos, mert Magyaror-

szág Alaptörvénye is úgy rendelkezik, hogy a család fogalmának a házasság felel meg, és ebben a tekintetben is ildomos, ha az új magánjogi javaslat igazodik az Alaptörvényhez, illetve ahhoz a felfogáshoz, amit mi is vallunk.

Úgyhogy nagy örömmel fogadtuk el ezt a módosító javaslatot, és egyébként a magánjogi törvényről el lehet mondani, hogy már ideje volt a módosítást megtenni, ami még egy törvényerejű rendeletként élt. Lehet, hogy van még ilyen törvényünk, ami törvényerejű rendelet, de biztos nem sok és nem ilyen jelentős, mint ami a nemzetközi magánjogot szabályozó törvény volt. Úgyhogy ideje volt lecserélni, és örülünk, hogy még a végső módosításokba belefért ez a rendszertani módosítás is. Annak kevésbé, hogy egy-két módosítási javaslatunkról, amely megpróbálta azokat egy-két ponton még pontosabbá és szerintünk még könnyebben alkalmazhatóvá tenni, nem sikerült meggyőznünk a többséget, de alapvetően ettől függetlenül elmondható, hogy egy előremutató javaslat, egy szakmai javaslat, és bízunk benne, hogy ez is ki fogja állni az idő próbáját. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom. Mivel az előterjesztők részéről nem kívánnak reagálni a vitában elhangzottakra, tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most 3 perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

(17.30)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Köszöntöm Fazekas Sándor miniszter urat.

Soron következik **az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14461. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Engedjék meg, hogy köszöntsem a páholyban helyet foglaló kedves vendégeinket is az erdész szakma részéről.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, ön a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jól tudjuk valamennyien, hazánk területét 2 millió hektár erdő borítja, amely az ország területének egyötödét jelenti. Az erdő a legösszetettebb szárazföldi életközösség és környezeti elem, amely számtalan élőlény élőhelyeül szolgál,

és egészséges környezetet biztosít az ember számára. Emellett a klímaváltozás elleni fellépés terén is kiemelkedő erdőségeink jelentősége, valamennyi körülményt, így ezt is igyekeztünk figyelembe venni a törvénytervezet megalkotásánál.

A magyar erdők több mint fele őshonos fafajokból áll és magas természeti értéket képvisel. 20 százaléka a hazai szabályozás szerinti természetvédelmi oltalom alatt áll, 40 százaléka pedig a védett területekkel nagyrészt átfedésben a Natura 2000 hálózat része. Az erdők vonatkozásában tehát a környezeti fenntarthatóság biztosítása kiemelt fontosságú. Az erdő ugyanakkor egy nehezen nélkülözhető természeti erőforrás is, amely egyebek mellett évente 7 millió köbméter megújuló ipari, illetve energetikai alapanyagot biztosít számunkra.

A hazai erdők 40 százaléka magántulajdonban áll, emiatt az erdő kapcsán ma már félmillió, jellemzően vidéken élő erdőtulajdonossal és 50 ezer erdőgazdálkodóval is számolnunk kell. Ehhez lehet még hozzászámolni azt a több ezer vállalkozót és több tízezer dolgozót, akik az erdei kétkezi munkákat végzik. Látható tehát, hogy az erdő a vidéki élet szerves része, az erdőgazdálkodás pedig az egyik meghatározó vidéki foglalkoztató. De nemcsak a munka terepe, hanem az aktív pihenés helyszíne is az erdő. Az emberek többsége évente legalább egyszer eljut a zöldbe, hogy kikapcsolódjon, sportoljon, szórakozzon vagy éppen közösségi élményre leljen. Az erdő közjóléti szolgáltatásai tehát, ez nem túlzás, felbecsülhetetlen értéket jelentenek a társadalom számára.

Ha az erdők, az erdőgazdálkodás fenntarthatóságáról beszélünk, akkor tehát nem hagyhatjuk figyelmen kívül a társadalmi és a gazdasági fenntarthatósági szempontokat sem. Az erdőtörvényeknek minden időben az volt a feladatuk, hogy a tulajdonosi, a gazdálkodói és a közérdek összehangolásával biztosítsák az erdők fennmaradását, jó állapotban tartását, valamint a közérdekű szolgáltatásaihoz való széles körű hozzáférést is. Ez elsősorban az erdőgazdálkodók irányában közérdekű elvárások és korlátozások meghatározásával jár. Az ágazati szereplők ezzel tisztában vannak, és meg kívánják felelni ezeknek az elvárásoknak. A magántulajdonú erdők esetében ugyanakkor jogos igény, hogy a gazdálkodás és a tulajdon korlátozása csak megalapozott módon és minél kevesebb adminisztrációs teher mellett történjen.

A hatályos erdőtörvény elsősorban az adminisztrációs terhek csökkentése és az egységes jogalkalmazás érdekében a szabályozottság növelése terén pozitív változásokat eredményezett. Számos szabályozási bizonytalanság azonban fennmaradt, és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó adminisztrációs feladatok racionalizálására is csak részlegesen került sor. Az erdőgazdálkodás közcélú korlátozásai tekintetében olyan szabályozási környezet jött létre, amely egyes esetekben megalapozatlan elrendeléseknél is lehetőséget biztosít tulajdonosi és gazdálkodói ellenőrzés nélkül. Emiatt a törvény módosításának szán-

déka a szakma részéről már a törvény hatálybalépését követően felmerült, előkészítéséről az ágazat, illetve tárcánk a 2010-ben hivatalba lépett nemzeti kormány részéről is felkérést kapott.

(Gelencsér Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A benyújtott törvénytervezet megfelelően célzott szabályozást javasolt, amely egyes erdők esetében egyszerűsítéseket eredményez, a nagyobb, közérdekű jelentőségű erdők esetében ugyanakkor a lecsökkent igazgatási kapacitások mellett is fenntartja a szükséges állami kontrollt a gazdálkodás felett. A tervezet megerősíti az állami erdők jelentőségét az erdők közérdekű szolgáltatásai tekintetében, míg a magánerdők esetében a szükséges és elégséges szintű elvárások teljesítése mellett a gazdasági szempontoknak biztosít elsőbbséget.

A törvénytervezet a magánerdő-gazdálkodás megfelelő polgárjogi megalapozását irányozza elő.

(17.40)

Végcélja, hogy a 200 ezer hektárnyi rendezetlen és a 400 ezer hektárnyi bizonytalan státuszú magánerdő jogi helyzetét a rendszerváltást követő negyed évszázad után végre valóban rendezni lehessen.

A hatályos erdőtörvény az erdőgazdálkodókat sok tekintetben még mindig közérdekű feladatellátó személyként, szervezetként és nem a saját birtokán okszerűen gazdálkodó személyként kezeli. Az erdőtörvény technológiai szintű előírásokat tartalmaznak, ami nagymértékben behatárolja a gazdálkodói szabadságot.

A törvénytervezet ezzel szemben az erdőgazdálkodás keretjellegű szabályozását és tervezését indítványozza, ezáltal megfelelő teret hagy a gazdálkodói kezdeményezéseknek. A tervezet összeállítása során kiemelt szempont volt az erdőgazdálkodást terhelő bürokrácia lehetséges leépítése. A törvénytervezet 2019. január 1-jétől előírja az erdészeti hatósági nyilvántartásokra alapozott interaktív ügyintézés és e-adatszolgáltatás bevezetését. A tervezetben emellett javaslatot teszünk az indokolatlan eljárási díjak megszüntetésére is.

A törvénymódosítással közvetlenül az erdőtelepítési kedv ismételt megnövekedését is szeretnénk elősegíteni, hogy a kormányzati stratégiában megcélzott 27 százalékos erdősültséget belátható időn belül valóban elérhessük. Az erdők mennyiségének növelése és minőségi átalakítása során a hazai faipar jelenlegi és várható alapanyagigényére is figyelemmel kell lenni. Elődeink példáját követve erre tekintettel az őshonos erdők mellett - ahol erre lehetőség van - a kifejezetten gazdasági célú ültetvényerdő telepítését és fenntartását is lehetővé kívánjuk tenni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előzőekből bizonyára önök előtt is világossá vált, hogy

tárca az erdőtörvény átfogó felülvizsgálatát és módosítását tűzte ki célul. A törvénytervezetet több lépcsőben egyeztetjük az erdőgazdálkodókkal, az erdész szakma képviselőivel, illetve azok érdekvédelmi szervezeteivel, köztük az Országos Erdészeti Egyesülettel, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával és a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségével, illetve az állami erdőgazdálkodók képviselőivel. A javaslatokat minden esetben megvizsgáltuk és azokról a bevonásukkal döntöttünk. Az érintettek ennek is köszönhetően a törvénytervezetet összességében támogatják. A törvénytervezettel kapcsolatos egyeztetések kormányzati, illetve minisztériumi szinten minden szakterülettel megtörténtek, valamint több társadalmi szervezet véleményét is kikértük.

Tisztelt Ház! A nemzeti ügyek kormánya egy élhetőbb, zöldebb és környezettudatosabb Magyarországot akar teremteni. Ennek jegyében az ágazatban érintetteket megszabadítjuk felesleges terheiktől, finomhangoljuk a szabályozást, és a törvény súlyával óvjuk nemzeti kincsünket, az erdőt. Hiszem, hogy az ágazat biztos jövőjén dolgozunk. „Az ember annyit ér, amennyit használ” - vallotta gróf Széchenyi István. Így van ez a törvényekkel is.

Meggyőződésem, hogy ez a törvény elfogadása esetén jól fogja majd szolgálni az ágazat, a magyar erdők érdekeit. A bemutatott módosítások szükségessé és időszerűvé, ezért javaslom, hogy a tervezetet az Országgyűlés fogadja el. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

GYÓRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény az erdők védelme, illetve használata tekintetében számos előremutató változást eredményezett, ugyanakkor alkalmazása során több hiányosságra, ellentmondásra is fényt derült. Az erdő közérdekű szolgáltatásainak biztosítása, illetve az erdőgazdálkodás fenntarthatóságának biztosítása továbbra is az erdészeti ágazati szabályozás kiemelt célja és eszköze. Ez azonban az ágazati szereplők véleménye szerint - különösen a magántulajdonú erdők esetében - a gazdálkodás és a tulajdon megalapozottabb korlátozása mellett, illetve kisebb adminisztrációs terheket eredményezve is megfelelően érvényesíthető.

Az állami tulajdonban levő erdők elsődleges funkciója továbbra is az erdőkkel kapcsolatos közérdekű szolgáltatások és társadalmi igények fokozottabb kielégítése. Az állami erdők kiemelt szerepkörének hangsúlyozása érdekében a törvény alapelvei

is pontosításra kerülnek. A cél a szükséges és elégséges szintű szabályozás. Ezzel összhangban nem szükséges, hogy a törvény hatálya vagy teljes hatálya a fával, faállománnyal borított területek ilyen széles körére kiterjedjen.

Az erdőtörvény területi kategóriái, különösen az erdő fogalma mennyiségi és minőségi szempontból is felülvizsgálatra szorulnak. Az erdőgazdálkodással szemben megalapozott közérdekű korlátozást megfogalmazó szakterületek köre az elmúlt időszakban érzékelhetően megszaporodott. Erre tekintettel az ágazati szabályozást indokolt úgy módosítani, hogy az erdészeti igazgatás, a körzeti erdőtervezés és a hatósági eljárások során ezen szakterületi szempontokat megfelelően fel tudja tární és össze tudja hangolni.

Az Evt. hatálybalépését követően alkotta meg az Országgyűlés az új földforgalmi szabályozást. A két szabályozás között ellentmondások keletkeztek, amelyek akadályozzák a magántulajdonban álló erdők használatát, használatba adását. Elsősorban az osztatlan közös tulajdonú erdők esetében ezzel kapcsolatban maga az Evt.-szabályozás is hiányos, illetve esetenként ellentmondásos.

A törvény célja többek között az is, hogy megtegye az összhangot a '18. január 1-jétől hatályba lépő, az általános közigazgatási rendtartásról szóló '16. évi CL. törvény rendelkezéseivel, és az Ákr. által biztosított körben egyes erdészeti eljárásoknál eltérő szabályokat vezessen be. Tekintettel arra, hogy a tervezett törvénymódosítás ez év július 1-jén lép hatályba, így az átmeneti időszakban az eljárásjogi rendelkezéseknek még a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXV. törvénnyel való összhangját biztosítani kell.

A klímaváltozás kapcsán ugyancsak sürgős intézkedéseket kell tenni, az erdőknek ugyanis amellett, hogy kiemelkedő a jelentőségük a klímaváltozás elleni küzdelemben, egyben védelemre is szorulnak a klímaváltozás hatásaival szemben. Bár a klímaváltozás ténye ma már egyértelmű igazolást nyert, a következményeit kellő megbízhatósággal még nem látjuk előre. Az intézkedésekre emiatt a megfelelő ismeretek megszerzésével párhuzamosan várhatóan csak több lépcsőben kerülhet sor. Az „Egyszerű állam” programmal és a Magyar Zoltán közigazgatásfejlesztési programmal összhangban az elmúlt időszakban számos javaslat fogalmazódott meg az Evt. módosításával kapcsolatban. Az erdészeti igazgatás, az erdőtulajdonosokat, az erdőgazdálkodókat és erdész szakembereket képviselő szakmai szervezetek, valamint az erdő gazdasági, közjóléti és védelmi szolgáltatásai révén érintett további szakterületek képviselői a törvény hatálybalépése óta nagyszámú észrevételt és javaslatot fogalmaztak meg a törvényben foglaltakkal kapcsolatban.

A Földművelésügyi Minisztérium ezekre tekintettel kezdte meg a törvény átfogó felülvizsgálatát és kezdeményezi a törvény módosítását. A törvénytervezet összeállítását egy több mint egyéves koncepció

onális előkészítés előzte meg. Ennek során áttekin-
tésre került a magyar erdők állapota, tulajdonviszo-
nyai, az erdőgazdálkodás szabályozását megalapozó
közérdekű szempontok, a nemzeti erdőstratégiában
megfogalmazott célok, valamint más uniós orszá-
gokban az erdőgazdálkodás hatósági kontrolljának
szabályozásai.

A földforgalmi szabályozás, illetve az szja-tör-
vény év eleji kapcsolódó módosításai mellett a terve-
zet is nagyban hozzájárul a magántulajdonú erdők
hatékonyabb hasznosításához. Ez félmillió erdőtu-
lajdonost, valamint közel 50 ezer erdőgazdálkodót
érint pozitívan. Az erdőgazdálkodási ágazatot terhelő
elvárások és korlátozások szükséges és elégséges
szinten történő meghatározásával javul az ágazat
gazdasági teljesítménye, ami közvetlenül több tízezer
foglalkoztatottat, illetve vállalkozót, áttételesen pe-
dig több százezer állampolgárt érint előnyösen. A
törvénymódosítás az erdészeti hatóság adminisztrá-
tív feladatait, különösen, ha megvalósulhat az
e-ügyintézésre való átállás, összességében csökkenti.
Fontos hangsúlyozni, hogy a kedvező változásokra
úgy kerülhet sor, hogy közben az erdőkhöz kapcsoló-
dó erdővédelmi, természetvédelmi és közjóléti érde-
kek sem sérülnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénytervezetet
az erdőgazdálkodókkal, az erdész szakma képviselői-
vel, illetve azok érdekvédelmi szervezeteivel több
lépcsőben egyeztettek. Javaslataikat minden esetben
megvizsgálták, és azokról a bevonásukkal döntöttek.
Összességében kimondható tehát, hogy a törvényter-
vezet minden érintett szakterülettel kielégítő ered-
ményekkel egyeztetésre került. Ennek fényében ké-
rem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a
javaslatot. Köszönöm a figyelmet. Köszönöm, elnök
úr. *(Taps a kormánypartii padsorokból.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisz-
telt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt
képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezér-
szónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcso-
portja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt
Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előre szeretném
bocsátani, hogy természetesen az erdészeti szakmá-
nak a törvényben való közreműködését és javaslatait
tisztelet illeti, és elismerjük az ő munkájukat, azon-
ban a törvényjavaslattal nagyon sok problémánk
van. Problémánk van politikai értelemben, problé-
mánk van jogalkotási, közjogi értelemben, és van
még egy problémánk, amire majd a vezérszónokla-
tomban szeretnék kitérni.

Politikai értelemben azzal kapcsolatosan van
problémánk ezzel a törvényjavaslattal, amit már az
ügynevezett földértékesítés kapcsán is elmondtunk.
Azt láttuk, azt tapasztaltuk akkortájt, hogy a Fidesz

bőszen kiállt a magyar termőföld védelme érdeké-
ben, majd ezt követően gyakorlatilag a fideszes oli-
garcháknak és haveroknak több százezer hektárnyi
földet juttattak. Akkor felhívtuk a figyelmet arra,
hogy a következő nagy vagyontest, amit értékesíteni
szándékoznak, az bizony a magyar erdő lesz. Akkor
azt hallottuk mindenhol, hogy ez súlyos rágalom, de
nem tudunk hinni a fideszes vezérkarnak és a kor-
málynak, hiszen azt tapasztaltuk, azt láttuk, hogy a
termőfölddel kapcsolatosan is elmondták, hogy nem,
nem, soha nem fogják ezt eladni, majd ezt követően
mégis értékesítésre kerültek az állami termőföldek.
Ez egy több mint egyéves folyamat volt, ami lezajlott
akkor, és akkor is felhívtuk a figyelmet arra, hogy
gyanúnk szerint - és ez több szakmai fórumon is
elhangzott - a következő nagy értékesítendő, mond-
juk úgy, hogy vagyonelem a Fidesz-kormányzat ré-
széről az erdő lesz, és ennek egyik megalapozását
látjuk ebben a törvényben.

Kifejezetten problémásnak látjuk és problémás-
nak találjuk a törvényjavaslatnak azt a részét, amely
arról szól, hogy a 3 hektár alatti területeket, ha és
amennyiben megfelelő feltételek fennállnak, értéke-
síteni lehetne. Azt gondoljuk, hogy a fideszes kreati-
vítás ki tud terjedni arra, hogy 3 hektár alatti részek-
re szabdalnak majd különböző területeket és azokat
így értékesítenék, ezért tehát politikai értelemben
mindenképpen elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy
ezekkel a részekkel együtt elfogadható lenne ez a
törvényjavaslat.

Természetesen, ahogyan említettem, nemcsak
politikai aggályaink vannak a törvénnyel kapcsolato-
san, hanem gondunk van közjogi, jogalkotási érte-
lemben is. Az Alaptörvény 38. cikkének (1) bekezdé-
se így szól: „Az állam és a helyi önkormányzatok
tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelé-
sének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a
közös szükségletek kielégítése és a természeti erőfor-
rások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szük-
ségleteinek figyelembevétele. A nemzeti vagyon
megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal
való felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarka-
latos törvény határozza meg.” A (2) bekezdés pedig:
„Az állam kizárólagos tulajdonának és kizárólagos
gazdasági tevékenységének körét, valamint a nem-
zetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nem-
zeti vagyon elidegenítésének korlátait és feltételeit az
(1) bekezdés szerinti célokra tekintettel sarkalatos
törvény határozza meg.”

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgaz-
dálkodásról szóló 2009. évi - jelenleg hatályos - tör-
vénynek nincs sarkalatosági záradéka, az előttünk
fekvő javaslat 88. §-a kívánja ezt megteremteni. E
rendelkezés szerint a hatályos törvény 8. § (1)-(7) és
(9)-(11) bekezdései, valamint (13) bekezdése válna
sarkalatossá. Jelenleg a 8. §-nak nincs (10), (11),
valamint (13) bekezdése, ezt a javaslat iktatná a hatá-
lyos törvénybe a 6. §-szal. Érthetetlen a hatályos
törvény 9. §-ának kihagyása a sarkalatos rendelkezé-
sek közül, mivel normatartalma szerint ugyanúgy az

erdő használatát, hasznosítását szabályozó rendelkezés az is.

Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a javaslat 88. §-a pontatlan, így elfogadhatatlan, mert nem tartalmazza a 8. § (12) bekezdését annak ellenére, hogy a sarkalatosnak minősített (13) bekezdés kifejezetten hivatkozik a (12) bekezdésre. Elfogadhatatlan azért is, mert hiányzik a 9. § sarkalatosságának megjelölése is, és a 9/A. § sarkalatossá minősítése is megtörténhet, ahogy az egyébként a halászati törvényben megtörtént.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy említettem, a törvényjavaslat egyébként kétharmados részeket tartalmaz. Az a meglátásunk és az a megállapításunk, hogy ezt a kétharmados szabályozást semmilyen esetben nem tudjuk támogatni, azonban, ahogy az elején is említettem, a törvény többi része sima feles többséget igényelne, de ezt a feles többséget sem tudjuk támogatni, csak akkor, ha az ehhez benyújtandó módosító javaslatainkat be tudják fogadni. Ezekről a javaslatokról majd a következő körben, a képviselői felszólalásban Gógös képviselőtársam részleteiben is kívánja ismertetni, hogy mi az, amit kifejezetten szeretnénk kérni ahhoz, hogy akár már csak a feles többséget igénylő részeket is tudjuk támogatni.

Összességében még egyszer szeretném kihangsúlyozni, elnök úr, az a legnagyobb félelmünk, az a legnagyobb aggályunk, hogy a következő nagy értékesítendő állami vagyonelem a magyar erdő lesz, ehhez pedig semmilyen módon és semmilyen formában nem tud hozzájárulni a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az erdők valóban nélkülözhetetlen jötevőink, oxigéntermelő képességük, a biológiai sokféleséget fenntartó funkciójuk, gazdasági hasznuk, turisztikai jelentőségük, az egészségvédelemben betöltött szerepük kiemelkedő. Olykor talán megérdemelnék az „erdőkincs” szó bevezetését a közbeszédünkben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy pártállástól függetlenül mindannyian úgy gondoljuk, bölcsen kell gazdálkodnunk azzal az erdőkinccsel, amit a gondjainkra bízta. Az erdőkre vonatkozó szabályokat újra és újra hozzá kell igazítanunk a jogi, gazdasági és természeti környezet aktuális változásaihoz, megőrizve a kényes egyensúlyt az erdők biológiai és gazdasági hasznosítása között. Ezen munkánk során vezérlő elv kell legyen a fenntarthatóság. Fel kell számolnunk a 2009-ben elfogadott erdőtörvény hiányosságait, és az új földforgalmi szabályozás megszületésével keletkezett ellentmondásokat. Az erdő közérdekű szolgáltatásait és az erdőgazdálkodás

fenntarthatóságát úgy kell biztosítanunk, hogy az azokkal járó adminisztrációs terheket a lehető legnagyobb mértékben csökkentjük, összhangban az „Egyszerű állam” programmal és a Magyar Zoltán közigazgatás-fejlesztési programmal.

Sürgős intézkedéseket követel a klímaváltozás is. Ezt a törvénymódosítási javaslat általános indoklása is előírja, amikor így fogalmaz: „Az erdők ugyanis amellelt, hogy kiemelkedő a jelentőségük a klímaváltozás elleni küzdelemben, egyben védelemre is szorulnak a klímaváltozás hatásaival szemben.”

Az erdőt közös kincsünknek tekintjük, olyan tulajdonnak, amit nem a nagyszüleinktől örököltünk, hanem az unokáinktól kaptunk kölcsön. Ehhez mért felelősséggel és alapossgal teszünk javaslatot a róla szóló törvények módosítására, bízva minden országgyűlési képviselő értő figyelmében és szavazatban megnyilvánuló bölcsességében, valamint abban a szeretetben, amit Fekete István érzett az erdő és a haza iránt, amikor ezt írta: „Kerestem az utat, sirattam a tájat, a patakot, a poros utcát, a nádast, a csereszagú erdőt, mindent, de nem találtam kibúvót és nem vettem észre, hogy közben megtaláltam a hazámat.”

Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportja támogatja a beterjesztett törvényjavaslatot, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Én is köszöntöm a szakma megjelent képviselőit, és köszönöm a szép szavakat is, amelyek kormánypárti, illetve előterjesztői oldalról az erdővel kapcsolatban eddig elhangoztak. Természetesen maximálisan egyetértek ezekkel a szavakkal. Jó lett volna, ha ezt akkor is megfogadják, amikor 2010 óta a szakma részéről gyakorlatilag folyamatosan érkeztek a jelzések, hogy bizony elavult a korábbi erdőtörvény és érdemes lenne egy átfogó újragondolása. Azért jó néhány év eltelt már azóta, hogy ezt a lehetőséget meglebegtettük itt.

(18.00)

Én is mondhatom azt, hogy hónapról hónapra visszatérően, vagy írásban, vagy szóban érdeklődtem miniszter úrnál, hogy mikor is várható végre a beterjesztés.

De nézzük magát a jogszabályt! A kétharmados részről a privatizáció lehetőségét emelném ki. Meg kell mondanom, hogy egyébként egy tisztességes kormány esetében szakmailag abszolút elfogadható lenne, hogy olyan esetben, amikor 3 hektár alatt

vagyunk, nincs 1/1-es állami tulajdon és nem természetvédelmi érték, felmerüljön a lehetőség, hogy a térségben gazdálkodók, erdőgazdálkodással foglalkozók részére gyakorlatilag eladhatná az állam. Azonban ilyen előzmények után, amelyeket tapasztalhattunk az elmúlt években az önkéntes részéről, nem szívesen adjuk a nevünket ehhez. Gondolok itt az állami földek szinte teljes privatizációjára, és éppen a mai vitánkra államtitkár úrral, amikor is Bábolna térségében termőföldet úgy játszottak ki a Monsanto-nak, hogy fogtak egy, talán 87 hektáros állami földterületet, termőföldet, kivágtak belőle háromszor három hektárt, azt megvette egy fideszes helyi kiskirály, majd egyesítette, kivetette, és szépen a Monsanto tulajdonába került így ez az állami föld. Ezért gondolhatják, hogy ilyen előzmények után nem szívesen adjuk a nevünket ehhez a - még egyszer mondom - szakmailag tisztességes kormány esetén akár még indokolható privatizációs lehetőséghez sem.

A feles részekenél engedjék meg, hogy segítséget hívjak, hiszen nem vagyok erdészeti szakember, azonban érkeztek be hozzám javaslatok, ezekből szemezgetnék. Ha olyan sok fontos funkciója van az erdőnek, és osztársadalmi érdek az erdő léte, akkor miért maradt ki a legtöbb erdőtulajdonos és erdőgazdálkodó a különböző támogatásokból? Mezőgazdasági támogatásokról van itt szó. Olyan információink vannak, miszerint a hétéves európai uniós költségvetési ciklust megelőző tárgyalásokon jó néhány esetben kérhette volna Magyarország, hogy bizonyos támogatásoknál lehetőségük legyen a tulajdonosoknak és a gazdálkodóknak is részesedni ezekből a támogatásokból.

Miért vonták meg a magánerdők, szakirányítók állami normatív támogatását? Csekély összeg, de ezáltal az erdőtulajdonnal rendelkező nem szakemberek teljesen szakmai segítség nélkül maradtak.

Az erdészeti szakhatóság által benyújtott módosító javaslatok közül mennyi került be a törvénybe? Jó lenne, ha felsorolást is kaphatnék, mert itt olyan információk jutottak el hozzám, hogy nem sok minden.

A természetvédelmi korlátozásokról is mondanék pár gondolatot, és szeretném, ha nem forgatnák ki a szavainkat. Tehát teljes mértékben egyetértünk azzal, hogy az erdőnek nagyon fontos természetvédelmi szerepe van, és korlátozások is szükségesek ahhoz, hogy fenntartsuk ezeket az életközösségeket. Ugyanakkor például a pisze orrú denevér vagy a fekete gólya és jó néhány más példa esetében egy magánerdő-tulajdonosnál komoly pluszköltségek jelennek meg. Olyan információk jutottak el hozzánk, hogy jó néhány európai országban ilyenkor kompenzációt kapnak az erdőtulajdonosok azért, hogy ezt a nagyon fontos közérdeket fenntartsák, és a jövő generációi számára is olyan életteret hagyjanak hátra, ahol ezek az élőlények élhetnek, szaporodhatnak. Jó lenne, ha ez állami feladat lenne, és nem a magánemberekkel fizettetnék ki az egyébként közjó szempontjai szerint valóban hasznos jelenlétet, tevékenységet.

Nem találom az „őshonos” és „idegenhonos” szavak mellett a „meghonosodott” kifejezést. Ez az akác ügyét és még néhány esetet megnyugtatóan képes lehetne rendezni. De ha ebben nem értünk egyet, akkor erre is örömmel várom a választ.

Miért mérik fel jelenleg is a magyar állami erdővagyonot magáncégekkel? Ebben is már volt több csörténk miniszter úrral, illetve államtitkár úrral amiatt, hogy elég aggasztóak ezek a jelek. Ezt megelőzték a Kehi-vizsgálatok, amelyek szintén tártak fel bizonyos hiányosságokat, amelyek egy részében lehet, hogy egyetértünk, de mégiscsak eléggé a privatizáció irányába mutató légkört alakítottak ki a magyar erdővagyon környékén.

Sok állampolgári panasz érkezik hozzánk az évek során az országos tűzifahelyzettel, -hiánnyal kapcsolatban. A faanyagot késő ősszel adják ki a rászorulóknak, amikor az nedves, nyers fa, és csak elég rossz hatékonysággal ég el. Az erdőgazdaságok kifutó készletei nem elégségesek a lakossági igények kielégítésére, a sáros talajon - az őszi esők miatt mondom - nem tudnak a szállító gépek megfelelően mozogni, az erdészeti szakszemélyzet egyéb lekötöttsége ráadásul ősszel jelentős. Az erdőültetés, illetve a vadásztatás az, amit, azt hiszem, meg kell emlétenünk. Egy jelentős, körülbelül egymillió köbméter erőművi tűzifa felhasználása vajon milyen hiányt okoz vagy árnövekedést eredményez a lakossági tűzifa esetében? Jó lenne, ha megnyugtató választ kapnánk arra is, hogy a jövőben milyen formában lehet itt előrelépés.

A klímaváltozás szóba került. Nagyon fontos, és itt az erdők szerepe is hatványozott. Nagyon érdekes tanulmányokat lehetett olvasni arra vonatkozóan, hogy őshonos fafajták balkáni változataival hogyan lehetne felvenni a versenyt, és hogyan lehetnének az erdők ez ügyben strapabíróbbak, ha szabad így fogalmaznom, a környezeti, természeti változásokkal szemben. Az autópályák, megművelt termőföldek jelentős mértékben elvették, mondhatni, lenullázták annak az esélyét, hogy természetes módon ezek a típusok kerüljenek túlsúlyba az olyan területeken, ahol ez indokolt. Ez ügyben maximum olyan kormányzati felelősséget várunk el, de azt viszont fokozottan, hogy az ilyen jellegű kutatásokat az egyetemeken segítsék, támogassák nagyobb összegekkel, hiszen itt is konkrét oktatói, kutatói panaszok érkeztek hozzánk, hogy magukra maradtak ebben a kérdésben, miközben a következő évtizedeknek, sajnos, úgy tűnik, ez egy hangsúlyos kérdése lesz.

Mindezek után azt tudom mondani tehát, hogy a kétharmados részt semmiképpen nem tudjuk támogatni. Ilyen kormánynál és ilyen előzmények után ez szerintem mindenki számára érthető. A feles résznél pedig, ami a szakmai részét jelenti a törvénynek, a most felvetett és hasonló problémák kezelésére benyújtott módosító javaslataink elfogadásához fogjuk kötni, hogy tudjuk-e támogatni ezt a jogszabályt vagy nem. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy mint vezérszónok kíván felszólalni most, vagy a későbbiek során normál időkeretben kíván szót kérni. *(Sallai R. Benedek: Ahogy elnök úr szót ad!)* Képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót, és nagyon bízom benne, hogy bár GMO-témában nyilván vannak politikai gondolatok, mégis ez egy szakmai beszélgetés lehet. De kérem, nézzék el nekem, hogy azon prekonceptiómtól nagyon nehezen tudok elvonatkoztatni, hogy ha valaminél megteremtődik a lopás lehetősége, akkor a Fidesz-KDNP ezzel rendszerint él is. Nagyon nehéz így hét év kormányzásuk után ettől eltekintennem. De igyekszem mindenben sokkal inkább erdőgazdálkodási szempontokat figyelembe venni.

Nem is tudom, mivel kezdjem, mert annyi szép dolgot gyűjtöttem össze, hogy mikről kellene beszélni. Ha megengedik, kezdem egy idézettel, mert Földi képviselőtársam megihletett. „Az erdőgazdálkodás, mely maga a természetéből folyóan fölöttébb konzervatív eljárásokat követel, az állami és kötött birtokon találja a legbiztosabb, a legmegfelelőbb talaját.” A mondatot megismétlem: „az állami és a kötött birtokon találja a legbiztosabb, a legmegfelelőbb talaját”. Nem szorul bővebb indoklásra, hogy éppen e tekintetben a kormány és a magánbirtokosainak, de az egész társadalom egyetértő, egymást támogató együttműködése a leginkább kívánatos.

Azért gondoltam, hogy ezt az idézetet elhozom, mert Kaán Károly születésének 150. évfordulója volt az egyik apropója a betérjesztés időpontválasztásának, de Kaán Károly szembeköpésének érzek egy olyan erdőtörvény-tervezetet, amely alapvetően az erdőgazdálkodásban azokat a lazításokat teremti meg, amelyek pont az állami szerepvállalás lehetőségeit csökkentik, és alapvetően lényegesen nagyobb teret nyit a közjóléti funkcióktól való eltéréstől. Alapvetően azért, hogy a tárgyra térjek, van négy pont, amely miatt a frakciónk számára garantáltan elfogadhatatlan a betérjesztés.

Az első: lehetővé teszi a 3 hektár alatti erdők értékesítését az NFA-törvénnyel összhangban, és ezzel csorbítja az állami tulajdonú erdők forgalmképtelenségét korlátozó rendelkezéseket. Az előttem szóló ellenzéki képviselők erről már beszéltek. Nyilvánvalóan azt tapasztaltuk az elmúlt időszakban, a termőföld-privatizáció, az NFA-törvény visszaélészerű használata azt bizonyította, hogy ahol ilyen érték, mint a magyar állami erdők vagy maga az erdőva-gyon megjelenik, és ott lehet lopni, ott meg is jelenik az, aki lopni akar. Nyilvánvalóan itt nem kell azért politikai támadástól félniük, mert én nem azt gondolom, hogy Fazekas Sándor vagy Bitay Márton Örs viszi haza az erdőt, hanem azt gondolom, hogy meg-

vannak a Fidesz hátszágában azok a gazdasági érdekek, akik erre fognak rányomulni. Ezért nem szabad olyan szabályozást teremteni, amely ennek a lehetőségét megteremti.

Az úgynevezett szabad rendelkezésű erdőkre vonatkozóan speciális könnyített szabályozást vezet be, amit mi kifejezetten aggályosnak tartunk. A számos korábbi egyeztetésen vitatott kérdésekben a szabályozást más jogi eszköz, például miniszteri rendelet, utasítás körébe utalja. Ilyen például a faki-termelés időzítése miatt fontos vegetációs időszak meghatározása.

(18.10)

Nem szeretnék, tényleg nem akarok politikai beszédet tartani, de ez megint a rendeleti kormányzás-hoz való visszatérés, tehát ez maga a rendeleti kormányzás. Azt, amikor egy törvénnyel, amely jelen pillanatban a legfőbb népképviselői szerv hatásköre, az Országgyűlés hatáskörében tud szabályozni, leadjuk miniszteri szintre - márpedig, bocsássanak meg, ha nem bízunk meg ebben a miniszterben, és ne vegyék szemrehányásnak, ha egy ellenzéki képviselő ezt teszi -, abban az esetben az ilyen jellegű jogról való lemondás nyilvánvalóan nem lenne bölcs lépés az Országgyűlés részéről. Alapvetően, nyilvánvalóan, ha a kormánypárt megbízik a saját miniszterében, akkor lehet ez előremutató, de mi annak, aki, nem tudom, a fehér akácot, nem létező fafajt akarja hungarikumnak nyilvánítani és ezt megteszi, a szakmai kompetenciáit hadd kérdőjelezzük már meg egy erdőtörvény tárgyalása során, hogy vajon milyen irányba is megyünk el! Nyilvánvalóan azt, hogy elsődleges rendeltetésként alkalmazza az árvízvédelmi rendelkezést, amely gyakorlatilag minden vízfolyás hullámtere esetében az elsődleges természetvédelmi rendelkezést váltja fel, amit hazánk természetiérték-gazdagságának védelme érdekében meg kell tartanunk, ökopártként mindenképpen kockázatosnak tartjuk.

Ez nyilvánvalóan sok más tekintetben is kockázatos, éppen ezért ajánlom szíves figyelmébe kedves Földi László képviselőtársamnak azt, hogy a jogszabálynak ne csak az indoklását tessék elolvasni. Tet-szett hivatkozni arra, hogy az indoklásban milyen szépen megjelenik a klímaváltozással kapcsolatos háttér, márpedig pont ez az a rendelkezés, amely ellentétes azzal, amit egyébként a klímaváltozás okoz. Ugyanis az erdőgazdálkodás illetően való használata és a vízgazdálkodási szempontú erdőkezelés pont a vízmegtartó képességet csökkentő vízgazdálkodást segíti elő, ami azt jelenti, hogy elősegíti a lefolyást. Ez árvízbiztonság szempontjából szükséges lépés lehet, hogy ha nagy víz van, leengedje az ország, de a vízgazdálkodás szempontjából egy olyan országban, ahol az elmúlt 150 évben öt métert esett a talajvízszint, és várhatóan az Alföld jelentős részére félsivatagi jelleg alakulhat ki, a legnagyobb butaság.

Azon kéne gondolkozni a tárcának, hogy hogyan lehet vízmegtartó gazdálkodást megvalósítani, és a klímaváltozásra való felkészülés pont az lenne, hogyha az ilyen területen lévő hullámtéri erdőgazdálkodást is pont ezeknek a tájgazdálkodási szempontoknak rendelné alá. Tehát nyilvánvalóan ez lenne a kívánatos irány.

Pont azért, mert ezen aggályok megvannak, nagy érdeklődéssel olvastam a mai napon ezt a levelet, talán önök is megkapták, és engedjék meg, hogy idézzek belőle, hiszen ez nem egy ellenzéki politikus-tól jött, hanem egy Fidesz által kinevezett tisztviselőtől, a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettestől az Országgyűlés elnökének. Dr. Bándi Gyula professzor úr ebben a levélben az Országgyűlés elnökét négy nagyon súlyos kockázatról tájékoztatja, amelyben az első ez: „A védett erdők természetvédelmi rendeltetésének elsődlegességét biztosítani kell az erdőtörvényben. Aggályos, hogy a javaslatban nem jelennek meg az erdőtörvény továbbfejlesztését szolgáló olyan rendelkezések, amelyek az Alaptörvény által támasztott, a nemzet közös örökségébe tartozó környezeti elemek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése érdekében kellően szigorú követelményeket határoznának meg.”

Itt felidézi az ombudsmanhelyettes úr, hogy: „Az Országgyűlés is megállapította a nemzeti természetvédelmi alaptervben, hogy a védett erdőkben minden egyéb szempontot a természetvédelem érdekeinek kell alárendelni.” És itt természetesen nem különbözteti meg a természetvédelmi alapterv azt, amely szintén jogszabály, hogy ez hullámtéren van vagy nincs hullámtéren, hanem védett erdőkről beszélünk. Mindez azért fontos, mert az Alkotmánybíróság a 16/2015. (VI. 5.) határozatában alkotmányos követelményként hangsúlyozta, hogy: „A védett természeti területek e természetvédelmi szempontoknak nem megfelelő érvényesítése, illetve a gazdasági megfontolásoknak való alárendelése, másodlagos vállalás esetében az Alaptörvény P) cikkével, valamint a XX. cikkel ellentétes rendelkezés lehet. Ezek alapján a védett erdők természetvédelmi rendeltetésének elsődlegességének fenntartása, megőrzése alkotmányos értékű garancia kell hogy legyen.”

Ez az első pont, ahol a betérjesztett törvénytervezet alkotmányossági kérdéseket vet fel, hiszen az ombudsmanhelyettes úr is világosan leírja, hogy a jelenleg regnáló Alkotmánybíróság 2015-ben már felhívta arra a figyelmet, hogy nem lehet csökkenteni azon természetvédelmi rendelkezéseket, amelyek itt adott esetben a törvénytervezetben például a hullámtéri erdőknél megvalósulnának.

Bándi tanár úr a második pontjában azt írja: „A Natura 2000-es területek védelmének megfelelő érvényesítése alapvetően szükséges. Az Alaptörvény természetvédelmi célú rendelkezéseinek megvalósítását szolgálják a Natura 2000-es területek hálózatai is. E területek lehatárolásának és fenntartásának célja az azokon található közösségi jelentőségűnek

tekintett, valamint más vonuló madárfajok, közösségi és kiemelt közösségi jelentőségű fajok, élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése.” Itt is felidézi az Alaptörvény vonatkozását az ombudsmanhelyettes úr: „Az erdők Natura 2000-es rendeltetésének, valamint a Natura 2000-es területen lévő erdőkben folytatott tevékenységek meghatározásakor mindenkor a fajokra és élőhelyekre tekintettel kell eljárni, hogy a törvényjavaslat megvalósítása nyomán a védelmi előírások nem korlátozódhatnak csupán a kiemelt közösségi jelentőségű fajokra vagy élőhelytípusokra.”

Ez elsőként vetíti előre azt, hogy természetvédelmi vonatkozású visszalépés tilalmába ütközhet az erdőtörvény elfogadása vagy a módosítás elfogadása, de ezt egy harmadik pontban megerősíti, a folyamatos erdőborításra való áttérés visszaszorulásáról szóló pontban, hiszen ott egyértelműen azt mondja, hogy: „A tervezet megváltoztatja e szabályokat, és szűkíti az előírás alkalmazási körét, és e szűkebb körön belül, a síkvidéki erdőkben a jelenlegi előírás felére csökkenti azt a területet, ahol az áttérést meg kell valósítani. A kötelezettség tartalma is szűkül, megengedve olyan üzemmód alkalmazását, ahol nem cél a folyamatos erdőborításra való áttérés. A változtatások együttesen jelentősen csökkenthetik azt a területet, ahol a folyamatos erdőborítás megvalósulhat. Ilyen léptékű változtatás már felveti a természetvédelmet szolgáló intézményes védelem elért szintjéről történő visszalépés lehetőségét is.”

Ez egy ismét fontos momentum, hiszen egyszer már házhoz ment a pofonért a Fidesz-KDNP akkor, amikor a nemzeti parki vagyongazdálkodású termőföldeket akarta átvenni vagyongazdálkodásból, és az Alkotmánybíróság viszonylag határozottan állást foglalt abban, hogy a nemzeti parki vagyongazdálkodást meg kell tartani, mert ez biztosítja. Ez az erdők vonatkozásában sem lesz másképp, tehát ha az erdőtörvény így átmegy, akkor minden esetben teljes joggal, szakmai megalapozottsággal tud élni a jogával a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes, hiszen neki lesz majd lehetősége arra az ellenzéki képviselőknél is, hogy az alkotmányosság igényét betartassa a törvénymódosítással.

A törvényi szintű garanciák kérdése. Az erdőgazdálkodás tervezési és döntéshozási folyamataiban az erdőtörvény jelenlegi előírásai biztosítják a természet védelméért felelős hatóság, a természetvédelmi kezelésért felelős szerv... - apropó, amikor felsorolást tartott itt a miniszter úr, hogy kikkel egyeztetett, nem tudom, hogy véletlenül maradtak-e ki a nemzeti parkok. Azt feltételezem, hogy minden bizonnyal a természetvédelemmel csak célszerű lett volna egyeztetni, de valami miatt ez nem került felsorolásra, míg az állami erdészetekkel meg az agrárkamarával, tehát a Fidesz két saját szervével lefolytatta az egyeztetést.

Nyilvánvalóan az lenne az érdekes, hogy más ágazatok, más társadalmi szereplők bevonása hogyan történt meg, hiszen amikor a miniszter úr azt

mondta a felvezető expozéjában, hogy „több társadalmi szervezet véleményét bekértük”, akkor nagyon kíváncsi lennék, hogy mondjuk, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, a WWF Magyarország - mert múlt héten tartottam a Fenntartható fejlődés bizottsága keretein belül a civil szervezetekkel egy egyeztetést, és ott hozzám azok az információk jutottak el, hogy érdemben nem jelentek meg a problémáik és elvárásaik a jogszabályban, és számos kérdésük tisztázatlan maradt az eredeti koncepcióhoz képest, tehát az aggályait fenntartják.

Kíváncsi lennék, hogy a többféle társadalmi szervezetben - mert az, hogy a miniszter úr azt mondja, hogy „több társadalmi szervezet véleményét kikértük”, nem jelenti azt, hogy bármelyiket meg is fogadták, és ez nyilvánvalóan probléma, hiszen ez nem valósítja meg azt a fajta társadalmi egyeztetési folyamatot, amit a jogalkotás alapvető elvárásai megvalósítanak.

Tehát dr. Bándi Gyula a mai napon megküldött levelében, négy pontban a házelnököt tájékoztatta arról, hogy a törvénytervezettel kapcsolatos alkotmányos aggályok miként merülhetnek fel, szükséges lenne azokat figyelembe venni az erdőgazdálkodás tervezésekor, és hogyan tud csökkenni az a társadalmi érdek, ami alapvetően az indoklásban megjelenik egyébként.

Az államtitkár úrnak szeretném mondani, ha már itt van személyesen, és bocsássa meg, ha ismétlem magam, én azt feltételezem, hogy minden biztonnal elolvassa azt, amit küldök önnek. Korábban, még egy jó évvel ezelőtt, amikor az erdőtörvény koncepciójáról beszéltünk, küldtem önnek egy részletes anyagot, amelyben több dolgot kiemeltem. Kérem, ne haragudjon rám, ha idézek ebből pár dolgot, ugyanis nyilvánvalóan a kérdés az, hogy mi az, amivel szívesen támogatnánk, vagy mi az, amivel elfogadhatónak ítélnénk meg az erdőtörvényt, és mi az, amit kívánatosnak látnánk.

Három éve, amióta itt vagyok, mondom folyamatosan, hogy a faültetvényeknek és az erdőknek a művelési ágban való megkülönböztetését meg kellene valósítani. Államtitkár úr, nagyon egyszerű: gyepek, azt úgy hívják, hogy gyepek vagy legelők, a búzatáblát meg úgy hívják, hogy szántóföld, mind a kettő pázsitfűféle, ennek ellenére megkülönböztetjük a művelési ágát. Egy faültetvényt, egy nemesnyárást nem lehet biológiai értelemben erdőnek venni. Ez az alap, hogy az erdőkről kezdünk el beszélni, és a faültetvényeket ezektől megkülönböztessük.

(18.20)

Nyilvánvalóan az eljárásjogban is a gazdálkodási intenzitás tekintetében egyértelműen el kellene különíteni a magánerdőket és az állami erdőket. Egyben, miután az állami erdőknél Orbán Viktor miniszterelnök úr személyesen mondta a parlamentben, hogy az erdők közjóléti funkcióját erősíteni kell, itt

egyértelműen mindent alá kellene rendelni ennek a feladatnak.

És az állami erdőkkel, megmondom őszintén, engem piszkosul nem érdekel, hogy mi az állami erdészeteknek a véleménye, mert annak az lenne a feladata, hogy végrehajtsa a népképviselő utasításait, hogy hogy kell gazdálkodni, és ne pedig elmondja, hogy neki mi lenne a jó. Mert neki mi lenne a jó? Neki az lenne jó, ha lehetőség szerint továbbra is lehetne a zavarosban halászni, megmaradnának a kétmillió, ötmillió állami erdészeti vezetői fizetések, meglennének a vadászati, vadgazdálkodási visszaélések. Cikkek sokaságát tudom idézni, hogy mi zajlott az elmúlt időszakokban, és nemcsak az önkormányzata alatt, hanem az elmúlt tizenöt évben az állami erdészeteknél. Tehát nyilvánvalóan nem az érdekelne, hogy az állami erdészeteknek mi a véleménye, hanem az, hogy mi a magyar társadalom érdeke. És az állami erdészeti majd, ha egyszer felülvizsgáltuk a tevékenységét és megnéztük, hogy mi zajlott ott, akkor meg hajtsa végre azt, amit a társadalom érdekében meg kell valósítani.

Nyilvánvalóan az állami erdészetek kérdése meghatározhatja ennek az egésznek a hangulatát, hiszen mindaddig, ameddig alapvetően tiszteletben kell tartanunk a nem védett magánerdőkben az erdőgazdálkodáshoz való jogát a gazdálkodónak, és ott a lehetőségeket meg kell teremteni, hogy a magángazdálkodó a magánérdekeiben, amely mint mondtam, nem védett és maximum egy védett faj költ bele vagy él benne, ott nyilvánvalóan meg kell tartani a természetvédelmi szabályokat, de ott meg lehessen az erdőhasznosítási gazdálkodásban is jeleníteni. Míg az állami erdőkben nyilvánvalóan egyszerűen tiltani szükséges akár a véghasználatos módot, és azokat a funkciókat, amelyek a természetvédelem, a tájgazdálkodás, a vízgazdálkodás, a közjóléti funkciók, a rekreációs funkciók, azokat pedig előtérbe helyezni.

Miután mindezeket nem látjuk biztosítottnak a jelenlegi erdőtörvény-módosításban, nem tagadva azt, hogy néhány pont javíthat az erdőgazdálkodók helyzetén, és az segíthet, de miután nekünk egyben kell szavaznunk és egyben kell megítélnünk az erdőtörvény módosítását, ezért így jelen pillanatban a támogatást nem tudjuk megvalósítani. Érdemi módosítással és a kétharmad jelentős részének a ki-gyomlálásával lenne erre esély, de ehhez egy szemléletváltásra lenne szükség, amiben, úgy tűnik, hogy az FM most nem tud személyi garanciákat nyújtani. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére ér-tünk.

Mivel a vitában független képviselők nem vesznek részt, kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett, tehát további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló ellenzéki képviselő-kollégák azokat az aggályokat, amelyek különösen a privatizáció kapcsán előjöttek, elmondták, én ezt nem szeretném megismételni, egy biztos, hogy ilyen típusú lopakodó privatizációhoz valószínűleg nem fogjuk a nevünket adni. Viszont én, ahogy Zsolti mondta, jó néhány dolgot fölírtam magamnak, amit még változtatni kellene. Ezek nem a kétharmados részek, ebben is van szemléleti probléma is szerintem. Nem fogom mindet felolvasni vagy mindet elmondani, mert igazából ez a részletes vita műfaj lenne, ami persze a parlamentben megszűnt, de én úgy gondolom, hogy ízelítőt mondanék néhányat, és akkor azt is hozzátenném, hogy amennyiben ezek megértő fülekre találnak, akkor a feles résznek a szavazása kapcsán még kialakítjuk majd az álláspontunkat.

Mindjárt a törvény hatályával kezdeném. Ennek az e) pontjában az van, hogy ez kiterjed a kereskedelmi forgalmazás szereplőire. Én azt gondolom, hogy ezt el lehetne hagyni, mert amíg nem hozzák forgalomba - ez különösen a magánerdőknél izgalmas -, addig itt hatóságnak nem kellene beavatkoznia, igazából, ha magánerdő-gazdálkodásnál ez saját célra megy, akkor ott semmi dolga nincsen. Tehát én úgy gondolom, hogy ez a rész minden további nélkül kihagyható lenne, le is fogjuk írni ezt a módosító javaslatot.

Ami egy fontos elem és jó ügy meg jó ötlet, hiszen a legtöbb probléma, most az erdőgazdálkodóknak a legnagyobb kínja, ha van egy idióta egy közösségben, akkor az mindent meg tud akadályozni, ez a használati megosztás ügy, ez kifejezetten pozitív. Én egy dolgot mondanék, államtitkár úr: viszont azt nem értem, hogy ezt miért csak két részletre lehet. Tehát egy nagyobb erdőnél fölösleges illet beleírni, hogy csak két darabra lehet, miért ne lehetne, mondjuk, egy 60 hektáros közösségben akár három, négy vagy öt? Mert nem biztos, hogy csak egy bolond van. Tehát erre azért oda kell figyelni. Hogy ennek van egy mértéke, hogy mennyi lehet a legkisebb mérték, azzal egyetértünk, azzal nincs is baj, de hogy ezt a korlátot, hogy ez maximum két darab lehet, nem tudjuk, hogy miért van. Szerintem életszerűtlen, ezen majd el kellene gondolkodniuk.

Van itt egy olyan, ami szerintem fontos lenne, hogy az erdőfelújítás módját az erdőgazdálkodó választhassa meg. A jelenlegi gyakorlat eléggé súlyosan sérti a tulajdonosok meg a használók érdekeit. Ez különösen akkor probléma, ha mondjuk, csemetehiány vagy éppen -pusztulás van. Ezt rugalmasabban kellene kezelni, mert nagyon-nagyon bonyolult, bürokratikus az engedélyezési eljárás. Ez a törvényben szerintem korrekcióra szorul.

Bekerült egy olyan elem, hogy erdőfelújítási biztosíték. Én azt hiszem, hogy ez megint egy olyan téma, amit nem kellene, ugyanis ennek magának a beszédese, az elszámolása nagyon-nagyon bonyolult. Én úgy gondolom, hogy a hatóságnak kellő lehetősé-

ge van arra, hogyha valami nem úgy megy, akkor büntessen, megvan ennek mindenféle jogosítványa. Én ezt a dolgot mindenképpen kivetetném ebből a rendszerből, ugyanis teljesen értelmetlen és indokolatlan. Tehát ezt, államtitkár úr, mindképpen fontolják meg.

Ami, mondtam, hogy szemléletváltást igényel, majd nem tudom, hogy ezt hogyan nyomja le a minisztérium, ha végiggondolja, a hatóság torkán, ami persze nem igazán az ő hatáskörében van. Azért azt nem értem, hogy a gazdálkodók mindenre 30 napon belül kellene hogy válaszoljanak, a hatóság meg kap 90 napot. Ugye, ez problémás lehet bizonyos esetekben, hogy 90 napig szórakozhat bizonyos ügyekkel. Én nem hiszem, hogy ezt szándékosan rakta bele a minisztérium, gondolom, maguk az intézkedő emberek úgy gondolták, hogy 90 nap nekik bőven jó. Csak megjegyezném, hogy általános bürokráciacsökkentési gyakorlat van Magyarországon, abba sehogy nem fér bele szerintem 90 napos ügyintézési idő. Ráadásul például az erdőgazdálkodói nyilvántartásba vételnél mindenre 30 nap van, de a bírálatra meg 90. Tehát ezen el kellene gondolkodni, államtitkár úr, hogy most ezt ki csempészte ide bele, vagy miért lett ez, mert régen ez nem így volt.

Még egyszer mondom, néhány ízelítő megjegyzésem volt csak arról, hogy mit lehetne még javítani ezen a törvényjavaslaton. Erről egy részletes módosító csomag fog készülni, amit be fogunk adni, ha jól emlékszem, csütörtökig lehet. És én azt javaslom, államtitkár úr, hogy azt a részt, ami valóban az erdőgazdálkodók helyzetét javítja, ha még tovább ezekkel, többek között, amit felsoroltam, tudnák korrigálni, akkor ebből a végére jöhetne egy olyan dolog, és természetesen kiszednék belőle azt a kétharmados részt, akkor szerintem ebből akár még egy konszenzusos törvény is lehetne. Ugyan azok az aggályok, amit Sallai képviselőtársam alkotmányos aggályként elmondott, azt én is kétlem, hogy mindet ki tudnák-e szedni ebből, de már sokat tudnának akkor is javítani, és ha a végén ez át is megy kormányzati többséggel, legalább elmondhatjuk, hogy valami történt ebben az ügyben, mert való igaz, hogy nagyon-nagyon régi problémákat próbál ez a törvényjavaslat orvosolni, ami szerintem se tűr halasztást, ezt a napi gyakorlatból látjuk meg a napi életből látjuk, hogy sok minden, különösen a magánerdő-hasznosításnál korrekcióra szorul, mert nem nagyon boldogulnak az erdőgazdálkodók segítség nélkül, ezt azért be kell látni.

Úgyhogy, államtitkár úr, majd megérkeznek ezek a javaslatok, de azért adtam belőle példákat, hogy mégis körülbelül mire számítsanak. És várjuk majd a TAB-nál az egységes korrekciós igényt, én ott úgyis találkozom vele, akkor majd mindjárt látom, hogy a szándék megvan-e arra, hogy ezen változtassanak. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hörccsik Richárd

képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abaúj és Zemplén országgyűlési képviselőjeként sok olyan, a hegyvidéken élő és gazdálkodó polgárt képviselek, akik közvetve vagy közvetlenül is érintettek az erdőekkel, az erdőgazdálkodással összefüggő kérdésekben. Úgy vélem, számukra is rendkívül fontos, hogy a kormány benyújtotta az előttünk fekvő javaslatot, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítását.

(18.30)

Választókerületemben az erdőgazdálkodással érintett személyek és társaságok egyébként már 2009-ben a most módosítandó erdőtörvény elfogadása után számtalan kritikát fogalmaztak meg az akkori kormány számára. Éppen ezért köszönet Fazekas miniszter úrnak, munkatársainak, akik az előttünk fekvő módosítást végül is elkészítették, és akik a véleményezési időszakban hozzájárultak annak jobba tételéhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint látjuk, a Földművelésügyi Minisztérium javaslata öt nagy célt tartalmaz, és ezeket próbálja meg valamilyen módon összeegyeztetni, ami, belátom, nem könnyű feladat. A gazdasági funkció érvényesülésének elősegítése, ezzel egy időben a fenntartható gazdálkodásban folytatott aktív természetvédelem, továbbá a klímaváltozás hatásaira való felkészülés mellett, úgy hiszem, megfér az egyszerűbb ügyintézésre való törekvés és az olyan újdonságok, mint például a forrásvíz megjelenítése erdei haszonvételi lehetőségként.

Ha visszatekintünk a törvényhozás hosszú-hosszú munkájára, már a kiegyezést követően nem véletlenül merült föl a szabályozási igény e területen, mivel nyilvánvalóvá vált, hogy az erdők olyan javak, amiket nem hagyhatunk törvényi védelem nélkül. A tervezettség, a felelős erdőgazdálkodás hiánya nagyon sokszor negatív következményekkel járt. Ezért azt gondolom, eleink jól tették, hogy 1879-ben megalkották a polgári erdőtörvényt. Felgyorsult világunkban, a XXI. században azonban, úgy hiszem, sokkal nehezebb feladata van a jogalkotónak, mint 136 évvel ezelőtt.

Tudniillik látja az aktuális helyzetet, ismeri a modern igényeket, a kihívásokat, mégsem lehet benne biztos, hogy akár 2-3 év múlva nem kell komoly felülvizsgálatot végeznie. Ez azonban mégsem lehet magyarázat a 2009-es törvény megalkotásakor elkövetett hibákra. A '96-os erdőtörvény hibáit ugyan részben sikerült javítani, mert például láttuk, hogy az adminisztrációs feladatok racionalizálására sor került, ám úgy hiszem, hogy a felesleges természetvédelmi célú korlátozásokkal szembesültek a tulajdo-

nosok, a gazdálkodók, ami egyértelműen visszalépésnek tekinthető.

Mert mi is a feladata a törvényalkotónak akkor, amikor az erdők védelméről hoz szabályozást 2017-ben? Ahogy emberből, úgy fából és erdőből is nagyon sokféle van. Könnyű belátni, hogy ahol egy ültetvényen az erdőgazdálkodás célja az ipari alapanyag biztosítása, ott nehezen értelmezhetőek azok a szabályok, amelyek a természetvédelem szempontjából bírnak jelentőséggel. Tehát a jelen szabályozás okos kompromisszumok, finom részletszabályozások komplex rendszerével kell találkozjon, vagyis distinkcióra van szükség az erdők között, azok rendeltetése, tulajdonviszonyai és természetessége szerint.

A fenti egyensúly meglétét hangsúlyozva azonban fontos kiemelni még két szempontot, tisztelt államtitkár úr, amelyek az előttünk fekvő javaslatot még inkább aktuálissá teszik: 1. a hatályos polgári jogi, illetve 2. az ágazati szabályozás a magántulajdonú erdők hasznosítására a tulajdonosok részére nem igazán nyújt az erdőgazdálkodás sajátosságaihoz, illetve birtokrendszeréhez igazodó, jó megoldásokat.

Tehát itt az elaprózódott, magántulajdonú erdőkben, amennyiben közös tulajdonról van szó, bizony könnyen előfordulhat, hogy szükség volna az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó feladatok közös elvégzésére, ám ehhez nem áll rendelkezésre megfelelő jogi keret.

A másik jelentős kérdés pedig, amiről még szólnom kell, a klímaváltozás kapcsán adódó sürgős intézkedések szükségessége. Amellett, hogy az erdőknek kiemelendő a jelentőségük a klímaváltozás elleni küzdelemben, bizony védelemre is szorulnak a klímaváltozás hatásaival szemben. Tehát az említett érzékeny egyensúlyt illetően tanulságos volt egyébként a társadalmi egyeztetésről készült minisztériumi összefoglaló áttekintése, például érkeztek olyan vélemények, amelyek általános érvénnyel írják elő a vágásos üzemmód visszaszorítását.

Azonban, tisztelt képviselőtársaim, a probléma ezzel az, hogy sokszor ezek a környezetvédelmi célok az erdők érdekeivel állnak szemben. A klímavédelemmel kapcsolatos aspektusok például a gyorsan növekvő fafajok telepítését erősítenék, szemben a természetvédelmi lobbik által javasolt, lassabban növekvő, ezáltal sérülékenyebb fajtákkal. De továbbmegyek, tisztelt képviselőtársaim, és úgy vélem, ki kell mondani, hogy hazánk még nagyon hosszú ideig nem teheti meg, hogy az erdeivel ne gazdálkodjon, azokat ne hasznosítsa.

Tisztelt Képviselőtársaim! Választókerületemben található a zempléni tájvédelmi körzet, ami különösen nagy érték, a természeti értékeknek köszönhetően alapozhat a térség turizmusára mint, úgy szoktuk mondani, kitörési lehetőségre. De ezzel együtt sem tehetjük meg azt, hogy kizárjuk az erdőgazdálkodást, mert választókerületemben ez is munkahelyeket teremt, és ezáltal közösségeket őriz meg Abaúj és Zemplén erdőkkel teli vidékein.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd ejtsek szót azokról a problémákról, amik továbbra is gondot jelentenek Zemplénben, Abaújban. Itt kell szólnom elsőként is a korlátozásokról. A törvényjavaslat 8. §-ában az Evt. 10. §-ában szereplő korlátozások kiterjesztésre kerültek valamennyi Natura 2000 rendeltetésű erdőre is. A Natura 2000 területek kevésbé nagyvonalú kijelölése mellett is megvalósulhatnak véleményem szerint a természetvédelmi célok Zemplénben. Az ilyen, a gazdálkodást korlátozó kötelezettség generálása különösen a madárvédelmi területen indokolatlan.

Másodikként szeretném megemlíteni a további adminisztratív egyszerűsítés lehetőségét. Az erdőgazdálkodásban érintett zempléni polgárok sokszor úgy érzik, hogy törvényi szinten általában megvan a szándék az adminisztrációs terhek csökkentésére, mégis van a módosítandó törvényben egy olyan rendelkezés, ami már úgymond feleslegesnek tekinthető. A 995/2010/EU rendelet értelmében a fa eredetének igazolását biztosítani kell, ennek következményeként az erdőgazdálkodási művelési lap feleslegessé válik. Az Evt. 70. § (3) bekezdését tehát célszerű lenne törölni.

Sajnos magának a fakitermelés fogalmának meghatározása sem eléggé pontos szerintünk. Indokolt lenne például a minimális töltésméret 10 centiben meghatározni, mivel a bozótirtás szakmailag nem tekinthető fakitermelésnek. Tehát a bozótirtás nem tartozik a bejelentésköteles műveletek közé, de a fogalmi bizonytalanság miatt szükségszerű volna tisztázni, hogy mikor beszélhetünk fakitermelésről és mikor bozótirtásról.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, szeretném kifejezni örömetem afélett, hogy az erdei legeltetés választókerületemet is érintő problémája megoldódhat a törvénytervezet elfogadásával. Bizonyos értelemben a régi, hagyományos módszerhez nyílik meg a visszatérési lehetőség. Tudniillik a legeltetés céljából az erdők mélyén létrejött gyepek területek, a választókerületemben például a huták felett található Mlaka-rét léte a hagyományos gazdálkodási tevékenységek szempontjából szinte szükségszerű volt, ám a technikai fejlődés következtében ezek a tevékenységek visszaszorultak.

Ma már az ilyen gyepek területek önmagukban is értékesek, úgy vélem, így az ilyen területeken való legeltetés is közérdekű célnak tekinthető. A törvénymódosítás ugyan nem ilyen szemszögből tekint a legeltetésre, de az előterjesztés által megszabott szűk, óvatos keretek között is igenis szükség lehet arra, hogy természetes módon szorítsuk vissza az erdőkben elszaporodó különböző, védelemre nem szoruló, talajszintű növényfajpusokat. Ezzel kapcsolatban is szeretném kiemelni, hogy a legeltetés mint munkavégzés szerintem ugyanolyan jelentőséggel bír a magasabb munkanélküliséggel bíró régiókban, mint például Abaújban vagy Zemplénben, mint egyébként a megfontolt, generációk érdekeit szolgáló erdőgazdálkodás is.

(18.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében tehát úgy vélem, hogy a részletes vita során felmerülhető kisebb finomításokkal együtt támogatásra érdemes ez az előterjesztés. Azt szeretném mondani, hogy ez az előterjesztés korszakos, nagy jelentőségű javaslatról van szó, amely mindannyiunk közös jövőjét szolgálja.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Második körös felszólalások lesznek, hiszen 2 perces felszólalásra most sem jelentkezett eddig senki. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, a szót. Csak nagyon rövid lennék: az államtitkár urat szeretném biztatni arra, hogy jó lenne, ha menet közben válaszolna a felvetésekre, mert úgy nem lesz egy túl jó vita, ha a szokásához híven megint csak a zárszóban kioktat minket. *(Dr. Bitay Márton Örs: Sikertelenül, tegyük hozzá!)*

Én tényleg érdemi válaszokat szeretnék kapni ezekre a felvetésekre, és akkor talán tényleg úgy mehetnénk haza, hogy egy érdemi vita zajlott például arra vonatkozóan, hogy a természetvédelmi korlátozások kompenzálására van-e esély a magánerdőtulajdonosoknál. Illetve, ha nincsen, akkor miért nem vesznek át olyan, Nyugat-Európában ismert modelleket, ahol ez működik. De hát a többi felvetésemre is igazán nagy örömmel várnék választ. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tökéletesen egyetérték abban Hörcsik képviselőtársammal, hogy az erdő nagyon fontos nemzeti kincs, egy nagyon fontos érdek, és éppen ezért amikor azt említette, hogy talán korszakos jelentőségű lehetne ez a törvényjavaslat, én azzal is egyet tudok érteni, de ellenzéki képviselőként meg kell hogy fogalmazzam azon kritikánkat, hogy a jelenleg hatályos erdő-törvény 115 paragrafusból áll, és a mostani módosítás pedig több mint 90 szakaszt érint. Nem azt mondom, hogy ennyire sok sebből vérzett a jelenleg hatályos erdő-törvény, mert ezzel abszolút nem mondanék igazat, de azt gondolom, hogy ha egy ilyen átfogó mértékű módosítás történik, akkor be lehetne egy teljesen új törvényt is hozni, de ez csupán a jogalkotási kérdés egyik szegmense volt.

Vezérszónoki felszólalásomban említettem, hogy politikai értelemben a Magyar Szocialista Párt frakciója nem fogja tudni támogatni a kétharmados részszel érintett módosító rendelkezéseket. Azt is elég részletesen kifejtettem, hogy mik az aggályaink az állami földprivatizációhoz hasonlóan, nem is ezzel szeretnék foglalkozni.

Csupán egy, a részletes vitában - ha lenne még ilyen a Ház falai között - elhangzó dologra szeretnék én is rávilágítani. Azt gondolom, és nagyon sok jelzést kapok egyébként ezzel kapcsolatosan, hogy a Sallai képviselő úr által említett, a faültetvény és az erdő megkülönböztetése szerintem is egy jó irány lehetne. Hozzáteszem, szerintem ezt egyébként jogilag megfogalmazni és kivitelezni kifejezetten nehéz lenne, de azt gondolom, az lenne nekünk közösen a feladatunk, hogy ilyen problematikákat is próbáljon megoldani.

Nem szeretném, főleg nem a szakma jelen lévő képviselőit untatni ezzel, mert ők aztán sokkal jobban tudják, mint én, de ha valaki egy 10-15 éves vágásérettséget szeretne csak elérni és ezért egy területet beültet, ezt ma csak erdőnek tudjuk minősíteni. Azt gondolom, hogy ha különbséget tudnánk tenni az erdő és a faültetvény között, akkor ez a gazdálkodók számára könnyebbséget tudna tenni, könnyebbséget jelenthetne, ezért csupán erre szerettem volna még egyszer felhívni a figyelmet.

És ha az elnök úr megengedi, még 30 másodpercben azt ellenzéki politikusként nem lehet...

ELNÖK: Van ideje, képviselő úr, nyugodtan.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): ...ellenzéki politikusként nem mehetek el amellett, hogy ne említsem meg, hogy az elmúlt években azért többször is láttunk arra példát, hogy állami számvéviszéki és egyéb vizsgálatok voltak az állami erdészetekkel kapcsolatosan. Ott nagyon sok és nagyon komoly visszaélésre és inkább azt mondanám, visszásságra világítottak rá. Tudom, hogy ezt természetesen nem az erdőtörvényben kell rendezni, de azt gondolom, nem ártana, ha ezzel kapcsolatosan is elkezdődne közöttünk egy párbeszéd. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatnom képviselőtársaimat, hogy a felszólalási időkeret képviselőnként 15-15 perc, tehát csak nyugodtan fejtsék ki az álláspontjukat, erre biztatom önöket. Megadom a szót... (Sallai R. Benedek feláll.) Képviselő úr, bocsásson meg, de Apáti István képviselő úr kért szót mint első körös felszólaló. Képviselő úr, ön é a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én ennek a témának egy elég sajátos aspektusára szeretnék rávilágítani, ez pedig az, amivel jelen javaslat nem igazán foglalkozik, de engedjék meg nekem, hogy kiterjesztőleg értelmezem a jelen

vita kereteit, ezek pedig az adózási kérdések. (Dr. Bitay Márton Örs: NGM...) Az erdészeti tevékenységgel, akár a lábon álló erdő értékesítésével összefüggően, ha az erdő alatt lévő földterülettel együtt értékesít a tulajdonos, vagy a különböző erdei haszonvételekkel kapcsolatos adózási anomáliákra, ellentmondásokra, információéhségre, -ínségre és teljessé váló káoszra szeretném felhívni az önök figyelmét. Nyilván nem egyedülként, meg nem legfőbb szempontként, de azért egyáltalán nem lényegtelen szempontként az az átkos pénz mégiscsak jelentősen befolyásolja az erdészeti tevékenységet, legyen szó akár egy egyszerű, kisebb erdőterület tulajdonosáról, akár olyan vállalkozásokról, amelyek professzionálisan ezzel foglalkoznak.

Saját tapasztalatból és lakossági megkeresésekből, konkrétan Mátészalka, Csenger környékéről, a szatmári térségből azért rengeteg kérdést kaptam az utóbbi időben, és azt se rejtem véka alá, hogy a saját családi gazdaságunkhoz kapcsolódó tapasztalatok és az ezekhez kapcsolódó kálvária az, ami felszólalásra inspirált. Amikor elindultam ebben a kérdésben, akkor a NAV-tól kértem egyébként állásfoglalásokat. Ezek az állásfoglalások rendelkezésemre állnak. Egy-két erdőfelügyelőnek e-mailben el is küldtem, mert elképesztően tanulságos válaszokat kaptam. A NAV részéről viszonylag egyértelműeket és világosakat, de engedjék meg nekem, a teljesség igénye nélkül, hogy konkrétan felvázoljam a problémákat!

Onnan indultunk ki, hogy már az is probléma egy erdőtulajdonos esetében, és vegyünk egy egyszerű alapesetet: 1/1. arányú tulajdonos egy adott személy, és egyben ő az erdőgazdálkodó is. Mondjuk, jellemzően az osztatlan közös tulajdonú terület egy részét most szüntették meg - nem mindet, mert azért jócskán van még az osztatlan közös megszüntetések hiánya miatt probléma -, és mondjuk, az adott erdőtulajdonos a tarvágás előtt álló erdőterületét, függetlenül attól, hogy nemes nyárról van szó, vagy esetleg egy értékesebb keményfafajról, szeretné eladni.

Ha ez az erdőtulajdonos elkezd érdeklődni, akkor a következő válaszokat kapja. Ha őstermelőként adja el, akkor állítólag - most fejből mondom, igyekszem nagyon odakoncentrálni - 40 százalékos vélelmezett költséghányadot alkalmazhat vagy érvényesíthet, és az ezt meghaladó rész 40 százalékkal adózik - horrorisztikus! Ha önálló tevékenységből származó bevételként értékesít, akkor emlékezetem szerint jelenleg 15 százalék szja plusz 14 százalék eho - 29 százalék.

Azért minden 100 forintból 29 forint állam bacsinak, azért az is a barokkos túlzások közé tartozik. Aztán, ha az erdő alatt lévő földterülettel együtt értékesít, akkor legjobb esetben, ha 5 éven vagy 1-2 éven belüli a szerzés, akkor 15 százalék, aztán van egy sávcsökkenés, és a megszerzés évét követő 5. év eltelte után válik adómentessé, de az is csak 2017. január 1-jétől. Mert 2016. december 31-éig az volt az adójogi szabály, hogy ha lakóingatlant értékesít, akkor a megszerzést követő 5. év után válik adómen-

tessé az eladás, minden más eset, üdülő, üdülőtelek, termőföld, beleértve az erdőt is, csak a 15. év utáni értékesítés esetén vált adómentessé. Ezt egységesítették, ilyen értelemben ebben van logika, és akár lakócéllú, akár nem lakócéllú ingatlanról beszélünk, egységesen a megszerzést követő 5. év után válik adómentessé a vételár.

De bonyolódik a helyzet akkor, ha kivágja a fát, és magát a kivágott fát értékesíti, kvázi ingó adásvételként, vagy a fakivágás jogát adja el a felvásárlónak. Most azokat az anomáliákat már nem akarom idehozni, amelyek nem teljesen adójogi vonatkozásúak, hogy az egyszerű erdőtulajdonos, hogyha nincs szakmai segítsége, kvázi egy erdészeti vagy faügyi ügyvédje, hogy így fogalmazzak, akkor azért a szokásos felvásárlói lehúzások áldozatává válhat, amikor is a választékfa-kihozatalnál vannak igen rugalmas megfogalmazások, akár méret szempontjából, akár az egészségügyi előírások, egészségügyi hibák vagy hiányosságok kapcsán azért jócskán károsodhat a tulajdonos. Tehát találkoztunk egyszer egy őstermelői adózással, találkoztunk egyszer egy önálló tevékenységből származó bevétellel kapcsolatos adózással, aztán ott van akkor, ha ingó adásvétel, tehát a faértékesítés, a fakivágás jogának az értékesítése, az alatta lévő földterülettel együtt történő értékesítés - őskáosz! Őskáosz, és egyébként a NAV, azt kell hogy mondjam, megdicsérem őket, szokatlanul korrekt és egyértelmű válaszokat adott.

Amikor már az agrárkamara egyik adótanácsadójától érkezett válasz, ott már bizony - most hadd ne részletezzem, mert kifeszíti az időkereteket, de írásban megvan nekem minden, nagyon szívesen minden érdeklődő rendelkezésére bocsátom - komoly ellentmondások alakultak ki.

(18.50)

Ráadásul 2017. január 1-jétől hatályos egy szabály, hogy az erdőre vonatkozó haszonbérlet esetében emlékezetem szerint a haszonbérleti díj bizonyos feltételek melletti adómentessége - legalább öt évre megkötött haszonbérleti szerződés esetén adómentes a bevétel, a haszonbérleti díjből származó bevétel. Nagy tisztelettel arra kérnék mindenkit, hogy nagyon gyorsan, ahogy mifelénk szokták mondani: sovány disznó vágatában induljon meg egy több tárca közötti... (*Gőgös Zoltán: Sovány malac.*) Hát, disznó, malac; nálunk inkább disznónak mondják, de ezen nem fogunk összeveszni, Gőgös képviselő úr, nem ez most a lényeg. (*Derültség.*)

A lényeg az, hogy egységesíteni kellene ezeket az adóügyi szabályokat. Ugyanis az erdészeti tevékenység egészen egyedi, különleges, speciális jellegéből adódóan véleményem szerint vagy egy bizonyos jól értelmezhető határok közötti és bizonyos összeghatárig menő adómentességnek lenne helye, vagy pedig a vélelmezett költséghányadot kellene akár őstermelői, akár önálló tevékenységből származó természe-

tes személy általi értékesítés során egységesíteni, és nem 40 százalékban megjelölni, hanem egy jóval magasabb vélelmezett költséghányad érvényesítésére kellene lehetőséget biztosítani. Miért?

Azért, mert jellegéből adódóan még egy nyártelepítésnél is, 20-25 éves vágásérettségi korról számolva, gyakorlatilag telepítettek vagy újratelepítettek, akár első telepítés, akár újratelepítés, még esetleg ha be is kerítik, akkor ha csak nyárral számolunk, 20-25 év után lesz egyszer belőle pénz. Most a különböző gyéritéseket ne vegyük ide, én most a tarvágással számolok, hogy egyszerűbb legyen a matek, még egyszerűbb legyen a meghatározás. Eleve már 20-25 év eltelte után nagyon sok számla meg sincs, nem is lehet érvényesíteni, az adójogi szabályok öt éven túl ezeket kizárják, tehát egy jóval magasabb vélelmezett költséghányad és az azon felüli rész egy viszonylag kedvezményes adókulccsal kell hogy meghatározásra kerüljön; hiszen itt nemcsak arról szól a történet - és akkor még egy tölgyültetvényről nem is beszéltünk, ami 70, 80, 100, 120 év, tehát hogy mondjam ezt a másik végletet is -, egyszer lát belőle pénzt a gazda, de neki kell elültetni, neki kell gondozni, ápolni, főleg az első 5-6-7 évben.

Ő viseli minden egyes erdőfelügyelőségi bírság kockázatát. Ő bajol a tolvajokkal, mert ahogy a Szentírás is mondja, sokszor más a vető és más az arató, és bizony nagyon sok helyen megdézsmálják a faállományt, és sajnos most már nemcsak a keményfa-állományokra mennek rá a tolvajok, hanem mindenre, ami elégethető. Mert a hideg nagy úr, és igaz, hogy a nyárfa, mondjuk, pocsék tűzifa, de valamennyi meleget az is ad, nem hűti, hanem fűti a kemencét meg a cserépkályhát az is. Ő bajol a tolvajokkal, ő tesz feljelentéseket a rendőrségen, ha mégis elmulasztja, akkor adott esetben neki lehetnek ebből problémái, és egyszer az életben lát belőle pénzt, és akkor is jól megadóztatják, vagy ha véletlenül nem tudja kisakkozni törvényes módon a számára legmegfelelőbb adózási formát, nem tud erre felkészülni, hiszen nincs sok esetben egy egységes, jól áttekinthető szabályozás, akkor azt látjuk, hogy még akár 30-40 százalék adót is fizet, aztán a megadózott jövedelméből telepítse újra az erdőt, esetleg még kerítse is be, nem akarom részletezni, szintén hektáronként több milliós költségekért.

Ezért annak érdekében, hogy környezetvédelmi szempontokat, állami szempontokat, magántulajdonosi szempontokat, felvásárlói szempontokat egységesen tudjunk kezelni és igazából ebből a szempontból is rendezzük a kérdést, nem elválasztható ettől a problémakörtől az előbb említettek miatt az adózás kérdésköre. És ezt most mindenfajta támadó szándék nélkül mondom, tényleg csak a legteljesebb jóindulattal, és ha úgy tetszik, a szerencsés vagy a szerencsétlen véletlen folytán csöppentem vagy kerültem bele abba a helyzetbe, hogy ezeket az adóügyi anomáliákat sikerült föltárnom vagy fölfedeznem, mert nagyban befolyásolja a tevékenység haté-

konyságát, és egyébként az erdőgazdálkodáshoz való kedvet megalapozhatja vagy alapjaiban rombolhatja, veheti el, ha ez a kör, ez a kérdéskör nincsen rendezve, és gyakorlatilag egy erdőtulajdonos, a környezetvédelmi szempontokról már nem is beszélve, mindenhol csak falakba ütközik, ellentmondásokba ütközik, magas adóterhekbe, magas telepítési és gondozási költségekbe, mert ez egy, ha úgy tetszik, nagyon szép, nagyon nemes tevékenység, szerintem egy rendkívül különleges tevékenység, különleges szerencséje van annak, aki erdész lehet, erdőmérnök lehet és erdővel foglalkozhat, de jelen pillanatban úgy látom, hogy inkább több a kín, a keserv, a kiadás, az adóteher, mint az ebben fellelhető öröm és előny. Márpedig enélkül hosszú távon, de rövid távon sem képzelhető el eredményes és korrekt erdőgazdálkodás.

Úgyhogy én azt tanácsolom, hogy a következő időszakban egy komoly együttgondolkodás és több tárcaközi egyeztetés induljon meg ezzel kapcsolatban, hogy egységes, világos, egyértelmű szabályozás alakuljon ki, egyforma, egységes adózással, ne ennyire szétszórtan, és ha úgy tetszik, a partikuláris jogalkalmazás lehetőségét megalapozva, mert ez mindenki számára veszélyes. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézését kérem, nem akartam az előbb erőszakos lenni, csak korábban úgy volt, hogy egy körben egy frakcióból egy ember szólal meg, és ezért hittem azt, hogy következem, tehát elnézését kérem.

ELNÖK: Semmi gond.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elsőként is Lengyén Zsolt képviselőtársamra szeretnék reagálni, aki felölelte egy picit a művelésiág-megkülönböztetési lehetőséget. Képzeli el, hogy a világ civilizált részében, ahol mondjuk, a távérzékelést nem lefele építik, mint Magyarországon, ahol volt egy FÖMI nevezetű, ezzel foglalkozó szakmai szervezet, és most azt sem tudom, hogy melyik fővárosi kormányhivatalba kerültek be lefokozva. Tehát a távérzékelés lehetőségei légifelveleken túlnyomó többségében már lehetőséget teremtenek arra, hogy például megkülönböztessünk művelési ág alapján erdőket és ültetvényeket. Tehát olyan szintű a technika, hogy ezt némi szándékkal minden további nélkül meg lehetne valósítani, és a földhivatalokban való nyilvántartás-megkülönböztetés nem lenne több, mint egyéb művelési ágak megkülönböztetése.

Egyben Magyar Zoltán képviselőtársamat szeretném megnyugtatni, mert úgy vettem észre jó néhányszor, hogy Bitay Márton Örs államtitkár úr néha nemhogy nem kerüli a vitát, kifejezetten ked-

veli a vitát, és olyat, hogy a vitában ne vegyen részt, csak nagyon gyáva, felkészületlen államtitkárok szoktak tenni, akik nem akarják, hogy reagáljanak nekik, és nem tudnak érveket. Miután államtitkár úr nem ilyen, ezért gondolom, hogy a vitában részt fog venni, mert csak a gyávák és a felkészületlenek, akik nem tudnak érvelni, azok nem szoktak élni a vita lehetőségével, és azok hagyják utoljára a zárszóban. Tehát bízunk benne, hogy ez most is így lesz.

De igazából akkor nyomtam gombot, amikor Hörcsik Richárd képviselőtársam szólalt fel. Ugyanis mondott két nagyon kedves kifejezést. Egyik a felesleges célú természetvédelmi előírások voltak. Nagyon szeretném tőle megkérdezni itt a vitában, hogy mire gondolt. Tehát hogy ott a Zempléni Tájvédelmi Körzetben túl sok már a hiúz, vagy az urali bagoly elszaporodott, vagy mi az a felesleges célú természetvédelmi előírás, amire így konkrétan ott a saját tapasztalatai alapján utalt? Azért mókás ez, mert az Országgyűlés itt egy szép nagy körben megtárgyal különböző jogszabályi szinteket, mint egy törvényt, országgyűlési határozatot, elfogadja, majd idekerül valami, ami szöges ellentétben van a korábban elfogadottakkal, és itt komoly képpel vitázunk róla, mintha előzőeket nem mondtunk volna.

Mondok konkrét példát, a Fidesz-KDNP elfogadása, 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti környezetvédelmi program, ez a 4. NKP, felhívja a figyelmet arra, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatások biztosítják az emberi társadalom, a gazdaság fennmaradásához szükséges javakat és feltételeket, például a tiszta víz, levegő, talaj termékenysége, élelmiszerek, genetikai erőforrások. Ezen alapelvek jelennek meg - csak azért idéztem, mert ennek a része megjelenik a különböző miniszteri értekezleteken, és az egyik ilyen kedves szakmai helyszín, ahol Fazekas Sándor miniszter úr is tudtommal jelen volt, az európai erdők védelmének miniszteri konferenciája Helsinkiben, ahol gyakorlatilag az elfogadott határozatban, illetve a H1-es határozatban ez szerepel: „A fenntartható erdőgazdálkodás általános alapirányelvei Európában”, illetve a 2-es határozat: „Az európai erdők biológiai sokfélesége megőrzésének általános irányelvei”. Ez a két európai határozat nagyjából irányelvként megfogalmazza ugyanazt, amit az NKP 4. megfogalmaz magyarországi jogszabályként.

Ez azért fontos, mert ezt mondja, „az európai erdők biológiai sokfélesége megőrzésének alapvető feltétele a biológiai sokféleség elsődleges rendeltetésének figyelembevétele az Európai Unió erdőgazdálkodásában”. Azért lennék kíváncsi, hogy mi szerinti ez a fősleges természetvédelmi beavatkozás, amire céloz. Foglalkoznak továbbá a mindezeket biztosítani képes erdészpolitikai eszközökkel, és ezeket foglalta össze Csóka Péter-Somogyi Zoltán: A tartamos erdőgazdálkodás európai követelményei és indikátorai című publikációjában. Ez azért érdekes, mert a mostani gyakorlat néhány dologban ezt sérti, ezt veszélyeztetheti.

Ez azért gond konkrétan, mert nagyon-nagyon apró törekvésekben ez megjelenik. És csak azért, hogy ne hogy azt mondja államtitkár úr, hogy itt véleményt mondunk, és nem is kell rá reagálni, akkor teszek fel konkrét kérdéseket.

(19.00)

A tarvágási tilalom alkalmazási köre szűkül, korábbi védelmi és közjóléti rendeltetésű erdők helyett annak már csak egy részére írják elő. Miért? Ez hogyan fogja szolgálni akár a klímavédelem, akár a közjóléti funkciók, akár a biológiai sokféleség érdekeit?

A korábbi átalakító üzemmód mellett cél nem kifejezetten folyamatos borítás elérése. A közigazgatási egyeztetést követően még fel is emelték azt a mérethatárt, ahol a véghasználat történhet, fél hektárról másfél hektárra. Miért jó a véghasználatos módnak ilyen mértékben teret engedni? A jogszabály 29. § (3) bekezdése konkrétan ezt említi. Ez egy régi rossz, öreg soproni beidegződés, hogy a tarvágás jó, mert nem kell rajta gondolkodni, nem kell az erdőhöz érteni, ki kell vágni. Miért kell feltétlenül emelni? Sopron képes arra, hogy jó szakembereket képezzen, csak az erdészeti gyakorlatban ezt meg kell jelelni. Igenis lehet a szálaló erdőgazdálkodás gyakorlatát mindennapi tevékenységgel erősíteni.

Az állam százszázalékos tulajdonában nem álló ingatlanokkal körülvett, természetben összefüggően 3 hektárnál nem nagyobb kiterjedésű... - a jogszabály a) pontja szerint itt természetességi állapotú erdők vagy erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterület állami tulajdonból történő kiküldésére a Nemzeti Földalapról szóló törvényben foglaltak szerint kerülhet sor. Tisztelettel kérdezem megint, ez hogyan fogja szolgálni akár a klímamegőrzés, ami az indoklásban szerepel, a tartalmas erdőgazdálkodás, a biológiai sokféleség, a közjóléti funkció fenntartásának az érdekeit, mert látszólag nem tűnik ez ki. Jelen pillanatban az egyben művelt területek esetében az erdőgazdaságok körébe tartozó ingatlanok esetében közpénzen, nagyon sokszor európai uniós támogatásokkal megépített vadászházakkal és egyéb javakkal mi lesz, tehát azokkal az infrastruktúrákkal, amelyek esetleg kivett területként fognak megjelenni? Ezek innentől kezdve akkor megint a privatizáció nevezetű szabad rablás eszközei lehetnek? Mert ha megszűnik az erdő művelési mód, onnantól kezdve a vonatkozó szereplők számára ez értékesíthető lesz. Nyilvánvalóan ez bennünk aggályokat kelt, mi az, ami kivédi ezt, hogy ez az állami vagyon megmaradjon, hiszen idáig az elidegenítési tilalom az, ami miatt láttuk a biztosítékot arra, hogy ez megmaradjon.

Nyilvánvalóan abba meg különösen rossz bele gondolni, hogy mi lesz a nem százszázalékos állami tulajdonban lévő erdők sorsa, hisz ennek a tulajdonba adása alapvetően veszélyeztetheti a közvagyonot,

csakúgy, mint ezt korábban a termőföldek esetében tettük. Az önök véleménye szerint miért nem az a cél, hogy ezekben az esetekben százszázalékos tulajdonra törekedjen az állam?

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Elmondta Hörcsik Richárd képviselőtársam is, és pont ezért szerettem volna neki reagálni arra, hogy ha az állam komolyan gondolja azt, hogy az erdőgazdálkodásban érdemi foglalkoztató potenciál rejlik, és a vidékfejlesztési szempontokban azt figyelembe kell venni, akkor nem kifelé kell adni a kezünkből az erdőt, hanem megtartani és gyarapítani. Egy gondos állam, egy jó állam ezt az erdővagyon gyarapítja. Ha valami nincs százszázalékosan a tulajdonában, akkor megszerzi azt, hogy azzal tudjon felelősen gazdálkodni; nem úgy, mint a mostani erdőgazdaságok, Isten ments, tehát szó nincs erről.

Ugyanakkor az erdőtvény számos dologra, ami a módosítások, számomra nem jelentenek biztosítékot. Tessék nekem megmondani, államtitkár úr, hogy a kérdéseknél maradjunk, hogy mi fogja erősíteni az erdővagyon megőrzésének a politikáját. Gondolom, hogy azért ön a saját posztján tisztában van azzal, hogy mondjuk, idén télen mennyi erdő tűnt el illegálisan. Tudom, hogy a Fidesz-KDNP nem bírja a konkurenciát, ha más is lop, de ennek ellenére az erdők egy részét ellopják konkrétan. Az a kérdés, hogy az erdőtvénynek ön szerint melyik módosítása az, amely ezzel a problémával foglalkozik. Mert mindig az a kérdés, hogy a gyakorlatban ennek az alkalmazhatósága miben fogja szolgálni azokat a célokat, ami, mondjuk, indoklásként szerepel.

Az erdei legeltetés kérdésköréről - amit remélem, nem visznek majd azért túlzásba az állattartók -, amit Hörcsik Richárd képviselőtársam örömmel üdvözölt; azt mondom, hogy néhány helyen, nem tudom, a Duna-Dráva mentén meg ilyen helyeken, ahol hagyományos állattartási módok makkolttással meg ilyenekkel, tájfenntartási funkcióval korábban megvoltak, ott, azt hiszem, hogy van létjogosultsága, de azért az általános elterjedésére, bízom benne, hogy nem fog az erdőújulat megőrzése érdekében erre sor kerülni.

Viszont ha már itt tartottunk, hogy az ő konkrét választókerületében van ilyen gond, egyetlenegy tényleg jelentéktelennek tűnő szociális kérdés maradt bennem. Beletették az erdőtvénybe azt, hogy a saját célra történő gyümölcsgyűjtés, gombagyűjtés engedélyezett. Nincs benne sehol a gallygyűjtés. Hörcsik Richárd képviselő úr választókerületében nem merült fel idáig? (Dr. Bitay Márton Örs: *Milyen gyűjtés?*) Gally, tehát hulladék száraz fáról beszélünk, aminek természetvédelmi szempontból én nem szeretem a gyűjtését, ha túl nagy arányú, hiszen a bogárfaunának egy jelentős része hasznosítja a falkorhadékot szaporodóhelyként, tehát én nem mondom azt, hogy gyűjtsenek össze, csak érdekes módon

sok szempontból úgy tűnik, hogy a törvény néhány szociális szempontot igénybe vett, a gombagyűjtés lehetőségét ilyen szempontból örömmel láttam benne, de például ebben egyetlen szó sem esik, ami miatt egy nagyon picit aggódtam.

És akkor még egy dolgot hadd mondjak! Tudom, hogy államtitkár úrnak vág az esze, ezért gyorsan meg fogja érteni, ugyanis konkrétan a mostani eljárásrendben önök teremtenek még osztatlan tulajdonú erdőket, képzelje el. Jelen pillanatban, ha bárhol szántóterületen vagy gyepterületen egy természetes beerdősülés következik be, egy akácos megjelenik és elkezd benyomulni, és ott mondjuk, egy osztatlan közösen felosztanak helyrajzi számokat, akkor a jelenlegi eljárásrendben kötelező ezt önálló művelési ágként kiszedni a területből. Volt egy osztatlan közös helyrajzi szám, abban van 2300 négyzetméter erdő, és ezt külön művelési ágba ki kell venni. Képzelje el, hogy ott az eredeti tulajdonosi szerkezetnek megfelelően osztják szét a területet.

Tudok olyan 2300 négyzetméteres erdő művelési ágú területet, ahol század aranykorona mértékben nem lehet kifejezni a tulajdoni mértékeket, olyan kicsi töredékrészletben jelentek meg. És ez csak egy hibás eljárásrend. Ez egy ostoba eljárásrend eredménye, hogy ez megteremtődik, és a mai napig, tehát a mai napi gyakorlatban. Nem mondom, hogy nagyon szorgalmasak ebben az osztatlan közös kimérésekben, tehát, hogy túlságosan sokat azért nem tesznek ebben, de ennek ellenére, ahol van konkrét tapasztalatom erről, többek között itt is magánerdőgazdálkodó vagyok és magánerdő-tulajdonos, hogy így is keletkezik erdő és osztatlan közösen lévő erdő, aminek rettenetesen nehéz lesz a kezelése, hiszen gyakorlatilag pár ezer négyzetméteren akár több száz tulajdonosról beszélhetünk.

Hörcsik Richárd képviselőtársamra még visszahivatkozva, hiszen ő ihlette a második felszólalásomat, nagyon-nagyon fontos, hogy a gazdálkodási szempontok ne gyengüljenek. Teljes mértékben egyetértek. Tehát alapvetően egy jó, fenntartható erdőgazdálkodás egy természetes tájhasználat része. Jó, bölcs erdőgazdálkodásra szüksége van az országnak és elengedhetetlen. Hogy ez nem így történt az elmúlt időszakban az országban, vagy nagyon sok esetben nem erről szólt az erdőkezelők kérdése, ez egy olyan konfliktus, ami a Fideszre most azért nehezül, mert nem a Fidesz teremtette ezt a problémát, hanem a kárpótlási rendszer eredményétől kezdődően egy halom más társadalmi folyamat a kilencvenes évektől kezdődően.

De egy biztos, hogy a felelősséget azért abban, ami az állami erdőkben zajlik és zajlott, az, hogy az erdőgazdálkodásnak egy jelentős része úgy van kitálva, hogy az állami erdőgazdálkodás tisztviselői magánvállalkozással hogyan tudnak bedolgozni, azért probléma, mert pont azt a teret szűkíti, amit Hörcsik Richárd képviselő úr kívánatosnak tartana, mégpedig a tisztességes vidéki foglalkoztatás lehetőségét.

Olyan településeken, akár a Bükkben, akár az Északi-középhegység más hegyeiben, ahol mondjuk, állami erdők vesznek körbe teljes településeket - bocsásson meg, mindig szoktam hozni kedves kis falunak az emlékét, Répáshutának, nagyon-nagyon szeretem azt a helyet, amelyet gyakorlatilag csak állami erdő vesz körbe, ott az egész foglalkoztatás és a település sorsa múlik azon, hogy jó erdőgazdálkodást folytat az állam vagy sem. Az elmúlt időszak törekvései azt bizonyították, hogy az állam nem tud jó gazdálkodó lenni. Emiatt a jogszabályban megjelenő törekvések nyilvánvalóan érthetőek, hogy ilyen szempontból néhány gazdálkodási szempont esetleg enyhítenek. De a megoldás szerintem nem ez lenne, hanem az állami felelősségvállalás és szerepvállalás növelése, egy felelős, jó állami erdőgazdálkodóval, egy lényegesen nagyobb társadalmi igazságossággal, ami azt jelenti, hogy nem ötmillió állami erdészeti vezetői fizetések és 80 meg 110 ezres kitermelői fizetések, hanem egy jó vidékfejlesztési szemponttal, a vidéki foglalkoztatás figyelembevételével ebben a bizonyos tartalmas erdőgazdálkodás megvalósításában rejlene a jövő.

Mint mondtam, néhány pozitív elem van a jogszabályban, amit szívesen támogatnánk, ha önmagában lenne, de miután többségében vannak az olyanok, amelyek nemcsak hazánk biológiai sokféleségét, hanem alapvetően pont ezeknek a vidékfejlesztési szempontoknak a céljait is veszélyeztethetik, emiatt nem fogjuk támogatni, de azt gondolom, hogy az építő vita ezekről a kérdésekről a közeljövőben még hasznos lesz. Mindössze arra kérem az államtitkár urat és a szaktárcát, hogy ebbe lehetőleg ne az állami erdészeteket, hanem mondjuk, az összes érintett önkormányzatot, társadalmi kérdésekkel foglalkozó önkormányzatokat, természetvédelemmel foglalkozó szervezeteket érdemi súllyal vonjanak be, hiszen az erdő valamennyiünk ügye, nem pedig csak az állami erdőgazdálkodásoknak meg néhány erdőgazdálkodónak az ügye. Erre kérem tisztelettel. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Jó esztét kívánok! Folytatjuk munkánkat, meghozza Gyórfy Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője felszólalásával. Parancsoljon!

(19.10)

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Néhány gondolatban hadd reagáljak ellenzéki képviselőtársaim felvetéseire.

Elsőként hadd kezdjem a három hektár alatti térmértéket meg nem haladó erdők esetleges értékesítésének a lehetőségével. Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek menjünk már vissza az eredeti képződéséhez! Ezeknek a területeknek a nagy-nagy része a rossz emléktű „Földet életjáradékért” programban keletkezett. Itt most nem az állami tömberdővagyron értéke-

sítése van napirenden ebben az esetben, hanem három hektár térmértéket meg nem haladó erdőkről beszélünk. Képviselőtársaim, azért az demagógián kívül másképpen nem értelmezhető, mint hogy azzal riogatjuk itt a magyar vidéket, hogy majd a fideszes oligarchák 2,9 hektár földet megvesznek az erdővagyonból. Ezt most komolyan gondolják? Akkor nemcsak szakmai, hanem egyéb más szempontból is komoly fejlődési potenciál van még például képviselőtársamban. Akkor ezt most zárjuk le ezzel, mert azt látom, hogy ebben dűlőre nem jutunk egymással.

Nagyon örültem az albizottsági ülésen azoknak a szakmai észrevételeknek, amik ott elhangzottak, én akkor nagyon optimista voltam, azt hittem, hogy ez egy olyan törvény lesz, amit konszenzussal tudunk elfogadni, a Jobbik szakértője például egyenesen lelkesedett ezért a jogszabályért; nem tudom, lehet, hogy Veszprém, Óváros téren már más döntést hoztak a támogatást illetően. Azt is megértem, hogy az MSZP nem tud belemenni egy olyan helyzetbe, hogy magára húzza azt, hogy a Demokratikus Koalíció összemossa a kormánypártokkal az MSZP-t, és inentől kezdve természetesen már egy baloldali beltéri vitatérre vagyunk. Nagyon sajnálom, hogy a szakma áldozatul esik egy ilyen dolognak, de hát ez van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mondok egy nagy újdonságot: természetvédelem akkor is létezett ám, amikor természetvédők még nem voltak. Mondok erre egy példát. 1921-ben Magyarország erdősültségi aránya 11,8 százalék volt, mai nap ez egészen felment 21 százalékig. Tehát azt képzeljék el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar erdészeti társadalom, aminek Sallai képviselő úr az előbb egy kicsit dehonesztáló minősítését sikerült, hogy itt adja, azok képesek voltak száz év alatt majdnem megduplázni Magyarország erdősültségét. És hogy a természetvédelem fontossága mellett a természetvédők mennyire kontra-aktívak tudnak lenni, és elnézést, ha ebben kicsit talán némi érzelmi túlsúly is lesz, egészen abszurd és szerintem nem normális helyzet az, hogy nemesnyarasokat képesek voltak Natura 2000 terület alá besorolni. Na, most aki ezt megtette, az sok minden volt, csak nem természetvédő, egészen pontosan inkább egy elég buta ember. És tisztelt képviselőtársaim, tudják, hogy mi lett ebből? Az, hogy pillanatnyilag Magyarországon van 200 ezer hektár olyan erdő, amit nem használunk. Tudják, miért? Mert olyan abnormális szabályozások vannak, adott esetben egy túlzott természetvédelmi szabályozás miatt, hogy a magyar vidék életképességét gátoljuk. 200 ezer hektár erdőnek, számoljuk már ki, hogy mennyi lenne például az áfatartalma, amit befizetnek a költségvetésbe, és mi mindent lehetne ezzel csinálni. Ez egészen egyszerűen bűn, ami ebből fakad, és nemcsak gazdasági értelemben, hanem egyéb más szempontokból is.

Az erdősültséget ha tovább akarjuk növelni, és az erdőstratégia azért ebben fogalmaz meg elvárásokat, akkor, tisztelt képviselőtársaim, abban egyetért-

hetünk, hogy alapvetően a magántulajdonosoktól várhatjuk, hogy az erdőterületüket növeljék. Ezt egy esetben fogják megtenni, mivel gazdálkodókról van szó: ha megéri nekik ezt csinálni. Ha agyonütjük őket mindenféle abnormális szabályozásokkal, nem a természetvédelem, hanem a természetvédők különböző elveinek az oltárán, akkor az szintén, azt gondolom, hogy bűn. Na, ez már gazdasági bűn, és egész egyszerűen ehhez nem asszisztálhatunk.

És hogy mondjak, tisztelt képviselőtársaim - és Sallai R. Benedekhez fordulok -, egy egészen abszurd marhaságot: a fekete gólya odafészkel az erdő sarkára, onnantól kezdve 300 méteres sugarú körben az erdőben semmit nem lehet csinálni, szerintem még gallyra lépni sem szabad, de egész nyugodtan, ha mellette szántó van, lehet akármit művelni akármilyen szántóföldi eszközzel, az nem zavarja a fekete gólyát, nyilván csak az erdőben történő hanghatás az, ami elkergeti onnan. És leírnak olyan idiótaságokat természetvédők, és ezt, van olyan kollégám, aki papíron tudja bizonyítani, leírják, hogy elköltözött a fekete gólya, a visszatérés szándéka nélkül. Hát normális ember, aki leírja azt, hogy a visszatérés szándéka nélkül elköltözik a fekete gólya? Ez egész egyszerűen abszurd és nem normális, ezért gondolom azt, hogy nagy szükség van erre a jogszabály-módosításra, mert a magyar vidékben rejlő potenciálok kihasználásában nagy-nagy lehetőségek vannak, de nem azzal, hogy átpolitizálunk egy alapvetően szakmai kérdést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Na most, kérem, az a helyzet, hogy kétperces hozzászólások következnek. Azt javaslom, hogy a törvényről beszéljenek, ne egymásról. *(Derűlttség.)* Így aztán először Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót, MSZP. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem szándékoztam Gyórfy képviselőtársammal politikai vitába bocsátkozni, merthogy szerintem valóban szakmailag egyébként az előttünk fekvő törvényjavaslatnak sok része rendben van. De, képviselő úr, nézze el azt nekünk, ellenzéki képviselőnek, hogy néhányszor előfordul, hogy az ellenzéki képviselő farkast kiált, azt lám, milyen érdekes, megjelenik a farkas.

Az állami földprivatizációval kapcsolatosan önök nagyon sokszor elmondták, hogy nem, az állami földet aztán végképp nem, azt semmilyen formában nem, aztán hirtelen, láss csodát, egyik napról a másikra valami ok folytán megváltozott a Fidesz ezzel kapcsolatos hozzáállása, és azt tapasztaltuk, hogy több százezer hektár magyar állami termőföldet önök egyszerűen értékesítettek a haveroknak. Éppen ezért, hogy ha az az aggályunk, az a félelmünk, hogy mondjuk úgy, hogy hétéves fideszes ámokfutás után már nem hiszünk az előterjesztésnek, az egyébként

szerintünk rendben lévő részének, hogyha valóban ez lenne a jogpolitikai cél, és ez is valósulna meg, akkor ezt tudná támogatni a frakció. De mivel félünk önkéntől, és félünk attól, hogy önök ezzel milyen visszaélésre kapnak majd lehetőséget, és attól tartunk, szerintem teljesen joggal, hogy ezen visszaéléseket el is tudja követni utána a Fidesz, ezért még egyszer említtem, ahogyan említettem: nem tudjuk támogatni a kétharmados részt. Azért nem, mert igen, képviselő úr, van rá gyanúnk, hogy 2,6 hektárjával, mit tudom én, 50 hektárt valahogyan mégis a fideszes leleményesség okán lehetne értékesíteni. Tehát ezzel van gondunk és ezzel van problémánk. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Visszatérünk normál felszólaló képviselőkhöz: Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Még egyszer Gyórfy Balázs miatt kénytelen vagyok szót kérni. Három hektár alatt. Elmondtam, hogy egy tisztességes kormány esetében, nem olyan előzményekkel, amit tapasztalhattunk az állami termőföld-privatizációnál, talán még elfogadható is lenne, főleg abban a megfogalmazási környezetben, ahogy benyújtották. De éppen a mai nap államtitkár úrral egy ugyanilyen vitám volt, nem akarom még egyszer elmesélni a történetet, a jogszabályok kijátszásával a magyar állam elintézte azt, hogy a Monsanto-hoz kerüljön - egy olyan emberen keresztül, aki ezen egyébként nagyon sokat keresett - 9 hektár termőföld kivettként, már természetesen ipari területként. Miért ne lehetne azt elképzelni, hogy ugyanezzel a trükkkel, ha elfogadjuk ezt a kétharmados részt, elkezdenek így kijátszani erdőterületeket? Értem én, hogy nagy valószínűség szerint nem fognak több százezer hektárt ilyen módon kijátszani, de én azt a 3, 9 vagy akárhány hektárt is féltleném, ami indokolatlanul kerül ki így, főleg, ha mondjuk, a Monsanto-hoz.

A szakmai részt elmondtam, hogy természetesen vannak benne előremutató részek, a delegált szakértőnk is elmondta ezt az albizottsági ülésen. Ezekkel nincs is problémám. Felsoroltam azokat, ahol módosító indítványokat fogunk benyújtani, és amelyekhez kérjük a támogatást, vagy legalább most egy magyarázatot arra vonatkozóan, hogy miért nem lehet úgy módosítani, hogy ezekre választ kapjunk, megnyugtató válaszokat. Ettől tesszük függővé tehát, hogy a többi részt támogatjuk-e.

A Natura 2000-es terület és az azzal kapcsolatos problémákkal teljes mértékben egyetértünk. Sokszor elhangzott, a szocialista kormányok idején ez nagyon csúnyán el lett szúrva. Tudom azt is, hogy ezen módosítani már csak nagyon nehézkes lenne. Ennek ellenére azért lehet, hogy érdemes lenne Brüsszelben futni egy kört. És bizony, nagyon fontos, amit elmondott Gyórfy képviselőtársam, hogy akkor fog az erdőszülség aránya nőni, ha a magánerdő-tulajdono-

sok számára ez megéri. Hát, akkor ennél jobbat el sem tudnék képzelni, ütősebb választ arra vonatkozóan, amit felvettem, hogy akkor a természetvédelmi korlátozásokkal kapcsolatos kompenzációt miért nem tartalmazza a jogszabály. Erre nagyon nagy szükség lenne, hiszen, ahogy már elmondtam, ezzel a közjót segítik, és a természeti értékek megőrzését segítenék a magánerdő-tulajdonosok is, ha erre vonatkozóan ez megtörténne. Ez lenne a legtökéletesebb módja annak, hogy ösztökéljük őket arra, hogy telepítsenek, hiszen innentől kezdve ez még inkább megérné számukra.

Tehát ezzel van problémánk, és nem akarunk itt demagógiába fulladni akkor, amikor a 3 hektár alatti privatizációt nem támogatjuk. Ilyen előzményekkel és ilyen átverésekkel, amit éppen államtitkár úr védett meg vagy próbált megvédeni a délután elején, ilyen előzmények után tényleg nem kell meglepődni azon, hogy ehhez nem fogjuk a nevünket adni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok. Ezt azért kellett hogy elmondjam, mert miközben megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, jegyző úrtól elbúcsúztam, és ezt a kettős cselekedetet egyszerre próbáltam végrehajtani, láthatóan sikerrel. Képviselő úr, parancsoljon!

(19.20)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Vizontlátásra a jegyző úrnak, és jó utat kívánunk hazafelé. Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Balázs! Butaságokat beszélsz. Elmondom, hogy mi az oka. Ez világos, meg fogod érteni; vagy meg fogja érteni, képviselő úr. Kezdjük a fekete gólyánál, meg a visszatérés szándéka nélkül. Költési időszakban, amikor kotlik a madár, és elhagyja a fészket, és a tojások kihűlnek, és abból a tojásból nem lesz fióka, azt hívják úgy, hogy a visszatérés szándéka nélkül, amikor az az évi szaporulat elpusztul. Ez egy teljesen általános természetvédelmi kifejezés. Azt gondolom, hogy még az erdészeti szakemberek is hallottak erről. Tehát ilyenkor ha bármilyen gazdálkodás zajlik vagy zavarás, ezt hívják így. Ez nem azt jelenti, hogy majd jövőre nem jön vissza vagy két év múlva, hanem azt, hogy ott vannak a tojások a fészkekben, és elhagyta. Ezt tisztázzuk, ez tehát nem egy butaság, nem egy blódság; ez egy szakmai kifejezés, amikor gyakorlatilag tönkrement a természetvédelmi törvény által védett szaporulat.

A másik. Ott van a sarkon az a feketególya-fészkek, amit említettem. Az a furcsa, hogy amikor el kell költeni 12 ezer milliárdot, az jó a kormánynak. De amikor a jelölőfajokat meg kell védeni, mert előírása az EU-nak, az meg nem kéne. Az EU két dolgot csinál: ad pénzt és támaszt elvárásokat. Az elvárás az, hogy a jelölőfajokat megvédjük. Kérem szépen,

ha a pénzt elfogadjuk, akkor a másik feltételt is illik ám teljesíteni!

Gyórfy Balázs képviselőtársam kamarai elnökként az európai mezőgazdasági és vidékfejlesztési alap támogatási rendszerével van jelentős részt tisztában, a vidékfejlesztési programmal. Ezek az Uniótól jönnek, s ezért az Unió feltételeket támaszt. A feltételeket illik teljesíteni, vagy nem kell átvenni a pénzt. Nem kell átvenni a területalapú támogatást, nem kell átvenni az ágazati támogatásokat. Ennek ez az ára. Az az ára, hogy jelölőfajok sokaságát jelöltük az Európai Unióba, és ezáltal gazdagítottuk az Európai Közösséget. Ennek meg kell fizetnünk az árát. Ez a pénz nem az égből hullik, és nem azért kapjuk, mert Orbán Viktor miniszterelnök urat annyira szeretik Brüsszelben. Kérem szépen, ezek azok a feltételek, amiket támasztott az Unió, és ezt meg kell tenni!

Egy nagyon fontos dolog, amit el szeretnék mondani Gyórfy Balázs képviselőtársamnak. Idézek a Fidesz-kormányzat által, a fideszes többséggel elfogadott biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájából, csak azért, hogy a számokkal tisztában legyünk. A Trianon utáni Magyarország erdősültségét és a mai erdősültségi adatokat beszéltük meg. Magyarországon az erdőgazdálkodási célú terület 2 millió 51 ezer hektár, ami az ország területéhez képest 20,7 százalékos erdősültségnek felel meg. A hazai erdők természetességének hat kategóriáját az erdő-törvény határozza meg. Hat kategóriája van. A besorolás alapján a biológiai sokféleség megőrzése szempontjából kedvezőbb első három kategóriába - természetes erdő, természet szerű erdő és származék erdő - az erdők 53 százaléka tartozik.

Tudja, mi az érdekes, képviselő úr? Ez arányai-ban pont az, amit a Trianon utáni Magyarországon már erdőként tartottak nyilván. Általános iskola, hatodik osztály: mi az erdő? Ez egy olyan biológiai fogalom, ami egy sokszínű életközösségnek ad otthont. Van cserjeszintje, bokor-, alsó lombkoronaszint, felső lombkoronaszint, van egy életközössége. Egy azonos genetikai állománnyal rendelkező nemesnyárültetvény nem erdő biológiai értelemben. Ezt a mostani jogszabályi értelemben jogilag önök erdőnek hívják. Ez a különbség. Önök nem az erdők mennyiségét növelték meg az elmúlt időben, hanem a faültetvények mennyiségét növelték meg. Ezzel van a probléma, és ez a gond!

Az erdőterület közel negyede természetvédelmi elsődleges rendeltetésű, ami azt jelenti, hogy körülbelül 453 ezer hektár állami erdő természetvédelmi oltalom alatt áll. Én mindössze azt mondtam, hogy az állami erdők tulajdonkezelése esetében, tehát e 453 ezer hektár esetében kell mindenképpen a természetvédelmi szempontokat elsődlegesen figyelembe venni. S ebben vannak olyan hullámtéri erdők, a Közép-tiszai Tájvédelmi Körzettől kezdve egy halom szakaszon, amelyeket most visszafokoznak. Az ombudsmanhelyettes úr arra hívta fel a figyelmet, hogy ez az, amit jogilag nem tehetnének meg.

Magyar Zoltán képviselőtársam reagált arra, hogy mi a baj ezzel a három hektár alatti, életjáradék-programban idekerült tulajdonnal. Bocsássanak meg, de éppen ma magyarázta el Bitay Márton államtitkár úr itt a parlamentben, hogy van egy nagy 86 hektáros terület, és ha szoktak kérelmek jönni, akkor megosztjuk, akkor három hektár alá vesszük. Ez azt jelenti, hogy semmiféle biztosítékot nem jelent, csak az jelenti a biztosítékot, hogy erdőművelési ágban lehetőség szerint ne értékesítsen az állam. Ez az egyedüli biztosíték. Mert nincs oda mellé kodifikálva az, hogy ha Bitay államtitkár urat megkeresi a Monsanto-nak éppen valami haverja, akkor nem fogja kivenni három hektár alá, hogy értékesíteni lehessen.

Most olyan képet vág, mint aki nem tenné ezt meg, de én meg ezt nem hiszem el. *(Derültség az ellenzéki oldalon.)* Ki hiszi el, hogy itt valamit nem a lopás irányít? Ne haragudjanak, hét éve itt ülünk a Fidesz-KDNP alatt - ki hiszi azt el, hogy valaminek nem az a vége, hogy valakik rátegyék a kezüket? Tehát alapvetően jogalkotóként azt a biztonságot szeretném látni, hogy minél kevesebb ilyen lehetőséget teremtsen meg a jogszabály, és az álláspontunkat nyilvánvalóan ezek a szempontok alakítják ki. Nem szeretnénk véletlenül sem olyan feltételeket, amelyekkel vissza lehet élni, mert a tapasztalat az, hogy ha ilyen van benne, azzal vissza is fognak élni. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most reflektálni. *(Dr. Bitay Márton Örs: Igen.)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Érdekes vita volt, köszönöm szépen, hogy újra meghallgathattam önöket. Néhány dolgot azért feljegyeztem magamnak, ami talán érdemes arra, hogy az én számból is elhangozzon mint az előterjesztő kormány képviselője szájából.

Az első és legfontosabb dolog, hogy a magyar erdészekről nem kell félni a magyar erdőt. Azt a hozzáállást, ami nagyon sokuk megnyilatkozásából kitűnik, alapvetően nem bántó szándéknak veszem, hanem inkább tájékoztatásnak. A magyar erdőállomány minősége, mennyisége, a hazai természetünk gyönyörűsége jelentős részben az erdészeken múlt. Annyiban szeretnék csatlakozni Gyórfy Balázs képviselő úrhoz, hogy ez a szakma a tradícióit tekintve is több száz éves múltra nyúlik vissza, ennek a szakmának az oktatási háttere szintén évszázados múltra nyúlik vissza; arra a múltra, amikor vízügyi szakemberek még nem voltak; arra a múltra, amikor termé-

szetvédelmi szakemberek még nem voltak; arra a múltra, amikor a bányászati szakemberek nem különültek el annyira az erdészettől; arra a múltra, amikor ennek a szakmának az alapja teljes egészében a természetes környezetre épült, és minden elemének, amit ma itt élvezhetünk és láthatunk, a gyökereit valamikor az erdészársadalom tette le. Én tehát nem félnék, nem kell tőlük félni az erdőt.

Szeretném azt is megemlíteni - Kaán Károly többször előkerült az évforduló kapcsán -, hogy az első erdőtörvényünk tulajdonképpen egy természetvédelmi törvény volt, ami egy erdőmérnök tollából került elő.

A másik dolog, amiben szeretném megnyugtatni önöket, hogy az erdészek egyébként természetvédők, abszolút természetvédők, ízig-vérig természetvédők, sőt onnan nézve, ahol én ülök, még néha sötétzöldnek is tűnnek. Abszolút természetvédelmi attitűddel állnak hozzá minden kérdéshez. Arról őket meggyőzni, hogy a fa nem fontos, vagy hogy azt bátran hagyjuk, inkább hadd lopják el, vagy akárki akárhogy termeljen le faanyagot az erdőből, nem lehet. S megnyugtatom önöket, a magán-erdőgazdálkodónak pedig nemcsak az erkölcsi meg a szakmai, hanem a pénzügyi érdeke is határozottan ellentétes ezzel; bármit megtenne azért, hogy csak el ne tűnjön a területéről a fa.

A növekvő erdőállományról beszéltünk. Sallai képviselő úr felvetette a Győrffy Balázs képviselő úr által elmondottakra reagálva, hogy tulajdonképpen mi az összetétele ennek az erdőállománynak, ennek a növekménynek. Szeretném önt megnyugtatni, hogy a nemzetközi folyamatok, az általános erdőgazdálkodási folyamatok, a fahasználati folyamatok nemcsak a magyarországi erdők változatosságát befolyásolják, hanem Európában mindenfelé. Arra próbálok célozni, hogy ha ön nemesnyárültetvényvel találkozik, akkor adott esetben előfordulhat, hogy ennek a nemesnyárültetvénynek egy intenzív termelési formában a köbméteréért 200-300 eurót lehet kapni nagyjából 12 éves vágásfordulóval, míg ugyanehhez az összeghez egy tölgyültetvénynél pont egy nullával később, 120 évvel később lehet hozzájutni. Tehát ne csodálkozzunk azon, hogy az erdőállomány összetétele változik. A természetességi erdők aránya is növekedett Magyarországon, ezt nagyon fontos megállapítani, ne menjünk el emellett szó nélkül.

Másrészről pedig azt gondolom, hogy a klímavédelem szempontjából, a fahasználat szempontjából az senkinek nincs kárára, hogy természetesen növekedett egyébként az ültetvényes típusú erdőgazdálkodás. Ezek mind alapvetések.

(19.30)

A közjóléti funkcióknál persze divatos dolog szidni az állami erdőgazdaságokat, különösen a vezérigazgatókat, szeretném mondani, hogy azért azok az összegek, amiket mond, azok köszönőviszonyban

sincsenek. Tévedésként tekintek rá a fizetések vonatkozásában, ennél lényegesen kevesebb a fizetésük, amit, megjegyzem, én a magam részéről keveslek még, de ez most egy zárójeles kérdés. De amire szeretnék önnek reflektálni, több mint 16 milliárd forintot fordítottak 2010 óta, tehát az utóbbi hat évben, mert még az idei évi beruházásokat nem látjuk, közjóléti funkcióra. Ez az az összeg... (Sallai R. Benedek: *Európai uniós források*.) Bocsnát, szeretném hozzátenni, hogy ez az összeg, amelyeket ők egyébként önrésszel fedeztek le, ezekhez még jönnek az európai uniós támogatási források. Tehát ha az összértéket nézem, akkor több tíz milliárd forint az, amit közjólétre fordítottunk.

De csak gondoljon bele ön is, rávilágítok nagyon egyszerűen. Ha mondjuk, elmegy a somogyi erdőgazdasághoz és megnézi azt a csillagvizsgálót, ami közjóléti létesítményként funkcionál, az önmagában másfél milliárd forintba került, ez egyetlenegy beruházás. De ha mondjuk, megnézem az Ipoly Erdőnél a kisvasútépítés-fejlesztési pályázatokat, az önmagában egymilliárd forintot jelent. Azt csak mondom önnek, hogy önmagában az Ipoly Erdő 100 millió forint önrészt tett hozzá, és 250 milliót tett hozzá még a Földművelésügyi Minisztérium az EU-s forráshoz. Tehát csak szerettem volna jelezni önnek, hogy nagyon komoly közjóléti beruházások vannak - szintén azt tudom mondani, ami az én szemüvegemen keresztül látszódik -, és inkább az a probléma, hogy hova tudunk eljutni átadni, megfelelő hírverést tenni egy-egy ilyen közjóléti funkciónak.

Gomba módjára nőnek a kilátók Magyarországon, és akkor csak a leglátványosabbakról beszéltem. (Gógös Zoltán: *De miből? Milyen áron?*) Az erdei iskolákról, a különféle egyéb közjóléti funkciókról nem, a lakossági tűzifáról nem, a szociális tűzifáról nem beszéltem, ezek még mind jönnek hozzá. Vagy ha megnézem a magánerdő-gazdálkodókat, akiknek egyébként senki nem tud pisztolyt tartani a fejükhöz, nem is szeretne, mégis több milliárd forint értékben tesznek közjóléti fejlesztéseket. Tehát ha azt veszem alapul, hogy az utóbbi tíz évben 200 ezer hektárt telepítettek, akkor az megint azért jól mutatja, hogy itt talán mégsem arról a nagyon gaz, motorfűrésszel járó emberekről beszélünk, hanem itt azért mégis a jövőnek szeretnék építeni, persze magánerdő-gazdálkodóként elsősorban a saját és a családja jövője érdekében, de ez mégis mindannyiunknak érdeke. A szén-dioxid nem válogat, hogy magánerdő-gazdaságban köti le a fa vagy államiban, ha van fa, leköti, ha nincs, nem köti le, tehát ezeket azért mégiscsak pozitív példaként szerettem volna említeni önnek.

A vitával kapcsolatosan: Magyar Zoltán képviselő úr említette, ez régi téma, visszatérő téma, hogy miért a végén szólok. Másfél éve zajlik társadalmi vita, volt bizottsági ülés, volt albizottsági ülés, és nem akarok visszaélni, nyilván önnek is sok feladata van, de az albizottsági ülésre nem jött el, a munkacsoport-értekezletre nem jött el. Tehát a parlamenti

erőterben egy általános vita keretében, én azt gondolom, nagyon hasznos, ha a részletszabályokat is átbeszéljük, de azokat a részletszabályokat, amelyeket már átbeszélünk bizottsági értekezleten, a társadalmi vitán meg a közigazgatási egyeztetésnél, az felesleges ismétlés, a parlament nyilvánossága a bizottsági munkára is kiterjed.

És még egy általános megjegyzés, hogy természetvédelem kontra vagy pró. Azért azt szögezzük le, hogy ez a törvény az erdőgazdálkodásról szól és az erdő védelméről - a természetvédelmi törvényről most nagyon szívesen beszélgetnénk vagy lehetne beszélgetni róla -, de azok a korlátozások, amiket elmondtak összellenzéki szempontból, szeretném hangsúlyozni, azoknak a döntő többsége a természetvédelmi törvényben van, nem az erdőtörvényben. Egyébként ez nem műhelytitok, nyilvánvalóan köztudott, hogy én a vadgazdálkodási, az erdővédelmi és a természetvédelmi törvénynél javaslatot tettem arra, hogy tárgyaljuk egyben, mert talán akkor még jobban lehetne ezt kezelni. De szeretném hangsúlyozni, hogy azok, akiknek az érdekében önök is többször említést tettek a természetvédelmi szempontokról, mereven elzárkóztak attól, hogy bármilyen összefésülés legyen ezzel kapcsolatosan, mert ott ugyanis kiderült volna, hogy mi a reális, észszerű, hatékony természetvédelem eszköze, és számon kérték Győrffy Balázs példáját a fekete gólyával kapcsolatosan.

Azért én azt mindenképpen fontosnak tartanám megemlíteni, ha már erről van szó, és ha már itt szóba került, hogy ennél az esetenél egy olyan bírósági ítélet keletkezett, ami több évre visszamenőleg fogadott el korlátozásokat. Ne beszéljünk el egymás mellett! Itt nem arról volt szó, hogy egy egyszeri esetet vettek alapul, ahol egy adott, rövid időszakra korlátozást vezettek be és pénzbírsággal sújtották, hanem itt hosszú időszakról volt szó.

De kérdem én, ha a gemenci MÁV-rakodó mellett, három méterre a MÁV-rakodótól feketególya-fészek van évek óta, ahol egyébként a darus kocsitól kezdve a motorvonaton át, nem is részletezem tovább, hogy milyen hanghatások vannak, azt nem zavarja a fekete gólya, akkor miért zavarja a fekete gólyát az, hogy egyébként erdészeti munkát végeznek az erdőben?

De egy újabb kérdés: ha Németországban nem zavarja, mert Németországban, amit számon kértek, a pozitív ösztönzöt, ott nem azt mondják, hogy tilom, nem mehetsz oda, de akkor bocsánat, csak akkor itt ismerjük el azt, hogy irreális természetvédelmi korlátozások vannak, amelyek egyébként nem váltották be a hozzájuk fűzött reményt. Arról van szó, kedves képviselőtársaim, ez a klasszikus baktereszemlélet, hogy leengedjük a sorompót, abból még nem volt baj, de itt ez nem így működik a XXI. században, itt már ennél sokkal frissebben kellene hozzáállni ehhez a dologhoz, és azért mondom, ha a természetvédelmi szempontok Németországban megoldhatók ilyen típusú korlátozásban, én merem

venni a bátorságot, hogy azt mondjam, szerintem nálunk is előbb-utóbb megoldhatóvá válnak.

Nem szeretném hosszan húzni a felszólalásomat, az általánosságokat követően néhány dologra reflektálnék, amiket elmondtak a képviselők a felszólalásukban. Sallai képviselő úr a rendeleti kormányzásról beszélt. Ez nyilván egy más témakör, én azt mondom, kvázi egy kicsit visszautasítom ezt a dolgot, hogy nem egy rosszakarásról van itt szó, hanem van egy olyan generális elképzelés, hogy minél több dolgot próbáljunk meg az élethez igazítani. Az élet pedig nagyon gyorsan változik, és a parlament tud csak törvényeket hozni, tehát amit lehet, azt rendeleti szinten kezeljük, amit nem lehet, azt természetesen törvényi szinten vagy alaptörvényi szinten, de ebben semmi rossz szándék nincs.

Azt nagy örömmel vettem, hogy Bándi professzor úrtól idézett itt a felsoroltakkal vagy az észrevételeivel kapcsolatosan. Örültem volna, ha nagyobb támogatással szavazza meg az Országgyűlés az ő ombudsmanhelyettesi kinevezését. Miután titkos szavazásról volt szó, így nem tudjuk, hogy most önnek feleslegesen mondom-e, mert egyébként az igen mellé tette az x-et vagy a nem mellé, de jobban örültem volna, ha egyhangúlag fogadja el az Országgyűlés (*Sallai R. Benedek: Majdnem egyhangú volt.*), mert egy komoly szaktekinetlyről van szó.

Ellenben a hullámtérrel kapcsolatban elmondott felvetéseit szeretném azért pontosítani. A hullámtérnél, a hullámtéri erdőgazdálkodásnál csak a fő lefolyási mederben vagy a fő lefolyási sávban keletkezik ilyen, vagy van kevésbé korlátozás, mint egyébként a többi területen, és itt is szeretném hozzátenni, tegyünk egy prioritást, hogy miről szól az erdő, mert szerintünk az emberről, a természetéről szól az erdő. Miről szól a hullámtéri erdő? A vízgazdálkodásról, az árvízvédelemről. Tehát itt azért észnél kell lenni, hogy ott sajnos a feketególya-fészek, a nem tudom én, micsoda, minden másodlagos, mert arról szól, hogy Budapestet elönti a víz vagy nem önti el, vagy Szegedet elönti a víz vagy nem önti el. Azért vannak ezek a hullámtéri erdők, és ne üljünk fel fordítva a lóra, mert itt nem voltak erdők, vagy nem ilyen erdők voltak, mi telepítettük a vízgazdálkodás miatt, most meg rácsodálkozunk, hogy egyébként nem természetes erdők, hanem ültetett erdőterületek.

Kérdezték az észrevételeket a természetvédelmi szövetségektől is. Először is, a nemzeti parkok természetesen részt vettek a törvényben, nem is tudtak volna mást tenni, hiszen a nemzeti parkok a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartoznak, és minden közigazgatási egyeztetés úgy kezdődik, hogy házon belül. Ha a nemzeti parkok nem adnak rá engedélyt, akkor nincs közigazgatási egyeztetés és nincs törvény. A WWF Magyarország és a Madártani Egyesület három észrevételt leszámitva támogatta a törvényt még a beterjesztésekor, nem tudok róla, azóta sem kaptam olyan levelet, hogy más és újabb észrevételük lenne. A három észrevételükkel kapcsolatosan szívesen adok önnek tájékoztatást.

Egyébként az, hogy hogyan került a csizma az asztalra, hogy milyen társadalmi szervezetekkel volt egyeztetés, fordítva, kedves képviselő úr, milyen társadalmi szervezet egyeztetett a kormánnyal, mert itt erről van szó. Az Országos Erdészeti Egyesület, a 150 éve fennálló Erdészeti Egyesület készítette ennek a törvénynek az alapját, és nem másfél éves társadalmi vitában, hanem 2009 óta, amikor elfogadták a törvényt, azóta, folyamatos egyeztetésekkel. Tehát itt a politika, hogy úgy mondjam, egy társadalmi kezdeményezésre felülve, az Országos Erdészeti Egyesület által lerakott alapkonceptiót dolgozta tovább, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

A faültetvényekkel kapcsolatosan is szóba került többször, hogy nem tesz különbséget a törvény, nem jól tesz különbséget a törvény. Először is itt is szeretném tisztázni: de különbséget tesz a törvény, nagyon markáns különbséget tesz a törvény, sokkal markánsabbat, mint egyébként korábban bármikor tett ezzel kapcsolatosan különbségeket.

(19.40)

Ami viszont kihangsúlyozható ezeknél, hogy az ültetvények vonatkozásában szögezzük le, hogy alapvetően gazdasági rendeltetési célú. Tehát ugyanaz, mint egyébként a meder- vagy a lefolyást biztosító árvízi gazdálkodásnál, ott az elsődleges szempont nem természetvédelmi szempont. Az ültetvényerdőknél az elsődleges szempont kifejezetten az, hogy hogyan lehet belőle minél több pénze az erdőgazdálkodónak, minél több pénzt hogyan tud belőle kitermelni, hogyan tud belőle minél több pénzre, minél több nyereségre szert tenni.

Amit szintén felemlítettek egypárszor, és szeretnék erre is reagálni, a 3 hektár alatti erdőterületek mértéke. Sallai képviselő úr hozott egy rossz példát is a mai napi interpelláció kapcsán. Azért problémás a dolog, és azért inkább neki mondom, illetőleg az MSZP-s képviselőknek, mert Magyar Zoltán képviselő úr korrektül elmondta, hogy szakmailag szerinte rendben van, a leírt joganyagban nem lát hibát, a 3 hektár alattiban, csak nem hiszi el, hogy így fog történni. Erről nem tudom meggyőzni, ezen úgymond túl is lépek. Hogy is mondjam, köszönöm, hogy támogatja szakmailag a törvényt, politikailag nem. Ez érthető: ellenzék-kormány. De a 3 hektár alattiaknál nagyon fontos, hogy ott nem lehet megosztani egy nagy erdőt. Hiába osztanám meg a nagy erdőt, hiszen a törvényben az van benne, hogy ami közvetlen szomszédságban más állami erdőterület van, azt nem lehet 3 hektár alatt sem eladni, értékesíteni.

Szeretném nyilvánvalóvá tenni önöknek, hogy ha emellett akarnak érvelni a politikai vitában, akkor jobb érveket hozzanak, mert ez egyelőre nagyon gyenge. Vagy ha azt megnézem, a 3 hektár alattiakból van 1072 darab olyan állami terület, ami 3 hektár alatt van és különálló erdő. Nincs több, 1072 van. Miután kialakítani nem lehet az imént említett sza-

bályok miatt, így erről az 1072-ről beszélünk, és ez a fantasztikus latifundium tempó egyébként 0,72 hektár ezeknél. De megértem, kampány van, politikai vita van, nem támogatják ezt, de ide a rozsdás bököt, a jegyzőkönyv kedvéért mondom, akárki fog kormányozni a következő időszakban, ez elő fog kerülni, mert azok az erdősávok, amelyek két szántó között vannak, vagy össze fognak dőlni, vagy valaki elkezd rajta gazdálkodni. Ha a paraszt kezd el rajta gazdálkodni, azt illegálisan teszi, mert nem az övé az erdő. Az állami erdőgazdaság meg nem fogja, anyagilag kivitelezhetetlen, hogy az egyébként 50 kilométerre lévő erdőtömbből ide lesétál és a négy akácot megművelje, hogy mi történjen vele. Ettől annyira nem kell félnie senkinek sem, ezt különösen szerettem volna hangsúlyozni.

A tűzifa is szóba került Magyar Zoltán képviselő részéről. Itt is tegyünk tisztába dolgokat! Évente van 13 millió köbméter folyó növedék a magyar erdőkben. Ebből 11 millió kitermelhető lenne, és 7 milliót termelünk ki. Nem a szabályok vagy az erdőültetések, a természetvédelmi és egyéb korlátozások körül kell matatni, hanem azt kell megnézni, hogy hogyan létezik az, hogy van 4 millió köbméter, amit jogszabályilag lehetne, mégsem tudunk kitermelni. Én erre keresem a választ egyébként. A tűzifával kapcsolatos egyéb észrevételeit, a sáros talaj... - csak mosolyogtam. Ne vegye sértésnek, de pont azon a télen vagyunk túl, hogy boldog-boldogtalan termelte az erdőt, még előre is kért engedélyt, mert hosszú évek után most volt az első olyan időszak, amikor rendes fagy volt, és a megfelelő forwarder-, harvester-gépek rá tudtak menni a területre és le tudták szállítani a fát. Nagyon sok tűzifát termeltünk ki. Minden tűzifa elfogyott. Az összes tűzifaudvarból felvásároltak mindent. Remélem, hogy a következő években nagyobb lehetőségek lesznek ebben, és még több tűzifát tudunk termelni, de ez nem az állami erdőgazdasági alap lesz, hanem alapvetően magán erdőgazdasági alap lesz, az állami erdőgazdasági alapnál pedig az lesz a kérdés - visszatérek a reális és észszerű természetvédelemre -, hogy azokon a korlátozásokon hogyan tudunk enyhíteni.

Itt egy másik példa, amikor az Északerdőnél széltörés volt, és több százezer köbméter erdő feküdt le a földre, akkor az történt, hogy sajnos annak a gazdasági haszonvétele tiltott volt, mert egyébként korlátozási időszak alatt volt, vegetációs időszak alatt történt ez az esemény. Szerintem az egy reális dolog, hogy nyakra-főre vegetációs időszakban ne lehessen erdőtermelést végezni. Na de, ha van egy különleges esemény és azt kell eldönteni, hogy az ember, a természet, a klímaváltozás az elsődleges vagy valamilyen idióta szabályok, akkor én azt mondom, hogy az első helyre az embert tegyük, és az ilyen esetben igenis termeljük ki onnan a fát, mert egy része jó minőségű tűzifa lesz, egy másik része pedig komoly gazdasági hasznot húz mindenki számára.

Még az állami erdőgazdaságokra szeretnék kitérni csak egy gondolat erejéig, mert többször el-

hangzott, ahogy mondták is, hogy dehonesztáló megjegyzéseket hallhattunk róla, és a vidéki munkahe-lyeknél. Itt utalnék Répáshutára is. Ne tévesszen meg senkit a helyzet, Répáshután azért nem tudnak az emberek kimenni az erdőbe fát gyűjteni, mert a természetvédelmi szabályok ezt nem engedik. Az erdész nyugodtan megengedné nekik, ezzel semmi problémája nincs, természetesen lejelentés, bejelentés s a többi, de bátran mehetnének, egyelőre a természetvédelmi szabályok nem engedik.

Az állami erdőgazdaságok miért nem foglalkoztatnak helyi embereket? Tárgyi tévedés. A somogyi erdőgazdaság Somogy megyében a legnagyobb foglalkoztató. Az állami erdőgazdaságok összesen 6 ezer alkalmazottal dolgoznak, és 6 ezer közfoglalkoztatott dolgozik náluk. Egyébként megint csak a somogyi erdőgazdaságot hozom példának, mert sajnos nagy szerencsére jól elszigetelt terület, és jól lehet analízálni. Ott az alvállalkozók döntő többsége somogyi vállalkozás, akik egyébként szintén somogyi embereket alkalmaznak. Azon el lehet gondolkodni, hogy alkalmazunk-e még több embert. Ha önök a parlamenti és egyébként politikai vitában azzal helyeznek nyomást az erdőgazdaságokra, hogy miért nem termelnek árbevétel-arányosan nagyobb nyereséget, akkor e mellé a mondat mellé nem fér bele az, hogy és egyébként alkalmazzanak minél több embert, mert a kettő üti egymást. Vagy az egyik irányba megyek, vagy a másik irányba megyek, a kettőt egyszerre nem tudom megtenni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Öszszességében szeretném megköszönni azt a hozzáállást, amit tapasztaltam a vitában és a vita előzményeként. Szeretném megköszönni mindenkinek a segítségét, aki a törvény megalkotásában részt vett, és szeretném megköszönni azt is, hogy helyell-közszel kiéreztem az önök szavaiból is azt, hogy itt tulajdonképpen a kampány előszeleként már nem fogunk tudni abszolút egységre jutni, de ha nem ez az időszak lenne, akkor szakmailag talán önök sem látnak ebben olyan nagy kivetnivalót. Ebben a hitben megnyugodva köszönöm meg elnök úrnak a türelmét és a szólás lehetőségét. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm államtitkár úr szakmai véleményét és a kerek, akár egy barokk korral foglalkozó, Országgyűléshez is méltó záró mondatát.

Ennél prózaibb közlendőm is van, miszerint a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Jakab István alelnök úr fel kíván szólni a Magyar Agrár-, Élelmiszer-gazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló T/14660. számú törvényjavaslat mai általános vitája során. Az alelnök képviselői fel-szólalása esetén a vita további szakaszában, illetve a

határozathozatal során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát az tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Jakab István alelnök úr az előterjesztés tárgyalásánál és határozathozatalánál a továbbiakban is vezethesse az ülést. Kérem szépen, hogy kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Na-gyon szépen köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Ma-gyar Agrár-, Élelmiszer-gazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Jakab István és Gyórfy Balázs képviselő urak, Fidesz, által benyújtott előter-jesztés T/14660. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gyórfy Balázs képvise-lő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Pa-rancsoljon!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-telt Országgyűlés! A benyújtott javaslatban foglalta-ka alapvetően három részre lehetne csoportosítani. Egyrészt a NAK a megvalósított informatikai fejlesz-tésnek köszönhetően egyre naprakészebb tagi nyil-vántartással rendelkezik, ami szükségessé teszi a rendszer finomhangolását, másrészt szükséges a kamara ügyféli jogállásával, valamint perképességé-vel kapcsolatos, még rendezetlen jogi helyzetre meg-oldási javaslatot kidolgozni, harmadrészt pedig a kamarai szolgáltatások bővítéséhez is szükséges a jogszabály módosítása.

Kicsit bővebben: a kamarai tagokról vezetett nyilvántartás naprakészszé tétele érdekében a kama-rai törvény alapján más adatkezelőktől adatokat vesz át. Az eddigi tapasztalatok szerint ezen nyilvántartási rendszer egyértelműen a gazdaság fehéritése irányá-ba hat. Az elmúlt időszak tapasztalatai, valamint a jogszabályi környezet változása több módosítást szükségessé tett.

(19.50)

Ilyen például, hogy az őstermelői igazolvánnyal kapcsolatos jogszabályok lehetőséget adnak az ős-termelői igazolvány hatóság általi visszavonására, ezért azt fel kell venni a tagi jogviszony megszűnésé-nek okai közé. Továbbá az egyéni vállalkozó kamarai tag székhelyének, telephelyének, fióktelepének ada-tai sokkal relevánsabb adatok, mint a lakcíme, ezért kerül kiegészítésre ezzel az adatkörrel a törvény. Továbbá a gazdálkodó szervezet törvényes képviselő-jének, valamint a kapcsolattartásra feljogosított személynek az elérhetőségére vonatkozó adatai is felvételre kerülnek a gazdálkodó szervezettel való gyors kommunikáció érdekében.

A második fő pont a helyi földbizottsági feladatok ellátását érinti. A kamara földbizottsági feladatkörében eddig már több mint 160 ezer ügyben járt el a részére megállapított törvényes határidőn belül. Az elutasítások aránya átlag az ügyek 2 százaléka körül alakul. Az elutasítások ellen az Ab-határozatban foglaltakkal összhangban az érintettek az érintett települési önkormányzatnál élhetnek jogorvoslattal. Jelenleg számos olyan per, illetve felülvizsgálati kérelem van folyamatban, amikor a képviselő-testület, vagy annak nevében eljáró személy, mint például a polgármester vagy az önkormányzat bizottsága, a kamara állásfoglalását úgy megváltoztatta, hogy azzal a kamara nem értett egyet. A folyamatban levő perek közül a Kúria a közelmúltban egy felülvizsgálati kérelem kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kamara, bár a kormányrendelet szerint ügyféli jogállással rendelkezik, azonban ez a jogállása nem foglalja magában az ügynevezett keresetelési vagy keresetindítási jogot.

A földforgalmi szabályozás egyik fontos alapeleme a földbizottsági eljárás, mely épp azt hivatott biztosítani, hogy a törvényben általános érvennyel meghatározott birtokpolitikai prioritások az egyedi ügyekben is érvényesüljenek, miközben a jogorvoslat lehetősége is biztosított. Miután a bírói gyakorlat a kamara ügyféli jogállását és a keresetelési, vagyis keresetindítási jogát egymástól szétválasztja, ezért a javaslat egyik legfontosabb rendelkezése az eredeti jogalkotói szándékok egyértelmű érvényre juttatása érdekében a kamara ügyféli jogállásának, valamint keresetelési jogának a törvényi szinten való rendezése.

A módosítási javaslatok harmadik nagy csoportja megteremti annak a lehetőségét, hogy a kamara tagjai részére egyre bővülő körben további szolgáltatási tevékenységet is végezzen. A kamara szolgáltatási feladatainak hatékony ellátása érdekében a módosítással egyértelművé válik, hogy a kamara jogosult a kamarai igazolvány kibocsátására a tagjai részére. A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy egyes kamarai szolgáltatásokat kamarai igazolvány birtokában lehessen igénybe venni, ezzel is biztosítva, hogy a kamara által nyújtott kedvezményes díjú vagy térítésmentes szolgáltatásokat csak a kamara tagjai vehessék igénybe. A javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy bárki ellenőrizhesse azt, hogy egy kamarai igazolvány vonatkozásában fennáll-e ténylegesen a kamarai tagság. Ezzel csökkenthető annak kockázata, hogy a kamara volt tagja vagy szolgáltatások igénybevétele alól kizárt tagja az igazolvány használatával visszaélhessen.

A javaslat többi része a földbizottsági feladatok ellátásához, valamint a kamara működéséhez szükséges technikai rendelkezéseket állapítja meg. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az államtitkár urat, hogy a kormány nevé-

ben kíván-e most szólni. (Dr. Bitay Márton Örs: *Majd a végén, ha lehet. Köszönöm, elnök úr.*) Rendben, akkor a végén fog lehetőséget kapni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki vezérszónokként szólni. (Jakab István jelentkezik.) Ahogy azt a korábbiakban jeleztük, Jakab alelnök úr képviselőként. Parancsoljon, alelnök úr!

JAKAB ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: A kártyám jelezte, hogy nem működik. (Közbeszólások: *Már jó!*) Most már igen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Győrffy Balázs elnök úr, képviselőtársam részletesen elemezte, hogy miért szükséges a törvény módosítása. Engedjék meg, hogy nagyon röviden néhány gondolatot hozzáfűzzek az általa elmondottakhoz.

Ha a kamara eddigi munkáját, teljesítményét nézzük, akkor ahhoz, hogy a későbbiek során teljes körű szolgáltatást tudjon adni az ágazat valamennyi szereplőjének, ahhoz ezt a néhány módosítást feltétlenül meg kellett hogy tegyünk. Ahhoz, hogy élni tudjunk azokkal az eszközökkel, amelyek rendelkezésre állnak ma már, ezeket a módosításokat meg kellett valósítani. Ahhoz, hogy közel 400 ezer kamarai tagot ki tudjunk szolgálni, ezekre a változtatásokra szükség van, hisz az az informatikai rendszer, amely ma már rendelkezésre áll és közvetlen tudjuk vele segíteni a kamara tagságát, számunkra egy nagyon jelentős eredmény.

Ezen túlmenően pedig a földbizottságok működése kapcsán előállt a kamara jogi ellehetetlenülése szinte, mert a tagság érdekében történő érdekérvényesítő képessége jelentős mértékben gyengült. Éppen ezért volt szükség arra, hogy egyértelművé tegyünk, a perképeség, a perindítási képesség legyen egyértelmű a kamara számára.

Talán az egyetlen olyan szervezet, amely több mint 2200 településen a területi agrárgazdasági bizottságok által tudja képviselni a tagságát. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy nyilván nem a területi agrárgazdasági bizottságok tagjai azok, akik a földadásvételekben közreműködnek, hanem a kamara megyei szervezete, de minden esetben a helyben lakó kamarai tagok érdekében lép fel.

Felvetődött a bizottsági ülésen is, hogy miért sürgős. Azért, kedves képviselőtársaim, mert a 160 ezer döntésből az a 2 százalék egy jelentős szám. Ezen túlmenően pedig nagyon sok per van folyamatban, amit le kellene zárni, méghozzá érdemben le kellene zárni. Tehát, tisztelt képviselőtársaim, arra kérem önöket, hogy támogassák azt a javaslatot, amit képviselőtársammal közösen kezdeményeztünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Most pedig megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, az MSZP vezérszónokának. Parancsoljon!

GÖGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván mindenki meglepődne, ha most azt mondanám, hogy támogatjuk ezt a törvénymódosítást, hiszen a kamara ilyen típusú létrehozását sem támogattuk. Tehát annak bármilyen korrekciója nyilván nem képzelhető el a mi hozzájárulásunkkal.

Ezt azért mondom, mert elmondtuk az eredeti törvény vitájában is, hogy egy szűk kör akarata érvényesül úgy, hogy egy széles kör fizeti ki ennek az árát. Úgy gondolom, hogy akkor tennénk jót, ha a Kereskedelmi és Iparkamara mintájára folytatnánk a tevékenységet, mégpedig úgy, hogy kötelező regisztráció, de nem kötelező tagság. Azokat a problémákat is kezelni kellene, amit az automatizmusok okoznak, többek között ez a TEÁOR-szám alapján történő besorolás, ebben óriási vita van, és úgy gondolom, hogy például ez a törvénymódosítás ezt nem orvosolja. Van benne próbálkozás, de szerintem ez így nem jó. Igazából a mostani állapot szerint nem is kiolvasható tisztán, hogy kötelező tagság. Tehát nincs ilyen megfogalmazás. Szerettük volna kivenni ezt egy módosítóval, de nem találtunk ilyen megfogalmazást, hogy kötelező tagnak lenni. Minden módon be lehet oda kerülni, vagy be kell elvileg, de nincs kimondva például ebben a törvényjavaslatban sem a kötelező tagság.

Jakab képviselőtársam jelezte, hogy az informatikai rendszer... - nem akarok belemenni a honlap boncolgatásába. Elégé megtették ezt a sajtóorgánumok, ha jól emlékszem, legutoljára egy hete, egy magazinműsor, hogy hogyan is működik ez a 400 millióért fejlesztett informatikai rendszer. Azért az az is van még tennivaló bőven, ahogy nem mi, hanem a termelők elmondták.

Másrészt képviselő úr azt mondta, Pista, azt mondtad - már bocsánat, de azt gondolom, hogy ilyen késői órán ezt már lehet -, hogy a kamara például földügyekben mindig a kamarai tagok érdekében döntött. Most amikor két kamarai tag közül kell választani, akkor melyiknek az érdekében döntött? Mert általában földet olyan ember nem nagyon vehet, aki nem kamarai tag, ha a szabályokat komolyan vesszük. Bekerült a rendszerbe nagyon sok olyan kókler, akinek igazából nem kellett volna földet eladni sem, meg odaadni sem. Utalok erre a rengeteg gyorstalpalós aranykalászos gazdára, amely egy külön kategória ma Magyarországon, és látjuk, hogy mi a következménye. Dinamikusan emelkedő bérleti díjakat hozott, pontosan a kamarai tagok rovására. Ugyanis ez a kör, és erről majd fogok majd többször is beszélni, nem ma este, hanem nyilván többféle műfajban, ez kizárólag abban érdekelt, ami ellen a kamarának szerintem határozottan fel kellene lépni, hogy minél magasabb bérleti díjak legyenek Magyarországon.

De mondjuk, nem lepődöm meg, mert itt egyszer az FM államtitkára is azt mondta, hogy a 100 ezer fölötti bérleti díjak is elképzelhetők. Én meg azt gondolom, hogy ez egy agyrém, ha az európai uniós

támogatás másfél-kétszeresét elkérik sokan bérleti díjként. Olyanok egyébként, akik életükben egy kapavágást nem tettek a földön, de hozzájutottak vagy állami, vagy magánföldterületekhez, és most kihasználva pont azokat a módosításokat, amiket éppen a kamara elnöke vagy a Magosz elnöke nyújtott be, hogy elvileg megpróbálhatják szabadon emelgetni a díjakat. Na most, ennek az a következménye, és ez ellene határozottan fel kellene lépni egy közttestületnek, hogy például a saját cégnek bérbe adott földek után olyan szintű adóelkerülés van, amit csak nézünk és állunk, hogy hogyan szedik ki adómentesen a szereplők ezeknek a lehetőségeknek a hatására a nyereséget, mindenféle adó nélkül.

(20.00)

A másik, nagyon-nagyon sok felvetés volt mostanában, hogy milyen korrekciók kellenének a törvényekben, hogy például komolyan vegyék a beszerzési ár alatti értékesítést, a fizetési határidőket. Én nem látom azt a mozgást, hogy ebben olyan határozott lépéseket tenne az a közttestület, amelynek alapvetően az lenne a dolga, hogy képviselje a 400 ezer tag érdekeit. Nem igazán tudjuk, hogy azokban a vitákban, ahol igazából az egyik vezetővel kellene szembemélni, például Kis Miklós államtitkárral, amikor azt mondja egy ülésen - ahol egyébként örülök, hogy megemlítették a nevemet, nagyon szívesen veszem, ha ilyen vitákat folytatunk alapszabály- meg egyéb ügyekben -, hogy ötezer gazdálkodó kivételével mindenki megkapta a támogatást. Itt egyetlen dolog van, hogy miért mond ilyet egy államtitkár. Ez orbitális hazugság! Ötezer gazdálkodó egy fillért nem kapott, a maradék 140 ezer meg kapott is meg nem is.

Úgyhogy ugyanazt a szisztémát kellene alkalmazni, elnök úr, mint amit alkalmaztatok 2005-ben. Februárban már itt voltak a traktorok a Parlament előtt, amikor nem volt ilyen rossz a helyzet, mint most. Szeretném jelezni, hogy cégcsődök tömege várható, ha záros határidőn belül, mondjuk, április végéig nem kapják meg a támogatásokat. Ugyanis a bankok nem erre vannak berendezkedve. A bankok arra vannak berendezkedve, hogy az európai uniós kifizetések már nagy része, legalább 90 százaléka március végéig megtörténik.

Most volt egy szerencsétlen átszervezés, ami ellen megint nem tiltakozott senki, legalábbis senki olyan, akinek ebben szava lett volna, hogy ne csinálja azt a Miniszterelnökség, hogy szétveri a működő kifizető ügynökséget. Amivel van baj, én nem mondtam soha, hogy nincs - de annál nincs rosszabb, mint ha nem működik! És ráadásul pontosan egy kamarai vezető - akinek egyébként összeférhetetlen beosztása van; kíváncsi vagyok, milyen választ kapok majd az írásbeli kérdésekre - hazudtolja meg a saját gazdálkodóit. Ugyanis a kistermelőktől a nagy cégekig mindenkit üt ez a probléma, és én nem halottam, hogy ebben bárki is fölemelte volna a szavát. Lehet,

hogyan vannak informális beszélgetések, meg kiderültek olyanok, hogy a decemberben kiküldött hiánypótlások - Balázs, ezt neked is mondom - nincsenek feldolgozva. És ezért nincsenek kifizetések. Hát mi lesz ennek a vége? Itt van a tavasz, nagyon nagy baj, hogy ráadásul egy iszonyatosan kemény aszályal kísérve. El kellene vetni, földet kellene hozzá művelni, aztán nincsen se gázolajra pénz, se műtrágyára, se növényvédő szerre. A bankok meg azt mondják, hogy majd ha lerendezik a tavalyi faktorálási tartozásukat, akkor hajlandók lesznek újakat csinálni.

Én azt gondolom, nem olyan törvényjavaslatokkal kellene foglalkozni, amit ráadásul a kamara két vezetője vagy az elnöke meg egy másik országgyűlési képviselő - aki nyilván érintett ebben az ügyben, mert alapvetően ez a Magosznak az egyik kinyújtott karja - nyújt be, és például nem szüntetik itt meg az ilyen típusú összeférhetetlenséget. Súlyos probléma, hogy kormánypárti politikusok vannak köztisztviselők élén, akiknek az lenne a dolguk, hogy kiálljanak a saját háttérükért, a saját gazdálkodóikért, és nem állnak ki. Nem állnak ki, nem csinálnak semmit! Lehet nekem üzengetni, meg kritizálni, csak engem direktben keresnek, mert van, aki meghallgatja őket. Nálatok meg az van, hogy zárt ülések vannak, olyanok, ahol lehet is szólni, meg nem is. Meg kell nézni azokat a tévéműsorokat, amiket nem szoktatok, amiben nyilatkozik például a ceglédi volt gazdaköri elnök, hogy az elnöknek is az emberek között kellene lenni, és nem a fővárosban kellene multikkal egyeztetgetni.

Az a probléma, képviselőtársaim, hogy ez a rendszer nem működik. Ez csak arra jó, hogy egy bizonyos politikai háttérrel adjon néhány szereplőnek, akiknek majd nyilván jó helyük lesz a következő parlamentben, de ettől még a parasztnak nem lesz jobb, szeretném mondani. Tehát úgy gondolom, hogy olyan törvénymódosítás, amit ráadásul érintettek nyújtanak be, az eléggé példátlan a világ jogrendszerében, visszamenőleges hatállyal; ugye, itt az ügyfélstátuszt említeném. Mert én még csak értem is, hogy lehet ilyen helyzet, hogy ügyfélnek kell lenni, de a meglévő ügyekre alkalmazni? Ilyet azért az elemi jog szintjén oktatnak, hogy ilyet nem szoktak demokráciákban csinálni. Ilyet csak a Fidesz csinál, hogy visszamenőlegesen elosztozunk, meg visszamenőlegesen módosítunk törvényeket.

Tehát azt javaslom, hogy ezt a módosítást nyilván nem fogják a betervezők elfelejteni, de meg kellene szívélni azt, hogy álljon át ez a kamarai működés is egy valódi köztisztviselői működésre, és ne politikai testület legyen, amelyik mindennel foglalkozik, leginkább azzal, hogy hogyan hajthasson be minél több pénzt a gazdálkodóktól, és nem azzal foglalkozik, ami igazából a dolga lenne. Majd kíváncsi leszek, mikor jelenik meg az első érdemi intézkedés például a tanyasi kutak kapcsán, ami rengeteg kistermelőt érint. Rengeteg kistermelőt, csak mondom! Százazres nagyságrendben kér, követel a kormányzat mezőgazdasági termelőktől olyan tervrajzo-

kat meg hozamtervek kidolgozását, ami elképesztő. Ebben sem hallottam egyszer sem, hogy bárki is megszólalt volna, hogy emberek, hát hülyék ne legyünk már! Oké, hogy van egy törvény, hogy nyilvántartásba vegyük a kutat. De azt nem úgy kellene nyilvántartásba venni, hogy több tízezer vagy akár száz-ezer forintos tervezői díjat fizessünk hat kútyűrűs ásott kútért!

Hát normális az ilyen? Itt mondta nekem az államtitkár, hogy ezt máshogy nem lehet megcsinálni. De bizony meg lehet máshogy is csinálni! Ha például itt a kamara ezt a szolgáltatást meg is tudná adni, mondjuk. Ha már ennyi pénzt beszéd. Csak azért adok itt tippetet, mert ha már mindenáron helyre akarják hozni a renomét, akkor ilyenekkel lehetne helyrehozni. Nagyon várom azt, hogy mikor lesz már valami érdemi intézkedés, és mikor érkeznek meg érdemben például az ideai európai uniós támogatások. Két héten belül vagy másfél héten belül be kell adni az újakat, szeretném mondani. És a régiéket meg a Holdban vannak.

És ne mondja azt a Kis Miklós, hogy mindenki megkapta! A nagy túrót kapta meg! Akkor miért hitegetnek minket, vagy miért hitegetik a gazdákat, hogy zöld út van, meg minden az informatikai rendszereken, aztán kifizetés meg nincs?! Ezért kellett átszervezni a rendszert? Ebben kellene határozottan intézkedni, és nem azzal foglalkozni, hogy akkor most hogy legyen ügyfél a kamara, meg hogy nem, meg hogyan tudna még sok mindent korrigálni ahhoz, hogy minél több pénzt beszédjen. Ez a törvényjavaslat erről szól, úgyhogy ehhez semmiképpen nem tudjuk adni a nevünket. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki oldalról.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Jobbik vezérszónoka következik. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Nem okozok nagy meglepetést, az elején lelévöm a poént: a Jobbik nem fogja tudni támogatni ezt a módosítást sem. Legfőképpen azért nem, mert a kamaráról szóló eredeti jogszabállyal is komoly problémáink voltak, pláne a gyakorlati végrehajtással. Úgy gondolom, elég beszédes, hogy ha országos átlagot nézünk, akkor a jogosultak 7 százaléka vett részt a kamarai választásokon. Ennek azért biztosan van oka. Ezzel persze nem azt akarom mondani, hogy a korábbi kamarai működés valami példamutató lett volna vagy támogatandó lett volna. Minden bizonnyal egy komoly átalakításra szükség volt, de látható, hogy ez nem úgy sült el, ahogy szeretnénk volna, vagy ahogy a kommunikációban ez korábban elhangzott.

Az, hogy a 160 ezer ügyből 2 százaléknál van olyan probléma, hogy ez bírósági útra terelődött, lehet sok vagy kevés. *(Gyórfy Balázs: Még annyi sem ment bíróság elé.)* Tessék? Még annyi sem,

rendben van. Köszönöm. De találkoztam azért olyan esettel, amikor egyébként, megmondom őszintén, éreztem, hogy a kamarának igaza van, és a kamara képviseli azt az oldalt, aki szerintem a közjó szempontjai szerint mindenképpen támogatandó. De nem csak ilyen esetekről van szó. Nem hiszem, hogy egy ennyire biankó beavatkozási jogot feltétlenül meg kell adni a kamarának. Még nem tudom pontosan, hogy kodifikációs szempontból hogyan hangozna ez jól, be biztos vagyok benne, hogy meg lehet oldani, hogy a kamarának csak olyan esetekben legyen ez a jogosultsága, amikor garantálható az, hogy a jogszabály szellemisége szerint jár el a kamara.

Rengeteg probléma, rengeteg megkeresés érkezett be hozzám a TEOR-számokkal kapcsolatos vizsgálások ügyében. Ezek egy részét írásbeli kérdés formájában tártam a kormány elé, egy részét pedig elnök úrral igyekeztem lelevelezni, hiszen sok olyan eset van, amikor az érintettek valóban éveken keresztül nem voltak tisztában azzal, hogy ezen TEOR-szám miatt egyébként ők kamarai tagdíj befizetésére kötelezettek. Sőt, egyébként soha olyan számlát nem nyújtottak be, olyan tevékenységet nem folytattak, ami alapján bizonyítható lenne, hogy nekik be kell fizetni ezt az összeget. Mindenképpen szükséges rendezni az ő ügyüket. Nem hiszem el, hogy nem oldható meg, mondjuk, a NAV bevonásával az, hogy tisztázzuk ezt a kérdést, hogy az adott gazdálkodó szervezet csak ki akar bújni a kamarai tagság fizetése alól, vagy valóban nem végzett olyan tevékenységet, ami ezt indokolná.

(20.10)

Arról nem is beszélve egyébként, hogy sok olyan eset van, amikor megyei kamarai vezetők szóbeli vagy írásbeli ígéretei állnak évekkal korábban is rendelkezésére az adott szereplőnek, amelyekben igyekeztek arról biztosítani őket, hogy nem, valóban nem végeznek ilyen jellegű tevékenységet, nem kell kamarai tagdíjat fizetniük, és most utólag, évekkal később megkapják önkéntől azt a csekket, amely egy tisztességesen gazdálkodó esetében nehezen kifizethető, és végképp igazságtalan.

A kutakat én is meg akartam említeni, bár furcsállom, hogy éppen szocialista képviselőtársam, Gógös Zoltán veti fel, hiszen együtt szavazták meg a Fidesszel azt a jogszabályt, amely lehetővé teszi... (Gógös Zoltán: *De melyiket? A végrehajtási rendeletet?*) A végrehajtási rendeletet nyilván nem, de azt a jogszabályt, amely lehetővé teszi azt, hogy ez a probléma egyáltalán fennálljon. Én is úgy gondolom, hogy egészen irreális elvárásokat támasztanak, és látható, hogy itt Budapesten olyan jogászok találták ki ezt is, akik biztos, hogy a gyakorlatban még kutat sem láttak, maximum az autóból, tehát ezen sürgősen változtatni kell.

Vártam volna a LEADER-rel kapcsolatban is a kamarának egy határozottabb kiállását, már csak azért is, mert a kamara eredeti szemléletét egyébként

tükrözné az, hogy tisztességes LEADER-pályázatok tömegei jelenjenek meg ebben az országban; nem pedig azt vártam volna, hogy még nyilatkozatban is egyes kamarai vezetők kiállnak amellett, hogy 12 százalékról 5 százalékra csökkenjen a vidékfejlesztési támogatásoknál a LEADER aránya; még akkor is, ha tudom, hogy a korábbi időszakban rengeteg negatív példa volt a LEADER-rel kapcsolatban, de ezeket az embereket, ezeket a bűnözőket el kellett volna kapni, rács mögé kellett volna juttatni, és nem magát a szemléletet, ami egyébként biztos vagyok benne, hogy Európa egyik legjobb logikájú vidékfejlesztési programja, kellett volna lenullázni. Itt is a kamarának egy sokkal hangsúlyosabb kiállását vártam volna, főleg, még egyszer mondom, mert elolvassa a kamara célkitűzéseit, teljesen összhangban van egyébként ezzel.

Az EU-s kifizetések miatt, már sok szó esett róla, valóban sokkal határozottabb kiállást vártunk volna szintén a kamarától. Örülök, hogy most egy félmondatból elkaptam, állítólag a héten akkor rendeződnek ezek a kifizetések. Ennek örülünk igazán, csak tényleg sokkal előbb kellett volna, mert a pénzügyi szektor már valóban nem túl elnéző az érintett gazdálkodókkal szemben.

Összességében tehát ezen aktuális okok is alátámasztják szerintem azt, hogy nem megfelelően végzi a kamara a feladatát, és nem látom indokoltnak, hogy még több információ birtokába juttassuk, mondjuk, ezen jogszabály elfogadásával. Én azért nem adom fel, és abban bízom, hogy valóban elérjük azt a célt, amit kitűztünk, kitűztek itt a törvény eredeti vitájakor, amikor itt még arról beszéltünk, hogy az osztrákhöz vagy akár a franciához hasonló kamarai rendszer kialakításával minden érintett gazdálkodó előnyére fog szolgálni a működés; egyelőre inkább távolabb kerültünk ehhez, mint közelebb. Arra készülök, felülbírálni a korábbi álláspontot, hogy azt ki merjem mondani, hogy ilyen körülmények között valóban nem kellene a kötelező tagdíjat megtartani, épp elég forrás érkezik az Európai Uniótól is a kamara részére, illetve egyéb forrásokból is bőven akad, úgyhogy ilyen szolgáltatások mellett nem érzem arányosnak, azt hiszem, ezt a legtöbb érintett nevében elmondhatjuk.

Úgyhogy ezen fenntartások mellett azt tudom még egyszer hangsúlyozni, hogy nem fogjuk tudni támogatni ezt a módosítást. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most az LMP képviselője, Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagy örömmre szolgál, hogy Magyar Zoltán képviselőtársam és a Jobbik frakciója meg gondolta a sorsát ebben a kötelező kamarai tagságban. Nyilvánvalóan nem pénzről volt szó idáig sem, hanem arról, hogy el tudják ilyenkor mondani, hogy hány tagja van.

Tehát szögezzük le: ez az agrárkamara egy rák, egy daganat a magyar gazdálkodók testén, egy kötelezően odatett valami, amit mesterségesen önk fenntartanak és növelnek (*Dr. Bitay Márton Örs: Színezd még, Robi, nem értjük!*), de amit ki kéne onnan vágni. Nyilvánvalóan ez az agrárkamara alapvetően egy ilyen fideszes képződmény. Csak egyetlen nem értek itt az előterjesztés kapcsán: egyre több hatáskör, egyre több jog, egyre több illetékesség átmegy az agrárkamarához. Tessenek már nekem egyvalamit megmondani! Ott van az egyik gazdálkodó, a másik gazdálkodó a kamara élén. Minek tartjuk még ezt az FM-et? Már mindent elvitt a Miniszterelnökség. Ott két-három jó jogásznak adjunk munkát? Az egyik jól beszél, a másik jóképű, bajusza van, meg nem tudom. Mire van még ez az egész FM egyáltalán? (*Dr. Bitay Márton Örs: Nincs bajusom!*) Tehát ha a hatáskörök jelentős részét áttesszük a kamarához, és lassan öneki kell a szakmai feladatokat ellátni és irányítani, ha a Miniszterelnökség átvesz mindent, ami forrással kapcsolatos, akkor egyszerűen nem értem, hogy mire van a kamara. (*Sic!*)

Ez a kamarai törvény adatkezelési aggályokat nyilvánvalóan megint felvet. Mondta előterjesztőként Győrffy Balázs kamarai elnök úr - kamarai elnök úr. Most itt kamarai elnökként beszélt vagy országgyűlési képviselőként? (*Jelzésre:*) Országgyűlési képviselőként, bocsánat, de ez megint nem egy összeférhetetlen dolog? Azt hiszem, az, Gógös Zoltán képviselőtársam. Amikor bejön ide Szűcs Lajos, a Mohos elnöke, és elkezd a horgászoknak begyűjteni a pénzt, bejön Bánki Erik, és elkezd a focistáknak begyűjteni a pénzt - ezért vannak, hogy a saját szervezeteiknek gyűjtsék a jogokat meg a forrásokat? Tehát mennyire összeférhetetlen már ez, és ezen el se gondolkoznak! Na, mindegy...

Győrffy Balázs országgyűlési képviselő úr, egyben kamarai elnök elmondta, hogy bővített szolgáltatások lesznek. Kamarai tag vagyok, ezúton szeretném kifejezni, hogy nem kérek a bővített szolgáltatásokból, még az eddigiekből se nagyon, köszönöm szépen, éniattam ne gyűjtsenek az államtól pénzt és hatáskört. Viszont egyetértek az előttem szólókkal, a jobbikos képviselőtársammal, az MSZP-vel, hogy ha azt mondják, hogy ezek ennyire jó szolgáltatások, próbáljuk már ki, hogy a kötelező kamarai tagság megszüntetésével mennyien maradnak a kamarai tagságban és kik. Nyilvánvalóan Mészáros Lőrinc meg Csányi barátjuk ott marad, de hányan maradnak? Ez a felső ezer ott marad, akinek önk kijárják itt a pénzeket? Ki lesz, aki egyáltalán majd legitimizációt ad az itteni munkájukhoz, vagy legitimmé teszi a saját törekvéseiket?

Ez a kamarai törvény adatkezelési aggályokat jócskán felvet, a tagság nyilvántartási adatain túl a támogatások igénylését is szeretné most már ellenőrizni, továbbá az állami hivatalt kötelezi a kamara felé történő rendszeres adatszolgáltatásra. Milyen világ már ez, hogy az állami hivatalt kötelezzük arra, hogy egy kamarának adja ki az adatokat? Nem tűnik

nonszensznek az egész, ami itt kodifikálva van? Normális államban ez pont fordítva történik, tehát az ellenkezője történik meg.

A települési földbizottságok döntéseivel szemben önálló keresetindításhoz jogkörrel ruház fel egy közttestületet. Nagyon sok hibája van a földforgalmi törvénynek, dugig van hibával, és nagyon-nagyon rossz struktúrába viszi a rendszert. Egy jó lehetőség lett volna benne: ha a helyi közösségeknek benne hagy valamilyen reflexiós lehetőséget a földkereskedelemben és a földforgalomban. Ez az, amit teljesen kiheréltek, és áttették a saját kezükbe ezzel a kamaráival. Most az, hogy még itt önálló keresetindítási jogot is adjunk, szerintem ez teljesen nonszenszen túllövése a dolognak. Gyakorlatilag ezzel egy állami szervként fog szerepelni, ami még valamilyen szinten az Alaptörvénnyel is ellentétes, hiszen az állami feladatok ellátására a magyar Alaptörvény a magyar kormányon keresztül állami szervezeteket ruház fel. Meg kell nézni, hogy ha valaminek állami illetékességi és hatásköri kötelezettségei vannak, azt kiadhatja-e így egy közttestületnek.

Nem tudom, mondjanak már erre akár európai példákat, hogy ilyeneket csinál bármelyik kamara. Azt hiszem, a kamarai elnök úr, Győrffy képviselőtársam nagyjából nagy rálátással rendelkezik, korábban beszéltünk erről, nemzetközi szinten. Hol van még ilyen? Hol van olyan kamara az Európai Unióban, ahol minden további nélkül belelátanak az összes gazdálkodó támogatási adataiba meg a forrásaiba? (*Győrffy Balázs: Nyilvános adat!*) Értem, csak itt az, hogy a tagnyilvántartás adatain túl a támogatások igénylését ellenőrzi, gyakorlatilag egy olyan ellenőrzési jogkör, amit annak kellene ellátnia, aki nemhogy magyarországi hatáskörrel és illetékességgel, de még akár EU-s akkreditációval is rendelkezik, hogy ezt megtegye, hiszen ezen források jelentős része európai uniós támogatás. Egy magyar közttestület jogszabályi felhatalmazás alapján nem tudom, ezt hogy teheti meg.

Tehát a gazdakörök kiherélésével létrejött a mindenekfelett álló - ja, tényleg gratulálni szeretnék a pénteki kongresszushoz, mert sikerült felszámolni a Magoszon belül is a demokrácia maradványát. Nem akartam megjegyezni, itt még elnökölt az elnök úr, de látom, hogy ott is azért csak baj van azokkal, akik lázonganak. (*Jakab István: A tárgyra térjen, képviselő úr!*) Na már most, a tagság teljes kiszolgáltatásával a kamarát a politikai irányító testület kényekedvére alakítja, így nyilvánvalóan ez az, ami érdekessé teszi. Az az egyedüli kérdés, hogy vajon akkor is támogatnák-e ezt a jogszabályt, ha önk ellenzékben lennének, és Gógös Zoltán ott ülne Bitay Márton helyén, és azt mondaná, hogy át kell venni a kamarának a jogköröket.

Egyszer ebbe az álláspontba kellene behelyezkedni, mert elvileg törvényeket nem egy kormányzati ciklusra meg nem egy évre szoktak alkotni. Tehát ezen jogszabályok alkalmazhatósága akkor is megmarad, ha önk már nem lesznek itt, és önk nem

lesznek kamarai tisztségviselők, és az önök - pont két olyan ember van itt, aki gazdálkodik - adatait meg a támogatását esetleg akkor is ellenőrzi majd egy olyan testület, akivel nem tudnak semmilyen szinten azonosulni.

Azt gondolom, hogy mindez a jogszabály egy olyan elfogadhatatlan irányt vet továbbra is a magyar agráriumra, aminek a teljes kigyomlálására nagy szükség lenne. Önök tudják jól, hogy a magyar gazdák öntudatos emberek, az ilyenfajta ellenőrzést, az ilyenfajta gyámkodást, az ilyenfajta hatalmat nagyon nehezen viseljük el. Ennek megfelelően egy olyan kamarára lenne szükség, amely képviseli a gazdák érdekeit.

(20.20)

Gógös Zoltán képviselőtársam erről hosszán beszélt, nem akarom megismételni, amit elmondott, de egy mondatban hadd foglaljam össze: pont az a problémája a kamarának, hogy jelen pillanatban nem a gazdákat képviseli a kormányzattal szemben, hanem a kormányzatot képviseli a gazdákkal szemben, a gazdáknak magyarázza meg a körleveleiben meg a leveleiben, hogy milyen piszok jó az, amit csinál.

Alapvetően ezzel az iránnyal nyilvánvalóan nem lehet egyetérteni, a magyar gazdáknak ez nem érdeke, a magyar termőföldnek és a magyar vidéknek ez nem érdeke. Az FM, ha nem tudja ellátni a feladatait, és képtelen arra, hogy éljen a ráruházott jogokkal, kapitulálni kell, és megszüntetni az egész FM-et, nem pedig csak látszatra pár jogásznak megtartani egy díszintézményt. Nagyon szép ez a Kossuth téri épület, minden bizonnyal lehet hasznosan használni másképp is (*Dr. Bitay Márton Örs: Belülről már nem olyan szép!*), hogyha kitalálunk erre valamit, és akkor a kamarának pedig át kell adni az összes hatáskört.

Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Na most, kérem szépen, az a helyzet, hogy a kormány nevében Bitay államtitkár úr jelentkezett. Övé a szó, parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Csak arra szerettem volna reagálni, ami itt most elhangzott Sallai képviselő úrtól. Hogyha így érzi, miért nem csinálnak egy saját agrár-érdekképviseletet, képviselő úr? Akkor hol vannak a tömegek maga mögött, amiről beszél? Tudja, miért nem csinálnak? Mert maga egy nagyon aranyos agroceleb, de magának semmi köze nincsen az agrárvilághoz. A pártjának meg végképp semmi köze nincsen. És nincsen senki, aki maguk mögé fölzárkózna agrároldalról, és megpróbálná azokat az elveket követni, amiket önök elmondanak. Ez az igazság.

Én szeretném önt megnyugtatni, én nagyon sok mindent láttam már, és láttam azt is, amikor a gazdák tüntetnek, ők azért tudják az érdekeiket érvényesíteni, hogyha akarják. És egyáltalán nem azt láttam, hogy ilyen nyugodt vérmérsékletű emberek, akik hosszan tűrik, hogy a gonosz és zsarnok agrárkamara évekig kizsigerelje őket, és egy rossz kormányzás végén csődbe menjenek.

Általában úgy szokott lenni, hogy van egy minimális túrészi küszöb után azért valamilyen utat lezárnak, vagy följönnek a Kossuth térre, vagy levágott szarvasmarhafejek vannak tejválság idején a Kossuth tér minisztériumi árkádjá alatt. Tehát szokott lenni valami társadalmi ellenállás. (*Gógös Zoltán: Félnék, államtitkár úr!*) Az az igazság, hogy amit ön mond, az egy politikai ellenállás, de agrárgazdasági ellenállást én nem látok.

A javaslatához csak egyben szeretnék csatlakozni, ami szerintem tárgyi tévedés, hogy ezek nyilvános adatbázisok, amiről itt beszélünk. Tehát én is, ön is, bárki meg tudja nézni a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal korábbi honlapján vagy most már a Kincstár honlapján, hogy kinek milyen agrártámogatása van. Tehát ne csináljunk úgy, mintha ez valami titkos adatbázis lenne! Bárki hozzáférhet. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Történelmi pillanat, mert a magyar nyelv egy új szóval gyarapodott: agroceleb. Két szép latin eredetű szó - a celeberre vigyázzanak, mert a ragozása nem a szokványos (*Derűtség.*) -, ebből állt össze ez a bizonyos kifejezés; ami aztán meg is teremtette a lehetőséget arra, hogy Magyar képviselő úr kétperces hozzászólásra jelentkezzen. Parancsoljon! Majd kiderül, hogy most szótani vagy pedig agrárkérdésben szól hozzá. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Az agrocelebhez nem szólnék hozzá; nagyon tetszik, én is átveszem, ha államtitkár úr erre engedélyt biztosít (*Dr. Bitay Márton Örs: Nana! Jogdíj!*), sok kormányközeli illetőre is fogjuk tudni alkalmazni.

Hogy megragadjuk a probléma és különbség lényegét: államtitkár úr, nagyon jól sikerült ez a mondata, hogy miért nem alakít jelesül Sallai Róbert Benedek egy agrár-érdekvédelmi szervezetet. (*Dr. Bitay Márton Örs: Érdekképviselet, azt mondtam.*) Érdekképviseletet, rendben van. Azért, mert nem az a normális, hogy pártok alakítanak érdekképviseletet, és pártok mögött állnak érdekképviseletek, Európa szerencsésebb felén nem ez a jellemző. És remélem, egyetértünk abban képviselőtársammal, hogy mi nem egy ilyen Magyarországot szeretnénk (*Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Úgy van!*), ahol pártok mögött szerveződnek a különböző szakterületek érdekképviseletei. Sajnos a Fidesznel ezt a módszert látjuk, és én elhiszem, hogy ebben szocializálódtak, de fogadják el, hogy nem ez a normális, és nem ez az, ami előreviszi az ágazat sorsát.

Az pedig, hogy jelenleg nincsenek tüntetések, az nem azért van, mert elégedettek lennének a magyar agrárium szereplőit. (Gógös Zoltán: *Félnek a terror-tól!*) Félnek; egészen egyszerűen egy olyan országot építettek, ahol félnek, államtitkár úr. (Derűtség a Fidesz soraiban. - Gógös Zoltán: *Ez így van!*) Lehet ezen mosolyogni, de addig harcoltak a kommunizmus ellen, amíg építettek egy sajátot. Ez itt a probléma. Aki ma Magyarországon ki meri nyitni a száját, véleményt mer formálni a kormánnyal szemben - ahogy egyébként ezt éppen egy mai azonnali kérdésben is felvettem -, az egész egyszerűen meg van zsarolva, meg van félemlítve, le van radírozva. Aki pedig nem ebbe a kategóriába tartozik, az itt ül önök között zsíros állásokban, akiknek egyébként kellene képviselni az ágazat érdekeit. Ez itt a probléma. Nem azért nincsenek tüntetések, mert minden rendben van, sőt. Köszönöm. (Taps az LMP soraiból.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője kíván szólni. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az agroceleb szó nekem is tetszik, de nem szótani hozzászólásom lenne, ahogyan ezt elnök úr említette, a törvényjavaslattal kapcsolatosan. Igazából, ha azt mondom, hogy az érdemi részét tekintjük, akkor én két dologra bontanám, az egyik az lenne, hogy a most előttünk fekvő javaslat értelmében ne csak az elmulasztott kamarai tagdíj számítsa adók módjára behajtható köztartozásnak, hanem a be nem fizetett díjpótlék és a nyilvántartásba-vételi díj is. Nem mondom, hogy ez egyébként egy ördögtől való gondolat lenne, jóllehet összességében elmondtuk már, és Gógös képviselőtársam megemlítette, hogy mi volt a bajunk az eredeti törvényjavaslattal is; egy normális országban, egy normálisan működő kamaránál ez még egyébként elfogadható is lenne.

Fontosabb változtatási javaslat, amit úgy fogalmazott meg talán Gyórfy képviselőtársam, hogy a kamara számítsa ügyfélnek minden közigazgatási hatósági ügyben, amikor jogszabály által meghatározott feladatot lát el, és hogy maga is fordulhasson bírósághoz, és perelhető legyen, és ő is perképes legyen. Ugye, ez azért van, mert amikor a kamara földbizottságként fellépve elutasítja egy termőföld-adásvételi szerződés jóváhagyását, ezt a döntését az önkormányzat megváltoztathatja. És a törvény indoklásában is szerepel egyébként erre való utalás, ugye, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvénnyel kapcsolatosan a 17/2015. alkotmánybírósági határozat megállapította, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvényben a földbizottságok számára biztosított jogosultság a termőföldre vonatkozó adásvételi szerződés megakadályozására nem ellentétes az Alaptörvény

egy bizonyos cikkével. Az Alkotmánybíróság ebben a hivatkozott határozatában megállapította alkotmányos követelményként, hogy ez a bizonyos jogorvoslathoz való alapjog érvényesülése csak akkor biztosított, hogyha - és két dolgot említ - a) a földbizottságok állásfoglalása a törvényben megkövetelt értékelést olyan részletezéssel tartalmazza, hogy annak okszerűsége érdemben is elbírállható hatósági eljárásban - nem olvasom végig -, és a másik, hogy a helyi önkormányzat képviselő-testületének a földbizottság állásfoglalása ellen benyújtott kifogást elbíráló határozata mint közbelső érdemi döntés ellen bírósági felülvizsgálat igénybe vehető. Nem szeretném kisarkítani a dolgot, de azt is mondhatnánk, hogy amikor sebtében, gyorsan összerakták ezt az agrárkamara törvényt, amit most módosítani szándékoznak, akkor gyakorlatilag egy alaptörvényellenes helyzetet hoztak létre. Ez is azt mutatja, hogy már az akkori törvény sem volt helyes, tehát helyes volt az is, hogy nem támogattuk. Tehát igazából az az alaptörvény-ellenes, hogy ha a kamara mint földbizottság járt el, ez nagyon komoly eljárásjogi aggályokat vetett fel az eddigi eljárásaival kapcsolatban.

Említette Gógös képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában, hogy azt a törvényt, amit módosítani kíván a jelenlegi törvényjavaslat, azt sem támogattuk, mert úgy gondoltuk, hogy ezer sebből vérzik, és azt gondolom - és most jogászként mondom, ha lehet, hogy így fogalmazzak -, hogy nem értettünk egyet azzal, és ezt is kifejtettük többször, hogy a Fidesz gyakorlatilag a Magosszal kötött egy együttműködési megállapodást, társult szervezetnek is nevezhetnének a Magoszt a Fideszhez képest, majd ezt követően a Magosz, a Fidesz és az agrárkamara vezetésében személyi átfedések vannak.

Ezt akkor is elmondtuk, hogy nem tartjuk jónak és nem tartjuk helyesnek, azt gondoljuk, hogy az agrárkamara köztestületet ellátó szervezetként és érdekképviselőként nem helyes, hogyha politikai irányítás és politikai befolyásolás alá kerül, éppen ezért nem értettünk egyet ezzel akkor sem, ezért nem támogattuk már az eredeti törvényjavaslatot sem, és azt kifejezetten károsnak tartjuk, hogyha éppen az agrárkamara vezetője, Gyórfy képviselőtársam, úgy fogalmaztak a sajtóban, hogy saját magára akar törvényt hozni, értelemszerűen nem saját magára, hanem az általa elnökölt szervezetre, azonban, azt gondolom, hogy ez valóban egy nagyon fontos jogpolitikai, ha mondhatunk ilyen kifejezést, kérdés, hogy ez mennyire erkölcsös vagy mennyire etikus vagy jogilag mennyire elfogadható. Azt tudjuk, hogy jogilag ezt nem akadályozza és nem gátolja semmi, de azt gondoljuk, hogy ez nem egy megfelelő eljárás, nem egy megfelelő eljárás mód, éppen ezért, ahogyan Gógös képviselőtársam már említette, nem fogjuk tudni támogatni a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Most normál szót kérő felszólalóként a Jobbik

képviselője, Lukács László György képviselő úr következik. Parancsoljon!

(20.30)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztők! Vidéki képviselőként örömmel hallgattam, néztem a jóízű vitát, ami itt kialakult. Érzem egyébként annyiban felhaltalmazva magam, hiszen Karcagon élek, és mégiscsak a mezőgazdaság, az agrárium vesz körbe, és a gazdálkodók mindennapi problémája is körbevesz, hogy egy olyan problémát hozzak önök elé, amelyre nem tudom, hogy ez a törvénymódosítás ad-e választ. Ha ad, akkor majd elmagyarázzák, hogy hogyan, illetve ha nem, akkor ebbe az irányba mozduljunk el és gondolkozzunk együtt. Hiszen ez nem is igazából a gazdálkodókat, hanem az önkormányzatokat érinti.

Ugyanis, ha helyesen értelmezem a jogszabályokat, és próbáltam azért megtalálni benne az összefüggéseket, akkor a földbizottság döntése ellen előterjesztett kifogást az önkormányzat bírálja el. Ez ellen jogorvoslat a közigazgatási és munkaügyi bíróságokhoz van, illetve ezt a jogorvoslati utat lehet igénybe venni. Nos, ebben a jogorvoslati útban az egyik, szerintem nagyon hibás elem, hogy rendszerint, ha jogsértő határozatot hoz a földbizottság, és ezt a jogsértő határozatot egyébként az önkormányzat szintén jóváhagyja, és az ügyfél ezt megfellebbezi a bírósághoz, és a bíróságon a fellebbezése megáll, akkor ebben az esetben az összes perköltség, az illeték mind az önkormányzatnak, mind az egyedüli peres félnek vagy perképes peres félnek, hiszen ebben az esetben másnak nincs perbeli jogképessége, csak az önkormányzatnak, illetve a hivatal jegyzőjének, így innentől kezdve mindenfajta költség az ő nyakukon van, illetve órájuk zuhan.

Ezt onnan tudom, hogy Karcagon többször jelezték a helyi önkormányzati képviselők, hogy egy notórius ügyben, ami egyébként egy szerintem jó szándékú döntésből ered, de állandóan hibás jogalapról helyezkedik szerintem a földbizottság; egy állandó olyan, most már körbe-körbejáró ügy alakult ki, ami mindig eljut oda, hogy egy kifogás, a kifogásban dönt az önkormányzat, az önkormányzat határozatát vagy a döntését megfellebbezik, és elbukja a pert az önkormányzat. Most már a harmadik ilyen kört járják meg ebben az ügyben, és az önkormányzat folyamatosan kénytelen benyelni a perköltségeket, illetve mindazt, ami a vesztes perrel jár.

Tehát a kérdésem elsősorban az lenne, hogy kínál-e a jelenlegi törvénymódosítás erre megoldást. Ha nem, akkor miként lehetne elérni azt, hogy ezek a költségek egy peres álláspont esetén ne az önkormányzat büdzséjének terheit képezzék, ne azt szaporítsák. Hiszen úgy gondolom, hogy az önkormányzatok nem voltak felkészülve arra, hogy ebben

az esetben, ha a határozatot vagy az ő döntésüket megfellebbezik, és egyébként jogsértő lesz, de ezt a határozatot egyébként a megelőző döntésre, tehát a földbizottság döntésére alapították... - és itt azért zárójelbe teszem, hogy kinél volt meg az a döntési kapacitás vagy az a lehetőség, hogy helyesen bírálja el, az önkormányzat mindig feltételezi, hogy a földbizottságoknál volt meg a szakmai kapacitás és döntési képesség, hogy helyesen bírálják el. Így hát az esetek nagyon nagy többségében nem szokták egyébként a földbizottság határozatait nagyon megváltoztatni vagy ellenkező álláspontra helyezkedni. Így egy ilyen kódolt hibát visz magával az önkormányzat, és szerintem egy majdnem automatikusan jövő peresztés lesz az ő oldalukon az eredmény.

Ezt szerettem volna kideríteni, hogy ez erre vonatkozik-e, illetve ez a törvénymódosítás kínál-e erre megoldást. Ha nem, akkor van-e lehetőség arra, és mikor van lehetőség arra, hogy ezt módosítsuk? Pontosan azért, mert nem hiszem, hogy csak a karcagi önkormányzat jár ebben a cipőben, hanem úgy gondolom, hogy nagyon sok más önkormányzat kerülhet ebben a helyzetbe, hogy ott áll egy általa kevésbé ismert megalapozott döntésnek a védelmében, és egy peresztés félként jelenik meg időről időre a tárgyalások végén, és ezzel saját magának rontja a helyzetét és saját költségeit halmozza.

Tehát ha az előterjesztőknek ezzel kapcsolatosan van álláspontja vagy esetleg az FM-nek van álláspontja rá, akkor örömmel várom erre vonatkozóan az észrevételeket, illetve hogy akkor milyen megoldást lehetne még erre kitalálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kétperces felszólalás következik, Jakab István alelnök úr, két percben, Fidesz. Parancsoljon!

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csak a személyes megtámadtatás miatt jelzem Gógös képviselő úr felé, és ez egyetlen mondat lesz: saját alapszabályt a saját szervezetben tessék átalakítani, megformálni úgy, ahogy akarja, a saját asztalán rendezkedjen, az enyémen, a mi asztalunkon ne - pont.

Visszatérve a témára, és megkövetem elnök úr, mert kénytelen voltam személyes ügyben ezt elmondani itt nyilvánosság előtt. Kedves Képviselőtársaim! Az, hogy a kamarai szolgáltatások hogyan működnek, azt jelzi, hogy egy teljes új támogatási rendszerre való átállásnál teljes mértékben át tudott állni a magyar gazdatársadalom - egy. Kettő: az összes, n+2, az összes uniós forrás Magyarország részéről, ami a vidéket és az agráriumot illeti, lehívásra került. Ezen túlmenően pedig tessék szíves még egyetlenegy olyan szervezetet mondani, aki teljes körű szolgáltatást nyújt uniós és egyéb ügyekben évi 2 ezer forint tagdíjért. És ezt tessék majd elmagyarázni az östermelőknek is. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Látom, némi meglepetést okozott ez a kérdésem, de mint-hogy nem, így örömmel mondhatom, hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

És így aztán most megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni. Gyórfy képviselő úr, gondolom, úgy tekinthetem, hogy azért állt fel, mert akar beszélni, nem azért, hogy a lábát mozgassa. (*Derűltség.*) Akkor parancsoljon, mint előterjesztő ön zárhatja a vitát. Parancsoljon!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Nagyon jól értelmezte abbéli szándékomat, hogy szeretnék reagálni a vitában elhangzottakra. Azt gondolom, magát a módosítást igazából néhány gondolatban érintették képviselőtársaim. Általános agrárpolitikai, illetve köztisztviselői érdeklődési vitát folytattunk, amin nem vagyok meglepve.

Néhány tárgyi tévedést engedjenek meg, hogy az asztalra tegyek és próbáljam helyretenni a dolgokat. Kronológiai sorrendben haladnék, úgyhogy Gógös képviselőtársamnak szeretnék válaszolni. Tisztelt Képviselő Úr! A földbérletek vonatkozásában mint gyakorló gazdálkodó, nyilván abban vagyok érintett, hogy normális bérleti díjak alakuljanak ki, amiben a lehetőség benne van, hogy azt az ember ki tudja termelni. Van olyan termőföld, aminél egyébként azt gondolom, hogy a 100 ezer forint vagy a közeli érték is adott esetben gazdasági realitás lehet, de ez a magyar termőföldvagyonnak az ezrelékekben mérhető része, és azt gondolom, hogy sokkal inkább az az általános egyébként, hogy nem is ez jellemzi a magyar vidéket.

A többek között általam benyújtott jogszabálymódosítás, ami a földbérleti díjak vonatkozásában javasolt egy megoldást, azt tartalmazta, tisztelt képviselő úr, hogy a piaci bérleti díjhoz lehessen igazítani. Halkan megjegyzem, képviselő úr, ez azt is jelenti, hogy a földbérleti díj csökkentésének a lehetősége is benne van ebben a jogszabályban. Úgyhogy kérem, hogy ezt ne egy ilyen általános bérletidíj-emelési szándékként fogalmazza meg, mert ez ebben a formájában nem igaz.

Tisztelt Képviselőtársam! Nem tisztem megvédeni Kis Miklós barátomat, ugyanakkor arra hadd hívjam fel a figyelmét, és ha figyelte a híradásokat, akkor Kis Miklós azt mondta, hogy az Államkincstártól kapott tájékoztatás alapján a következő számokat tudja mondani. Azt gondolom, hogy az Államkincstártól kell számokat kérni, ahogy ezt egyébként államtitkár úr is megette. (*Gógös Zoltán: De miért nem ellenőrzi le?*) Nagyon remélem, hogy az Államkincstár államtitkár úrnak pontos számokat adott. Engedje meg, hogy feltételezzem, hogy ez történt meg.

Tisztelt Képviselő Úr! A kamarai törvény és a kamarai választások vonatkozásában mind az Alkot-

mánybíróság, mind a Legfőbb Ügyészség azt az álláspontot foglalta el, hogy az a mostani jogi keretrendszernek megfelel, az Alaptörvénnyel összhangban van. És még egy dologra fel szeretném hívni, tisztelt képviselő úr, a figyelmét, az idén kamarai választások lesznek, tehát megvan minden egyes civil szervezetnek a lehetősége, hogy a kamarai választásokon induljon. A kamarai választásokon való részvétel feltétele az elmúlt négy évben nem változott, tehát öt év elteltével ugyanolyan feltételekkel lehet a kamarai választásokon részt venni, mint azt az előző ciklusban lehetett megtenni.

És még egy fontos dolgot szeretnék leszögezni, és ebben, azt gondolom, néhány ellenzéki képviselőtársam vagy tárgyi tévedésben van, vagy szándékosan nem vesz figyelembe egy nagyon fontos dolgot.

(20.40)

Ausztriában például, amit sok esetben egyébként a kamarai működés iskolapéldájának hozunk, kamarai pártok indulhatnak a kamarai választásokon. Kamarai választásokon pártok jelöltjei méretetik meg magukat. Tehát azt mondani, hogy egyébként a szerencsésebb történelmi fejlődésű országok esetében nincs átpolitizálva a kamara köztisztviselői működése, ez tényszerűen nem állja meg a helyét. Ugyanakkor egy dologra is rávilágítanék még: a köztisztviselő, szemben egyébként a civil szervezetekkel, alapvetően jogszabály által létrehozott szerv, innentől kezdve politikai akarat hozta létre, tehát ilyen formában a politikától való teljes elszakadását számonkérni egyszerűen blódság.

A képviselő úrnak hadd jelezsem a kutak legalizálásával kapcsolatban, hogy mi a kamara álláspontja, amit mi több alkalommal is felvetettünk. Mi kezdeményeztük, hogy legyen egy moratórium a 2018. év végéig, hogy a gazdálkodókat ne büntessék meg, ha egyébként nem engedélyezett kutakból öntöznek. Ezt tisztázzuk. Mi kezdeményeztük, hogy legyen egy moratórium, hogy ne lehessen megbüntetni ezeket a gazdálkodókat, és egy viszonylag hosszú időt adjunk nekik arra, hogy képesek legyenek legalizálni ezeket a kutakat.

Tisztelt képviselőtársam, még egy dologról szeretnék beszámolni. A kormánnyal folyamatosan egyeztetünk arról, hogy azokat a drága ellenőrzési díjakat és azt a nagyon hosszú eljárást hogy lehetne érdemben rövidíteni. Megjegyzném, nyilván ez nem egy nagy nyilvánosság előtt zajló esemény. A mérnöki kamarával egyeztetünk arról, hogy hogy lehetne a tervezési díjakat érdemben csökkenteni. De egy dolgot ne felejtsünk el: az Európai Unió a források lehívásához ad bizonyos egzakt feltételeket, s többek között ezekben szerepel, hogy mind a felszíni, mind a felszín alatti vizeink védelmére oda kell figyelni. Nem egy esetben azt látjuk, hogy nem kizárólag, de részben az illegális kutaknak köszönhetően vannak olyan területek, ahol a víztestek minősége már kriti-

kus szintre jutott. Képviselő úr, közös érdekünk a vizet megtartani abban az állapotban, és nyilván abban egyetérthetünk, hogy illegálisan működő kutak ezreivel az országban erre kicsi a lehetőség. Azt gondolom, hogy ebben egyetértünk, és ne csináljunk ebből a szakmai ügyből politikai vitát.

Tisztelt Magyar Zoltán képviselőtársamnak mondanám, 2 százalék az elutasított földvásárlási szándékok aránya, de ebből nem mindegyikből lesz per. Körülbelül 200 peres ügy van most pillanatnyilag. Azt gondolom, hogy ha ezt összevetjük a több százézes ügyforgalommal, ez pár ezrelékes vagy tizedezrelékes számot jelent.

A TEÁOR kérdésében, képviselő úr, a jogszabály egyértelműen fogalmaz, hogy ha valakinek a tevékenységi köre kiterjed ezekre a dolgokra, akkor ő kamarai tagsággal kell hogy számoljon. Az, hogy a könyvelője vagy a jogásza nem vette észre, hogy egyébként három éve tagja a kamarának, és ő nem kerül kapcsolatba velünk, és nekünk csak folyamatosan sikerült azokat az adatbázisokat felépíteni, ami alapján mi meg tudtuk szólítani, hogy tisztelt uram, a mi álláspontunk szerint ön tag, akkor nem tudok vele mit kezdeni. Azt gondolom, az a korrekt, ha én megszólítom őt, mert ha nem teszem ezt, akkor hűtlen kezelésben vagyok érintett, mivel nekem az a kötelességem, és egyébként erkölcsi kötelességem is azokkal szemben, akik befizetik a tagdíjat, hogy igenis hajtsam be mindazoktól, akik erre egyébként a jogszabály által kötelezve vannak.

De nem szándékunk egyébként elvtelen megoldásokat alkalmazni. Felhívom a figyelmét a képviselő úrnak, hogy azokat a tagokat - és ezt a tavalyi évben megnyitottuk, az idei évben is meg fogjuk nyitni -, akiket megszólítottunk, hogy kérem, önnek 2012-ben, 2013-ban már kamarai tagsága keletkezett, és nem végzi ezt a tevékenységet, bár a TEÁOR megjelenik az ön vállalkozói igazolványában, vegye ki, és ha nyilatkozza, hogy ön ezt nem végzi, és három évig nem fogja ezután sem végezni, akkor igazából egyévi tagdíj befizetése mellett minden korábbi restanciáját, minden korábbi tartozását elengedjük. Azt gondolom, hogy nagyon sok olyan lépést tettünk, és folyamatosan teszünk a tagdíjak vonatkozásában, ami életszerűvé teszi ezt az egészet.

A támogatások vonatkozásában mi lehet egy köztisztület feladata? Tisztelt Képviselő Úr! Mi abban tudunk együttműködni, hogy lehetőleg a kamarai tagok, a gazdálkodók hozzájussanak minden uniós forráshoz, amihez csak lehet. Itt a falugazdász-hálózat szerepe, azt gondolom, óriási. Tisztelt Képviselő Úr! Ezermilliárd forinthoz segítették hozzá a gazdálkodókat a falugazdászok. Ez félmillió hektár föld értékét jelenti, képviselő úr. Miben tudunk segíteni? Abban, hogy időben be legyenek adva a kérelmek. És abban tudunk segíteni, hogy ne csökkenjen a beadott területek számossága.

Franciaországban, Angliában és Romániában, képviselő úr, a június 30-i kifizetési határidőt - most idén beadjuk, június 30 a kifizetési határidő - módo-

sítani kellett augusztus 31-ére. Romániában és Angliában csökkent a beadott területek száma hektárban azért, mert nem tudták beadni. Magyarországon szó nem volt erről. Tehát azt gondolom, ebben érdemi szolgáltatást tudunk nyújtani, és engedje meg, hogy erre igazán büszkék lehessünk.

S hogy mit csinál a kamara, képviselő úr: többek között kezdeményeztük egy országos jégeső-elhárító rendszer kiépítését. A vidékfejlesztési programban javaslatot tettünk, hogy legyen benne egy ilyen, és egyébként most április 14-éig szeretnénk pályázatot is beadni erre, hogy meg tudjuk ezt valósítani. Egy ráfordított forinttal 33 forint termelési értéket tudunk megvédeni. Képviselő úr, egy év alatt adott esetben 50 milliárd forint termelési értéket tudunk a magyar agráriumnak megmenteni. Ezt szembeállítva az évi 4 milliárd forintnyi tagdíjjal, amit beszedünk, azt gondolom, önmagában nem egy olyan rossz üzlet.

Sallai képviselőtársamnak mondanám, az őstermelői igazolványok kibocsátásával, ami egyébként ingyenes, amióta a kamara megalakult, kétezer forintot takarítunk meg ezzel a gazdálkodóknak. A legkisebb kamarai tagdíj - és ezt fizetik a legtöbben - szintén kétezer forint. Nagyságrendileg az elmúlt négy évben egymilliárd forint összeget hagytunk ott a legkisebbeknél. Nyilván apró, kétezer forintos összegekben, de egymilliárd forintnyi összeget hagytunk náluk. Ez egyébként egynegyede az éves tagdíjbevételeinknek.

Arra pedig, hogy megbomlott a Magoszban a demokrácia, tisztelt képviselőtársaim, aki ezt mondja, az egyszerűen nem tudja, mit beszél. Képviselőtársak, legyünk már őszinték! Előírta az új polgári törvénykönyv, hogy minden évben közgyűlést kell tartani. Ez a Magosznál, mivel több száz emberről van szó, hál' istennek, adott esetben ötszáz ember mozgatójáról van szó, nem volt minden évben közgyűlés. Helyette volt egy nagyságrendileg 50 tagú választmány megválasztva, és az fogadta el a költségvetést és fogadta el a beszámolókat. De mivel most már kötelező minden évben összehívni ezt a több száz embert, a választmány funkciója ilyen értelemben kiüresedett. Úgyhogy Gógös képviselőtársamnak is mondom, maradjunk már annyira őszinték egymáshoz, hogy ne mondjuk azt, hogy ezzel aztán lebontottuk a Magoszban az érdekérvényesítés és a véleményformálás lehetőségét. Ez demagógia, és egyáltalán semmilyen alapja nincs ennek.

Ezzel talán befejezném, és Lukács képviselőtársamnak ígértem választ. Képviselő Úr! Abban az esetben, ha a kamara hoz egy döntést azzal kapcsolatban, hogy nem támogatja, mondjuk, a földszerezést az adott vásárló vonatkozásában, úgy az önkormányzatnak egy esetben van lehetősége felülvizsgálni és azt mondani, hogy nem: ha a kamara mint földbiztonság, nem jogszerű döntést hozott. Ha az önkormányzat annak ellenére egyébként, hogy a bírósági álláspont szerint nem jogszerű a döntés, és az önkormányzat rábólintott arra, hogy mégis menjen, noha a bírósági álláspont szerint nem jogszerű, ak-

kor az önkormányzat nagy hibát követett el, és azt gondolom, nem lehet rutinszerűen eljárni, és az önkormányzatoknál azért van annyi jogi kapacitás, hogy el tudják dönteni, hogy ez jogszerű döntés volt vagy nem. Nem a tartalmi kérdést kell vizsgálni, csak és kizárólag azt, hogy jogszerűen járt el a kamara mint földbizottság vagy nem. Ha elkövetik azt a hibát, hogy felületesen és úgymond bizalmi elv alapján teszik ezt, kérem, hogy ne tegyék. Azt gondolom, hogy minden rendszernek jól tesz egy normális, jogi értelemben egzakt kontroll, akkor azt gondolom, joggal viseli annak az anyagi terhét a bírósági eljárásokban.

A mostani lehetőség, ami a jogszabály-módosításban benne van, alapvetően azt jelenti, hogy ha az önkormányzattal nem ért egyet a kamara... - és erre Magyar képviselőtársamnak szeretném megköszönni azt az őszinteséget, hogy valóban ketten négy-szemközt is beszéltünk olyan esetekről, amikor az önkormányzat visszaélészerűen gyakorolja ezt a lehetőséget, és egy játszótérért cserébe több száz hektár termőföldet juttat egyébként illetéktelen kezekbe. Azt gondolom, hogy itt viszont hadd legyen meg a kamarának az a jogi lehetősége, hogy bíróság előtt védje meg az álláspontját. Ezzel a jogszabállyal nem azt mondjuk, hogy a kamara visszaélhet ezzel és felülvizsgálhatja kvázi harmadfokon az önkormányzat döntését, hanem arra kérünk lehetőséget, hogy olyan esetekben, amikor úgy ítéljük meg, hogy az álláspontunkkal, jogi véleményünkkel ellentétes döntés születik önkormányzati szinten, akkor azt bíróságon hadd védjük meg, és nyilván a bíróság döntése pedig majd valamilyen formában eldönti ezt a kérdést.

Elnök Úr! Köszönöm szépen, ennyiben szerettem volna reagálni a vitában elhangzottakra.

(20.50)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője: „A vidék pártján. Hogyan tovább, Rábaköz?” címmel. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyakorlatilag az elmúlt hetek napirend utáni felszólalásait kell most némileg megismételnem, és nem önhibámból, hanem azért, mert egész egyszerűen nem érkezett rájuk érdemi válasz, és ez nem is rám nézve sértő, mert ellenzéki képviselőként napirend utáni felszólalásban nem tudom önöket arra kényszeríteni, hogy válaszoljanak, ellenben közel egy tucat polgármesterrel találkoztam, akik eze-

ket a problémákat felvázolták elem, illetve a fogadóórakon keresztül csak ha az elmúlt három hónapot nézem, legalább kétszáz rábaközi polgárral volt módomban ilyen formában konzultálni.

A csornai napelemgyár ügye. Itt nemcsak a választ hiányolom, hanem az érdemi lépéseket is. 10 milliárd forint adófizetői pénzről beszélünk, hiszen az Eximbank, illetve a magyar kormány is támogatta a beruházást, amelynek már jó ideje üzemelnie kellene. De most csak annyit tudunk, hogy már a korábban felvett alkalmazottak is el lettek küldve, illetve maga az üzem áll, technológia sehol, és a napelemgyár egyelőre nem úgy néz ki, mint ami a közeljövőben üzemelni fog. Felmerültek olyan pletykák, hogy esetleg kormányközeli érdekek is álltak ezen ügylet mögött. Kérem, a kollégák tisztázzák magukat, ha ezek nem igazak.

Az úthálózatra is vártunk valami ígéretet. Én évéről évre benyújtom a költségvetéshez azt a módosító javaslatot, amely az ország második legrosszabb állapotban lévő úthálózatán igyekszik javítani. Nagyon támogatandó, hogy megépült a gyorsforgalmi út, de arról leérkezve azt tapasztaljuk, hogy a három elfogadott útminőséget meghatározó paraméter mindegyikében jócskán az országos átlag alatt szerepel a térségünk, és ahogy mondtam, ha jól emlékszem Heves megye után a második legrosszabb a Rábaköz e tekintetben.

S ez nemcsak a gépkocsik minőségére van kihatással, nemcsak a biztonságos utazásra, hanem bizony az aprófalvas területeken - mert a Rábaköz ilyen - a szolgáltatásokhoz való hozzáférés minősége is jóval rosszabb, mint mondjuk, városi polgártársaink esetében.

Az önkormányzatokat járva folyamatos panaszáradat fogad, s nemcsak a TOP-os pályázatokat illetően, hanem bizony elmondják, hogy az önkormányzati alkalmazottak megalázó fizetése odavezetett, hogy azok az önkormányzatok, amelyek képtelenek kigazdálkodni a többletforrást számukra, elveszítik a versenyképes legjobb munkaerőket, hiszen a versenyszféra azért ennél lényegesen jobb feltételekkel kínál számukra lehetőségeket. Ilyen formában viszont az aprófalvas területek, a kistelepülési régiók, mint a Rábaköz is, éppen azt az esélyt veszítik el, hogy érdemi minőségi vidékfejlesztés végbemehessen ezeken a településeken, hiszen sok esetben éppen ezek a kicsi önkormányzatok azok, amelyek tényleg gyakorlatilag személyükben ellátják a vidékfejlesztés feladatát minden nyűgével-bajával. Így az ő segélykiáltásuk is eme felszólalás.

Szintén rengeteg panasz érkezett az ügyben, hogy az egészségügyi szolgáltatások mennyivel rosszabb minőségben és mennyivel lehetetlenebb módon érhetőek el ebben a térségben, mint mondjuk, a megyeszékhelyen vagy a nagyobb városokban, miközben ők papíron ugyanolyan állampolgárai hazánkban, akik kisebb településen élnek, és ugyanúgy hozzájárulnak ezen szolgáltatások fenntartásához az adóforintjaik és munkájuk révén.

Nagyon remélem, hogy minőségben radikálisan megváltozik a kormány hozzáállása a kistelepülésekhez, és végre nemcsak szavakban zajlik a vidék felzárkóztatása, hanem azon bődületes összegek, amelyek európai uniós forrásokon keresztül érkeznek vidékfejlesztési címkével ellátva, azok végre valóban arra a helyre kerülnek, ahova címkézve vannak és a vidék felzárkóztatását fogják szolgálni.

Ellenben nem vagyok naiv, és 2010 óta van szerencsém-szerencsétlenségem az önök kormányzását tekinteni, ilyen formában attól tartok, hogy 2018-ig, egy jobbikos kormányváltásig kell arra válni, hogy itt a szemlélet érdemben megváltozzon, és ezek a százmilliárd forintok valóban arra fordítódjanak, amire, ahogy mondtam, fel vannak címkézve.

Tehát ilyen formában nem vagyok naiv, de mindenképp fontosnak tartottam elmondani, hogy ezen térségi polgármesterek és polgárok segélykiáltása megér annyit, hogy itt a Ház falai között is elhangozzon, és jó lenne, ha nemcsak ellenzéki képviselőként kellene felszólalnom, hanem kormánypárti képviselőtársaimra ráerősítve tudnám elmondani a mondanivalómat. Azonban ők, ahogy látszik, egyetlenegy fővel sincsenek már jelen a mai ülésen, ilyen formában ezt hiába is várhatjuk. Reméljük, hogy ez a helyzet gyorsan megváltozik. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Demeter Márta független képviselő asszony napirend utáni felszólalása következik: „Hová tart így Magyarország?” címmel. Parancsoljon!

(21.00)

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sokszor az elmúlt években eljött az a pont, hogy megkérdezzük, hová tart így Magyarország, de azt gondolom, hogy az elmúlt napok eseményei ismét felvetik ezt a kérdést. Itt egészen konkrétan a CEU ügyére gondolok, és arra a gyalázatos törvényre, amit a kormánypárti többség el akar fogadni ezzel a kiváló egyetemmel kapcsolatban.

Mára több mint ezer tudós és 14 Nobel-díjas is tiltakozott az ellen, ami Magyarországon történik a CEU-val kapcsolatban, valamint közel tízezer diák, oktató és olyan emberek, akik felháborodnak egy ilyen felsőoktatási autonómiába, egyetemi autonómiába durván beavatkozó törvény miatt, akik ezt elítélik, ők együtt tiltakoztak a tegnapi napon. Rengetegen, és ez egyáltalán nem érdekli a kormányt, egyáltalán nem hatotta meg őket, olyannyira nem, hogy itt 24 óra alatt a parlamenten szeretnék keresztülnyomni ezt a törvényt.

A CEU Magyarország egyik legjobb egyeteme, mind a hallgatók, mind pedig a szakma értékelése alapján is. És nagyon furcsa ez az egész helyzet, ami kialakult, mert nyilvánvalóan látjuk, hogy ennek van egy alapvetően szokásos hatalmpolitikai, hatalmi

trükközési logikája, amit ugye már megszokhattunk az Orbán-kormánytól a sok-sok év alatt, valamint az örök ellenségképnek a felvázolása és a kreálása. De mindezek mellett, és ezektől akár el is tekintve, nagyon furcsa az, hogy az a kormány, amely mindig minden egyes helyzetet, szituációt elemez, lemér, hogy az pontosan hogyan működik, és ennek alapján próbálja meg a tevékenységét végezni és a hatalmpolitikai elemeket érvényre juttatni, az mintha most óriásit tévedett volna.

Hiszen olyan érzése támad az embernek itt a nyilatkozatok kapcsán, mintha a kormány piros pontokat próbálna meg szerezni az Egyesült Államokban bizonyos amerikai köröknél. De azt kell mondjam - ugye, itt Soros György vezgálásával és a hozzá kapcsolódó intézmények vagy szervezetek vezgálásával -, hogy úgy néz ki, ebben nagyot téved. Egyébként kíváncsi vagyok, hogy erre a kormány mikor fog rájönni, vagy hogy belátja-e valaha, hogy ez egy nagyon hibás lépés, hiszen felhívnám itt is a figyelmet arra, hogy az Egyesült Államok nem úgy működik, mint Magyarország. Tehát míg Magyarországon egyébként bármit meg lehet tenni, hogyha valakit ellenségnek kikiáltanak, akkor éjjel-nappal vezgálhatják, törvények is születnek ellene, és egyébként a kormány nem is biztos, hogy kiáll azokért a magyar állampolgárokért, akiket bármilyen inzultus ér intézkedések kapcsán, addig az Egyesült Államok igenis kiáll ilyenformán az állampolgárai mellett. És látszik az, hogy már az Egyesült Államok ügyvivője is nyilatkozott abban, hogy mind a két nagy párt, a Demokrata és a Republikánus Párt is támogatja a CEU működését.

Tehát nem tudom, hogy mit remél, milyen piros pontokat remél ettől az egész intézkedéstől a kormány, merthogy ez csak veszteséggel jár. A magyar emberek veszítenek a legtöbbet, a diákok veszítenek a legtöbbet, maga a magyar felsőoktatás az, amelyik nagyon sokat veszít, és a Magyarország iránti bizalomnak a még meglévő maradéka is teljesen erodálódik, és annak is a rovására megy ez az intézkedés.

Ráadásul a CEU-törvény indokolásában egészen horrorisztikus az a rész, amiben nemzetbiztonsági szempontokra is hivatkoznak. Ebből idéznék: „a felsőoktatási törvény vonatkozó rendelkezéseinek biztosítania kell a - itt történik egy felsorolás, ezt követően pedig: - hallgatói, oktatói mozgás, beutazás során az időszéri nemzetbiztonsági szempontok érvényesülését”. Tehát azt gondolom, hogy ennek semmi helye itt, és ez megint csak arra utal, hogy a kormány egy olyan értelmezést próbálna meg adni a helyzetnek, mint ha itt felléphetne bármilyen nemzetbiztonsági kockázat akár a hallgatókkal, akár az oktatókkal kapcsolatban. Hozzáteszem, hogy egyébként a valódi veszélyt jelentő letelepedési kötvények ügye, moszkvai vízumügy és Pharaon-ügy kapcsán, érdekes, semmilyen nemzetbiztonsági kockázatot nem vélt felfedezni a kormány.

Tehát látszik az, hogy itt nem a nemzetbiztonsági tematika egy téves értelmezéséről beszélünk, mert

még gondolhatnánk akár ezt is, hanem egy kifejezett szándékolt dologról van szó, nemzetbiztonsági szempontokat napi célokra használnak, ilyen a Mečiar-, Milosevics-időben volt; Magyarországon nem szabad ilyet csinálni. Talán ezt nem kellene. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Még mindig visszavonhatják a kormánypárti képviselők ezt a törvényt és a kormány ezt a törvényt, nem szabad elfogadni. Ez szégyent hoz ismét Magyarországra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm a munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést.

Az **ülésnapot bezárom**, mindenkinek jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 21 óra 02 perckor ért véget.)

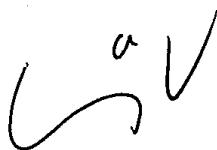
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)